

Nr. 18 – 2013
Side 2989–3147

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 18 – 2013
Utgitt 5. februar 2014

Innhold

Side

Lover og ikrafttredelser. Delegering av myndighet

2013

Des.	13.	Ikrafts. av lov 21. juni 2013 nr. 92 om endringer i utlendingsloven mv. (behandling av sikkerhetssaker) (Nr. 1497)	3020
Des.	13.	Delt ikrafts. av lov 21. juni 2013 nr. 63 om endringer i barnevernloven (Nr. 1516)	3052

Kunngjøring av stortingsvedtak

2013

Des.	5.	Stortingsvedtak om avgift til statskassen på arv og gaver for budsjettåret 2014 (Nr. 1481)	2989
Des.	5.	Stortingsvedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden for 2014 (Nr. 1482)	2989
Des.	5.	Stortingsvedtak om CO ₂ -avgift i petroleumsvirksomheten på kontinentalsokkelen for budsjettåret 2014 (Nr. 1483)	2992
Des.	5.	Stortingsvedtak om produktavgift til folketrygden for fiskeri-, hval- og selfangstnæringen for 2014 (Nr. 1484)	2992
Des.	5.	Stortingsvedtak om merverdiavgift for budsjettåret 2014 (kap. 5521 post 70) (Nr. 1485) ...	2993
Des.	5.	Stortingsvedtak om særavgifter til statskassen for budsjettåret 2014 (Nr. 1486)	2993
Des.	5.	Stortingsvedtak om toll for budsjettåret 2014 (kap. 5511 post 70 og 71) (Nr. 1487)	3013
Des.	9.	Vedtak om formues- og inntektsskatt til Svalbard for inntektsåret 2014 (Nr. 1488)	3014
Des.	9.	Vedtak om avgift av kol som blir utført frå Svalbard for budsjetterminen 2014 (Nr. 1489)	3014
Des.	5.	Stortingsvedtak om skatt av inntekt og formue mv. for inntektsåret 2014 (Stortingets skattevedtak) (Nr. 1499)	3021

Forskrifter

2013

Des.	11.	Forskrift om opplysningsplikt og bevissikring (Nr. 1491)	3015
Des.	12.	Forskrift om tilsyn med kvaliteten i fagskoleutdanning (fagskoletilsynsforskriften) (Nr. 1504)	3038
Des.	12.	Forskrift om stopp i fisket etter øyepål i EU-sonen i 2013 (Nr. 1505)	3044
Des.	13.	Forskrift om forbud mot fiske og fangst av brugde, pigghå, håbrann og silkehai (Nr. 1507)	3047
Des.	13.	Forskrift om regulering av fisket etter vassild i 2014 (Nr. 1513)	3050
Des.	13.	Forskrift om kvoter i jakt på kystsel i 2014 (Nr. 1515)	3051
Des.	16.	Forskrift om regulering av fisket etter blåkveite i 2014 (Nr. 1517)	3052
Des.	16.	Forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos tannlege og tannpleier for sykdom (Nr. 1518)	3054
Des.	16.	Forskrift om norsk farmakopé (Nr. 1520)	3056
Des.	9.	Forskrift om forsikring og annen sikkerhet for ansvar etter enkelte bestemmelser i sjøloven (Nr. 1552)	3064
Des.	12.	Forskrift om regulering av fisket etter brisling i 2014 (Nr. 1553)	3067
Des.	17.	Forskrift om innkreving av avgift til fiskeriforskning og overvåkning (fiskeriforskningsavgiften) (Nr. 1567)	3093
Des.	17.	Forskrift om regulering av fiske etter kolmule i 2014 (Nr. 1569)	3094
Des.	11.	Forskrift for distrikts- og regionalpolitiske virkemidler (Nr. 1574)	3099
Des.	17.	Forskrift om omsetning og dokumentasjon av produkter til byggverk (Nr. 1579)	3112
Des.	18.	Forskrift om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2014 (Nr. 1581)	3119
Des.	18.	Forskrift om regulering av fisket etter makrell i 2014 (Nr. 1582)	3121
Des.	18.	Forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2014 (Nr. 1583)	3126
Des.	20.	Forskrift om renter ved forsinket betaling og kompensasjon for inndrivelseskostnader (Nr. 1586)	3134
Des.	17.	Forskrift om takseringsregler til bruk ved beskatning ved trekk i lønn mv. (lønnstrekkordningen) av personer som skattlegges på Svalbard i inntektsåret 2014 etter lov 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard (Nr. 1591)	3136
Des.	17.	Forskrift om å klargjere morskap (Nr. 1592)	3137

Des.	18.	Forskrift om regulering av fisket etter uer i ICES' statistikkområder I og II utenfor noen stats fiskerijurisdiksjon i 2014 (Nr. 1594)	3138
Des.	18.	Forskrift om regulering av fisket etter rødspette i Nordsjøen og Skagerrak i 2014 (Nr. 1597)	3141
Des.	18.	Forskrift om utlevering, viderebruk og annen behandling av opplysninger fra grunnboken og matrikkelen (Nr. 1599)	3142

Endringsforskrifter

2013

Des.	10.	Endr. i forskrift om rett til dekning av utgifter ved pasienters reise for undersøkelse eller behandling (syketransportforskriften) (Nr. 1490)	3015
Des.	12.	Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (Nr. 1492)	3017
Des.	12.	Endr. i forskrift om regulativ for erleggelse av avgift for godkjenning av og tilsyn med elektriske sterkstrømanlegg (Nr. 1493)	3017
Des.	12.	Endr. i forskrift om avgift på enkelte farlige stoffer, anlegg og innretninger som omfattes av lov om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (Nr. 1494)	3018
Des.	12.	Endr. i forskrift om bustøtte (Nr. 1495)	3019
Des.	12.	Endr. i forskrift om saksbehandling i saker om odelsfrigjøring etter odelslova § 30 til § 32 (Nr. 1496)	3020
Des.	10.	Endr. i forskrift om godkjenning av bil og tilhenger til bil (Nr. 1500)	3024
Des.	10.	Endr. i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) (Nr. 1501)	3024
Des.	11.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2013 (Nr. 1502)	3025
Des.	12.	Endr. i forskrift om godtgjørelse av utgifter til helsehjelp som utføres poliklinisk ved statlige helseinstitusjoner og ved helseinstitusjoner som mottar driftstilskudd fra regionale helseforetak (Nr. 1503)	3026
Des.	12.	Endr. i forskrift om godkjenning av bil og tilhenger til bil (Nr. 1506)	3044
Des.	13.	Endr. i forskrift om kjøre- og hviletid for vegtransport i EØS (Nr. 1508)	3048
Des.	13.	Endr. i forskrift om internasjonal person- og godstransport, samt kabotasje (Nr. 1509)	3048
Des.	13.	Endr. i forskrift om arbeidsrettede tiltak mv., oppheving av forskrift om tilskudd til jobbskapsprosjekter og oppheving av forskrift om forsøk med funksjonsassistanse i arbeidslivet (Nr. 1510)	3048
Des.	13.	Endr. i forskrift om forsøk med tilretteleggingstilskudd for rekruttering av arbeidssøkere med nedsatt arbeidsevne (Nr. 1511)	3049
Des.	13.	Endr. i forskrift om håndtering av brannfarlig, reaksjonsfarlig og trykksatt stoff samt utstyr og anlegg som benyttes ved håndteringen (Nr. 1512)	3050
Des.	16.	Endr. i forskrift om merking mv av næringsmidler (Nr. 1519)	3055
Des.	16.	Endr. i forskrift om bruk av kjøretøy (Nr. 1521)	3056
Des.	16.	Endr. i forskrift om krav til automatiske diskontinuerlige summeringsvekter (summerende beholdervekter) (Nr. 1522)	3058
Des.	16.	Endr. i forskrift om krav til automatiske gravimetrisk fyllmaskiner (Nr. 1523)	3058
Des.	16.	Endr. i forskrift om krav til automatiske jernbanevekter (Nr. 1524)	3059
Des.	16.	Endr. i forskrift om krav til gjennomstrømningsmålere (for væsker unntatt vann) (Nr. 1525)	3059
Des.	16.	Endr. i utlendingsforskriften (lyd- og bildeopptak) (Nr. 1526)	3059
Des.	16.	Endr. i forskrift om krav til ikke-automatiske vekter (Nr. 1527)	3060
Des.	16.	Endr. i forskrift om krav til instrumenter for automatisk veiing av enkeltmengder (catchvekter) (Nr. 1528)	3060
Des.	16.	Endr. i forskrift om krav til instrumenter til flerdimensjonale målinger (flerdimensjonsmålere) (Nr. 1529)	3061
Des.	16.	Endr. i forskrift om krav til lengdemålingsinstrumenter (Nr. 1530)	3061
Des.	16.	Endr. i forskrift om krav til materielle lengdemål (Nr. 1531)	3061
Des.	16.	Endr. i forskrift om krav til målekar for fisk (Nr. 1532)	3062
Des.	16.	Endr. i forskrift om krav til transportbåndvekter (Nr. 1533)	3062
Des.	16.	Endr. i forskrift om krav til taksametre (Nr. 1534)	3062
Des.	12.	Endr. i forskrift om målenheter og måling (Nr. 1554)	3068
Des.	13.	Endr. i forskrift om slepeassistanse for boreplattformer og andre flyttbare innretninger av tilsvarende konstruksjon under forseiling på norsk sjøterritorium og i indre norske farvann (Nr. 1555)	3068

Des.	16.	Endr. i forskrift om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer (Nr. 1556).....	3069
Des.	16.	Endr. i forskrift om narkotika (narkotikaforskriften) (Nr. 1557).....	3070
Des.	16.	Endr. i forskrift om pristilskudd i landbrukssektoren (Nr. 1558).....	3073
Des.	16.	Endr. i forskrift om offentlig kontroll med etterlevelse av regelverk om fôrvarer, næringsmidler og helse og velferd hos dyr (kontrollforskriften) (Nr. 1559).....	3074
Des.	16.	Endr. i utlendingsforskriften (gebyrreduksjon mv.) (Nr. 1560).....	3080
Des.	16.	Endr. i forskrift om inkassosatsen (Nr. 1561).....	3081
Des.	17.	Endr. i forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling i private medisinske laboratorie- og røntgenvirksomheter (Nr. 1562).....	3081
Des.	17.	Endr. i forskrift om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer (Nr. 1563).....	3089
Des.	17.	Endr. i forskr. om utfasing av særfradraget for store sykdomsutgifter (Nr. 1564).....	3090
Des.	17.	Endr. i forskrift om særavgifter (Nr. 1565).....	3091
Des.	17.	Endr. i skattebetalingsforskriften (Nr. 1566).....	3093
Des.	17.	Endr. i utlendingsforskriften (gjennomføring av Dublin III-forordningen) (Nr. 1568).....	3094
Des.	17.	Endr. i forskrift om gebyrregulativ for sentral godkjenning av foretak for ansvarsrett etter forskrift om byggesak § 13–8, jf. plan- og bygningsloven § 22–5 første ledd (Nr. 1570)....	3096
Des.	17.	Endr. i forskrift om fastsetjing og endring av fostringstilskot (Nr. 1571).....	3097
Des.	9.	Endr. i forskrift om legemiddelgrossister og legemiddelforskriften (Nr. 1573).....	3098
Des.	16.	Endr. i forskrift om næringsmiddelhygiene (næringsmiddelhygieneforskriften) (Nr. 1575)	3102
Des.	16.	Endr. i forskrift om økonomisk og teknisk rapportering, inntektsramme for nettvirksomheten og tariffen (Nr. 1576).....	3105
Des.	16.	Endr. i forskrift om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler (Nr. 1577).....	3107
Des.	16.	Endr. i restkontrollforskriften (Nr. 1578).....	3112
Des.	17.	Endr. i forskrift om trafikkopplæring og førerprøve m.m. (Nr. 1580).....	3116
Des.	18.	Endr. i forskrift om engangsavgift på motorvogner (Nr. 1584).....	3132
Des.	13.	Endr. i forskrift om lov om barneverntjenesters anvendelse på Svalbard (Nr. 1587).....	3134
Des.	13.	Endr. i forskrift om statlig regional barnevernmyndighets rett til å kreve refusjon fra kommunen for opphold i institusjon (Nr. 1588).....	3134
Des.	13.	Endr. i forskrift om sentre for foreldre og barn (Nr. 1589).....	3135
Des.	17.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2013 (Nr. 1590).....	3136
Des.	18.	Endr. i samleforskrift om tredjeparters opplysningsplikt (Nr. 1595).....	3138
Des.	18.	Endr. i forskrift om plikt til å gi oppgaver over innbetalinger av underholdsbidrag mv. (Nr. 1596).....	3140
Des.	18.	Endr. i forskrifter gitt med hjemmel i reindriftsloven, jf. endringslov 14. juni 2013 nr. 45. (Nr. 1598).....	3141
Des.	18.	Endr. i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) (Nr. 1600).....	3145
Des.	19.	Endr. i forskrift om vern av produktnemninga Gamalost frå Vik som beskytta geografisk nemning (Nr. 1601).....	3145
Des.	19.	Endr. i forskrift om tilskudd til konfliktforebyggende tiltak i forholdet mellom reindrift og annen berørt part (Nr. 1602).....	3146
Des.	19.	Endr. i juiceforskriften (Nr. 1603).....	3146
Des.	19.	Endr. i forskrift til merverdiavgiftsloven (merverdiavgiftsforskriften) (Nr. 1604).....	3146

Diverse 2013

Des.	13.	Instruks for Direktoratet for utviklingssamarbeid (Norad) (Nr. 1498).....	3021
Des.	13.	Opph. av forskrift om adgang til å permittere utover begrensningen i lov om lønnsplikt under permittering (Nr. 1514).....	3051
Nov.	14.	Ikrafttr. av forskrift 4. oktober 2013 nr. 1185 om forsvars- og sikkerhetsanskaffelser (Nr. 1551).....	3063
Des.	18.	Opph. av forskrift om overgangsregler ved innføring av nye avskrivningsregler m.v. (Nr. 1572).....	3098
Des.	18.	Opph. av forskrift om emisjonskurs og meldeplikt ved utstedelse av ihendehaverobligasjoner m.v. (Nr. 1585).....	3133
Des.	17.	Opph. av forskrifter om opplysningsplikt for lege og jordmor i forbindelse med fastsetting av farskap (Nr. 1593).....	3138
Des.	19.	Opph. av forskrift om endring i forskrift om bokføring (Nr. 1605).....	3147

Rettelser

Oversikt over rettelser	3. omslagsside
Bestillinger, adresseendringer mv.	4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 5. februar 2014

Nr. 18 – 2013

5. des. Nr. 1481 2013

Storingsvedtak om avgift til statskassen på arv og gaver for budsjettåret 2014

Hjemmel: Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 5. desember 2013 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a og lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver (arveavgiftsloven). Kunngjort 18. desember 2013 kl. 15.10.

§ 1. Fra 1. januar 2014 skal det i henhold til lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver (arveavgiftsloven) svares avgift til statskassen etter bestemmelsene i dette vedtaket.

§ 2. Fradrag etter arveavgiftsloven § 15 annet ledd for begravellesomkostninger, skifteomkostninger og utgifter til gravsted settes til et halvt grunnbeløp i folketrygden (G) ved årets inngang, dvs. 42 623 kroner, hvis ikke høyere utgifter er legitimert.

Utgifter til dokumentavgift og tinglysing kommer særskilt til fradrag.

Fradrag etter arveavgiftsloven § 17 for avgiftspliktig som ikke har fylt 21 år, settes til et grunnbeløp i folketrygden (G) ved årets inngang, dvs. 85 245 kroner per år.

§ 3. Avgiftsgrunnlaget rundes nedover til nærmeste tall som kan deles med 1 000.

§ 4. Av arv og gaver til arvelaterens/giverens barn, fosterbarn – herunder stebarn som har vært oppfostret hos arvelateren/giveren – og foreldre, svares:

Av de første 470 000 kroner	intet
Av de neste 330 000 kroner	6 pst.
Av overskytende beløp	10 pst.

§ 5. Av arv og gaver som ikke går inn under § 4, svares:

Av de første 470 000 kroner	intet
Av de neste 330 000 kroner	8 pst.
Av overskytende beløp	15 pst.

5. des. Nr. 1482 2013

Storingsvedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden for 2014

Hjemmel: Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 5. desember 2013 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a og lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) kap. 23. Kunngjort 18. desember 2013 kl. 15.10.

For inntektsåret 2014 svares folketrygdavgifter etter følgende regler og satser, jf. lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) kapittel 23:

Arbeidsgiveravgift

§ 1. Soneplassering

Arbeidsgiveravgift beregnes etter satsen som gjelder i den sonen hvor arbeidsgiver anses å drive virksomhet.

Et foretak som er arbeidsgiver, anses å drive virksomhet i den kommunen hvor foretaket er registrert. En privatperson som er arbeidsgiver, anses å drive virksomhet i den kommunen hvor vedkommende er bosatt ifølge folkeregisteret.

Har foretaket registrerte underenheter, jf. forskrift 9. februar 1995 nr. 114 om registrering av juridiske personer m.m. i Enhetsregisteret § 10, anses hver underenhet som egen beregningsenhet for arbeidsgiveravgift.

Utføres hoveddelen av arbeidstakerens arbeid i en annen sone enn der virksomheten er registrert, og enhetsregisterreglene på grunn av virksomhetens art ikke påbyr at underenhet registreres i sonen hvor arbeidet utføres, benyttes likevel satsen i sonen hvor arbeidet utføres på den del av lønnskostnadene som knytter seg til dette arbeidet. Det samme gjelder ved arbeidsutleie, dersom arbeidstakeren utfører hoveddelen av sitt arbeid i en annen sone enn i den sonen virksomheten er registrert. Med hoveddelen av arbeidet menes her mer enn halvparten av antall arbeidsdager arbeidstakeren har gjennomført for arbeidsgiveren i løpet av avgiftsterminen.

Flytter arbeidsgiveren eller underenheten fra en sone til en annen, legges satsen i tilflyttingssonen til grunn fra og med påfølgende avgiftstermin etter registrert flyttedato.

§ 2. *Soner for arbeidsgiveravgift*

Sone I omfatter de områder som ikke er nevnt nedenfor. Arbeidsgivere beregner avgiften etter satsen som gjelder for sone I, hvis ikke annet følger av dette vedtaket.

Sone Ia omfatter:

- kommunene Frosta og Leksvik i Nord-Trøndelag fylke,
- kommunene Agdenes, Bjugn, Meldal, Midtre Gauldal, Rissa, Selbu og Ørland i Sør-Trøndelag fylke,
- kommunene Aukra, Eide, Gjemnes, Haram, Herøy, Midsund, Nasset, Sande, Stordal og Vanylven i Møre og Romsdal fylke,
- kommunene Flora, Førde og Sogndal i Sogn og Fjordane fylke,
- kommunene Etne, Tysnes, Kvinnherad, Jondal, Kvam, Modalen og Bømlo i Hordaland fylke,
- kommunene Sauda, Vindafjord og Finnøy i Rogaland fylke,
- kommunene Audnedal, Åseral, Hægebostad og Sirdal i Vest-Agder fylke,
- kommunene Gjerstad, Vegårshei, Åmli og Iveland i Aust-Agder fylke,
- kommunene Drangedal, Nome og Hjartdal i Telemark fylke,
- kommunene Sigdal og Rollag i Buskerud fylke,
- kommunene Gausdal, Søndre Land og Nordre Land i Oppland fylke,
- kommunene Nord-Odal, Eidskog, Grue, Våler, Åsnes og Åmot i Hedmark fylke.

Sone II omfatter:

- kommunene Meråker og Verran, samt området i Inderøy kommune som fram til 31. desember 2011 utgjorde Mosvik kommune, i Nord-Trøndelag fylke,
- kommunene Norddal, Stranda, Rauma, Tingvoll, Sunndal og Sandøy i Møre og Romsdal fylke,
- Sogn og Fjordane fylke med unntak av kommunene Flora, Førde og Sogndal,
- kommunene Odda, Ullensvang, Eidfjord, Ulvik, Granvin, Masfjorden og Fedje i Hordaland fylke,
- kommunene Hjelmeland, Suldal, Utsira og Kvitsøy i Rogaland fylke,
- kommunene Evje og Hornnes, Bygland, Valle og Bykle i Aust-Agder fylke,
- kommunene Tinn, Seljord, Kviteseid, Nissedal, Fyresdal, Tokke og Vinje i Telemark fylke,
- kommunene Flå, Nes, Gol, Hemsedal, Ål, Hol og Nore og Uvdal i Buskerud fylke,
- kommunene Nord-Fron, Sør-Fron og Ringebu i Oppland fylke,
- kommunen Trysil i Hedmark fylke.

Sone III omfatter:

- kommunen Snåsa i Nord-Trøndelag fylke,
- kommunene Hemne, Snillfjord, Oppdal, Rennebu, Røros, Holtålen og Tydal i Sør-Trøndelag fylke,
- kommunene Surnadal, Rindal, Aure og Halså i Møre og Romsdal fylke,
- kommunene Dovre, Lesja, Skjåk, Lom, Vågå, Sel, Sør-Aurdal, Etnedal, Nord-Aurdal, Vestre Slidre, Øystre Slidre og Vang i Oppland fylke,
- kommunene Stor-Elvdal, Rendalen, Engerdal, Tolga, Tynset, Alvdal, Folldal og Os i Hedmark fylke.

Sone IV omfatter:

- Troms fylke, med unntak av kommunene Karlsøy, Lyngen, Storfjord, Kåfjord, Skjervøy, Nordreisa, Kvæningen og Tromsø,
- Nordland fylke, med unntak av kommunen Bodø,
- kommunene Namdalseid, Lierne, Røyrvik, Namsskogan, Grong, Høylandet, Flatanger, Vikna, Nærøy, Leka, Fosnes, Overhalla og Namsos i Nord-Trøndelag fylke,
- kommunene Frøya, Hitra, Åfjord, Roan og Osen i Sør-Trøndelag fylke,
- kommunen Smøla i Møre og Romsdal fylke.

Sone IVa omfatter:

- kommunen Tromsø i Troms fylke,
- kommunen Bodø i Nordland fylke.

Sone V omfatter:

- Finnmark fylke,
- kommunene Karlsøy, Lyngen, Storfjord, Kåfjord, Skjervøy, Nordreisa og Kvæningen i Troms fylke.

§ 3. *Satser for arbeidsgiveravgift etter sone*

Satsen for arbeidsgiveravgift for inntektsåret 2014 er:

- 14,1 pst. i sone I.

- 14,1 pst. i sone Ia, men likevel 10,6 pst. så lenge differansen mellom den avgift som ville følge av satser på henholdsvis 14,1 pst. og 10,6 pst. ikke overstiger 450 000 kroner for foretaket i 2014. For veitransportforetak er satsen 10,6 pst. inntil nevnte differanse overstiger 225 000 kroner for foretaket i 2014. Med veitransportforetak menes foretak som driver innen næringskodene 49.3 Annen landtransport med passasjerer og 49.4 Godstransport på vei, herunder flyttetransport, med unntak av 49.312 (Transport med sporveis- og forstadsbane) og 49.393 (Transport med taubaner, kabelbaner og skiheiser). Bestemmelsene om reduserte avgiftssatser i sone Ia gjelder ikke foretak som er omfattet av helseforetaksloven, statsforvaltningen som omfattes av reglene i folketrygdloven § 24–5 tredje ledd, eller foretak som har krav på støtte etter kapittel 16 i ESAs retningslinjer om statsstøtte til foretak i vanskeligheter. Når et foretak i sone Ia beregner avgift etter redusert sats, kan den samlede fordel av bagatellmessig støtte i form av redusert avgift og annen bagatellmessig støtte til foretaket ikke overstige 450 000 kroner i 2014, jf. forordning (EF) nr. 1998/2006 om bagatellmessig støtte inntatt i EØS-avtalen ved EØS-komiteens beslutning nr. 29/2007. For foretak som driver innen veitransport må slik samlet støtte ikke overstige 225 000 kroner i 2014.
- 10,6 pst. i sone II.
- 6,4 pst. i sone III.
- 7,9 pst. i sone IVa.
- 5,1 pst. i sone IV.
- 0 pst. i sone V og for avgift som svares av foretak hjemmehørende på Svalbard, og når andre foretak utbetaler lønn og annen godtgjørelse som blir skattlagt etter lov 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard.

§ 4. Særregler om avgiftssats for stålproduksjon og skipsverft

Avgift skal beregnes med 14,1 pst., uansett hvor foretaket er hjemmehørende, når foretaket er beskjeftiget med produksjon av stålprodukter opplistet i Annex I til kapittel 25B om regionalstøtte i ESAs retningslinjer for statsstøtte. Det samme gjelder dersom foretaket bygger eller reparerer selvdrevet, sjøgående kommersielt fartøy som er på minst 100 BRT for transport av passasjerer eller gods, eller som er på minst 100 BRT til særlige formål, eller som er et slepefartøy på minst 365 kW, eller som er et flytende og flyttbart uferdig skrog av slike fartøy. Regelen i første punktum gjelder også foretak som foretar vesentlig ombygging av slike fartøy over 1 000 BRT.

Inntil differansen overstiger 450 000 kroner mellom den avgift som ville følge av en sats på 14,1 pst. for foretaket i 2014 og den avgift som følger av satsen for sonen hvor foretaket drives etter reglene foran, er satsen likevel 10,6 pst. i sone II og Ia, 6,4 pst. i sone III, 7,9 pst. i sone IVa, 5,1 pst. i sone IV og 0 pst. i sone V. Dette gjelder likevel ikke for foretak som har krav på støtte med hjemmel i kapittel 16 i ESAs retningslinjer om statsstøtte til foretak i vanskeligheter.

For foretak med blandet virksomhet og et klart regnskapsmessig skille mellom virksomhet omfattet av første ledd og annen type virksomhet, kan avgiften kreves beregnet etter satsene i § 3, eventuelt i § 5, for den del av virksomheten som ikke er omfattet av første ledd.

Bestemmelsen i § 3 annet strekpunkt femte punktum om begrensningene for samlet bagatellmessig støtte gjelder tilsvarende for virksomheter som anvender reduserte satser etter denne bestemmelse.

§ 5. Særregel om avgiftssats for produkter som ikke omfattes av EØS-avtalen

For virksomhet som bare driver med produksjon, foredling og engroshandel av produkter som ikke omfattes av EØS-avtalen, jf. avtalens § 8, beregnes arbeidsgiveravgift med 5,1 pst. når virksomheten drives i sone IVa, og med 10,6 pst. når den drives i sone Ia. Dette gjelder følgende næringskoder:

01.1–01.3	Dyrking av ettårige vekster, flerårige vekster og planteformering
01.4	Husdyrhold
01.5	Kombinert husdyrhold og planteproduksjon
01.6	Tjenester tilknyttet jordbruk og etterbehandling av vekster etter innhøsting
01.7	Jakt, viltstell og tjenester tilknyttet jakt og viltstell
02.1–02.3	Skogskjøtsel og andre skogbruksaktiviteter, avvirkning og innsamling av viltvoksende produkter av annet enn tre og del av 16.10 (produksjon av pæler)
02.40	Tjenester tilknyttet skogbruk (med unntak av tømmermåling)
03.11–03.12	Hav- og kystfiske og fangst og ferskvannsfiske
03.21–03.22	Hav- og kystbasert akvakultur og ferskvannsbasert akvakultur
10.11–10.13	Bearbeiding og konservering av kjøtt og fjørfekjøtt og produksjon av kjøtt- og fjørfeverer
10.20	Bearbeiding og konservering av fisk, skalldyr og bløtdyr
10.3	Bearbeiding og konservering av frukt og grønnsaker
10.4	Produksjon av vegetabiliske og animalske oljer og fettstoffer
10.5	Produksjon av meierivarer og iskrem
10.6	Produksjon av kornvarer, stivelse og stivelsesprodukter, samt del av 10.89 (produksjon av kunstig honning og karamell)
10.85	Produksjon av ferdigmat
10.9	Produksjon av fôrvarer
46.2	Engroshandel med jordbruksråvarer og levende dyr

46.31	Engroshandel med frukt og grønnsaker, samt del av 10 – 39 ¹ (produksjon av skrellede grønnsaker og blandede salater)
46.32	Engroshandel med kjøtt og kjøttvarer
46.33	Engroshandel med meierivarer, egg, matolje og -fett
46.381	Engroshandel med fisk, skalldyr og bløtdyr
50.202	Innenriks sjøtransport med gods, men bare for så vidt gjelder drift av brønnbåter
52.10	Lagring, men bare for så vidt gjelder drift av kornsiloer.

1 Skal være 10.39, Lovdatas anm.

For foretak med blandet virksomhet og et klart regnskapsmessig skille mellom virksomhet omfattet av denne bestemmelsen og annen type virksomhet, kan arbeidsgiver kreve at avgiften beregnes etter satsene her for den del av virksomheten som omfattes av denne bestemmelsen.

Trygdeavgift

§ 6. Trygdeavgift av pensjon mv.

Av pensjon i og utenfor arbeidsforhold, føderåd, livrente som ledd i pensjonsordning i arbeidsforhold, engangsutbetaling fra pensjonsordning etter innskuddspensjonsloven, engangsutbetaling fra individuell pensjonsavtale som er i samsvar med regler gitt av departementet, engangsutbetaling fra pensjonsavtale etter lov om individuell pensjonsordning og personinntekt for skattyter under 17 år og over 69 år, som nevnt i folketrygdloven § 23–3 annet ledd nr. 1, beregnes trygdeavgift med 5,1 pst.

§ 7. Trygdeavgift av lønnsinntekt mv.

Av lønnsinntekt og annen personinntekt som nevnt i folketrygdloven § 23–3 annet ledd nr. 2, beregnes trygdeavgift med 8,2 pst.

§ 8. Trygdeavgift av næringsinntekt mv.

Av næringsinntekt og annen personinntekt som nevnt i folketrygdloven § 23–3 annet ledd nr. 3, beregnes trygdeavgift med 11,4 pst.

Andre bestemmelser

§ 9. Forskriftsfullmakt mv.

Kongen gir regler om grunnlag og satser for avgifter og tilskudd etter folketrygdloven § 23–4 for visse grupper av medlemmer i trygden. Satsen på 14,1 pst. skal legges til grunn for arbeidsgiveravgift fastsatt etter denne bestemmelsen.

Departementet kan gi regler til utfylling og gjennomføring av bestemmelsene i § 1 til § 5.

5. des. Nr. 1483 2013

Storingsvedtak om CO₂-avgift i petroleumsvirksomheten på kontinentalsokkelen for budsjettåret 2014

Hjemmel: Kunngjøring fra Finansdepartementet av storingsvedtak 5. desember 2013 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a og lov 21. desember 1990 nr. 72 om avgift på utslipp av CO₂ i petroleumsvirksomhet på kontinentalsokkelen. Kunngjort 18. desember 2013 kl. 15.10.

Fra 1. januar 2014 skal det i henhold til lov 21. desember 1990 nr. 72 om avgift på utslipp av CO₂ i petroleumsvirksomhet på kontinentalsokkelen betales CO₂-avgift til statskassen etter følgende satser:

- for gass 98 øre per standardkubikkmeter
- for olje eller kondensat 98 øre per liter.

5. des. Nr. 1484 2013

Storingsvedtak om produktavgift til folketrygden for fiskeri-, hval- og selfangstnæringen for 2014

Hjemmel: Kunngjøring fra Finansdepartementet av storingsvedtak 5. desember 2013 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 23–5 annet ledd. Kunngjort 18. desember 2013 kl. 15.10.

I

I 2014 skal følgende avgifter til folketrygden dekkes ved en produktavgift på omsetning av fisk, hval og sel, og produkter av disse, fra fartøy som har drevet egen fangstvirksomhet innenfor det aktuelle kalenderår:

- Trygdeavgift over 8,2 pst. av pensjonsgivende inntekt fra fiske, hval- og selfangst i inntektsåret.
- Arbeidsgiveravgift på hyre til mannskapet på fiske-, hvalfangst- og selfangstfartøy.
- Premie til kollektiv yrkesskadetrygd for fiskere, hval- og selfangere.
- Avgift til dekning av de utgiftene folketrygden har med stønad til arbeidsløse fiskere, hval- og selfangere.

5. Avgift til dekning av de utgiftene folketrygden har i forbindelse med ordningen med frivillig tilleggstrygd for sykepenger til manntallsførte fiskere, hval- og selfangere.

II

Produktavgiften skal være 3,3 pst. for 2014.

Avgift på omsetning av råfisk, råfiskprodukter, hval og hvalprodukter innkreves av godkjente salgslag, jf. lov 14. desember 1951 nr. 3 om omsetning av råfisk § 3. Ved fiske i fjerne farvann der omsetningen foregår utenom salgslag, og ved omsetning av sel og produkter av sel, skal den avgiftspliktige innbetale produktavgiften til Fiskeridirektoratet.

5. des. Nr. 1485 2013

Storingsvedtak om merverdiavgift for budsjettåret 2014 (kap. 5521 post 70)

Hjemmel: Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 5. desember 2013 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a og lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven). Kunngjort 18. desember 2013 kl. 15.10.

§ 1. Saklig virkeområde og forholdet til merverdiavgiftsloven

Fra 1. januar 2014 svares merverdiavgift etter satsene i dette vedtaket og i samsvar med lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven).

§ 2. Alminnelig sats

Merverdiavgift svares med 25 pst. av avgiftspliktig omsetning, uttak og innførsel når ikke redusert sats skal anvendes etter bestemmelsene nedenfor.

§ 3. Redusert sats med 15 pst.

Merverdiavgift svares med 15 pst. av omsetning, uttak og innførsel av næringsmidler som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5-2.

§ 4. Redusert sats med 8 pst.

Merverdiavgift svares med 8 pst. av omsetning og uttak av tjenester som gjelder:

- a) persontransport mv. som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5-3,
- b) transport av kjøretøy på ferge som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5-4,
- c) utleie av rom i hotellvirksomhet mv. som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5-5,
- d) rett til å overvære kinoforestillinger som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5-6,
- e) kringkastingstjenester som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5-7,
- f) adgang til utstillinger i museer mv. som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5-9,
- g) adgang til fornøylesparker mv. som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5-10,
- h) rett til å overvære idrettsarrangementer mv. som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5-11.

§ 5. Redusert sats med 11,11 pst.

Merverdiavgift svares med 11,11 pst. av omsetning mv. av råfisk som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5-8.

5. des. Nr. 1486 2013

Storingsvedtak om særavgifter til statskassen for budsjettåret 2014

Hjemmel: Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 5. desember 2013 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a, lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter, lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter og lov 12. desember 1975 nr. 59 om dokumentavgift (dokumentavgiftsloven). Kunngjort 18. desember 2013 kl. 15.10.

Om avgift på alkohol (kap. 5526 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2014 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av følgende varer med følgende beløp:

Alkoholholdig drikk	Volumprosent alkohol	Kr
	t.o.m. 0,7	avgiftslegges etter reglene for alkoholfrie drikkevarer
Brennevinsbasert	over 0,7	6,98 per volumprosent og liter
Annen	over 0,7 t.o.m. 2,7	3,12 per liter
	over 2,7 t.o.m. 3,7	11,74 per liter
	over 3,7 t.o.m. 4,7	20,34 per liter
	over 4,7 t.o.m. 22	4,54 per volumprosent og liter
Etanol til teknisk bruk	over 0,7	sats som for alkoholholdig drikk

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften. Departementet kan videre gi forskrift om at det skal betales avgift på alkohol som er i varer som ikke er avgiftspliktige etter første ledd, samt om forenklet avgiftsberegning for varer som reisende innfører til personlig bruk utover avgiftsfri kvote, jf. tolloven § 4–20.

§ 2. Det gis fritak for avgift på alkohol som

- a) fra produsents eller importørs lager
 1. utføres til utlandet,
 2. leveres direkte eller via tollager til proviant etter tolloven § 4–23,
 3. leveres til toll- og avgiftsfritt utsalg på lufthavn etter tolloven § 4–30,
- b) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
- c) etter tolloven § 5–3 fra produsents eller importørs lager leveres til eller innføres av
 1. diplomater,
 2. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 3. Den nordiske investeringsbank,
- d) kommer i retur til produsents eller importørs lager,
- e) leveres til teknisk, vitenskapelig eller medisinsk bruk og som er gjort utjenlig til drikk (denaturert) eller på annen måte finnes garantert mot å bli brukt til drikk,
- f) brukes som råstoff mv. ved framstilling av varer,
- g) framstilles ved ikke ervervmessig produksjon. Fritaket omfatter ikke brennevinsbasert drikk og gjelder kun framstilling til eget bruk.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsikket virkning.

Om avgift på tobakkvarer mv. (kap. 5531 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2014 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av følgende varer med følgende beløp:

<i>Produkt</i>	<i>Kr</i>	
Sigarer	2,39	per gram av pakningens nettovekt
Sigaretter	2,39	per stk.
Røyketobakk, karvet skråtobakk, råtobakk i forbrukerpakning	2,39	per gram av pakningens nettovekt
Skråtobakk	0,97	per gram av pakningens nettovekt
Snus	0,97	per gram av pakningens nettovekt
Sigarettpapir og sigarethylser	0,0365	per stk.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften. Departementet kan videre gi forskrift om forenklet avgiftsberegning for varer som reisende innfører til personlig bruk utover avgiftsfri kvote, jf. tolloven § 4–20.

§ 2. Departementet kan gi forskrift eller fatte enkeltvedtak om at varer som er ment eller er egnet som erstatning for varer som nevnt i § 1, er avgiftspliktige. Dersom avgiftsplikt blir pålagt, skal det betales avgift med samme beløp som for tilsvarende tobakkvare.

§ 3. Det gis fritak for avgift på tobakkvarer mv. som

- a) fra produsents eller importørs lager
 1. utføres til utlandet,
 2. leveres direkte eller via tollager til proviant etter tolloven § 4–23,
 3. leveres til toll- og avgiftsfritt utsalg på lufthavn etter tolloven § 4–30,
- b) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
- c) etter tolloven § 5–3 fra produsents eller importørs lager leveres til eller innføres av
 1. diplomater,
 2. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 3. Den nordiske investeringsbank,
- d) kommer i retur til produsents eller importørs lager,
- e) kvalitetsprøves og forbrukes på fabrikk eller lager.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 4. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 5. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgift på motorvogner mv. (kap. 5536)

A. Engangsavgift (kap. 5536 post 71)

§ 1. Fra 1. januar 2014 skal det i henhold til lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter betales avgift til statskassen ved første gangs registrering av motorvogner i det sentrale motorvognregisteret. Videre skal det betales avgift når

- betingelsene for avgiftsfrihet eller avgiftsnedsettelse ved første gangs registrering ikke lenger er oppfylt,
- motorvogn som ikke tidligere er registrert her i landet urettmessig tas i bruk uten registrering,
- oppbygd motorvogn tas i bruk før ny registrering.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Avgift skal betales med følgende beløp:

<i>Avgiftsgrupper</i>	<i>Egenvekt (kg)</i>	<i>Motor- effekt (kW)</i>	<i>NO_x - ut- slipp (mg/ km)</i>	<i>CO₂ - utslipp (g/km)</i>	<i>Slag- volum (cm³)</i>	<i>Sats per enhet (kr)</i>	<i>Vrakpant- avgift (kr)</i>
<i>Avgiftsgruppe A</i>							2 400
Personbiler, varebiler klasse 1, busser under 6 m med inntil 17 seteplasser	0–1 150					38,30	
	1 151–1 400					83,50	
	1 401–1 500					167,01	
	over 1 500					194,23	
		0–70				0	
		71–100				240,00	
		101–140				695,00	
		over 140				1 720,00	
			over 0			46,14	
Motorvogn med plikt til å dokumentere drivstoffforbruk og CO ₂ - utslipp, og med – utslipp 105 g/km og over					0–105	0	
					106–120	779,00	
					121–160	785,00	
					161–230	1 830,00	
					over 230	2 938,00	
– CO ₂ -utslipp under 105 g/km t.o.m. 50 g/km gjøres følgende fradrag per g/km for den del av utslippet som ligger under 105 g/km t.o.m. 50 g/km						829,00	
– CO ₂ -utslipp under 50 g/km gjøres følgende fradrag per g/km for den del av utslippet som ligger under 50 g/km						984,00	
Motorvogn uten plikt til å dokumentere drivstoffforbruk og CO ₂ - utslipp							
– bensindrevne					0–1 050	14,88	
					1 051–1 600	49,55	
					1 601–2 000	116,31	
					over 2 000	125,46	
– ikke bensindrevne					0–1 050	11,40	
					1 051–1 600	40,46	

<i>Avgiftsgrupper</i>	<i>Egenvekt (kg)</i>	<i>Motor- effekt (kW)</i>	<i>NO_x - ut- slipp (mg/ km)</i>	<i>CO₂ - utslipp (g/km)</i>	<i>Slag- volum (cm³)</i>	<i>Sats per enhet (kr)</i>	<i>Vrakpant- avgift (kr)</i>
Motorvogn i avgiftsgruppe A, som ved første gangs registrering her i landet blir registrert på løyveinnehaver til bruk som ordinær drosje (ikke reserve- eller erstatningsdrosje) eller for transport av funksjonshemmede	40 pst. av A	40 pst. av A	100 pst. av A				
Motorvogn med plikt til å dokumentere drivstofforbruk og CO ₂ -utslipp, og med – utslipp 110 g/km og over				0–105		0	
				106–120		779,00	
				over 120		785,00	
– CO ₂ -utslipp under 105 g/km t.o.m. 50 g/km gjøres følgende fradrag per g/km for den del av utslippet som ligger under 105 g/km t.o.m. 50 g/km						829,00	
– CO ₂ -utslipp under 50 g/km gjøres følgende fradrag per g/km for den del av utslippet som ligger under 50						984,00	
Motorvogn uten plikt til å dokumentere drivstofforbruk og CO ₂ -utslipp					100 pst. av A		
<i>Avgiftsgruppe I</i>							2 400
Avgiftspliktige motorvogner som er 30 år eller eldre						3 637	
<i>Avgiftsgruppe J</i>							2 400
Busser under 6 m med inntil 17 seteplasser, hvorav minst 10 er fastmontert i fartsretningen	40 pst. av A	40 pst. av A	0 pst. av A				
Motorvogn med plikt til å dokumentere drivstofforbruk og CO ₂ -utslipp, og med – utslipp 105 g/km og over				0–105		0	
				106–120		311,60	
				121–160		314,00	
				over 160		732,00	
– CO ₂ -utslipp under 105 t.o.m. 50 g/km gjøres følgende fradrag per g/km for den del av utslippet som ligger under 105 g/km t.o.m. 50 g/km						331,60	

<i>Avgiftsgrupper</i>	<i>Egenvekt (kg)</i>	<i>Motor- effekt (kW)</i>	<i>NO_x - ut- slipp (mg/ km)</i>	<i>CO₂ - utslipp (g/km)</i>	<i>Slag- volum (cm³)</i>	<i>Sats per enhet (kr)</i>	<i>Vrakpant- avgift (kr)</i>
– CO ₂ -utslipp under 50 g/km gjøres følgende fradrag per g/km for den del av utslippet som ligger under 50 g/km						393,60	
Motorvogn uten plikt til å dokumentere drivstofforbruk og CO ₂ -utslipp				40 pst. av A			

Engangsavgift for motorvogn med CO₂-utslipp under 105 g/km, vrakpantavgift ikke medregnet, kan ikke settes lavere enn den avgift som skal svares for motorvogn i avgiftsgruppe I. Vrakpantavgiften inngår ikke i beregningsgrunnlaget for merverdiavgiften.

Departementet kan gi forskrift om refusjon av vrakpantavgift for motorvogner som utføres til utlandet.

Departementet kan gi forskrift om tilbakebetaling og tilleggsberegning av særavgift og merverdiavgift. Departementet kan videre gi forskrift om hvilken avgiftsgruppe en motorvogn skal avgiftsberegnes etter. Oppstår det tvil om hvilken avgiftsgruppe en motorvogn skal avgiftsberegnes etter, avgjøres dette av departementet med bindende virkning.

§ 3. Ved beregning av avgift basert på egenvekt, NO_x-utslipp, CO₂-utslipp, slagvolum og motoreffekt benyttes de tekniske data som fastsettes i forbindelse med motorvognens godkjenning etter veimyndighetenes regelverk.

For motorvogner som ikke har fastsatt verdi for utslipp av NO_x etter første ledd, settes utslippet til den verdi vedkommende motorvogn maksimalt kan ha etter veimyndighetenes regelverk. Departementet kan gi forskrift om hvordan NO_x-utslipp skal fastsettes.

Hvilke motorvogner som har plikt til å dokumentere drivstofforbruk og CO₂-utslipp følger av veimyndighetenes regelverk. Avgiftsberegningen for kjøretøy som ikke omfattes av veimyndighetenes regelverk om dokumentasjon av drivstofforbruk og CO₂-utslipp, skal baseres på CO₂-utslipp når utslippet på annen måte er dokumentert overfor veimyndighetene og lagt til grunn ved registreringen.

Ved innenlandsk tilvirkning er verdiavgiftsgrunnlaget prisen fra produsent. Ved innførsel er verdiavgiftsgrunnlaget tollverdien.

§ 4. For motorvogner som benytter stempeldrevet forbrenningsmotor i kombinasjon med elektrisk motor (hybridbiler), inngår verken effekten knyttet til den elektriske motoren eller vekten av elektromotor og batteripakke i avgiftsgrunnlaget.

For motorvogner som har vært registrert i utlandet før registrering her i landet, gjøres bruksfradrag i den engangsavgift som beregnes etter § 2.

Departementet kan gi forskrift om beregning av engangsavgiften for motorvogner som nevnt i første og annet ledd.

§ 5. Det gis fritak for engangsavgift på

- motorvogner som registreres på kjennemerker med gule tegn på blå reflekterende bunn,
- motorvogner registrert på Den nordiske investeringsbank og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet,
- motorvogner som registreres på NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
- lett pansrede motorvogner til offentlig bruk,
- motorvogner til bruk utelukkende som banekjøretøy og i rally, samt motorsykler til bruk utelukkende i trial- og endurokonkurranseskjøring,
- ambulanser,
- begravelseskjøretøy,
- beltemotorsykler som ved første gangs registrering her i landet blir registrert på humanitær institusjon som skal benytte kjøretøyet i ambulansetjeneste,
- motorvogner som bare bruker elektrisitet til framdrift, herunder motorvogner hvor elektrisiteten er produsert i brenselceller. Fritaket omfatter ikke motorvogner hvor batteri under kjøring kan tilføres strøm ved bruk av en ekstern forbrenningsmotor,
- busser som ved første gangs registrering her i landet blir registrert på
 - innehaver av løyve etter lov 21. juni 2002 nr. 45 om yrkestransport med motorvogn og fartøy § 6 eller § 9, eller som er utleid på kontrakt med varighet på ett år eller mer mellom innehaver av slikt løyve og selskap i samme konsern. Fritaket gjelder også busser som utfører rutetransport basert på kontrakt med varighet på ett år eller mer inngått med myndighet eller selskap som har slikt ruteløyve,
 - institusjon eller organisasjon som tilbyr transport av funksjonshemmede mv.,

- k) motorvogner som innføres som arvegods etter tolloven § 5–1 første ledd bokstav e,
- l) motorvogner som innføres til midlertidig bruk etter tolloven § 6–1 annet ledd,
- m) beltevogner til Forsvaret,
- n) spesialutrustede kjøretøy til bruk for brannvesenet,
- o) motorvogner som til framdrift benytter stempeldrevet forbrenningsmotor som kun kan benytte hydrogen som drivstoff. Dette gjelder også kjøretøy som til framdrift benytter slik motor i kombinasjon med elektrisk motor (hybridbiler).

For motorvogner som kan benytte etanol som drivstoff gjøres fradag i avgiften etter § 2 på kr 10 000. Med etanol menes i denne sammenheng konsentrasjoner på minst 85 pst. etanol.

Motorvogner som nevnt i første ledd bokstav a til c er fritatt for vrakpantavgift.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 6. Departementet kan gi forskrift om betaling av avgifter ved endring av en motorvogns avgiftsmessige status og om hva som skal anses som slik endring.

Departementet kan gi forskrift om betaling av avgift dersom det foretas endringer av en motorvogn som har betydning for grunnlaget for beregning av avgiften, og om hva som skal anses som en slik endring.

§ 7. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 8. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning eller også ellers en klart urimelig virkning.

B. Årsavgift (kap. 5536 post 72)

§ 1. For 2014 skal det i henhold til lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorvogner og båter betales årsavgift til statskassen for innenlandsregistrerte kjøretøy med tillatt totalvekt mindre enn 7 500 kg med følgende beløp (kr):

- a) 2 995 for personbiler, varebiler, campingbiler, busser, kombinerte biler, lastebiler, samt trekkbiler med tillatt totalvekt fra og med 3 500 kg,
- b) 3 490 for dieseldrevne motorvogner som nevnt i bokstav a som ikke har fabrikkmontert partikkelfilter,
- c) 2 995 for årsprøvekjennermerker for motorvogner,
- d) 1 120 for campingtilhengere med egenvekt over 350 kg,
- e) 1 835 for motorsykler; trehjuls, lette, mellomtunge og tunge,
- f) 425 for
 - 1. motorvogner som er registrert på innehaver av løyve etter lov 21. juni 2002 nr. 45 om yrkestransport med motorvogn eller fartøy § 9 som drosje (ikke reserve- eller erstatningsdrosje) eller for transport av funksjonshemmede,
 - 2. motorvogner som er registrert på innehaver av løyve etter lov 21. juni 2002 nr. 45 om yrkestransport med motorvogn eller fartøy § 6, eller som er utleid på kontrakt med varighet på ett år eller mer mellom innehaver av slikt løyve og selskap i samme konsern. Dette gjelder også motorvogn som utfører rutetransport basert på kontrakt med varighet på ett år eller mer inngått med myndighet eller selskap som har slikt ruteløyve,
 - 3. motorvogner som er godkjent og registrert som ambulanser eller som er registrert som begravelleskjøretøy på begravellesbyrå og lignende,
 - 4. motorvogner som er registrert på kjennermerker med lysegule tegn på sort bunn,
 - 5. motorvogner som bare bruker elektrisitet til framdrift, herunder motorvogner hvor elektrisiteten er produsert i brenselceller,
 - 6. motorredskap,
 - 7. beltekjøretøy,
 - 8. trekkbiler som ikke omfattes av bokstav a eller b,
 - 9. mopeder,
 - 10. traktorer,
 - 11. motorvogner som er 30 år eller eldre.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Unntatt fra avgiftsplikt er:

- a) motorvogner som er registrert på kjennermerker med gule tegn på blå reflekterende bunn,
- b) motorvogner som er registrert på Den nordiske investeringsbank og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet,
- c) motorvogner som er registrert på NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
- d) motorvogner registrert til bruk på Svalbard,

- e) campingtilhengere som er 30 år eller eldre, samt campingtilhengere som er registrert på kjennemerker med lysegule tegn på sort bunn,
 f) motorvogn som er stjålet i løpet av året.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Det skal betales full avgift for kjøretøy som er registrert per 1. januar eller som blir registrert i første halvår og for årsprøvekjennermerker som er tildelt per 1. januar eller som blir tildelt i første halvår.

Det skal ikke betales avgift for motorvogner som innen avgiftens forfall leveres til godkjent oppsamlingsplass for bilvrak eller til bilopphuggeri for vraking/hugging.

Det skal betales halv avgift på kjøretøy som

- a) leveres til godkjent oppsamlingsplass for bilvrak eller til bilopphuggeri for vraking/hugging i første halvår, men etter avgiftens forfall,
 b) registreres eller tildeles årsprøvekjennermerker i annet halvår.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for å betale halv avgift.

§ 4. Avgift som ikke er betalt innen forfall, forhøyes med kr 250. For kjøretøy som nevnt i § 1 bokstav f forhøyes avgiften med kr 50.

Departementet kan gi forskrift om innkreving av tilleggsavgiften.

§ 5. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 6. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

C. Vektårsavgift (kap. 5536 post 73)

§ 1. Fra 1. januar 2014 skal det i henhold til lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter betales vektgradert årsavgift til statskassen på innenlandsregistrerte kjøretøy på minst 7 500 kg. For dieseldrevne kjøretøy skal det i tillegg betales miljødifferensiert årsavgift.

1. Vektgradert årsavgift

Motorkjøretøy

Avgiftsgruppe (kg)	Luftfjæring (kr)	Annet fjæringssystem (kr)
<i>2 eller flere aksler</i>		
7 500–11 999	428	428
<i>2 aksler</i>		
12 000–12 999	428	767
13 000–13 999	767	1 370
14 000–14 999	1 370	1 751
15 000 og over	1 751	3 424
<i>3 aksler</i>		
12 000–14 999	428	428
15 000–16 999	767	1 019
17 000–18 999	1 019	1 643
19 000–20 999	1 643	2 002
21 000–22 999	2 002	2 853
23 000 og over	2 853	4 199
<i>Minst 4 aksler</i>		
12 000–24 999	2 002	2 024
25 000–26 999	2 024	2 920
27 000–28 999	2 920	4 383
29 000 og over	4 383	6 297

Kombinasjoner av kjøretøy – vogntog

Avgiftsgruppe (kg)	Luftfjæring (kr)	Annet fjæringssystem (kr)
<i>2 + 1 aksler</i>		
7 500–13 999	428	428
14 000–15 999	428	428
16 000–17 999	428	581
18 000–19 999	581	776

<i>Avgiftsgruppe (kg)</i>	<i>Luftfjæring (kr)</i>	<i>Annet fjæringssystem (kr)</i>
20 000–21 999	776	1 247
22 000–22 999	1 247	1 488
23 000–24 999	1 488	2 342
25 000–27 999	2 342	3 780
28 000 og over <i>2 + 2 aksler</i>	3 780	6 315
16 000–24 999	756	1 191
25 000–25 999	1 191	1 685
26 000–27 999	1 685	2 276
28 000–28 999	2 276	2 659
29 000–30 999	2 659	4 091
31 000–32 999	4 091	5 511
33 000 og over <i>2 + minst 3 aksler</i>	5 511	8 144
16 000–37 999	4 471	6 058
38 000–40 000	6 058	8 080
over 40 000	8 080	10 821
<i>Minst 3 + 1 aksler</i>		
16 000–24 999	756	1 191
25 000–25 999	1 191	1 685
26 000–27 999	1 685	2 276
28 000–28 999	2 276	2 659
29 000–30 999	2 659	4 091
31 000–32 999	4 091	5 511
33 000 og over <i>Minst 3 + 2 aksler</i>	5 511	8 144
16 000–37 999	4 003	5 392
38 000–40 000	5 392	7 292
over 40 000	7 292	10 581
<i>Minst 3 + minst 3 aksler</i>		
16 000–37 999	2 461	2 889
38 000–40 000	2 889	4 100
over 40 000	4 100	6 277

2. Miljødifferensiert årsavgift for dieseldrevne kjøretøy

<i>Vektclasser (kg)</i>	<i>Avgasskravnivå (EURO)</i>							
	<i>Ingen (kr)</i>	<i>I (kr)</i>	<i>II (kr)</i>	<i>III (kr)</i>	<i>IV (kr)</i>	<i>V (kr)</i>	<i>VI eller strengere</i>	<i>0-utslipp (kr)</i>
7 500–11 999	5 483	3 047	2 132	1 299	684	427	107	0
12 000–19 999	8 996	4 999	3 496	2 132	1 125	697	175	0
20 000 og over	15 996	9 163	6 499	3 905	2 062	1 281	321	0

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten.

§ 2. Departementet kan gi forskrift om hvilke fjæringssystemer som kan likestilles med luftfjæring og om fastsettelse av avgasskravnivå, herunder krav til dokumentasjon for registreringsår og avgasskravnivå.

Departementet kan gi forskrift om etterberegning av avgift dersom det viser seg at et kjøretøy ikke oppfyller de krav til avgassutslipp som lå til grunn ved beregning av avgiften.

§ 3. Departementet kan gi forskrift om betaling av avgift for utenlandsregistrerte kjøretøy etter antall døgn de befinner seg i Norge (døgnavgift), herunder fastsette høyere døgnavgift for kjøretøy som er registrert i et land som krever høyere bruksavgifter av norske kjøretøy enn av dette lands kjøretøy, samt treffe gjensidige avtaler med andre land om fritak for eller nedsettelse av døgnavgiften.

§ 4. Avgiftsgrunnlaget er den vekt som er oppgitt som tillatt totalvekt i motorvognregisteret. For semitrailere er avgiftsgrunnlaget den del av totalvekten som faller på semitrailerens aksler. Hvis kjøretøyets totalvekt ikke går fram av vognkortet, settes totalvekten til summen av kjøretøyets egenvekt og tillatt (registrert) lasteevne.

Departementet kan gi forskrift om grunnlaget for avgiften, herunder at avgiftsgrunnlaget skal settes lavere enn kjøretøyets tillatte totalvekt.

§ 5. Følgende kjøretøy er fritatt for vektgradert og miljødifferensiert årsavgift:

- a) traktorer,
- b) kjøretøy registrert på kjennemerker med lysegule typer på sort bunn,
- c) motorredskaper,
- d) kjøretøy som er 30 år eller eldre, unntatt tilhengere,
- e) kjøretøy som i forbindelse med transport av gods fraktes på jernbane (kombinert godstransport),
- f) kjøretøy som er registrert på NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 6. Departementet kan gi forskrift om utskriving av avgiften i flere terminer og om forholdsmessig beregning av avgiften ved avregistrering, vraking og omregistrering.

Departementet kan gi forskrift om betaling av avgift basert på en dagsats på to pst. av full vektårsavgift med et fastsatt minstebeløp.

§ 7. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 8. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

D. Omregistreringsavgift (kap. 5536 post 75)

§ 1. Fra 1. januar 2014 skal det i henhold til lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter betales avgift til statskassen ved omregistrering av nevnte, tidligere her i landet registrerte motorvogner, og tilhengere med følgende beløp:

	Registreringsår				
	2014 og 2013 (kr)	2012 (kr)	2011 (kr)	2010 til 2003 (kr)	2002 og eldre (kr)
a) Mopeder, motorsykler, beltemotorsykler					
1. Mopeder	553	553	553	553	553
2. Motorsykler og beltemotorsykler med motor til og med 250 cm ³ slagvolum, samt elektrisk drevne motorsykler	1 385	1 385	1 385	1 385	1 206
3. Motorsykler og beltemotorsykler med motor over 250 cm ³ slagvolum	2 307	2 307	2 307	2 307	1 206
b) Personbiler					
Egenvekt (typegodkjent):					
1. t.o.m. 800 kg	6 772	5 130	3 867	2 508	1 535
2. over 800 kg t.o.m. 1 200 kg	9 249	7 191	5 324	3 580	1 535
3. over 1 200 kg t.o.m. 1 600 kg	13 299	10 329	7 550	4 977	1 535
4. over 1 600 kg	17 223	13 299	9 723	6 438	1 535
c) Lastebiler, trekkbiler, varebiler, kombinerte biler, campingbiler, beltebiler og busser med tillatt totalvekt inntil 7 500 kg					
Egenvekt (typegodkjent):					
1. t.o.m. 1 000 kg	3 205	2 467	1 937	1 232	1 003
2. over 1 000 kg t.o.m. 2 000 kg	4 892	3 976	2 959	2 043	1 341
3. over 2 000 kg	6 445	5 155	3 827	2 619	1 341
d) Biltilhengere, herunder semitrailere og campingtilhengere, med egenvekt over 350 kg					
Egenvekt (typegodkjent) over 350 kg	702	702	702	702	702

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak for avgift ved omregistrering av kjøretøy:

- a) ved ren navneendring,
- b) på ektefelle,
- c) mellom foreldre og barn som arv (fullt skifte),
- d) som er 30 år eller eldre,
- e) som utloddes og som tidligere har vært registrert på utlodderen,
- f) som skal registreres på kjennemerker med gule tegn på blå reflekterende bunn,

- g) på NATO eller NATOs hovedkvarter i Norge, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
- h) som registreres på Den nordiske investeringsbank og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet,
- i) som har vært registrert på samme eier i to måneder eller mindre (samlet påskiltings-/registreringstid),
- j) som tas tilbake av selger som følge av heving eller omlevering etter kjøpslovens eller forbrukerkjøpslovens bestemmelser,
- k) ved fusjon mellom aksjeselskaper,
- l) ved omdannelse av virksomheter når tidligere og ny eier er identiske,
- m) ved sletting av registrert eier eller medeier i motorvognregisteret.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgift på båtmotorer (kap. 5537 post 71)

§ 1. Fra 1. januar 2014 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av båtmotorer (framdriftsmotorer) på minst 9 hk med kr 161,50 per hk. Avgiftsplikten omfatter også båtmotorer til bruk i vannscootere eller jetski og motorblokker til båtmotorer, men ikke elektriske motorer.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak for avgift på båtmotorer som

- a) fra produsents, importørs eller forhandlers lager
 - 1. utføres til utlandet,
 - 2. legges inn på tollager når varene er bestemt til utførsel,
- b) innføres som reisegods, flyttegods eller arvegods etter tolloven § 5–1,
- c) etter tolloven § 5–3 leveres til eller innføres av
 - 1. diplomater,
 - 2. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 - 3. Den nordiske investeringsbank,
- d) kommer i retur til produsents, importørs eller forhandlers lager,
- e) skal gjenutføres etter reglene i tolloven kapittel 6,
- f) fra produsents, importørs eller forhandlers lager leveres til bruk i fartøy som er registrert i registeret over merkepliktige norske fiskefarkoster, unntatt utenbordsmotorer og hekkaggregater,
- g) fra produsents, importørs eller forhandlers lager leveres til bruk i fartøy mv. som er registrert i skipsregisteret, unntatt fritidsbåter,
- h) brukes i Forsvarets marinefartøy,
- i) returneres til selger i utlandet på grunn av reklamasjon.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om veibruksavgift på drivstoff (kap. 5538 post 70 og 71)

§ 1. Fra 1. januar 2014 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales veibruksavgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av følgende drivstoff per liter:

- a) bensin
 - 1. svovelfri bensin (under 10 ppm svovel): kr 4,87,
 - 2. lavsvovlet bensin (under 50 ppm svovel): kr 4,91,
 - 3. annen bensin: kr 4,91.
- b) olje til framdrift av motorvogn (autodiesel)
 - 1. svovelfri mineralolje (under 10 ppm svovel) og biodiesel som ikke oppfyller bærekraftskriteriene: kr 3,82,
 - 2. lavsvovlet mineralolje (under 50 ppm svovel): kr 3,87,
 - 3. annen mineralolje: kr 3,87,
 - 4. biodiesel som oppfyller bærekraftskriteriene: kr 1,91.

Avgiften kommer i tillegg til avgift som skal betales etter Stortingets vedtak om CO₂-avgift og svovelavgift på mineralske produkter.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Olje som er merket i samsvar med forskrift fastsatt av departementet, skal ikke ilegges avgift etter § 1 første ledd bokstav b.

Departementet kan bestemme at

- a) fritak for avgiftsplikten kan skje på annen måte enn ved bruk av merket olje,
- b) avgift skal betales ved bruk av merket olje.

§ 3. På vilkår fastsatt av departementet kan det benyttes merket olje

- a) i følgende motorvogner:
 1. traktorer,
 2. motorvogner registrert på kjennemerker med lysegule tegn på sort bunn,
 3. motorredskaper,
 4. tilhørende Den nordiske investeringsbank og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet,
 5. tilhørende NATO eller NATOs hovedkvarter i Norge, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred.
- b) til annen bruk enn framdrift av motorvogn.

§ 4. Det gis fritak for avgift på drivstoff som

- a) utføres til utlandet,
- b) legges inn på tollager når varene er bestemt til utførsel,
- c) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5-1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5-2,
 3. etter tolloven § 5-9, og er av mindre verdi,
- d) etter tolloven § 5-3 leveres til eller innføres av
 1. diplomater,
 2. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 3. Den nordiske investeringsbank,
- e) kommer i retur til registrert virksomhets lager.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 5. Det gis fritak eller ytes tilskudd for avgift på bensin som

- a) brukes i fly, unntatt Forsvarets fly,
- b) brukes til teknisk og medisinsk formål,
- c) brukes i anlegg eller innretninger som har tilknytning til utnyttelse av naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense, til transport mellom land og slike anlegg eller innretninger og for spesialskip som har oppdrag i slik virksomhet,
- d) brukes i båter og snøscootere i veiløse strøk,
- e) brukes i motorsager og andre arbeidsredskaper med 2-taktsmotor dersom bensinen har særlige helse- og miljømessige egenskaper,
- f) er gjenvunnet i VRU-anlegg (Vapour Recovery Unit).

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 6. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 7. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgift på elektrisk kraft (kap. 5541 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2014 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen med 12,39 øre per kWh på elektrisk kraft som leveres her i landet.

Det skal betales avgift med 0,45 øre per kWh for kraft som leveres

- a) til industri, bergverk, produksjon av fjernvarme og arbeidsmarkedsbedrifter som utøver industriproduksjon. Den reduserte satsen omfatter elektrisk kraft som benyttes i forbindelse med selve produksjonsprosessen, og
- b) i Finnmark og følgende kommuner i Nord-Troms: Karlsøy, Kvænangen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord.

Det skal betales avgift ved uttak av elektrisk kraft til eget bruk.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak for avgift på kraft som

- a) er produsert ved energigjenvinningsanlegg og leveres direkte til sluttbruker,
- b) er produsert i aggregat med generator som har merkeytelse mindre enn 100 kVA og leveres direkte til sluttbruker,
- c) er produsert i nødstrømsaggregat når den normale elektrisitetsforsyning har sviktet,
- d) er produsert i mottrykksanlegg,

- e) leveres til NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
- f) leveres til Den nordiske investeringsbanks offisielle virksomhet,
- g) brukes til kjemisk reduksjon eller elektrolyse, metallurgiske og mineralogiske prosesser,
- h) leveres energiintensive foretak i treforedlingsindustrien som deltar i godkjent energieffektiviseringsprogram. Fritaket gjelder kun kraft som benyttes i forbindelse med selve produksjonsprosessen,
- i) leveres til veksthusnæringen,
- j) leveres til husholdninger og offentlig forvaltning i Finnmark og følgende kommuner i Nord-Troms: Karlsøy, Kvænanen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord,
- k) leveres i direkte sammenheng med produksjon av elektrisk kraft,
- l) leveres til bruk til framdrift av tog eller annet skinnegående transportmiddel, herunder oppvarming av og belysning i transportmiddelet. Fritaket omfatter også trolleybuss.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsikket virkning.

Om grunnavgift på mineralolje mv. (kap. 5542 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2014 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av mineralolje med kr 1,557 per liter. For mineralolje til treforedlingsindustrien og produsenter av fargestoffer og pigmenter skal det betales avgift med kr 0,126 per liter.

Avgiftsplikten omfatter ikke

- a) flyparafin (jetparafin) som leveres til bruk om bord i fly,
- b) drivstoff som pålegges avgift etter Stortingets vedtak om veibruksavgift på drivstoff.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak for avgift på mineralolje som

- a) utføres til utlandet,
- b) legges inn på tollager når varene er bestemt til utførsel,
- c) innføres
 - 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 - 2. til bruk i transportmidler i ervervmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 - 3. etter tolloven § 5–9, og er av mindre verdi,
- d) etter tolloven § 5–3 leveres til eller innføres av
 - 1. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 - 2. Den nordiske investeringsbank,
- e) kommer i retur til registrert virksomhets lager,
- f) brukes til skip i utenriks fart,
- g) brukes til gods- og passasjertransport i innenriks sjøfart,
- h) brukes til fiske og fangst i nære farvann,
- i) brukes til fiske og fangst i fjerne farvann,
- j) brukes i anlegg eller innretninger som har tilknytning til utnyttelse av naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense, til transport mellom land og slike anlegg eller innretninger og for spesialskip som har oppdrag i slik virksomhet,
- k) brukes som råstoff i industriell virksomhet dersom mineraloljen i sin helhet inngår og forblir i det ferdige produkt,
- l) brukes i sildemel- og fiskemelindustrien,
- m) brukes til framdrift av tog eller annet skinnegående transportmiddel, herunder oppvarming av og belysning i transportmiddelet,
- n) brukes til høsting av tang og tare.

Det gis fritak for avgift for andel av biodiesel i mineraloljen.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan fritta for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om miljøavgifter på mineralske produkter mv.

A. Avgift på smøreolje mv. (kap. 5542 post 71)

§ 1. Fra 1. januar 2014 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av smøreolje mv. med kr 1,94 per liter.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak for avgift på smøreolje mv. som

- a) utføres til utlandet,
- b) legges inn på tollager når varene er bestemt til utførsel,
- c) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 3. etter tolloven § 5–9, og er av mindre verdi,
- d) etter tolloven § 5–3 leveres til eller innføres av NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
- e) kommer i retur til registrert virksomhets lager,
- f) brukes i utenriks fart,
- g) brukes i fiske og fangst i fjerne farvann,
- h) brukes i anlegg eller innretninger som har tilknytning til utnyttelse av naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense, til transport mellom land og slike anlegg eller innretninger og for spesialskip som har oppdrag i slik virksomhet,
- i) brukes i fly, unntatt olje til Forsvarets fly,
- j) brukes som råstoff i industriell virksomhet dersom smøreoljen i sin helhet inngår og forblir i det ferdige produkt,
- k) omsettes i forbrukerpakninger med innhold mindre enn 0,15 liter,
- l) er påfylt kjøretøy, maskiner o.l. ved inn- eller utførsel.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan fritta for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

B. CO₂-avgift på mineralske produkter (kap. 5543 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2014 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales CO₂-avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av følgende mineralske produkter med følgende beløp:

- a) mineralolje (generell sats): kr 0,88 per liter.

Mineralolje

- til innenriks kvotepliktig luftfart: kr 0,56 per liter,
 - til annen innenriks luftfart og ikke-kommersielle privatflyginger: kr 0,84 per liter,
 - til treforedlingsindustrien, sildemel- og fiskemelindustrien: kr 0,31 per liter,
 - til fiske og fangst i nære farvann: kr 0,26 per liter,
 - som ilegges veibruksavgift på drivstoff: kr 0,62 per liter,
- b) bensin: kr 0,93 per liter,
 - c) naturgass: kr 0,66 per Sm³,
 - d) LPG: kr 0,99 per kg. Det skal betales avgift med kr 0,05 per Sm³ naturgass og kr 0 per kg LPG for produkter som leveres til
 - e) industri og bergverk som benyttes i forbindelse med selve produksjonsprosessen,
 - f) bruk som gir kvotepliktige utslipp etter klimavoteloven.

Fritaket i § 2 første ledd bokstav g kommer ikke til anvendelse for naturgass og LPG, samt for mineralolje og bensin til innenriks kvotepliktig luftfart.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak for CO₂-avgift på mineralske produkter som

- a) utføres til utlandet,
- b) legges inn på tollager når varene er bestemt til utførsel,
- c) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 3. etter tolloven § 5–9, og er av mindre verdi,
- d) etter tolloven § 5–3 leveres til eller innføres av

1. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 2. Den nordiske investeringsbank,
- e) kommer i retur til registrert virksomhets lager,
- f) brukes som råstoff i industriell virksomhet på en slik måte at det ikke oppstår utslipp av karbon til luft eller utslippet er vesentlig lavere enn det mengden råstoff skulle tilsi,
- g) leveres til bruk som gir kvotepliktige utslipp etter klimakvoteloven.

§ 3. Det gis fritak for CO₂-avgift på mineralolje til bruk i

- a) motorvogner tilhørende diplomater mv.,
- b) skip i utenriks fart,
- c) fiske og fangst i fjerne farvann,
- d) fly i utenriks fart.

Det gis fritak for avgift for andel biodiesel i mineralolje.

§ 4. Det gis fritak for CO₂-avgift på bensin

- a) til bruk i motorvogner tilhørende diplomater mv.,
- b) til tekniske og medisinske formål,
- c) til bruk i motorsager og andre arbeidsredskaper med 2-taktsmotor dersom bensinen har særlige helse- og miljømessige egenskaper,
- d) til bruk i fly i utenriks fart,
- e) som er gjenvunnet i VRU-anlegg (Vapour Recovery Unit).

Det gis fritak for avgift for andel bioetanol i bensin.

§ 5. Det gis fritak for CO₂-avgift på naturgass og LPG til

- a) kjemisk reduksjon eller elektrolyse, metallurgiske og mineralogiske prosesser,
- b) veksthusnæringen,
- c) motorvogner tilhørende diplomater mv.,
- d) skip i utenriks fart,
- e) fly i utenriks fart,
- f) fiske og fangst i fjerne farvann,
- g) fiske og fangst i nære farvann,
- h) gods- og passasjertransport i innenriks sjøfart,
- i) offshorefartøy,
- j) bruk som gir utslipp som er avgiftspliktig etter Stortingets vedtak om CO₂-avgift i petroleumsvirksomheten på kontinentalsokkelen.

Det gis fritak for avgift for andel biogass i naturgass og LPG.

§ 6. Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 7. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 8. Departementet kan fritta for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

C. Svovelavgift (kap. 5543 post 71)

§ 1. Fra 1. januar 2014 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales svovelavgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av mineralolje som inneholder over 0,05 pst. vektandel svovel med 7,9 øre per liter for hver påbegynt 0,25 pst. vektandel svovel.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak for svovelavgift på mineralolje som

- a) utføres til utlandet,
- b) legges inn på tollager når varene er bestemt til utførsel,
- c) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 3. etter tolloven § 5–9, og er av mindre verdi,
- d) etter tolloven § 5–3 leveres til eller innføres av
 1. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 2. Den nordiske investeringsbank,
- e) kommer i retur til registrert virksomhets lager,
- f) brukes i skip i utenriks fart,
- g) brukes i fly i utenriks fart,
- h) brukes i fiske og fangst i fjerne farvann,
- i) gir utslipp av svovel til atmosfæren mindre enn det svovelinnholdet i mineraloljen skulle tilsi.

Det gis fritak for avgift for andel av biodiesel i mineralolje.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan fritta for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgift på sluttbehandling av avfall (kap. 5546 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2014 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen på sluttbehandling av avfall.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Ved innlevering av avfall til deponi skal det betales avgift med følgende beløp per tonn:

- a) kr 488 for biologisk nedbrytbart avfall som deponeres etter dispensasjon gitt fra forurensningsmyndighetene,
- b) kr 294 for annet avfall.

§ 3. Ved innlevering av avfall til sluttbehandling på deponi gis det fritak for avgift på avfall som

- a) innleveres til særskilt behandling etter avfallsforskriften kapittel 11,
- b) innleveres til anlegg for ombruk, gjenvinning eller sortering for gjenvinning,
- c) består av uorganisk materiale og legges på særskilt opplagsplass,
- d) er restavfall fra utnyttelse av returfiber i treforedlingsindustrien,
- e) består av forurensede jord- og løsmasser, herunder avfall fra nedlagte avfallsdeponi.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 4. Oppstår det tvil om avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 5. Departementet kan fritta for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgift på trikloreten (TRI) og tetrakloreten (PER) (kap. 5547 post 70 og 71)

§ 1. Fra 1. januar 2014 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av trikloreten (TRI) og tetrakloreten (PER), herunder gjenvunnet TRI og PER.

Avgiftsplikten omfatter TRI og PER som inngår som bestanddel i andre produkter. Avgift betales bare dersom andelen TRI er over 1 vektprosent av produktets totale vekt eller andelen PER er over 0,1 vektprosent av produktets totale vekt.

Avgift skal betales med følgende beløp:

Pst.	Innhold TRI/PER	kr per kg	
		TRI	PER
over 0,1 t.o.m. 1			0,67
over 1 t.o.m. 5		3,33	3,33
over 5 t.o.m. 10		6,67	6,67
over 10 t.o.m. 30		20,00	20,00
over 30 t.o.m. 60		39,99	39,99
over 60 t.o.m. 100		66,65	66,65

Ved beregning av avgift benyttes den høyeste av enten faktisk eller oppgitt andel TRI eller PER.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak for avgift på varer som

- a) utføres til utlandet,
- b) legges inn på tollager når varene er bestemt til utførsel,
- c) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 3. etter tolloven § 5–9, og er av mindre verdi,
- d) etter tolloven § 5–3 leveres til eller innføres av NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
- e) kommer i retur til produsents eller importørs lager,
- f) gjenvinnes til eget bruk.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan fritta for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgift på hydrofluorkarboner (HFK) og perfluorkarboner (PFK) (kap. 5548 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2014 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av hydrofluorkarboner (HFK) og perfluorkarboner (PFK), herunder gjenvunnet HFK og PFK. Avgift på HFK og PFK betales med kr 0,330 per kg multiplisert med den GWP-verdi (global warming potential) den enkelte avgiftspliktige HFK og PFK-gassen representerer.

Avgiftsplikten omfatter alle blandinger av HFK og PFK, både innbyrdes blandinger og blandinger med andre stoffer, samt HFK og PFK som inngår som bestanddel i andre varer. Departementet kan gi forskrift om at for HFK og PFK som inngår som bestanddel i andre varer, skal avgift fastsettes på annen måte enn etter vekt og at avgiften skal betales etter sjablongsatsar.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften, samt fastsettelse av GWP-verdi.

§ 2. Det gis fritak for avgift på varer som

- a) utføres til utlandet,
- b) legges inn på tollager når varene er bestemt til utførsel,
- c) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 3. etter tolloven § 5–9, og er av mindre verdi,
 4. til midlertidig bruk etter tolloven § 6–1 annet ledd,
- d) etter tolloven § 5–3 leveres til eller innføres av
 1. diplomater,
 2. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 3. Den nordiske investeringsbank,
- e) kommer i retur til registrert virksomhets lager,
- f) gjenvinnes.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan fritta for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgift på utslipp av NO_x (kap. 5509 post 70 og kap. 5549 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2014 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen med kr 17,33 per kg utslipp av nitrogenoksider (NO_x) ved energiproduksjon fra følgende kilder:

- a) framdriftsmaskineri med samlet installert motoreffekt på mer enn 750 kW,
- b) motorer, kjeler og turbiner med samlet installert innfyrt effekt på mer enn 10 MW,
- c) fakler på offshoreinstallasjoner og anlegg på land.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak for avgift på utslipp av NO_x fra

- a) fartøy som går i fart mellom norsk og utenlandsk havn,
- b) fartøy som brukes til fiske og fangst i fjerne farvann,
- c) luftfartøy som går i fart mellom norsk og utenlandsk lufthavn,
- d) utslipp fra enheter omfattet av miljøavtale med staten om gjennomføring av NO_x-reducerende tiltak i samsvar med et fastsatt miljømål.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Miljøavgift på plantevernmidler (kap. 5550 post 70)

§ 1. For 2014 kan Landbruks- og matdepartementet pålegge produsenter og importører en miljøavgift på plantevernmidler. Avgiften betales til statskassen.

§ 2. Landbruks- og matdepartementet kan i forskrift fastsette nærmere bestemmelser om beregning og oppkreving av avgiften.

Avgifter knyttet til mineralvirksomhet

A. Avgift knyttet til andre undersjøiske naturforekomster enn petroleum (kap. 5551 post 70)

§ 1. For 2014 kan Nærings- og handelsdepartementet innhente inntekter ved tildeling av konsesjoner for utforskning og undersøkelser etter og utnyttelse av andre undersjøiske naturforekomster enn petroleumforekomster.

§ 2. Inntektene innhentes ved tildeling av konsesjoner. Beløpet skal innbetales til statskassen.

§ 3. Nærings- og handelsdepartementet kan fastsette nærmere bestemmelser om beregning, innbetaling og oppkreving av avgiften.

B. Avgift knyttet til undersøkelses- og utvinningsrett av mineraler etter mineralloven (kap. 5551 post 71)

§ 1. For undersøkelse og utvinning av landbaserte mineralforekomster kan Nærings- og handelsdepartementet innkreve årsavgift i 2014 for undersøkelsesrett og utvinningsrett gitt etter mineralloven med forskrifter.

§ 2. Inntektene innhentes fra innehaver av undersøkelses- og utvinningsrett.

§ 3. Beløpet skal innbetales til statskassen.

§ 4. Nærmere bestemmelser om beregning, innbetaling og oppkreving av avgiften framgår av mineralloven med forskrifter.

Om avgift på sjokolade- og sukkervarer mv. (kap. 5555 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2014 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av sjokolade- og sukkervarer mv. med kr 18,91 per kg av varens avgiftspliktige vekt.

Avgiftsplikten omfatter også sjokolade- og sukkervarer som ikke er tilsatt sukker eller søtningmiddel.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak for avgift på sjokolade- og sukkervarer som

- a) fra produsents eller importørs lager
 1. utføres til utlandet,
 2. leveres direkte eller via tollager til proviant etter tolloven § 4–23,
 3. leveres til toll- og avgiftsfritt utsalg på lufthavn etter tolloven § 4–30,
- b) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 3. etter tolloven § 5–9, og er av mindre verdi,
- c) etter tolloven § 5–3 fra produsents eller importørs lager leveres til eller innføres av
 1. diplomater,
 2. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 3. Den nordiske investeringsbank,
- d) kommer i retur til produsents eller importørs lager,
- e) brukes som råstoff mv. ved framstilling av varer.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgift på alkoholfrie drikkevarer mv. (kap. 5556 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2014 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av følgende varer med følgende beløp per liter:

- a) alkoholfrie drikkevarer som er tilsatt sukker eller kunstig søtstoff: kr 3,12,

- b) sirup som er tilsatt sukker eller kunstig søtstoff som brukes til ervervsmessig framstilling av alkoholfrie drikkevarer i dispensere, fontener og lignende: kr 19,03.

Med alkoholfrie drikkevarer likestilles drikk med alkoholstyrke til og med 0,7 volumprosent alkohol.

Avgiftsplikten omfatter ikke varer i pulverform eller melkeprodukter tilsatt til og med 15 gram sukker per liter.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak for avgift på drikkevarer som

- a) fra produsents og importørs lager
 1. utføres til utlandet,
 2. leveres direkte eller via tollager til proviant etter tolloven § 4–23,
 3. leveres til toll- og avgiftsfritt utsalg på lufthavn etter tolloven § 4–30,
- b) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 3. etter tolloven § 5–9, og er av mindre verdi,
- c) etter tolloven § 5–3 fra produsents eller importørs lager leveres til eller innføres av
 1. diplomater,
 2. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 3. Den nordiske investeringsbank,
- d) kommer i retur til produsents eller importørs lager,
- e) brukes til ervervsmessig framstilling av annet enn drikkevarer.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgift på sukker mv. (kap. 5557 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2014 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen på sukker mv. med kr 7,32 per kg av varens avgiftspliktige vekt.

Avgiftsplikten omfatter:

- a) sukker (roe-/bete- og rørsukker),
- b) sirup og sukkeroppløsning av nevnte varer.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak for avgift på sukker som

- a) fra produsents og importørs lager
 1. utføres til utlandet,
 2. leveres direkte eller via tollager til proviant etter tolloven § 4–23,
 3. leveres til toll- og avgiftsfritt utsalg på lufthavn etter tolloven § 4–30,
- b) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 3. etter tolloven § 5–9, og er av mindre verdi,
- c) etter tolloven § 5–3 fra produsents eller importørs lager leveres til eller innføres av
 1. diplomater,
 2. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 3. Den nordiske investeringsbank,
- d) kommer i retur til produsents eller importørs lager,
- e) brukes til ervervsmessig framstilling av varer,
- f) brukes til biavl.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgifter på drikkevareemballasje (kap. 5559 post 70–74)

§ 1. Fra 1. januar 2014 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales miljøavgift og grunnavgift til statskassen på drikkevareemballasje ved innførsel og innenlandsk produksjon av drikkevarer.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det skal betales miljøavgift på drikkevareemballasje med følgende beløp per emballasjeenhet:

- a) glass og metall: kr 5,34,

- b) plast: kr 3,22,
- c) kartong og papp: kr 1,32.

Departementet kan gi forskrift om fritak for miljøavgift dersom emballasjen inngår i et retursystem, herunder fastsette vilkår for fritak.

§ 3. Det skal betales grunnavgift på engangsemballasje med kr 1,10 per emballasjeeinheit.

Som engangsemballasje anses emballasje som ikke kan gjenbrukes i sin opprinnelige form.

§ 4. Emballasje som inneholder følgende drikkevarer er fritatt for grunnavgift:

- a) melk og melkeprodukter,
- b) drikkevarer framstilt av kakao og sjokolade og konsentrater av dette,
- c) varer i pulverform,
- d) korn- og soyabaserte melkeerstatningsprodukter,
- e) morsmelkerstatning.

Drikkevarer som nevnt i første ledd bokstav c og e er også fritatt for miljøavgift.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 5. Det gis fritak for miljø- og grunnavgift på drikkevareemballasje som

- a) fra registrert virksomhets og importørs lager
 - 1. utføres til utlandet,
 - 2. leveres direkte eller via tollager til proviant etter tolloven § 4–23,
 - 3. leveres til toll- og avgiftsfritt utsalg på lufthavn etter tolloven § 4–30,
- b) innføres
 - 1. som reise gods etter tolloven § 5–1,
 - 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 - 3. etter tolloven § 5–9, og er av mindre verdi,
- c) etter tolloven § 5–3 fra registrert virksomhets eller importørs lager leveres til eller innføres av
 - 1. diplomater,
 - 2. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 - 3. Den nordiske investeringsbank,
- d) kommer i retur til produsents eller importørs lager,
- e) har rominnhold på minst fire liter.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 6. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 7. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Dokumentavgift (kap. 5565 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2014 skal det i henhold til lov 12. desember 1975 nr. 59 om dokumentavgift betales avgift til statskassen ved tinglysing av dokument som overfører hjemmel til fast eiendom, herunder bygning på fremmed grunn og tilhørende festerett til tomta. Avgift skal betales med 2,5 pst. av avgiftsgrunnlaget, men minst kr 250.

Ved tinglysing av første gangs overføring av hjemmel til eierseksjon eller til fysisk del av eiendom i forbindelse med oppløsning av borettslag og boligaksjeselskaper, betales avgift med kr 1 000 per hjemmelsoverføring.

§ 2. Fritatt for avgift er

- a) gaveandel i dokument som inneholder gave og lignende til det offentlige eller til stiftelser og legater med allmennyttige formål, eller til foreninger med allmennyttige formål som har styresete her i landet,
- b) dokument som overfører rettigheter til fast eiendom til utenlandske diplomatiske og konsulære misjoner,
- c) overføring av hjemmel til fast eiendom til Den nordiske investeringsbank og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet,
- d) egen sameieandel i den enkelte eiendom ved overtagelse av fast eiendom ved oppløsning av sameie,
- e) overføring av hjemmel til fast eiendom mellom ektefeller,
- f) ideell arveandel etter loven i den enkelte eiendom ved overtagelse av fast eiendom på skifte eller fra uskiftet bo. Forskudd på arv regnes ikke som arveandel og heller ikke testamentsarv i den utstrekning den overstiger lovens arveandel,
- g) overføring av hjemmel til fast eiendom til forrige hjemmelshaver eller dennes ektefelle, i forbindelse med salg etter reglene om tvangssalg,
- h) overføring av hjemmel til fast eiendom til NATO eller NATOs hovedkvarter i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av,
- i) overføring av hjemmel til fast eiendom mellom den krets av kongefamilien som har arve- og gaveavgiftsfritak, jf. lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver § 1 femte ledd,
- j) overføring av hjemmel til fast eiendom til testamentsarving dersom overføring av hjemmel til ny erverver tinglyses samme dag.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Ved førstegangsoverføring av en selvstendig og i sin helhet nyoppført bygning som ikke er tatt i bruk, og overføring av bygg under arbeid betales avgift bare av salgsverdien av tomte dersom det blir tinglyst hjemmelsoverføring til denne.

§ 4. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

Avgift på frekvenser mv. (kap. 5583 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2014 skal det betales avgift til statskassen for bruk av frekvenser til drift av system for mobilkommunikasjon med følgende beløp:

– UMTS	1 248 000 kr per MHz (frekvensdupleks) disponert båndbredde,
– GSM 800	1 350 000 kr per MHz (frekvensdupleks) disponert båndbredde,
– GSM 900	1 350 000 kr per MHz (frekvensdupleks) disponert båndbredde,
– GSM 1800	1 350 000 kr per MHz (frekvensdupleks) disponert båndbredde,
– CDMA 450	1 183 000 kr per MHz (frekvensdupleks) disponert båndbredde.

Samferdselsdepartementet kan dersom det er nødvendig av hensyn til effektiv utnyttelse av frekvensene, endre avgiftsnivået for tildelte frekvenser. Samferdselsdepartementet fastsetter nærmere bestemmelser om beregning og oppkreving av avgiften.

§ 2. Stortinget samtykker i at Samferdselsdepartementet i 2014 kan forestå salg av femsifrede telefonnummer. Prisene fastsettes av Samferdselsdepartementet.

Inntekter ved tildeling av konsesjoner (kap. 5309 post 29)

§ 1. For 2014 kan Samferdselsdepartementet innhente inntekter ved tildeling av konsesjoner.

§ 2. Inntektene innhentes ved tildeling av konsesjoner. Beløpet skal innbetales til statskassen.

§ 3. Samferdselsdepartementet kan gi forskrift om innbetaling og oppkreving av beløpet.

5. des Nr. 1487 2013

Stortingsvedtak om toll for budsjettåret 2014 (kap. 5511 post 70 og 71)

Hjemmel: Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 5. desember 2013 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a og lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven). Kunngjort 18. desember 2013 kl. 15.10.

§ 1. Plikten til å svare toll

Fra 1. januar 2014 skal det svares toll ved innførsel av varer etter bestemmelsene i lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven) og etter de satser som følger av annet ledd.

De ordinære tollsatsene for 2013 skal fortsatt gjelde fra 1. januar 2014.

§ 2. Preferansetoll

Vareførsel som er omfattet av handelsavtale inngått med fremmed stat eller gruppe av stater, skal innenfor rammen av slike avtaler innrømmes preferansetoll. Tilsvarende gjelder for vareførsel som er omfattet av bilateral eller unilateral erklæring i tilknytning til slik avtale og vareførsel som er omfattet av det generelle system for preferansetoll for utviklingsland (GSP). Preferansetollbehandling er betinget av at krav til opprinnelse mv., slik som fastsatt i opprinnelsesreglene til vedkommende handelsavtale eller preferansesystem, samt vilkår fastsatt i tolloven, er oppfylt.

Departementet gis fullmakt til å iverksette de tollreduksjoner og andre tollmessige forhold som følger av handelsavtale framforhandlet med annen stat.

Departementet gis fullmakt til å videreføre gitte kvoter og satser omfattet av det generelle system for preferansetoll for utviklingsland (GSP).

§ 3. Nedsettelse av ordinære tollsatter

Departementet kan sette ned den fastsatte tollsats på enkelte vareslag, slik som bestemt i tolloven § 9–1 til § 9–5.

§ 4. Tollmessige handels- eller beskyttelsestiltak

Kongen kan, innenfor de rammer som følger av avtale med fremmed stat eller organisasjon, iverksette tollmessige handels- eller beskyttelsestiltak i form av økning av den ordinære tollsatsen på enkelte vareslag, dersom det foreligger slike omstendigheter som framgår av tolloven § 10–1 til § 10–7.

§ 5. Nye eller endrede tariffoppdelinger

Departementet gis fullmakt til å innarbeide nye tariffoppdelinger eller endre gjeldende oppdelinger, dersom endringene verken har nevneverdig betydning for statens inntekter eller har næringsmessige eller handelspolitiske konsekvenser.

9. des. Nr. 1488 2013**Vedtak om formues- og inntektsskatt til Svalbard for inntektsåret 2014**

Heimel: Kunngjering frå Justis- og beredskapsdepartementet av stortingsvedtak 9. desember 2013 med heimel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a. Kunngjort 18. desember 2013 kl. 15.10.

§ 1. Bruksområde for vedtaket

Dette vedtaket gjeld utskriving av skatt på formue og inntekt for inntektsåret 2014 etter føresegnene i lov 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard. Vedtaket gjeld òg som grunnlag for utskriving av forskot på skatt for inntektsåret 2014, jf. lov om skatt til Svalbard § 5–1.

§ 2. Skatt på formue

Skatt på formue blir utrekna etter desse satsane:

- a) Personleg skattepliktig og dødsbu:

Det blir nytta same satsar og grensebeløp som Stortinget har vedteke skal gjelde på det norske fastlandet for formuesskatt til staten og kommunane (maksimumssats)

- b) Selskap og samanslutning som nemnt i skattelova § 36 andre ledd, og som ikkje er fritekne etter skattelova kapittel 2:

Det blir nytta same satsar og grensebeløp som Stortinget har vedteke skal gjelde på det norske fastlandet for formuesskatt til staten.

§ 3. Skatt på inntekt

Skatt på inntekt blir utrekna etter desse satsane:

- a) Inntekt som blir skattlagt ved lønnstrekk etter svalbardskattelova § 3–2:

Låg sats: 8 pst.

Høg sats: 22 pst.

- b) 28 pst. av den delen av selskapsoverskot som er høgare enn 15 mill. kroner, og som overstiger summen av

– 10 gonger kostnadene til løn som blir skattlagt ved lønnstrekk

– 0,20 gonger skattemessig verdi av anlegg, fast eigedom og anna realkapital som er på Svalbard ved utgangen av inntektsåret.

- c) Anna inntekt: 16 pst.

Personlege skatteytarar skal ha eit frådrag i alminneleg inntekt som blir omfatta av c. på 20 000 kroner.

§ 4. Avrundingsreglar

Ved utrekning av skatt skal formue og inntekt avrundast nedover til næraste heile krone.

§ 5. Normalrentesatsen for rimeleg lån i arbeidsforhold

Normalrentesatsen som nemnd i skattelova § 5–12 fjerde ledd, jf. svalbardskattelova § 3–1 og § 3–2, skal vere den same som Stortinget har vedteke skal gjelde på det norske fastlandet.

§ 6. Aksjonær i utlandet

Skatt på utbytte mv. etter skattelova § 10–13, jf. svalbardskattelova § 3–1, vert ilagd med 20 pst.

§ 7. Inntekt etter svalbardskattelova § 6–3

For inntekt som blir skattlagt etter svalbardskattelova § 6–3, skal satsen vere 8 pst.

9. des. Nr. 1489 2013**Vedtak om avgift av kol som blir utført frå Svalbard for budsjetterminen 2014**

Heimel: Kunngjering frå Justis- og beredskapsdepartementet av stortingsvedtak 9. desember 2013 med heimel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a. Kunngjort 18. desember 2013 kl. 15.10.

For budsjetterminen 2014 skal det svarast avgift til statskassen av kol som blir utført frå Svalbard, etter følgjande satsar:

1,0 % av verdien for dei første 100 000 tonna,

0,9 % av verdien for dei neste 200 000 tonna,

0,8 % av verdien for dei neste 300 000 tonna,

0,7 % av verdien for dei neste 400 000 tonna,

0,6 % av verdien for dei neste 500 000 tonna,

0,5 % av verdien for dei neste 600 000 tonna,

0,4 % av verdien for dei neste 700 000 tonna,

0,3 % av verdien for dei neste 800 000 tonna,

0,2 % av verdien for dei neste 900 000 tonna.

0,1 % av verdien for dei neste 1 000 000 tonna.

10. des. Nr. 1490 2013**Forskrift om endring i forskrift om rett til dekning av utgifter ved pasienters reise for undersøkelse eller behandling (syketransportforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 10. desember 2013 med hjemmel i lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasient- og brukerrettigheter (pasient- og brukerrettighetsloven) § 2-6 og lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. (spesialisthelsetjenesteloven) § 5-5. Kunngjort 18. desember 2013 kl. 15.10.

I

I forskrift 4. juli 2008 nr. 788 om rett til dekning av utgifter ved pasienters reise for undersøkelse eller behandling (syketransportforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 5 femte ledd første punktum skal lyde:

Benytter pasienten bil som annen transport, har pasienten rett til dekning av reiseutgifter med kr 2,40 pr. kilometer.

§ 6 andre ledd skal lyde:

Ved fravær som varer over 12 timer, er kostgodtgjørelsen kr 200 pr. døgn.

§ 6 tredje ledd skal lyde:

Utgifter til overnatting dekkes med inntil kr 500 pr. døgn.

§ 8 bokstav d skal lyde:

Tapt arbeidsinntekt dekkes ikke med mer enn kr 60 pr. time og maksimalt kr 315 pr. dag.

§ 10 bokstav b første punktum skal lyde:

Når nære pårørende følger pasienten, gis arbeidsgodtgjørelse i form av erstatning for tapt arbeidsinntekt med kr 110 pr. time.

§ 14 første ledd første punktum skal lyde:

Ved hver enkeltreise skal pasienten betale en egenandel på kr 135 pr. tur (kr 270 tur/retur).

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2014.

Merknaden til § 6 tredje ledd første avsnitt skal lyde:

Pasientens utgifter til overnatting dekkes med inntil kr 500 pr. døgn uavhengig av om overnattingen har funnet sted i hotell, pensjonat, gjestgiveri eller lignende, eller på sykehotell/pasienthotell eid av regionalt helseforetak.

11. des. Nr. 1491 2013**Forskrift om opplysningsplikt og bevissikring**

Hjemmel: Fastsatt av Fornyings-, administrasjons og kirkedepartementet 11. desember 2013 med hjemmel i lov 5. mars 2004 nr. 12 om konkurranse mellom foretak og kontroll med foretakssammenslutninger (konkurranseloven) § 24 femte ledd, § 25 syvende ledd og delegeringsvedtak 14. juni 2013 nr. 634. Kunngjort 18. desember 2013 kl. 15.10.

Kapittel 1. Opplysningsplikt**§ 1. Hjemmelsangivelse og klage ved pålegg etter konkurranseloven § 24**

Blir noen pålagt å gi opplysninger eller utlevere informasjon eller bærere av slik informasjon for gransking etter konkurranseloven § 24 første eller annet ledd, skal konkurransemyndighetene angi hjemmelen for pålegget, jf. forvaltningsloven § 14. Den pålegget angår skal også gjøres oppmerksom på retten til å la seg bistå av advokat og klageadgangen. Det skal videre gjøres oppmerksom på at fristen til å fremsette klage er straks dersom vedkommende er til stede, og ellers innen 3 dager. Dersom konkurransemyndighetene finner det påtrengende nødvendig for å gjennomføre sine oppgaver etter loven, kan det kreve at opplysningene blir gitt før klagesaken er avgjort. Konkurransemyndighetenes beslutning etter fjerde punktum kan ikke påklages.

§ 2. Muntlige pålegg

Pålegg etter konkurranseloven § 24 som gis muntlig, og som ikke oppfylles umiddelbart eller innen angitt frist, skal dokumenteres skriftlig av vedkommende konkurransemyndighet.

§ 3. Lydopptak

Opplysninger som gis muntlig etter konkurranseloven § 24 kan lagres som lydopptak. Den som gir opplysningene skal på forhånd underrettes om at det skal benyttes lydopptak. Ved lydopptak skal vedkommende konkurransemyndighet nedtegne et sammendrag av opplysningene, enten samtidig eller så snart som mulig. Den som gir opplysningene skal gis adgang til å gjennomgå og korrigere sammendraget. Sammendraget skal så vidt mulig forelegges den som gir opplysningene for underskrift. Dersom vedkommende nekter å underskrive, skal dette fremkomme av sammendraget.

§ 4. Informasjon om selvinkrimineringsvernet

Før det opptas muntlig forklaring som ledd i Konkurransetilsynets undersøkelse av mulig brudd på konkurranseloven, skal vedkommende foretak eller person informeres om vernet mot selvinkriminering.

Kapittel 2. Bevissikring**§ 5. Tingrettens beslutning om bevissikring**

Ved bevissikring etter konkurranseloven § 25 skal tingrettens beslutning leses opp eller forevises, jf. straffeprosessloven § 200 første ledd første punktum. Foretak og personer som rammes av bevissikringen skal gis kopi av tingrettens beslutning.

Tingrettens angivelse av kontrollens formål etter konkurranseloven § 25 tredje ledd har ikke avgjørende betydning for hvilke gjenstander Konkurransetilsynet kan beslaglegge.

Ved bevissikring som nevnt i første ledd skal Konkurransetilsynet opplyse om at tingrettens beslutning kan påankes av enhver som beslutningen rammer, jf. straffeprosessloven § 377. Videre skal det opplyses om at anken ikke har oppsettende virkning, jf. konkurranseloven § 25 tredje ledd fjerde punktum. Konkurransetilsynet skal også opplyse om at ankefristen er to uker, jf. straffeprosessloven § 379.

§ 6. Prøving av beslag

Enhver som rammes av et beslag, kan straks eller senere kreve spørsmålet om beslaget skal opprettholdes brakt inn for retten. Konkurransetilsynet skal sørge for at den som rammes av beslaget blir gjort kjent med adgangen til slik rettslig prøving, jf. straffeprosessloven § 208.

§ 7. Gjennomgang og tilbakelevering av dokumenter med mer

Gjennomgang av dokumenter eller annet som er innhentet etter konkurranseloven § 24 eller § 25, kan foretas der Konkurransetilsynet finner det mest hensiktsmessig.

Personlige dokumenter eller annet av personlig art må bare gjennomgås så langt det er nødvendig for å bringe på det rene om de kan ha betydning som bevis.

Konkurransetilsynet kan ikke gjøre seg kjent med innholdet i dokumenter eller annet som faller inn under straffeprosessloven § 204. Konkurransetilsynet kan likevel undersøke ytre kjennetegn slik som brevhode, avsender og lignende, med sikte på å identifisere dokumenter eller annet som faller inn under straffeprosessloven § 204. Konkurransetilsynet kan fremlegge dokumenter eller annet for retten for å få avklart om straffeprosessloven § 204 får anvendelse.

Konkurransetilsynet skal merke og føre liste over dokumenter eller annet som er innhentet etter konkurranseloven § 24 eller beslaglagt etter konkurranseloven § 25, slik at forveksling unngås. Den kontrollerte skal gis kopi av listen så snart som mulig.

Originaldokumenter eller annet som er innhentet med hjemmel i konkurranseloven § 24 eller § 25, skal leveres tilbake til den de ble innhentet hos når det ikke lenger er behov for dem, og senest når saken er endelig avgjort, jf. straffeprosessloven § 213. Er det tvist om hvem som har rett til originaldokumenter eller annet som er innhentet etter konkurranseloven § 24 eller § 25, avgjør retten ved kjennelse til hvem utlevering skal skje.

Kapittel 3. Behandling av overskuddsinformasjon**§ 8. Definisjon av overskuddsinformasjon**

Med overskuddsinformasjon menes i denne forskrift opplysninger om forhold som ikke kan ha betydning som bevis.

§ 9. Identifisering av overskuddsinformasjon

Så langt det er praktisk mulig skal dokumenter eller annet gjennomgås på kontrollstedet for å unngå at det tas med overskuddsinformasjon.

§ 10. Tilbakelevering av overskuddsinformasjon

Dokumenter eller annet som inneholder overskuddsinformasjon, skal returneres til den kontrollerte når det er brakt på det rene at de ikke kan ha betydning som bevis i saken. Eventuelle kopier tatt av Konkurransetilsynet skal makuleres og databeslag skal slettes.

Bestemmelsen i første ledd gjelder ikke dersom dokumentet eller annet inneholder både overskuddsinformasjon og opplysninger som kan ha betydning som bevis i saken, og overskuddsinformasjonen ikke kan skilles ut fra den øvrige informasjonen uten at innholdet blir endret, kan misforstås eller dets verdi som bevis svekkes.

Kapittel 4. Behandling av elektronisk lagret informasjon**§ 11. Fremgangsmåten ved beslag av elektronisk lagret informasjon**

Konkurransetilsynet skal gi kopi av beslaglagt elektronisk lagret informasjon til den kontrollerte, jf. konkurranseloven § 25 fjerde ledd.

Dersom Konkurransetilsynet tar beslag i elektronisk lagret informasjon, skal den kontrollerte informeres om retten til å være representert når Konkurransetilsynet begynner gjennomgangen av beslaget, for å avklare om det inneholder opplysninger som er omfattet av taushetsplikt som nevnt i straffeprosessloven § 117 til § 120. Den kontrollerte kan gi Konkurransetilsynet en opptegnelse over beslaglagt materiale som inneholder opplysninger som nevnt i forrige punktum, i stedet for eller i tillegg til å være til stede ved gjennomgangen.

§ 12. Gjennomgang av elektronisk lagret informasjon

Retten til å være til stede når Konkurransetilsynet begynner gjennomgangen av beslaglagt elektronisk materiale er ikke til hinder for at Konkurransetilsynet gjør de tekniske forberedelser som er nødvendige for at materialet skal kunne gjennomgås.

Konkurransetilsynet skal så snart som mulig orientere den kontrollerte om når tilsynet tar sikte på å begynne gjennomgangen av det beslaglagte materialet slik at vedkommende får mulighet til å være til stede. Konkurransetilsynet skal sette en rimelig frist for den kontrollerte til å benytte seg av retten.

Dersom Konkurransetilsynet og den kontrollerte ikke blir enige om opplysninger er omfattet av taushetsplikt, skal gjennomgangen av denne delen av beslaget stanses og spørsmålet om opprettholdelse av beslaget avgjøres av tingretten, jf. konkurranseloven § 25 fjerde ledd siste punktum.

§ 13. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2014.

Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 22. desember 2005 nr. 1645 om opplysningsplikt, bevissikring og behandling av overskuddsinformasjon i konkurransesaker.

12. des. Nr. 1492 2013

Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 12. desember 2013 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 5–12 fjerde ledd. Kunngjort 18. desember 2013 kl. 15.10.

I

I forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgende endring:

§ 5–12–5 annet ledd første punktum skal lyde:

Normrenten utgjør gjennomsnittrenten med et påslag på 1,25 prosentpoeng.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning for renten som gjelder fra 1. mars 2014.

12. des. Nr. 1493 2013

Forskrift om endring i forskrift om regulativ for erleggelse av avgift for godkjenning av og tilsyn med elektriske sterkstrømmanlegg

Hjemmel: Fastsatt av Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap 12. desember 2013 med hjemmel i lov 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr (el-tilsynsloven) § 4, jf. delegeringsvedtak 1. september 2003 nr. 1161. Kunngjort 18. desember 2013 kl. 15.10.

I

I forskrift 18. desember 1987 nr. 991 om regulativ for erleggelse av avgift for godkjenning av og tilsyn med elektriske sterkstrømmanlegg gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

§ 1. For første besiktigelse (godkjenning) av et elektrisk sterkstrømmanlegg i land betales en avgift beregnet etter følgende satser for anleggets forskjellige deler.

Generatorer med apparatanlegg:

Ytelse inntil	100	kVA		pr. stk.	kr	500,—
Ytelse over	100	kVA	500	kVA	pr. stk.	kr 650,—
Ytelse over	500	kVA	1 000	kVA	pr. stk.	kr 860,—
Ytelse over	1 000	kVA	2 000	kVA	pr. stk.	kr 1 140,—
Ytelse over	2 000	kVA	5 000	kVA	pr. stk.	kr 1 450,—
Ytelse over	5 000	kVA	10 000	kVA	pr. stk.	kr 1 920,—
Ytelse over	10 000	kVA	20 000	kVA	pr. stk.	kr 2 500,—
Ytelse over	20 000	kVA	50 000	kVA	pr. stk.	kr 3 210,—

Ytelse over	50 000	kVA	100 000	kVA	pr. stk.	kr	3 850,-
Ytelse over	100 000	kVA			pr. stk.	kr	4 490,-

Omformere, fasekompensatorer, likerettere, elektrokjeler e.l.:

Ytelse inntil	1 000	kVA			pr. stk.	kr	370,-
Ytelse over	1 000	kVA	2 000	kVA	pr. stk.	kr	650,-
Ytelse over	2 000	kVA	5 000	kVA	pr. stk.	kr	980,-
Ytelse over	5 000	kVA	10 000	kVA	pr. stk.	kr	1 200,-
Ytelse over	10 000	kVA	20 000	kVA	pr. stk.	kr	1 610,-
Ytelse over	20 000	kVA	50 000	kVA	pr. stk.	kr	1 920,-
Ytelse over	50 000	kVA	100 000	kVA	pr. stk.	kr	2 170,-
Ytelse over	100 000	kVA			pr. stk.	kr	2 510,-

Luftledninger med spenning over 1 000 V: pr. km. kr 35,-

Transformatorer med apparatanlegg:

Ytelse inntil	50	kVA			pr. stk.	kr	170,-
Ytelse over	50	kVA	100	kVA	pr. stk.	kr	270,-
Ytelse over	100	kVA	250	kVA	pr. stk.	kr	370,-
Ytelse over	250	kVA	500	kVA	pr. stk.	kr	500,-
Ytelse over	500	kVA	1 000	kVA	pr. stk.	kr	650,-
Ytelse over	1 000	kVA	2 000	kVA	pr. stk.	kr	880,-
Ytelse over	2 000	kVA	5 000	kVA	pr. stk.	kr	1 070,-
Ytelse over	5 000	kVA	10 000	kVA	pr. stk.	kr	1 450,-
Ytelse over	10 000	kVA	20 000	kVA	pr. stk.	kr	1 670,-
Ytelse over	20 000	kVA	50 000	kVA	pr. stk.	kr	2 170,-
Ytelse over	50 000	kVA	100 000	kVA	pr. stk.	kr	3 210,-
Ytelse over	100 000	kVA			pr. stk.	kr	4 490,-

Fordeling for høy og lav spenning:

Ytelse inntil	50	kVA			pr. stk.	kr	250,-
Ytelse over	50	kVA	100	kVA	pr. stk.	kr	500,-
Ytelse over	100	kVA	250	kVA	pr. stk.	kr	980,-
Ytelse over	250	kVA	500	kVA	pr. stk.	kr	1 450,-
Ytelse over	500	kVA	1 000	kVA	pr. stk.	kr	2 140,-
Ytelse over	1 000	kVA	2 000	kVA	pr. stk.	kr	3 210,-
Ytelse over	2 000	kVA	5 000	kVA	pr. stk.	kr	4 490,-
Ytelse over	5 000	kVA	10 000	kVA	pr. stk.	kr	5 780,-
Ytelse over	10 000	kVA	20 000	kVA	pr. stk.	kr	7 700,-
Ytelse over	20 000	kVA	50 000	kVA	pr. stk.	kr	10 270,-
Ytelse over	50 000	kVA	100 000	kVA	pr. stk.	kr	12 620,-
Ytelse over	100 000	kVA			pr. stk.	kr	19 030,-

Avgiftssatsene reguleres årlig i samsvar med justeringene i de årlige statsbudsjetter for lønns- og prisvekst.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2014.

12. des. Nr. 1494 2013

Forskrift om endring i forskrift om avgift på enkelte farlige stoffer, anlegg og innretninger som omfattes av lov om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppaver

Hjemmel: Fastsatt av Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap 12. desember 2013 med hjemmel i lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 28, 1. ledd, jf. delegeringsvedtak 1. september 2003 nr. 1161. Kunngjort 18. desember 2013 kl. 15.10.

I

I forskrift 10. juli 1995 nr. 684 om avgift på enkelte farlige stoffer, anlegg og innretninger som omfattes av lov om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver gjøres følgende endringer:

§ 4 Avgift for omsetning m.v. av petroleumsprodukter og løsningsmidler

Punkt 2 endres til:

Avgiftssatsen er kr 3,65 pr. tonn. For virksomheter hvor de produktmengder som danner grunnlag for avgiftsberegningen i henhold til nr. 1 er mindre enn 20 000 tonn, skal den årlige mengdebaserte avgift være kr 44 000.

§ 5 Avgift for ilandføring av petroleumsprodukter i rørledning fra områder i sjø

Punkt 2 endres til:

Avgiftssatsene er kr 0,234 pr. tonn gass og kr 0,152 pr. tonn olje.

§ 7 Avgift for tilvirkning og omsetning av sprengstoff og krutt

Punkt 4 endres til:

Avgiftssatsen etter nr. 1 og 2 er kr 108 pr. tonn. For virksomheter hvor de produktmengder som danner grunnlag for avgiftsberegninger i henhold til punkt 1 og 2 er mindre enn 400 tonn, skal den årlige mengdebaserte avgift være kr 44 000.

Punkt 5 endres til:

Den faste avgift pr. tilvirkningssted utover ett i henhold til nr. 3 er kr 44 000.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2014.

12. des. Nr. 1495 2013**Forskrift om endring i forskrift om bustøtte**

Heimel: Fastsett av Kommunal- og regionaldepartementet 12. desember 2013 med heimel i lov 24. august 2012 nr. 64 om bustøtte (bustøttelova) § 6 og § 10. Kunngjort 18. desember 2013 kl. 15.10.

I

I forskrift 29. november 2012 nr. 1283 om bustøtte blir det gjort følgjande endringar:

§ 3 første ledd skal lyde:

Årlege buutgifter som ligg innanfor følgjande øvre grenser (buutgiftstak) går inn i utrekninga:

- kr 61 800 i ein husstand med ein person
- kr 67 700 i ein husstand med to personar
- kr 73 600 i ein husstand med tre personar
- kr 79 500 i ein husstand med fire personar
- kr 85 400 i ein husstand med fem personar eller fleire.

§ 6 skal lyde:

Til inntekta blir det lagt 16 prosent av netto formuen til husstanden, med fråtrekk for eit fribeløp. Fribeløpet er kr 250 000 for husstandar i leigde bustadar. For andre husstandar er fribeløpet likningsverdien av eigen bustad inntil kr 525 000.

§ 14 første ledd skal lyde:

Dersom etterkontroll syner at husstanden har hatt ei omrekna inntekt i kalenderåret, som er kr 50 000 over den øvre inntektsgrensa som gjev rett til bustøtte, kan støtta for heile året krevjast tilbake utan omsyn til skuld. Krav under kr 10 000 skal likevel ikkje betalast tilbake.

§ 17 skal lyde:

§ 17. Overgangsordning

Mottakarar som fekk bustøtte i juni 2009 skal ikkje få mindre utbetalt som følgje av endra bustøttereglar frå 1. juli 2009.

Overgangsordninga etter første ledd gjeld ikkje dersom den omrekna inntekta til husstanden blir høgare enn den høgste av den øvre inntektsgrensa for å få bustøtte i juni 2009 og inntektsgrensa for tilbakebetaling av bustøtte i § 14 første ledd. Overgangsordninga gjeld heller ikkje dersom husstanden flyttar eller talet på medlemmer i husstanden endrar seg.

For andre enn unge uføre, jf. § 4 siste ledd, blir overgangsordninga trappa ned med 20 prosentpoeng kvart år over fem år frå og med 1. juli 2010.

§ 13 om minste utbetaling gjeld òg for overgangsordningane.

II

Denne forskrifta blir satt i kraft frå 1. januar 2014.

12. des. Nr. 1496 2013

Forskrift om endring i forskrift om saksbehandling i saker om odelsfrigjering etter odelslova § 30 til § 32

Heimel: Fastsett av Landbruks- og matdepartementet 12. desember 2013 med heimel i lov 28. juni 1974 nr. 58 om odelsretten og åsetesretten § 33, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2011 nr. 137. Kunngjort 18. desember 2013 kl. 15.10.

I

I forskrift 11. februar 2011 nr. 138 om saksbehandling i saker om odelsfrigjering etter odelslova § 30 til § 32 blir det gjort følgjande endringar:

Tittelen skal lyde:

Forskrift om saksbehandling i saker om odelsfrigjering etter odelslova § 30 og § 32

§ 1 skal lyde:

§ 1. Formål og virkeområde

Denne forskrifta har til formål å sikre effektiv og forsvarleg saksbehandling i saker om odelsfrigjering etter lov 28. juni 1974 nr. 58 om odelsretten og åsetesretten (heretter kalla odl.) § 30 og § 32.

§ 2, litra c) skal lyde:

c) *odelsfrigjerar*: den som har søkt om odelsfrigjering etter odl. § 30 eller § 32.

§ 3 første ledd skal lyde:

Skriftleg søknad om odelsfrigjering etter odl. § 30 og § 32 skal sendast til kommunen der odelseigedomen ligg. Kopi av odelsfrigjeraren sitt ervervsdokument med løyver og forkynt stemning i odelsløyssinga skal leggjast ved søknaden. Søknaden skal innehalde opplysningar om kva som er formålet med odelsfrigjeringa.

§ 4 blir oppheva.

§ 5 skal lyde:

§ 5. Frist for å søkje om odelsfrigjering

Søknad om odelsfrigjering etter odl. § 30 og § 32 må setjast fram innan to månader etter at stemning i løyssinga blei forkynt for eigaren. Kommunen kan gi oppfrisking for oversitting av fristen.

§ 9 andre ledd skal lyde:

I alle saker etter odl. § 30 og § 32 skal kommunen kontrollere om søknad om odelsfrigjering er sett fram av eigaren innan 2 månader rekna frå stemning i løyssinga blei forkynt for han.

§ 9 fjerde ledd blir oppheva. Nåverande femte, sjette og sjuande ledd blir fjerde, femte og sjette ledd.

§ 14 skal lyde:

§ 14. Overgangsreglar

I tilfelle der nokon som har ein aktuell odelsløyssingrett når forskrifta her tek til å gjelde, går til løyssinga, gjeld likevel dei tidlegare reglane.

II

Endringane trer i kraft 1. januar 2014.

13. des. Nr. 1497 2013

Ikraftsetting av lov 21. juni 2013 nr. 92 om endringer i utlendingsloven mv. (behandling av sikkerhetssaker)

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 13. desember 2013 med hjemmel i lov 21. juni 2013 nr. 92 om endringer i utlendingsloven mv. (behandling av sikkerhetssaker) del IV første ledd. Fremmet av Justis- og beredskapsdepartementet. Kunngjort 18. desember 2013 kl. 15.10.

Delt ikraftsetting av lov 21. juni 2013 nr. 92 om endringer i utlendingsloven mv. (behandling av sikkerhetssaker). Loven trer i kraft 1. januar 2014, med unntak av del I § 128a.

13. des. Nr. 1498 2013

Instruks for Direktoratet for utviklingssamarbeid (Norad)

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 13. desember 2013. Fremmet av Utenriksdepartementet. Kunngjort 18. desember 2013 kl. 15.10.

§ 1. Direktoratet for utviklingssamarbeid (Norad) er en fagetat administrativt underlagt Utenriksdepartementet (UD). Fagetaten Norad er en integrert del av det forvaltningsmessige apparat for utviklingssamarbeidet.

I saker som gjelder klima- og skogsatsingen, er Norad underlagt Klima- og miljødepartementet.

§ 2. Norad har som hovedoppgave å:

- gi faglige råd på det utviklingspolitiske området til Utenriksdepartementet og utenriksstasjonene
- bistå Utenriksdepartementet og utenriksstasjonene i arbeidet med kvalitetssikring av norsk utviklingssamarbeid
- initiere og gjennomføre uavhengige evalueringer av utviklingssamarbeidet
- kommunisere om langsiktig utviklingssamarbeid og resultater
- forvalte tilskuddsordninger på utviklingsfeltet i henhold til årlig tildeling fra Utenriksdepartementet.

I saker som gjelder klima- og skogsatsingen, ivaretar Norad oppgaver som nevnt i § 2 overfor Klima- og miljødepartementet.

§ 3. Norad ledes av en direktør som beskikkes av Kongen etter innstilling fra utenriksministeren.

§ 4. Norads øvrige tjenestemenn (faste og midlertidige) tilsettes av Norads tilsettingsråd.

§ 5. Direktoratet disponerer de årlige tildelinger i samsvar med Stortingets forutsetninger og gjeldende lover, regler og instruks. Utenriksdepartementet fastsetter nærmere bestemmelser for tildelingene til Norad. For klima- og skogsatsingen fastsetter Klima- og miljødepartementet nærmere bestemmelser for tildelingene til Norad.

Følgende saker innenfor Norads ansvarsområde, jf. § 2, skal legges frem for Utenriksdepartementet, eller Klima- og miljødepartementet hvis det gjelder klima- og skogsatsingen:

- a) saker som reiser spørsmål av prinsipiell eller politisk art
- b) forslag til omdisponeringer utover de fullmakter Norad til enhver tid er gitt
- c) saker som ligger utenfor direktørens fullmakter
- d) årlig rapport om virksomheten med regnskapsoversikt
- e) andre saker etter departementenes bestemmelser.

§ 6. Utenriksdepartementet gis fullmakt til å endre denne instruks. Endringer som gjelder klima- og skogsatsingen, forutsetter enighet med Klima- og miljødepartementet.

§ 7. Denne instruks trer i kraft 1. januar 2014.

Samtidig oppheves tidligere instruks godkjent 26. mars 2004 nr. 576.

5. des. Nr. 1499 2013

Storingsvedtak om skatt av inntekt og formue mv. for inntektsåret 2014 (Stortingets skattevedtak)

Hjemmel: Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 5. desember 2013 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a. Kunngjort 19. desember 2013 kl. 15.20.

Kapittel 1 – Generelt

§ 1–1. Vedtakets anvendelsesområde

Dette vedtaket gjelder utskriving av skatt på inntekt og formue for inntektsåret 2014. Vedtaket legges også til grunn for utskriving av forskudd på skatt for inntektsåret 2014, etter reglene i skattebetalingsloven kapittel 4 til 6.

Sammen med bestemmelsene om forskudd på skatt i skattebetalingsloven, gjelder dette vedtaket også når skatteplikt utelukkende følger av lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv., og skattyteren ikke skal svare terminskatt etter samme lov § 7.

§ 1–2. Forholdet til skattelovgivningen

Så langt dette vedtak ikke bestemmer noe annet, legges lovgivningen om skatt på formue og inntekt til grunn ved anvendelsen av vedtaket.

Kapittel 2 – Formuesskatt til staten og kommunene

§ 2–1. Formuesskatt til staten – personlig skattyter og dødsbo

Personlig skattyter og dødsbo svarer formuesskatt til staten av den delen av skattyterens samlede antatte formue som overstiger 1 000 000 kroner. Satsen skal være 0,3 pst.

Ektefeller som ligned under ett for begges formue, jf. skatteloven § 2–10, svarer formuesskatt til staten av den delen av ektefellenes samlede antatte formue som overstiger 2 000 000 kroner. Satsen skal være 0,3 pst.

§ 2–2. *Formuesskatt til staten – upersonlig skattyter*

Selskaper og innretninger som nevnt i skatteloven § 2–36 annet ledd, og som ikke er fritatt for formuesskatteplikt etter skatteloven kapittel 2, svarer formuesskatt til staten med 0,3 pst. Formue under 10 000 kroner er skattefri.

§ 2–3. *Formuesskatt til kommunene*

Det svares formuesskatt til kommunen dersom skattyter ikke er fritatt for slik skatteplikt etter skatteloven kapittel 2. Skattyter som har krav på personfradrag etter skatteloven § 15–4, skal ha et fradrag i formuen på 1 000 000 kroner. For ektefeller som ligned under ett for begges formue, jf. skatteloven § 2–10, skal fradraget være 2 000 000 kroner. Når skattyter har formue i flere kommuner, fordeles fradraget etter reglene i skatteloven § 4–30 første og annet ledd. Satsen for formuesskatt til kommunene må ikke være høyere enn 0,7 pst. Maksimumssatsen gjelder når ikke lavere sats er vedtatt av kommunen.

Kapittel 3 – Inntektsskatt til staten, kommunene og fylkeskommunene

§ 3–1. *Toppskatt*

Personlig skattyter skal av personinntekt fastsatt etter skatteloven kapittel 12, svare toppskatt til staten med 9 pst. for den delen av inntekten som overstiger 527 400 kroner, og med 12 pst. for den delen av inntekten som overstiger 857 300 kroner i klasse 0, 1 og 2.

Personlig skattyter i en kommune i Finnmark, eller i kommunene Karlsøy, Kvænangen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord i Troms fylke, skal likevel bare svare toppskatt til staten av inntekt som nevnt i første ledd med 7 pst. av den inntekten som overstiger 527 400 kroner, og med 12 pst. for den delen av inntekten som overstiger 857 300 kroner i klasse 0, 1 og 2.

Dersom skattyter er bosatt i riket bare en del av året, nedsettes beløpene i første og annet ledd forholdsmessig under hensyn til det antall hele eller påbegynte måneder av året han har vært bosatt her. Tilsvarende gjelder for skattyter som ikke er bosatt i riket, men som plikter å svare skatt etter skatteloven § 2–3 første og annet ledd, eller lov om skatlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv.

§ 3–2. *Fellesskatt*

Enhver som plikter å betale inntektsskatt til kommunen etter skatteloven, skal betale fellesskatt til staten. Fellesskatten skal beregnes på samme grunnlag som inntektsskatten til kommunene.

Satsen for fellesskatt skal være:

- For personlig skattepliktig og dødsbo i Finnmark og kommunene Karlsøy, Kvænangen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord i Troms fylke: 9,45 pst.
- For personlig skattepliktig og dødsbo ellers: 12,95 pst.

§ 3–3. *Skatt til staten*

Selskaper og innretninger som nevnt i skatteloven § 2–36 annet ledd, svarer skatt til staten med 27 pst. av inntekten.

§ 3–4. *Skatt på grunnrenteinntekt i kraftforetak*

Av grunnrenteinntekt i vannkraftverk fastsatt i medhold av skatteloven § 18–3 svares grunnrenteskatt til staten med 31 pst.

§ 3–5. *Skatt til staten for person bosatt og selskap hjemmehørende i utlandet*

Skattyter som nevnt i skatteloven § 2–3 første ledd bokstav h, skal i tillegg til å svare skatt etter bestemmelsene foran i dette vedtaket, svare skatt til staten med 27 pst. av inntekten.

Person som ikke har bopel i riket, men som mottar lønn av den norske stat, skal av denne inntekt svare fellesskatt til staten etter satsen for personlig skattyter og dødsbo i dette vedtaket § 3–2 annet ledd annet strekpunkt, samt toppskatt som nevnt i § 3–1 første ledd. Bestemmelsene i skatteloven § 16–20 til § 16–29 gjelder tilsvarende for skattytere som nevnt i dette ledd.

Av aksjeutbytte som utdeles til aksjonær som er hjemmehørende i utlandet, svares skatt til staten med 25 pst. eller i tilfelle den sats som følger av skatteavtale med fremmed stat. Det samme gjelder renter på grunnfondsbevis som utdeles til skattyter hjemmehørende i utlandet.

Person som nevnt i skatteloven § 2–3 fjerde ledd, skal av personinntekt fastsatt etter skatteloven kapittel 12 svare skatt til staten med 15 pst. av inntekten. Dersom vedkommende gis fradrag etter skatteloven § 6–71, svares skatt til staten etter skattesatsene som følger av § 3–1, § 3–2 og § 3–8.

§ 3–6. *Skatt til staten på honorar til utenlandske artister mv.*

Skattepliktig etter lov om skatt på honorar til utenlandske artister mv., skal svare skatt til staten med 15 pst. av inntekten.

§ 3–7. *Skattesats for utbetalinger fra individuell pensjonsavtale til bo*

Skattesatsen for utbetaling fra individuell pensjonsavtale og etter innskuddspensjonsloven til bo, som omhandlet i skatteloven § 5–40 fjerde ledd, skal være 45 pst.

§ 3–8. Inntektsskatt til kommunene og fylkeskommunene

Den fylkeskommunale inntektsskattøren for personlige skattytere og dødsbo skal være maksimum 2,65 pst. Den kommunale inntektsskattøren for personlige skattytere og dødsbo skal være maksimum 11,40 pst.

Maksimumssatsene skal gjelde med mindre fylkestinget eller kommunestyret vedtar lavere satser.

Kapittel 4 – Skatt etter lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv.**§ 4–1. Ordinære skatter**

Skattyter som har formue knyttet til eller inntekt vunnet ved petroleumsutvinning og rørledningstransport, jf. § 2 annet ledd i lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv., skal av slik formue og inntekt, i tillegg til de skatter som følger av bestemmelsene foran, svare skatt til staten etter reglene og satsene nedenfor. Det samme gjelder når skatteplikten utelukkende følger av nevnte lov.

Av formue som tilhører andre skattytere enn selskaper, svares skatt med 0,7 pst.

Av inntekt svares skatt med 27 pst., med mindre det skal svares skatt på inntekten etter dette vedtaket § 3–3. Skatten blir å utligne i samsvar med bestemmelsene i lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv.

§ 4–2. Særskatt

Av inntekt vunnet ved petroleumsutvinning, behandling og rørledningstransport som nevnt i lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv. § 5, skal det svares særskatt med 51 pst.

§ 4–3. Terminskatt

Terminskatt for inntektsåret 2014 skrives ut og betales i samsvar med lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv. § 7. Ved utskrivningen av terminskatt benyttes satsene ovenfor.

§ 4–4. Utbytte utdelt til utenlandsk eierselskap

Det svares ikke skatt av aksjeutbytte som utdeles fra i riket hjemmehørende aksjeselskap og allmennaksjeselskap som er skattepliktig etter lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv. § 5, til selskap hjemmehørende i utlandet som direkte eier minst 25 pst. av kapitalen i det utdelende selskap. Dersom det i riket hjemmehørende selskap også har inntekt som ikke er skattepliktig etter lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv. § 5, svares skatt til staten etter de alminnelige regler for aksjeutbytte som fordeles til slik inntekt. Aksjeutbytte fordeles mellom særskattepliktig inntekt og annen inntekt på grunnlag av alminnelig inntekt fratrukket skatter for henholdsvis særskattepliktig inntekt og annen inntekt.

Kapittel 5 – Tonnasjeskatt**§ 5–1. Tonnasjeskatt**

Aksjeselskap, allmennaksjeselskap og tilsvarende selskap hjemmehørende i annen EØS-stat som nevnt i skatteloven § 8–10, skal svare tonnasjeskatt, jf. skatteloven § 8–16, etter følgende satser:

- 0 kroner for de første 1 000 nettotonn, deretter
- 18 kroner per dag per 1 000 nettotonn opp til 10 000 nettotonn, deretter
- 12 kroner per dag per 1 000 nettotonn opp til 25 000 nettotonn, deretter
- 6 kroner per dag per 1 000 nettotonn.

Satsene i første ledd kan reduseres etter nærmere bestemmelser fastsatt av departementet, jf. skatteloven § 8–16 første ledd.

Kapittel 6 – Særlige bestemmelser om skattegrunnlag, beløpsgrenser og satser mv.**§ 6–1. Minstefradrag**

Minstefradrag i lønnsinntekt mv. etter skatteloven § 6–32 første ledd bokstav a skal ikke settes lavere enn 31 800 kroner, og ikke høyere enn 84 150 kroner.

Minstefradrag i pensjonsinntekt etter skatteloven § 6–32 første ledd bokstav b skal ikke settes lavere enn 4 000 kroner, og ikke høyere enn 70 400 kroner.

§ 6–2. Foreldrefradrag

Fradrag beregnet etter skatteloven § 6–48 skal ikke settes høyere enn 25 000 kroner for ett barn. Fradragsgrensen økes med inntil 15 000 kroner for hvert ytterligere barn.

§ 6–3. Personfradrag

Fradrag etter skatteloven § 15–4 er 48 800 kroner i klasse 1 og 72 000 kroner i klasse 2.

§ 6–4. Skattebegrensning ved lav alminnelig inntekt

Beløpsgrensene som nevnt i skatteloven § 17–1 første ledd skal være 131 400 kroner for enslige og 120 800 kroner for hver ektefelle. Beløpsgrensen er 241 600 kroner for ektepar og samboere som ved skattebegrensningen får inntekten fastsatt under ett etter skatteloven § 17–2 annet ledd.

§ 6–5. Skattefradrag for pensjonsinntekt

Fradraget som nevnt i skatteloven § 16–1 første ledd skal være 30 000 kroner.

Beløpsgrensene som nevnt i skatteloven § 16–1 tredje ledd skal være 175 900 kroner i trinn 1 og 266 900 kroner i trinn 2.

§ 6–6. Særfradrag for enslige forsørgere

Frادrag etter skatteloven § 6–80 er 4 067 kroner per påbegynt måned.

Kapittel 7 – Forskriftskompetanse mv.**§ 7–1. Forskriftsfullmakt til gjennomføring og utfylling**

Departementet kan gi forskrift til gjennomføring og utfylling av bestemmelsene i dette vedtak.

§ 7–2. Adgang til å fravike reglene i vedtaket

Reglene i dette vedtaket kan fravikes på vilkår som nevnt i skattebetalingsloven § 4–8.

10. des. Nr. 1500 2013**Forskrift om endring i forskrift om godkjenning av bil og tilhenger til bil**

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 10. desember 2013 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 13, § 14, § 15 og § 16, jf. delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1. Kunngjort 19. desember 2013 kl. 15.20.

I

I forskrift 5. juli 2012 nr. 817 om godkjenning av bil og tilhenger til bil gjøres følgende endring:

§ 20 fjerde og femte ledd skal lyde:

Gebyr for enkeltgodkjenning og godkjenning etter ombygging er:

a) Bil og tilhenger til bil med tillatt totalvekt til og med 3 500 kg	Kr	510,-
b) Bil og tilhenger til bil med tillatt totalvekt fra 3 501 kg til og med 7 500 kg	Kr	920,-
c) Bil og tilhenger til bil med tillatt totalvekt over 7 500 kg	Kr	1 310,-
d) Bil og tilhenger til bil under a), fornyet søknad med begrenset kontroll	Kr	330,-
e) Bil og tilhenger til bil under b), fornyet søknad med begrenset kontroll	Kr	620,-
f) Bil og tilhenger til bil under c), fornyet søknad med begrenset kontroll	Kr	990,-

Gebyr for typegodkjenninger:

a) Bil og tilhenger til bil med tillatt totalvekt til og med 3 500 kg	Kr	1 520,-
b) Bil og tilhenger til bil med tillatt totalvekt over 3 500 kg	Kr	2 280,-
c) Bil og tilhenger til bil under a), fornyet søknad med begrenset kontroll	Kr	770,-
d) Bil og tilhenger til bil under b), fornyet søknad med begrenset kontroll	Kr	1 140,-

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2014.

10. des. Nr. 1501 2013**Forskrift om endring i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 10. desember 2013 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 13, § 14, § 15 og § 16, jf. delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1. Kunngjort 19. desember 2013 kl. 15.20.

I

I forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) gjøres følgende endring:

§ 1–14. nr. 3, Gebyrets størrelse m.m., lyder:

3.1 Gebyret for enkeltgodkjenninger skal være:

a) Kjøretøy med tillatt totalvekt til og med 3 500 kg	kr	510,-
b) Kjøretøy med tillatt totalvekt fra 3 501 kg til og med 7 500 kg	kr	920,-
c) Kjøretøy med tillatt totalvekt over 7 500 kg	kr	1 310,-
d) Kjøretøy under a), etterkontroll	kr	330,-
e) Kjøretøy under b), etterkontroll	kr	620,-
f) Kjøretøy under c), etterkontroll	kr	990,-

3.2 Gebyret for typegodkjenninger skal være:

a) Kjøretøy med tillatt totalvekt til og med 3 500 kg	kr	1 520,-
b) Kjøretøy med tillatt totalvekt over 3 500 kg	kr	2 280,-
c) Kjøretøy under a), etterkontroll	kr	770,-
d) Kjøretøy under b), etterkontroll	kr	1 140,-

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2014.

11. des. Nr. 1502 2013**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2013**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 11. desember 2013 med hjemmel i forskrift 18. desember 2012 nr. 1297 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2013 § 35. Kunngjort 19. desember 2013 kl. 15.20.

I

I forskrift 18. desember 2012 nr. 1297 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2013 gjøres følgende endring:

§ 18 første ledd (endret) skal lyde:

Kvoteenhet etter hjemmelslengde er som følger

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Kvoteenhet u/overreg.</i>	<i>Kvoteenhet m/overreg.</i>
Under 11 m	5,01	–
11–14,9 m	5,01	–
15–20,9 m	5,01	–
21–500 m ³	5,01	–

§ 18 annet ledd (endret) skal lyde:

Fartøy med adgang til å fiske kan fiske følgende kvanta hyse (tonn):

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Garantert kvote</i>	<i>Maksimalkvoter</i>
Under 7 m	1,12	6,00	Ubegrenset
7–7,99	1,31	7,00	Ubegrenset
8–8,99	1,56	8,00	Ubegrenset
9–9,99	1,93	10,00	Ubegrenset
10–10,99	2,06	10,00	Ubegrenset
11–11,99	2,85	14,00	Ubegrenset
12–12,99	3,38	17,00	Ubegrenset
13–13,99	4,10	21,00	Ubegrenset
14–14,99	4,67	23,00	Ubegrenset
15–15,99	7,83	39,00	Ubegrenset
16–16,99	7,83	39,00	Ubegrenset
17–17,99	7,83	39,00	Ubegrenset
18–18,99	7,83	39,00	Ubegrenset
19–19,99	7,83	39,00	Ubegrenset
20–20,99	7,83	39,00	Ubegrenset
21–21,99	7,83	39,00	Ubegrenset
22–22,99	7,83	39,00	Ubegrenset
23–23,99	7,83	39,00	Ubegrenset
24–24,99	7,83	39,00	Ubegrenset
25–25,99	7,83	39,00	Ubegrenset
26–26,99	7,83	39,00	Ubegrenset
27–500m ³	7,83	39,00	Ubegrenset

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

12. des. Nr. 1503 2013**Forskrift om endring i forskrift om godtgjørelse av utgifter til helsehjelp som utføres poliklinisk ved statlige helseinstitusjoner og ved helseinstitusjoner som mottar driftstilskudd fra regionale helseforetak**

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 12. desember 2013 med hjemmel i lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. (spesialisthelsetjenesteloven) § 2–1a fjerde ledd, § 4–1 annet ledd, § 5–5 nr. 1 og nr. 2, jf. lov 15. juni 2001 nr. 93 om helseforetak m.m. (helseforetaksloven) § 53 nr. 12, lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasientrettigheter (pasientrettighetsloven) § 5–1 siste ledd og lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 6–2. Kunngjort 19. desember 2013.

I

I forskrift 19. desember 2007 nr. 1761 om godtgjørelse av utgifter til helsehjelp som utføres poliklinisk ved statlige helseinstitusjoner og ved helseinstitusjoner som mottar driftstilskudd fra regionale helseforetak gjøres følgende endringer:

Under kapittel 2.1 Godkjente egenandeler skal merknad 2F lyde:

Merknad 2F Egenandeler for grupperettet pasientopplæring og poliklinisk rehabilitering

Det kan kun kreves én egenandel per pasient per program innenfor grupperettet pasientopplæring, og for poliklinisk rehabilitering. Det tverrfaglige programmet er definert som én helsehjelpsepisode, selv om programmet går over flere dager.

Kapittel 3 skal lyde:

*Kapittel 3 – Generelle merknader**Polikliniske pasienter versus innlagte pasienter*

For vanlige polikliniske konsultasjoner og kortvarig observasjon skal pasienten registreres i det pasientadministrative systemet som poliklinisk og omsorgsnivå poliklinikk skal benyttes. Pasienten skal ikke registreres som innlagt i det pasientadministrative system.

Dersom pasienten blir innlagt ved sykehuset samme dag som den polikliniske konsultasjonen har funnet sted, skal pasienten registreres i det pasientadministrative systemet for innlagte. Sykehusoppholdet omfattes da ikke av den tilskuddsordning som er fastsatt i denne forskriften og poliklinisk refusjon etter denne forskriften skal ikke kreves. Det skal heller ikke kreves egenandel fra pasienten. Dette gjelder uavhengig om det er sammenheng mellom den polikliniske konsultasjonen og årsaken til innleggelsen. Helsedirektoratet kan gi nærmere retningslinjer om skillet mellom polikliniske og innlagte pasienter.

Så lenge en pasient er innlagt ved et sykehus er det ikke anledning til å kreve refusjon, pasientbetaling eller egenandeler fra pasienten etter denne forskriften. Dette gjelder enten pasienten behandles ved en av sykehusets egne poliklinikker eller ved en poliklinikk utenfor sykehuset.

Stjernetakster

Enklere laboratorieundersøkelser merket med *, er inkludert i ISF poliklinikk. Dette gjelder enkle kvantitative undersøkelser innen klinisk kjemi. Takster for mer ressurskrevende laboratorietjenester, som ikke er merket med *, kan kreves i tillegg.

Konvensjonspasienter

I henhold til spesialisthelsetjenesteloven § 5–3 skal folketrygden dekke utgifter for konvensjonspasienter og for medlemmer som ikke har bosted i Norge.

Kapittel 4 skal lyde:

Kapittel 4 – Refusjonssatser

(F.o.m. 1. januar 2014.)

Takstkoder knyttet til særskilte behandlingstilbud med pasientbetaling

	<i>Urologi</i>	<i>Refu- sjon</i>	<i>Pas. bet.</i>	<i>Merk- nad</i>
B10b	Sterilisering av menn Gynekologi/obstetikk	0	1 268	B10
B23d	Sterilisering ved laparotomi/-skopi uten medisinsk indikasjon	0	6 079	B23d
B23i	Sterilisering ved laparotomi/-skopi etter medisinsk indikasjon	0	75	B23i
B50	AIH/AID	0	1 500	B50
B51	IVF	0	1 500	B50
B52	IVF med eset og nedfrysing av embryo	0	1 500	B50
E07	Kirurgisk innsetting av implantat hvor marginal peridontitt er hovedårsak til tanntap – første innsetting av implantat	0	6 500	E7

	<i>Urologi</i>	<i>Refu- sjon</i>	<i>Pas. bet.</i>	<i>Merk- nad</i>
E08	Kirurgisk innsetting av implantat hvor marginal periodontitt er hovedårsak til tanntap – pr. implantat i tillegg	0	2 550	E7

Merknad B10:

Det kan kreves pasientbetaling ved sterilisering av menn, se merknad 2I, kapittel 2. Det kan ikke kreves egenandel i tillegg. Takst B10b skal rapporteres til Helsedirektoratet eller det organ Helsedirektoratet bestemmer.

Merknad B23d:

Det kan kreves pasientbetaling ved sterilisering av kvinner uten medisinsk indikasjon, jf. merknad 2I, kapittel 2. Det kan ikke kreves vanlig egenandel i tillegg. Takst B23d skal rapporteres til Helsedirektoratet eller det organ Helsedirektoratet bestemmer.

Merknad B23i:

Dersom sterilisering foretas etter medisinsk indikasjon kan det ikke kreves forhøyet egenandel, se merknad 2I kapittel 2. Det kan derimot kreves egenandel (jf. takstene 201a, 201b og 202). Det kan også kreves pasientbetaling for utgifter til bandasjemateriell og bedøvelsesmidler, jf. takst 204b.

Merknad B50:

Staten yter refusjon for inntil tre forsøk med assistert befruktning per pasient. Ved hvert forsøk kan det avkreves en pasientbetaling på kroner 1 500. Dette beløpet kan ikke føres på kvitteringskortet. Maksimal pasientbetaling uavhengig av metode blir med tre forsøk 4 500 kroner per par.

Merknad E7:

Rehabilitering av tannsett med implantatforankret protetisk behandling som følge av tap av tenner av marginal periodontitt.

Takst E07 kan kreves ved innsetting av første implantat. Takst E08 kan kreves pr. innsatte implantat utover det første.

Det kan kreves en pasientbetaling på maksimalt 6 500 kroner ved innsetting av første implantat. Ved innsetting av flere implantat enn ett, kan det kreves en pasientbetaling på maksimalt 2 550 kroner per implantat. Disse pasientbetalingene kan ikke føres på kvitteringskortet, jf. kapittel 2, merknad 2G. Det kan ikke avkreves andre former for betaling av pasienten i forbindelse med behandlingsopplegget. Takst E07 og E08 skal rapporteres til Helsedirektoratet eller det organ Helsedirektoratet bestemmer.

P Voksenpsykiatrisk poliklinikk, ruspoliklinikk

<i>Takst nr.</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>P.bet.</i>	<i>Merkn.</i>
	Hovedtakster			
P10	Inntak og førstegangskonsultasjon (pasient og/eller pårørende/foresatte til stede)	385		P9, P10
P11	Per timeverk ansatte i godkjent fagstilling har utført poliklinisk arbeid	52		P9, P11
P12	Utredning eller behandling (pasient og foresatte/pårørende til stede)	118		P9, P12
P12a	Utredning eller behandling (kun pasient til stede)	118		P9, P12
P12b	Utredning eller behandling (kun foresatte/pårørende til stede)	118		P9, P12
P13	Oppfølgingsmøte med førstelinjetjenesten (møte/veiledning/konsultasjon med førstelinjetjenesten om en eller flere navngitte pasienter)	100		P9, P13
P14	Oppfølgings samtale per telefon med førstelinjetjenesten om navngitt pasient. Telefonkonsultasjon med pasient	41		P9, P14
	Tilleggstakster			
P15	Tester (bruk av en eller flere nærmere angitte tester)	338		P9, P15
P16	Gruppe-/familiebehandling	408		P9, P16

*Merknad P9:**Psykisk helsevern og ruspoliklinikker*

For å kreve inn ovenfornevnte takster skal psykiatrisk poliklinikk være faglig godkjent av fylkesmannen, jf. spesialisthelsetjenesteloven § 4–1 annet ledd. For å bli faglig godkjent må den psykiatriske poliklinikken ha egnede lokaler og tilfredsstillende bemanning. Grunnbemanningen i den psykiatriske poliklinikken må minst utgjøre 4 fagstillinger med bl.a. lege som er spesialist i psykiatri, psykolog og sykepleier. Ovenfornevnte takster kan også utløses av ruspoliklinikker. Slike ruspoliklinikker kan enten inngå organisatorisk i helseforetaksstrukturen eller være drevet etter avtale med regionalt helseforetak. Poliklinikker som tilbyr tverrfaglig spesialisert behandling for rusmiddelmissbrukere kan utløse takster på lik linje med voksenpsykiatriske poliklinikker og voksenpsykiatriske

poliklinikker som også tilbyr tverrfaglig spesialisert behandling for rusmiddelmissbrukere. Poliklinisk virksomhet som utføres i avdelinger på sykehus eller klinikk uten at dette er formelt og fast organisert i godkjent poliklinikk, gir ikke rett til refusjon for åpningstid, takst P11, og for utredning og behandling etter 1. gangs konsultasjon, takst P12. Refusjon per henvist pasient, takst P10, utbetales likevel til psykiatrisk poliklinisk virksomhet i avdeling i sykehus eller klinikk.

Nødvendige laboratorie- og røntgenundersøkelser er inkludert i takstene.

Merknad P10:

Takst P10 omfatter 1. gangs konsultasjon. Taksten kan kun benyttes én gang per år for samme pasient. Dette gjelder også for øyeblikkelig hjelp. Taksten kan benyttes igjen etter ett år, men krever ny henvisning fra lege i primærhelsetjenesten eller lege i somatisk sykehusavdeling eller kommunen i arbeids- og velferdsforvaltningen, ev. øyeblikkelig hjelp. Taksten kan også benyttes dersom konsultasjonen har foregått utenfor poliklinikkens lokaler.

Merknad P11:

Taksten kan kreves per timeverk ansatt i godkjent stilling har utført psykiatrisk poliklinisk arbeid. Et årsverk regnes som 1 725 timer. Sykefravær utover den periode hvor arbeidsgiver er ansvarlig for lønnsutbetaling og permisjoner med eller uten lønn, trekkes fra. Med poliklinisk arbeid menes derfor alle former for pasientrettet arbeid, generell rådgiving og veiledning, kompetanseutvikling og internt samarbeid. Faglige lederstillinger gir grunnlag for refusjon, mens merkantile stillinger ikke gir refusjon. Antall timer per ansatt beregnes i forhold til stillingsandel.

Aktuelle fagstillinger omfatter leger, psykologer, sykepleiere, sosionomer, pedagoger og vernepleiere samt annen relevant høyskole- og universitetsutdanning.

Stillinger det kreves refusjon for må være knyttet til godkjente voksenpsykiatriske poliklinikker. I den grad ansatte ved andre avdelinger utfører poliklinisk arbeid som skal gi grunnlag for refusjon, må en del av stillingen være knyttet til poliklinikken.

Merknad P12:

Takst P12 omfatter undersøkelse, utredning og behandling inntil pasienten kan tilbakeføres primærhelsetjenesten eller kommunen i arbeids- og velferdsforvaltningen dersom den er henvisende instans. Taksten kan også kreves dersom utredningen/behandlingen har foregått utenfor poliklinikkens lokaler. For 1. gangs konsultasjon gjelder takst P10.

Merknad P13:

Takst P13 kan kreves når ansatt i godkjent fagstilling (jf. merknad P11) har deltatt aktivt i oppfølgingsmøte med førstelinjetjenesten om navngitt pasient, eller drevet veiledning opp mot førstelinjetjenesten. Førstelinjetjenesten defineres i denne sammenheng som primær-/kommunelege, skole, NAV-kontor eller kommunen. Taksten kan også kreves dersom møtet/veiledningen er avholdt utenfor poliklinikkens lokaler.

Merknad P14:

Takst P14 kan kreves når ansatt i godkjent fagstilling (jf. merknad P11) har hatt oppfølgingssamtale per telefon med førstelinjetjenesten (jf. merknad P13) om navngitt person. Taksten kan også kreves ved telefonkonsultasjon med pasient. Det er et vilkår for å kreve takst P14 at telefonsamtalen skal ha karakter av konsultasjon. Takst P14 kan ikke kreves ved kortere samtaler der saksopplysninger innhentes, møteavtaler fastsettes etc.

Merknad P15:

Det kan kreves tilleggstakst for omfattende personlighetstesting, som intelligensvurdering/evnevurdering, spesielle funksjonsundersøkelser, miljøvurderinger, personlighetsvurderinger og nevropsykologiske undersøkelser. Tilleggstakst for tester omfatter ikke generelle diagnostiske verktøy. Taksten kan kun kreves i forbindelse med bruk av takst P12.

Merknad P16:

Ved gruppe-/familiebehandling kan takst P16 kreves i tillegg til takst P12. Det benyttes kun en hovedtakst og en tilleggstakst per gruppe-/familiesesjon, slik at antall personer til stede i gruppen påvirker ikke antall takster. Det kan kreves inn en egenandel per pasient.

Barne- og ungdomspsykiatrisk poliklinikk

Psykiatrisk ungdomsteam

<i>Takst nr.</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>P.bet.</i>	<i>Merkn.</i>
	<i>Hovedtakster</i>			
P20	Inntak og førstegangskonsultasjon (pasient og/eller pårørende/foresatte til stede)	1 106		P18, P19, P20
P21	Per timeverk ansatte i godkjent fagstilling har utført poliklinisk arbeid	79		P18, P19, P21

<i>Takst nr.</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>P.bet.</i>	<i>Merkn.</i>
P22	Utredning eller behandling (pasient og pårørende/foresatte til stede)	277		P18, P19, P22
P22a	Utredning eller behandling (kun pasient til stede)	277		P18, P19, P22
P22b	Utredning eller behandling (kun pårørende/foresatte til stede)	277		P18, P19, P22
P23	Oppfølgingsmøte med førstelinjetjenesten. (møte/veiledning/konsultasjon med førstelinjetjenesten om en eller flere navngitte pasienter)	184		P18, P19, P23
P24	Oppfølgingssamtale per telefon med førstelinjetjenesten om navngitt pasient. Telefonkonsultasjon med pasient	62		P18, P19, P24
	<i>Tilleggstakster</i>			
P25	Tester (bruk av en eller flere nærmere angitte tester)	463		P18, P19, P25
P26	Gruppe-/familiebehandling	463		P18, P19, P26

Merknad P18:

Pedagogisk-psykologisk tjeneste kan henvise pasient til barne- og ungdomspsykiatriske poliklinikker dersom begge parter er med i prøveprosjekt for henvisningsrett for PPT til BUP og HABU i perioden 1. april 2013 til 31. desember 2014. Prøveprosjektet omfatter Bodø BUP, Meløy PPT, PPT for Indre Salten, BUP Levanger, Stjørdal PPT, Indre Namdal PPT, Steinkjer PPT, BUP Haugesund, Karmøy PPT, Haugesund PPT, Sauda PPT, BUP Nedre Romerike, Skedsmo PPT, Sørums PPT, Aurskog-Høland PPT, BUP Porsgrunn og BUP Skien, Skien PPT, Porsgrunn PPT og Nome PPT.

Merknad P19:

For å kreve inn takster skal barne- og ungdomspsykiatriske poliklinikker være faglig godkjent av fylkesmannen, jf. spesialisthelsetjenesteloven § 4–1 annet ledd. For å bli faglig godkjent må poliklinikken ha egnede lokaler og tilfredsstillende bemanning. Grunnbemanningen i poliklinikk må minst utgjøre 4 fagstillinger med lege som er spesialist i barne- og ungdomspsykiatri, spesialist i klinisk psykologi med fordypningsområde klinisk barne- og ungdomspsykologi, sosionom med klinisk videreutdanning i barne- og ungdomspsykiatri og klinisk pedagog med videreutdanning i barne- og ungdomspsykiatri.

Godkjenning av poliklinikken forutsetter at en vesentlig del av disse fagstillingene er besatt. Andre refusjonsutløsende stillinger kan være stillinger for høyskoleutdannet personell med videreutdanning i miljøterapi eller annen klinisk videreutdanning rettet mot poliklinisk arbeid med barn, ungdom og deres familier, samt utdanningsstillinger for lege, psykolog, sosionom, pedagog og miljøterapeut.

Også psykiatriske ungdomsteam må være godkjent av fylkesmannen for å kreve inn takster. For å bli faglig godkjent må ungdomsteamet ha egnede lokaler. Det kreves en minimumsbemanning på 4 fagpersoner for at et ungdomsteam skal kunne godkjennes som selvstendig team, deriblant lege som er spesialist i psykiatri eller barne- og ungdomspsykiatri, psykolog og sosionom.

Stillinger ved team som ikke har tilstrekkelig bemanning til å godkjennes som selvstendig team kan legges under voksenpsykiatrisk eller barne- og ungdomspsykiatrisk poliklinikk og regnes med i dennes refusjonsgrunnlag. I slike tilfeller nyttes takstene under «Barne- og ungdomspsykiatrisk poliklinikk og psykiatrisk ungdomsteam» for de ungdomspsykiatriske stillingene selv om de er knyttet til voksenpsykiatrisk poliklinikk. Ved henvisning til psykiatriske ungdomsteam til tverrfaglig spesialisert behandling for rusmiddelmissbruk utløses takst bare dersom regionalt helseforetak har utpekt disse til å ta imot slike henvisninger.

Det skal ikke kreves egenandel for behandling ved barne- og ungdomspsykiatriske poliklinikker eller ved psykiatriske ungdomsteam, jf. forskriftenes § 4. pkt. 5. Egenandelen er inkludert i refusjonstaksten.

Nødvendige laboratorie- og røntgenundersøkelser er inkludert de respektive takstene.

Merknad P20:

Takst P20 omfatter 1. gangs konsultasjon. Taksten kan kun benyttes én gang per år for samme pasient. Dette gjelder også for øyeblikkelig hjelp. Taksten kan benyttes igjen etter ett år, men krever ny henvisning fra lege i primærhelsetjenesten eller somatisk sykehusavdeling eller barnevernet eller kommunen i arbeids- og velferdsforvaltningen, ev. øyeblikkelig hjelp. Taksten kan også benyttes dersom konsultasjonen har foregått utenfor poliklinikkens lokaler.

Merknad P21:

Taksten kan kreves per timeverk ansatt i godkjent stilling har utført poliklinisk arbeid. Et årsverk regnes som 1 725 timer. Sykefravær utover den periode hvor arbeidsgiver er ansvarlig for lønnsutbetaling og permisjoner med eller uten lønn, trekkes fra. Med poliklinisk arbeid menes derfor alle former for pasientrettet arbeid, generell rådgiving og veiledning, kompetanseutvikling og internt samarbeid. Faglige lederstillinger gir grunnlag for refusjon, mens merkantile stillinger ikke gir refusjon. Antall timer per ansatt beregnes i forhold til stillingsandel.

Aktuelle fagstillinger omfatter leger, psykologer, sykepleiere, sosionomer, pedagoger og vernepleiere samt annen relevant høyskole og universitetsutdanning.

Stillinger det kreves refusjon for må være knyttet til godkjente poliklinikker. I den grad ansatte ved andre avdelinger utfører poliklinisk arbeid som skal gi grunnlag for refusjon, må en del av stillingen være knyttet til poliklinikken.

Merknad P22:

Takst P22 omfatter undersøkelse, utredning og behandling inntil pasienten kan tilbakeføres primærhelsetjenesten, barnevern eller kommunen i arbeids- og velferdsforvaltningen dersom den er henvisende instans. Taksten kan også kreves dersom utredningen/behandlingen har foregått utenfor poliklinikkens lokaler. For 1. gangs konsultasjon gjelder takst P20.

Merknad P23:

Takst P23 kan kreves når ansatt i godkjent fagstilling (jf. merknad P21) har deltatt aktivt i oppfølgingsmøte med førstelinjetjenesten om navngitt pasient, eller drevet veiledning opp mot førstelinjetjenesten. Førstelinjetjenesten defineres i denne sammenheng som primær-/kommunelege, skole, NAV-kontor, kommunen, barnehage, barnevern eller PPT.

Taksten kan også kreves dersom møtet/veiledningen er avholdt utenfor poliklinikkens lokaler.

Merknad P24:

Takst P24 kan kreves når ansatt i godkjent fagstilling (jf. merknad P21) har hatt oppfølgingssamtale per telefon med førstelinjetjenesten (jf. merknad P23) om navngitt person. Taksten kan også kreves ved telefonkonsultasjon med pasient. Det er et vilkår for å kreve takst P24 at telefonsamtalen skal ha karakter av konsultasjon. Takst P24 kan ikke kreves ved kortere samtaler der saksopplysninger innhentes, møteavtaler fastsettes etc.

Merknad P25:

Det kan kreves tilleggstakst for omfattende personlighetstesting, som intelligensvurdering/evnevurdering, spesielle funksjonsundersøkelser, miljøvurderinger, personlighetsvurderinger og nevropsykologiske undersøkelser. Tilleggstakst for tester omfatter ikke generelle diagnostiske verktøy. Taksten kan kun kreves i forbindelse med bruk av takst P22.

Merknad P26:

Ved gruppebehandling kan takst P26 kreves i tillegg til takst P22. Det samme gjelder familiebehandling. Det benyttes kun en hovedtakst og en tilleggstakst per gruppe-/familiesesjon, slik at antall personer til stede i gruppen påvirker ikke antall takster.

R Laboratorieundersøkelser og prøver

For at medisinske laboratorier skal kunne kreve inn takstene, må virksomheten være godkjent i henhold til forskrift 1. desember 2000 nr. 1276 om medisinsk laboratorie- og røntgenvirksomhet gitt i medhold av spesialisthelsetjenesteloven § 2–1 fjerde ledd, § 4–1 og § 5–2 fjerde ledd. For at sykehus skal kunne kreve inn takstene, må laboratorievirksomheten være en del av den godkjente virksomheten ved sykehuset i henhold til bestemmelser gitt i medhold av spesialisthelsetjenesteloven § 4–1.

1 Generelle takster

		<i>Ref.</i>	<i>Merkn.</i>
	<i>Molekylærbiologiske teknikker</i>		
701a	Enkel DNA/RNA-isolering eller felling	26	R2
701b	Organisk ekstraksjon av DNA/RNA	51	R2
701c	PCR (polymerasekjedereaksjon) 1–2 primerpar	87	R2
701d	Tillegg per ekstra primerpar	21	R2
701e	Revers transkripsjon	26	R2
701f	Sekvensering per DNA-tråd	245	R2

		<i>Ref.</i>	<i>Merkn.</i>
701g	In situ-hybridisering (1–3 prøber)	227	R2
701h	Tillegg per probe utover 3	26	R2
701i	Tyding av EKG <i>Andre</i>	19	R3
701j	Måling av beinmineralinnhold – måling med DXA	73	R3b
701k	Testing for human papiloma virus (HPV)	305	R3bb

Merknad R1:

Takstene i indremedisin, immunhematologi, mikrobiologi, serologi, virologi, patologi og klinisk kjemi er beregnet på spesialister innenfor disse fag, men kan benyttes av andre leger når særlige forhold tilsier det. Takstene innen patologi kan også benyttes av odontologer som har spesialkompetanse innen oral patologi. Det beregnes ikke tillegg for taking av prøven samtidig med honorar for undersøkelsen.

Merknad R2:

Takstene kan kun benyttes av spesialister innen immunologi og transfusjonsmedisin, klinisk kjemi, medisinsk genetikk, medisinsk mikrobiologi og patologi ved regionsykehus, sentralsykehus, Det norske radiumhospital og Statens institutt for folkehelse. Takstene kan kun benyttes til pasientrettede og medisinsk faglige begrunnede analyser. Takstene gjelder ikke klamydia eller kommersielle kits til påvisning av infektive agens, med unntak av mykobakterier. Molekylærbiologiske takster som ikke er generelle, er nevnt under den enkelte spesialitet. Takstene under merknad R2 kan ikke kreves for HPV-testing, jf. takst 701k.

Merknad R3:

Taking av EKG utløser ikke refusjon.

Merknad R3b:

Takst 701j kan ikke benyttes ved screening-undersøkelser. Taksten kan kun kreves av spesialister innen endokrinologi, nukleærmedisin, radiologi, revmatologi eller andre med dokumentert spesialkunnskap innen fagområdet metabolske beinsykdommer. Taksten kan kun kreves én gang per år per pasient. Pasienten kan i tillegg avkreves egenandel, takst 202.

Merknad R3bb:

Takst 701k kan kreves når kriteriene for HPV-testing i Masseundersøkelsen mot livmorhalskreft følges.

2 Klinisk nevrofysiologi

		<i>Ref.</i>	<i>Merkn.</i>
	<i>Polygrafisk søvnregistrering</i>		
702a	Stasjonær polygrafisk langtidsregistrering og videometri	1 360	R4
702b	Ambulatorisk polygrafisk søvnregistrering, ambulatorisk langtids-EEG med båndspiller	817	R5
	<i>EEG</i>		
702c	Taking av standard EEG	109	R6
702d	Tolking av standard EEG	82	R6
702e	Taking og tyding av spesielt arbeids- eller tidkrevende EEG	299	R7
702f	Nevrografi, elektromyografi, o.l.	194	R8
702g	Fremkalte responser	115	R9

Merknad R4:

Omfatter undersøkelse av minst 8 fysiologiske parametre under søvn. Taksten omfatter også langtids stasjonær EEG-registrering med varighet over 4 timer og langtids EEG med synkronisert videoopptak (videometri).

Merknad R5:

Polygrafisk søvnregistrering må minst omfatte registrering og tolking av søvnstadier for at taksten skal kunne anvendes.

Merknad R6:

I tillegg til spesialister innen klinisk nevrofysiologi, kan også nevrologer med særlig godkjenning fra Den norske lægeforening benytte takstene 702c og 702d.

Merknad R7:

Takst 702e omfatter prematur, neonatal og perinatal registrering, samt langtidsreg. med varighet opptil 4 timer.

Merknad R8:

Takstnummer 702f omfatter spesial-EMG, senresponser, dekrementreaksjoner, nevrofysiologiske sensibilitetsundersøkelser, dynamometri o.l. Taksten multipliseres i forhold til hvor mange av de aktuelle undersøkelsene som utføres, i henhold til de utarbeidede retningslinjer: «Bruk av spesialisttakster i klinisk nevrofysiologi ved offentlig godkjente sykehuslaboratorier», Norsk forening for klinisk nevrofysiologi 1992.

Merknad R9:

Takst 702g omfatter SEP, VEP, AER, ERG og motorisk kortikal stimulering.

3 Immunologi og transfusjonsmedisin

R1

	<i>Ref.</i>	<i>Merkn.</i>
<i>Blodtyping</i>		
703a	19	
703b	86	
<i>Undersøkelser av blodtypeantistoffer</i>		
703c	22	
703d	39	
703e	71	
<i>utredning)</i>		
703f	118	
703g	37	
703h	151	
<i>Påvisning av antistoff/antigen</i>		
703i	20	
703j	21	
703k	45	
703l	26	R10
703ll	21	R10
703m	21	
703n	21	
703o	26	
703p	297	
703q	22	
<i>Immunologiske undersøkelser av celler</i>		
703r	253	
703s	388	
<i>Omfattende undersøkelse av lymfocytter fra perifert blod</i>		
703t	223	
<i>Lymfocyttransformasjonstest med ett antigen eller mitogen</i>		
703u	31	
703v	37	
<i>Kvantitering av subpopulasjoner av lymfocytter ved hjelp av membranmarkører og væskestrømscytometri per antigen</i>		
<i>Serologiske allergiundersøkelser</i>		
703w	21	
703x	32	
703y	53	
<i>In vitro-allergitest for påvisning av spesielle IgE-antistoffer</i>		
<i>Testing av minimum 5 allergenspesifikke antistoff</i>		
<i>Prøver på fagocytose og kjemotakse</i>		
703z	32	
703æ	37	
703ø	100	
703å	102	
<i>Serologisk HLA-typing</i>		
703aa	172	
703bb	248	
703cc	121	
703dd	80	
<i>Andre analyser</i>		

		Ref.	Merkn.
703ee	Enkle undersøkelser, kuldeagglutinasjon, hurtigprøve eller titrering	18	
703ff	Blandet lymfocytt kultur (MLC)	244	
703gg	Plasmautskifting	564	R11
703hh	Substitusjonsveske v/plasmautskifting (etter regning)		R11

Merknad R10:

For immunelektroforese og immunfiksasjon, takst 703l, gjelder taksten for oppsett med ett antiserum, for hvert ytterligere antiserum, takst 703ll.

Merknad R11:

Refusjon for plasmautskifting ytes kun etter godkjenning av Helse- og omsorgsdepartementet. I tillegg til selve undersøkelsen medgår det varierende og kostbar substitusjonsvæske som finansieres etter regning som for isotoper under nukleærmedisin.

4 Medisinsk mikrobiologi

		Ref.	Merkn.
	Bakteriologi (inkl. mykologi og parasittologi)		R1
704a	Enkel undersøkelse Gram- eller KOH-preparat som egen undersøkelse Serotyping av <i>S.pneumoniae</i> , <i>S.pyogenes</i> , <i>N.meningitidis</i> Dyrking av bakterier (inkl. enkel identifikasjon) Dyrking av <i>Trichomonas</i> Dyrking av gjærsopper (inkl. enkel identifikasjon) Spirocheter, mørkefelt Sterilitetskontroll av dialyse- eller infusjonsvæske	20	
704b	Komplisert undersøkelse Ziehl-Nielsen-preparat som egen undersøkelse Malariaplasmodier (mikroskopi) ELISA/RIA/IF for påvisning av antigen/antistoff Sterilitetskontroll av transfusjonsblod Resistensundersøkelser lapp-/tablettmetoden (enkel undersøkelse, 5 eller færre midler – tillegg til dyrking) Artsidentifikasjon ved utvidet biokjemisk testing (utenom enkel identifikasjon) av bakterier fra blod, spinalvæske o.l. (inkl. enkel identifikasjon) Drikkevannsundersøkelser (filtermetoden) Dyrking av <i>borrelia</i> Dyrking av tarmpatogene bakterier (per agens) Klamydia antigenest ELISA/IF	22	R12
704c	Spesialundersøkelser I Dyrking av blodkulturer, anaerobe bakterier, mykobakterier, muggsopper, dermatofyter Resistensundersøkelser av mykobakterier (per middel) Resistensundersøkelser lapp-/tablettmetoden (utvidet undersøkelse – > 5 midler – tillegg til dyrking) Antibiotikakonsentrasjonsbestemmelser (mikrobiologisk metode) Antikonsentrasjonsbestemmelser, EMIT/TDx o.l. <i>C. difficile</i> toxin undersøkelser Fagtyping Drikkevannsundersøkelser (rør)	27	R12
704d	Undersøkelse på protozoer og helminter i fæces med konsentrering Spesialundersøkelser II Arts-/typeidentifikasjon av mykobakterier Resistensbestemmelser av bakterier ved E-test (per 4 midler) eller ved automatisk MIC-avlesning (per 4 midler) eller med agar/buljongfortynningsmetoden per middel Mykoplasma/ureaplasma (med identifikasjon) Undersøkelser på protozoer og helminter med konsentrering og 2 farging	66	
704e	<i>Virologi</i> Enkel undersøkelse Latex agglutinasjon for antigenpåvisning, hurtigprøve	22	R1

	<i>Ref.</i>	<i>Merkn.</i>
704f	27	
704g	53	
704h	121	
704i	11	R1
704j	12	
704k	19	
704l	22	
704m	25	
704n	26	R13
704o	43	R14
704p	298	R15
704q	121	
704r	769	R16

Merknad R12:

Bruk av takst 704c utelukker bruk av takst 704b på samme isolat.

Merknad R13:

Takst 704n kan ikke benyttes ved screeningundersøkelser, herunder blodgiving, men kun ved sykdom eller mistanke om sykdom. Taksten betales i sin helhet av folketrygden.

Merknad R14:

Folketrygden yter ikke godtgjørelse for prøver som utføres gratis for helse råd ved offentlig laboratorium etter smittevernloven.

Merknad R15:

Takst 704p kan ikke benyttes ved screeningundersøkelser, herunder blodgivning, men kun ved sykdom eller mistanke om HIV-infeksjon. Taksten betales i sin helhet av folketrygden.

Merknad R16:

Takst 704r kan kun benyttes av regionssykehus og Statens institutt for folkehelse. Taksten betales i sin helhet av folketrygden.

		<i>1 040</i>
<i>5 Patologi</i>		<i>R1</i>
		<i>Ref.</i>
		<i>Merkn.</i>
	<i>Fremstilling og granskning av histologiske prøver</i>	
705a	1–2 blokker	62
705b	3–7 blokker	123
705c	8–19 blokker	237
705d	20 blokker eller mer	363
	<i>Fremstilling og granskning av cytologiske prøver</i>	
705e	Cervico-vaginalutstryk	26
705f	Andre utstrykspreparater, inkl. væskebasert cytologi og punksjonscytologi	77
705g	Punksjonscytologi, prøvetaking og hurtigfarging	170
	<i>Obduksjoner</i>	
705h	Rutineobduksjon	1 207
705i	Separat nevropatologisk undersøkelse	545
	Immun- og enzymhistokjemiske undersøkelser på fiksert materiale	
705j	1–3 undersøkelser	156
705k	4 eller flere undersøkelser	234
	<i>Immun- og enzymhistokjemiske undersøkelser på ufiksert materiale</i>	
705l	Fryse snittundersøkelser, hurtigdiagnostikk	84
705m	Immun- og enzymhistokjemi, 1–10 undersøkelser	303
705n	Immun- og enzymhistokjemi, 11 eller flere undersøkelser	453
705o	Elektronmikroskopiske undersøkelser	909
	<i>Særskilte kvantitative undersøkelser</i>	
705p	Billedanalyse	453
705q	Væskestrømscytometri (flow cytometri)	453
	<i>Spesifisert legearbeid per påbegynt halvtime</i>	
705r	Merarbeid	53

Merknad R17:

Med histologiske prøver menes alt vev som ledsages av en remisse. I taksten er inkludert dypere snitt og spesialfarginger (ikke immun- og enzymhistokjemi).

Merknad R18:

Takstene 705h og 705i godtgjøres av trygden i de tilfelle der dødsfallet har skjedd utenfor sykehus og der obduksjonen er rekvirert av lege.

Merknad R19:

Takstnummer 705r kan brukes ved merarbeid ut over 1/2 time ved takstene 705a, 705b, 705l, utover 1 time ved takst 705c, 705d, utover 2 timer ved takst 705j, 705k, 705m og 705n.

6 Medisinsk genetikk

		<i>Ref.</i>
		<i>Merkn.</i>
	<i>Cytogenetiske undersøkelser</i>	
706a	Kromosomundersøkelser	454
706b	Tillegg for prometafaseundersøkelse	268
706c	Tillegg for fluorescens in situ-hybridisering	756
706d	Tillegg for etablering av fibroblastkultur	769

		<i>Ref.</i>	<i>Merkn.</i>
706e	Tillegg for benmargceller og solide svulster <i>Molekylærgenetiske undersøkelser</i>	1 007	
706f	Mutasjonsanalyse med PCR-basert metode	120	R21
706g	Mutasjonsanalyse med Southern blot-metode	157	R21
706h	Mutasjonsutredning med PCR-basert metode <i>Biokjemiske undersøkelser</i>	169	R21
706i	Analyse av genprodukter og metabolitter	1 162	
706j	Tillegg for etablering av fibroblastkultur	769	

Merknad R20:

Takster innen medisinsk genetikkk kan kun benyttes av godkjente spesialister innen faget. Takstene gjelder i tillegg kun undersøkelser av fødte individer. Dersom det er behov for genetisk veiledning, benyttes takstene M01, M02, M03a, M04a, M05a og M05b.

Merknad R21:

Ved behov for reanalyse kan takstene benyttes flere ganger.

7 Klinisk kjemi

		<i>Ref.</i>	<i>Merkn.</i>
*707a	Enkle kvantitative undersøkelser. Taksten kan ikke kreves i tillegg til takstgruppene 1–6 Albumin/ALAT/ALP/Amylase/ASAT Bikarbonat/Bilirubin, total eller fraksjon CK Fosfat Glukose/GT Hematogram, enkelt (Hb, Hct, EPK, LPK) Jern Kalium/Kalsium (total)/Klorid/Kolestrol (total)/Karbamid (urea)/Kreatinin LD/Lipase Magnesium Natrium/NT PT TIBC/Totalprotein/Triglyserider/Trombocytter/TT Urinsyre (Urat)	4	R1
707b	Mer kompliserte eller sammensatte analyser CK-MB Manuell differensialtelling av leukocytter Ferritin Hormoner, vitaminer, medikamenter og særskilte metabolitter bestemt med fotometriske metoder (inkl. flammefotometri) Immunologisk kvantitering av enkeltprotein Kalsium (ionisert). Kolesterol (fraksjonert) Kreatinin clearance og tilsvarende HbA1c Laktat Osmolalitet Retikulocytter Syre-base-status med blodgasser (komplett) Thyreoideafunksjonsanalyser (T3, T4, fritt T4, TSH) Utvidet hematogram (maskinell diff.telling, trombocytter)	12	
707c	Mer kompliserte eller sammensatte analyser Atomabsorbsjonsspektrofotometri Direkte bestemmelse av alkoholer, hormoner (ekskl. thyreoidea), medikamenter, vitaminer og andre organiske forbindelser (ekskl. ferritin) med immunometriske (eller tilsvarende) metodikk Tynnskikt- eller papirkromatografisk undersøkelse av aminosyrer eller medikamenter	27	

		<i>Ref.</i>	<i>Merkn.</i>
	Elektroforetisk separasjon av proteiner, inkl. eventuell oppkonsentrering av materialet		
	Konkrementanalyse		
	Spermieundersøkelser (prøvepreparering, telling, morfologi- og motilitetsvurdering)		
	Immunelektroforese eller immunfiksasjon, ett antiserum		
707cc	Immunelektroforese eller immunfiksasjon, per antiserum ut over ett	20	
707d	Særdeles kostbare og kompliserte analyser	80	
	Særdeles tidkrevende funksjonsundersøkelser I		
	Belastningsundersøkelser med glukose, insulin, laktose, xylose, o.l. (inkl. de nødvendige prosedyrer). Bestemmelse av alkoholer, hormoner, medikamenter, stoffskifteprodukter og andre organiske forbindelser med kromatografisk eller immunometrisk metodikk etter forutgående ekstraksjon eller enzymbehandling		
	Høyoppløselig serumproteinelektroforese med direkte kvantitering av enkeltproteiner		
707e	Særdeles kostbare og kompliserte analyser	159	
	Særdeles tidkrevende funksjonsundersøkelser II		
	Bestemmelse av alkoholer, hormoner, medikamenter, stoffskifteprodukter og andre organiske forbindelser med kromatografisk, immunometrisk eller massespektrometrisk metodikk etter forutgående kromatografisk separasjon.		
	Bestemmelse av aminosyremønstre med aminosyreanalysator		

8 Nukleærmedisin (*opphevet*)

9 Klinisk farmakologi

		<i>Ref.</i>	<i>Merkn.</i>
709a	Direkte bestemmelse av medikamenter og rusmidler	27	
	Direkte bestemmelse av medikamenter og rusmidler med immunometrisk eller tilsvarende metodikk, kromatografisk metodikk (GC, HPLC eller tilsvarende) eller atomabsorpsjons-/flammetometri metodikk		
709b	Kvantitativ bestemmelse av medikamenter og rusmidler	80	
	Kvantitativ bestemmelse av medikamenter og rusmidler med kromatografisk (GC, HPLC eller tilsvarende) metodikk, eller immunometrisk eller tilsvarende metodikk etter ekstraksjon eller enzymbehandling		
709c	Bekreftende analyser av medikamenter og rusmidler	159	
	Bekreftende analyser av medikamenter og rusmidler med massespektrometrisk (eller tilsvarende) metodikk eller frifraksjonsbestemmelse av legemidler		

S Radiologi

For det samlede antall undersøkelser rekvisisjonen omfatter, kan det kreves én egenandel av pasienten, jf. takst 202.

1 Radiologi

Hovedregelen er at det til enhver poliklinisk diagnostisk prosedyre eller intervensjon er knyttet én og bare én unik refusjonssats (kronebeløp). De prosedyrene det kan kreves refusjon for inngår i kodeverket «Norsk klassifisering av radiologiske prosedyrer» (NCRP). Der fremgår det også hvilken refusjonskategori den enkelte prosedyre er plassert i.

Det kan kreves refusjon for de diagnostiske undersøkelser som inngår i kodeverket «Norsk klassifisering av radiologiske prosedyrer» (NCRP). Det kan kreves refusjon for de intervensjonsprosedyrer som inngår i NCRP, og som er plassert i en refusjonskategori. Se kodeveiledning og regelverk for finansiering av poliklinisk radiologi ved statlige helseinstitusjoner for detaljer, jf. merknad S1.

Et gyldig refusjonskrav må minst inneholde en kode for enten en diagnostisk undersøkelse eller en intervensjon, jf. merknad S1.

Tabell S1 Refusjonskategorier og satser radiologi

<i>Modalitet</i>	<i>Refusjonskategori</i>	<i>Kroner</i>	<i>Merknad</i>
Røntgen	RG1	29	S1
Røntgen	RG2	53	S1
Røntgen	RG3	502	S1
Computer Tomografi	CT1	177	S1

<i>Modalitet</i>	<i>Refusjonskategori</i>	<i>Kroner</i>	<i>Merknad</i>
Computer Tomografi	CT2	286	S1
Computer Tomografi	CT3	494	S1
MR	MR1	411	S1
MR	MR2	467	S1
MR	MR3	1 011	S1
Ultralyd	UL1	29	S1
Ultralyd	UL2	54	S1
Ultralyd	UL3	99	S1
Intervensjon	INT1	109	S1
Intervensjon	INT2	146	S1
Intervensjon	INT3	747	S1
Intervensjon	INT4	1 971	S1

2 Nukleærmedisin

Hovedregelen er at det til enhver poliklinisk nukleærmedisinsk prosedyre er knyttet én og bare én unik refusjonsstas (kronebeløp). De prosedyrene det kan kreves refusjon for inngår i kodeverket «Norsk klassifisering av radiologiske prosedyrer» (NCRP). Der fremgår det også hvilken refusjonskategori den enkelte prosedyre er plassert i. Et gyldig refusjonskrav må i tillegg til en prosedyrekode alltid inneholde en tilleggskode for det radiofarmakum som benyttes. I samsvar med merknad S2 vil refusjon for radiofarmakum være etter regning, og kommer i tillegg til standardrefusjonen for den nukleærmedisinske prosedyren.

Se kodeveiledning og regelverk for finansiering av poliklinisk radiologi ved statlige helseinstitusjoner av for detaljer, jf. merknad S1.

Tabell S2: Refusjonskategorier og satser for nukleærmedisin

<i>Refusjonskategori</i>	<i>Refusjon</i>	<i>Merknad</i>
NM 1	356	S1,S2
NM 2	513	S1,S2
NM 3	733	S1,S2
NM 4	831	S1,S2
NM 5	1 074	S1,S2
PET 1	1 074	S1,S2

Merknad S1:

Se dokumentene på Helsedirektoratets nettsider (www.helsedir.no):

- Kodeverket «Norsk klassifisering av radiologiske prosedyrer (NCRP)»
- «Norsk klassifisering av radiologiske prosedyrer (NCRP), kodeveiledning for 2014»
- «Regelverk for finansiering av poliklinisk radiologi ved statlige helseinstitusjoner i 2014».

Merknad S2:

For alle undersøkelser gjelder at utgifter til radioaktive preparater utover kr 50 per undersøkelse, herunder kostnader til administrering av behandlingsdoser, kan belastes etter regning.

II

Forskriften trer i kraft fra 1. januar 2014.

12. des. Nr. 1504 2013

Forskrift om tilsyn med kvaliteten i fagskoleutdanning (fagskoletilsynsforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av NOKUT 12. desember 2013 med hjemmel i lov 20. juni 2003 nr. 56 om fagskoleutdanning (fagskoleloven) § 2, jf. forskrift 1. februar 2010 nr. 96 om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning § 5-1 og § 5-2. Kunngjort 19. desember 2013 kl. 15.20.

Kapittel 1. Generelle bestemmelser

§ 1-1. Virkeområde

Forskriften gjelder godkjenning av og tilsyn med fagskoleutdanning og tilbydere som gir fagskoleutdanning etter lov 20. juni 2003 nr. 56 om fagskoleutdanning (fagskoleloven) § 2, jf. forskrift 1. februar 2010 nr. 96 om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning § 5-1 og § 5-2.

§ 1-2. Søknader om godkjenning

- (1) Søknader skal leveres gjennom NOKUTs elektroniske søknadssenter innen fastsatte frister.

(2) Søknader skal være utfylt i tråd med NOKUTs til enhver tid gjeldende elektroniske søknadsskjema og søkerveiledning.

§ 1–3. Informasjonsplikt

- (1) Tilbyder skal holde NOKUT oppdatert om opplysninger om fagskolen og godkjente fagskoleutdanninger.
- (2) Tilbyder skal rapportere data til DBH Fagskolestatistikk (DBH-F) innen fastsatte frister.

Kapittel 2. Sakkyndige

§ 2–1. Oppnevning av sakkyndige

NOKUT oppnevner sakkyndige ved godkjenning av fagskoleutdanning og fagområde. Tilbyder skal gis anledning til å kommentere NOKUTs forslag om sakkyndige før oppnevning.

§ 2–2. Sakkyndiges habilitet

Sakkyndige skal ikke ha oppgaver ved fagskolen eller ha andre tilknytninger til tilbyder som kan medføre inhabilitet.

§ 2–3. Sakkyndiges kompetanse ved godkjenning og revidering av fagskoleutdanninger

- (1) Ved godkjenning og revidering av fagskoleutdanninger skal de sakkyndige samlet ha følgende kompetanse:
 - a) Formell utdanning minst på nivå med toårig fagskoleutdanning innen relevant fagområde. Formell utdanning kan erstattes med lang relevant yrkeserfaring.
 - b) Formell pedagogisk utdanning eller relevant undervisningspraksis.
 - c) Relevant kunnskap om og erfaring fra aktuelt yrkesfelt.
 - d) For godkjenning av utdanninger hvor annen myndighet gir sertifisering eller autorisasjon, skal de sakkyndige ha kunnskap om sertifiserings-/autorisasjonskravene.
- (2) Ved revidering av utdanning i drift, skal det være en student i komiteen.

§ 2–4. Sakkyndiges kompetanse ved godkjenning og revidering av fagområde

- (1) Ved godkjenning og revidering av fagområde skal de sakkyndige samlet ha følgende kompetanse:
 - a) Praksis fra relevant yrkesfelt, og oppdatert kunnskap om utviklingstrender innen yrkesfeltet.
 - b) Formell utdanning minst på nivå med toårig fagskoleutdanning innen relevant fagområde innen tilsvarende eller beslektet fagområde.
 - c) Formell pedagogisk utdanning og relevant undervisningspraksis.
 - d) Erfaring fra ledelse av utdanningsinstitusjon innen tertiærutdanning.
 - e) Kjennskap til både videregående opplæring, fagskoleutdanning og høyere utdanning.
 - f) Én studentrepresentant med erfaring fra utdanningstilbyders styre eller andre sentrale studenttillitsverv.

Kapittel 3. Krav for godkjenning av fagskoleutdanning

§ 3–1. Grunnleggende forutsetninger for å tilby fagskoleutdanning

- (1) Krav i fagskoleloven med forskrifter skal være oppfylt. NOKUT vurderer følgende krav:
 - a) Grunnlag for opptak. Grunnlaget for opptak skal være relevante kvalifikasjoner på nivå 4 i Nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk for livslang læring. Søkere har krav på å få vurdert om de er kvalifisert for opptak til en utdanning på grunnlag av realkompetanse.
 - b) System for kvalitetssikring.
 - c) Organisasjon og ledelse. Det er tilbyders styre som er ansvarlig for utdanningen.
 - d) Studentenes læringsmiljø og rettigheter.
 - e) Vitnemål.
 - f) Reglement. Reglementet skal fastsette studentenes rettigheter og plikter, og være utformet slik at det sikrer lik og upartisk behandling.
 - g) Klageinstans. Styret selv fastsetter regler for klagebehandling. Minst én student skal være medlem i klageinstansen.
- (2) Tilbyder skal samarbeide med aktører i yrkesfeltet og delta i faglige nettverk som sikrer at utdanningens læringsutbytte er relevant for yrkesfeltet.
- (3) Utdanninger som reguleres av nasjonale eller internasjonale standarder, konvensjoner og avtaler skal tilfredsstille kravene i disse.
- (4) For utdanninger med praksis skal det foreligge avtaler som regulerer vesentlige forhold av betydning for studentene.
- (5) Utdanningen skal ha et omfang av 30, 60, 90 eller 120 fagskolepoeng.
- (6) Det totale antall arbeidstimer for studentene skal normalt være mellom 1500–1800 timer per år.

§ 3–2. Læringsutbytte

Utdanningen skal gi ett samlet læringsutbytte som er relevant for yrkesfeltet. Læringsutbyttet skal beskrive kunnskap, ferdigheter og generell kompetanse som studentene oppnår etter fullført utdanning, jf. Nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk for livslang læring.

§ 3-3. Utdanningens innhold og oppbygning

- (1) Utdanningens navn skal være dekkende for innholdet og det læringsutbyttet utdanningen gir.
- (2) Utdanningens innhold skal være egnet for å nå læringsutbyttet.
- (3) De ulike emnene skal til sammen bidra til at studentene oppnår utdanningens totale læringsutbytte.
- (4) Studieplanen skal tydelig vise utdanningens innhold og oppbygning.

§ 3-4. Undervisningsformer og læringsaktiviteter

- (1) Utdanningen skal ha et pedagogisk opplegg som sikrer god veiledning og oppfølging av studentene både som gruppe og individ.
- (2) Undervisningsformer og læringsaktiviteter, herunder eventuell praksis, skal være tilpasset læringsutbyttet som skal oppnås.

§ 3-5. Fagmiljøet tilknyttet utdanningen

- (1) Undervisningspersonalets sammensetning og samlede kompetanse skal være tilpasset utdanningen slik den er beskrevet i studieplanen. Undervisningspersonalet må samlet ha følgende kompetanse:
 - a) Formell utdanning minst på samme nivå som det undervises i, innen det aktuelle fagområdet eller nærliggende fagområder. For nye fagområder der det ennå ikke tilbys tertiær utdanning, kan langvarig yrkespraksis erstatte formell utdanning.
 - b) Pedagogisk kompetanse relevant for utdanningen. Minst én person skal ha formell pedagogisk utdanning og erfaring, og et særlig ansvar for utdanningens pedagogiske opplegg.
 - c) Digital kompetanse relevant for utdanningen.
 - d) Relevant og oppdatert yrkeserfaring.
- (2) For utdanninger med praksis skal eksterne praksisveiledere ha kompetanse til å veilede og vurdere studentene i praksis.
- (3) Undervisningspersonalet må være stort og stabilt nok til å gjennomføre fastsatte læringsaktiviteter.
- (4) Utdanningen skal ha en faglig ansvarlig med formell faglig kompetanse. Faglig ansvarliges oppgave er å sikre at studentene gjennomfører utdanningen som beskrevet i planen og oppnår læringsutbyttet. Faglig ansvarlig må være tilsatt hos tilbyder i minimum 50 prosent stilling.

§ 3-6. Eksamen og sensur

- (1) Eksamens- og vurderingsordningene skal være egnet til å vurdere om læringsutbyttet er oppnådd.
- (2) Sensorene skal ha kompetanse til å vurdere om læringsutbyttet er oppnådd.

§ 3-7. Infrastruktur

Tilbyder skal ha lokaler, utstyr, informasjonstjenester, administrative og tekniske tjenester, IKT-ressurser og arbeidsforhold som er tilpasset utdanningen, og som utgjør et forsvarlig lærings- og arbeidsmiljø for studenter og ansatte.

§ 3-8. Vesentlige endringer

Følgende endringer i utdanningen er vesentlige og skal godkjennes av NOKUT:

- a) Navn på utdanningen.
- b) Etablering på nye steder.
- c) Endring fra stedbaset til nettbasert utdanning eller omvendt.
- d) Endring i det samlede læringsutbyttet for utdanningen, jf. § 3-2.

Kapittel 4. Krav for godkjenning av fagområde**§ 4-1. Forutsetninger for godkjenning av fagområde**

- (1) Tilbyder som søker om godkjenning av fagområde må oppfylle de grunnleggende forutsetningene for å tilby fagskoleutdanning, jf. § 3-1.
- (2) Tilbyder som søker om godkjenning av fagområde må være registrert i Enhetsregisteret.
- (3) For å få godkjenning av fagområde må tilbyder tilfredsstillende vilkårene i § 5-2(3) i forskrift om kvalitetssikring og godkjenning i høyere utdanning og fagskoleutdanning. I tillegg må alle kravene i dette kapittelet være tilfredsstillende oppfylt.

§ 4-2. Fagområdets avgrensning

- (1) Fagområdet skal være relatert til anerkjente yrkesfelt.
- (2) Fagområdet skal ha tilstrekkelig faglig bredde til å inkludere flere utdanninger.

§ 4-3. Tilbyders primærvirksomhet

- (1) Tilbyders primærvirksomhet skal være tydelig avgrenset fra annen virksomhet.
- (2) Tilbyder skal ha jevnlig opptak av studenter og en tilfredsstillende gjennomstrømming.
- (3) Tilbyders strategi for fagområdet skal gi grunnlag for stabil virksomhet i en femårsperiode.

§ 4-4. Tilbyders organisering og infrastruktur

- (1) Tilbyders organisering skal være tilpasset utdanningsvirksomheten. Tilbyder skal ha:
 - a) Velfungerende studieadministrative tjenester og god informasjon til studentene.

- b) Studentvelferd som er tilpasset studentene og utdanningsvirksomheten.
- c) Ressurser og fasiliteter i form av lokaler, utstyr og informasjonstjenester som er tilpasset utdanningsvirksomheten og som utgjør et fullt forsvarlig lærings- og arbeidsmiljø for studenter og ansatte.
- d) Tilfredsstillende rutiner for oppretting av nye utdanninger og videre utvikling av etablerte utdanninger. Studenter skal delta i dette arbeidet.
- e) Rutiner for å ivareta de ansattes kompetanseutvikling.
- f) Et fungerende studentdemokrati, og kunne vise til resultater av samarbeidet med studentene.
- g) Et fungerende system for kvalitetssikring som har vært i bruk i minst ett år etter NOKUTs godkjenning av systemet.

§ 4–5. *Fagmiljøet*

- (1) Fagmiljøet må være stort og stabilt nok til å dekke undervisnings-, kvalitetssikrings- og utviklingsoppgavene innen fagområdet. Fagmiljøets kompetanse må være bred nok til å dekke de viktigste delene av fagområdet.
- (2) Tilbyder må ha ansatte i hovedstilling i fagmiljøet med formell utdanning på nivå over fagskoleutdanning i tilsvarende eller beslektet fagområde. Minst 50 prosent av de ansatte må være fast ansatt hos tilbyder.
- (3) Fagmiljøets faste ansatte må ha formell pedagogisk kompetanse i et omfang som gjør det mulig å utvikle pedagogiske metoder og verktøy.
- (4) Fagmiljøet må ha relevant yrkeserfaring.

§ 4–6. *Samarbeid med yrkesfeltet*

- (1) Tilbyder må ha et formelt samarbeid med relevante aktører i yrkesfeltet om utvikling og gjennomføring av utdanninger innen fagområdet.
- (2) Fagmiljøet må vise til tilfredsstillende resultater fra deltagelse i regionale, nasjonale og eventuelt internasjonale samarbeid og delta i faglige nettverk relevante for fagområdet.

Kapittel 5. System for kvalitetssikring

§ 5–1. *Krav til system for kvalitetssikring*

- (1) Tilbyder skal ha en systembeskrivelse som består av de ulike elementene i kvalitetssikringssystemet og viser sammenhengen mellom disse. Beskrivelsen skal omfatte ansvarsforhold og rapporteringslinjer, og det skal fremgå hvordan informasjonen systemet fremskaffer blir brukt til å utvikle og forbedre utdanningene.
- (2) Tilbyder skal sette mål for kvaliteten i utdanningene. Kvantitativ informasjon skal indikere om målene er nådd.
- (3) Tilbyder skal innhente tilbakemeldinger om kvaliteten i utdanningene fra:
 - a) Studenter.
 - b) Undervisningspersonalet.
 - c) Sensorer.
 - d) Aktører i yrkesfeltet.
- (4) For hver utdanning skal tilbyder årlig gjennomgå utdanningskvaliteten basert på den informasjonen som fremkommer gjennom kvalitetssikringssystemet. Tilbyder skal også vurdere om utdanningene fyller kravene for godkjenning av fagskoleutdanning i lov og forskrifter.
- (5) Ledelsen skal årlig utarbeide en rapport til styret med en overordnet vurdering av utdanningskvaliteten i utdanningene.
- (6) For tilbydere som søker godkjenning av fagområde, må systembeskrivelsen inneholde rutine for etablering av nye utdanninger, jf. § 4–4 d).
- (7) Tilbyder som søker godkjenning av fagområde må kunne dokumentere jevnlig dialoger med samarbeidspartnere, jf. § 4–6, og vise hvordan informasjonen brukes i den årlige gjennomgangen av utdanningskvaliteten, jf. § 5–1(4).

§ 5–2. *NOKUTs vurdering av system for kvalitetssikring*

- (1) For tilbyder uten tidligere godkjent fagskoleutdanning, skal NOKUT vurdere kvalitetssikringssystemets strukturelle oppbygning. Tre år etter at system for kvalitetssikring er godkjent, skal NOKUT vurdere de dokumenter systemet frembringer og de vurderinger av utdanningskvaliteten som tilbyder selv gjør.
- (2) For tilbyder som søker om godkjenning av fagområde skal NOKUT kontrollere tilbyders bruk av kvalitetssikringssystemet.

Kapittel 6. Tilsyn med eksisterende virksomhet

§ 6–1. *Konsekvenser av NOKUTs tilsyn*

NOKUT kan trekke tilbake godkjenning av utdanninger på grunnlag av revidering uten bruk av sakkyndige hvis én eller flere av de grunnleggende forutsetningene for å tilby fagskoleutdanning ikke er oppfylt. Det samme gjelder hvis en revidering avdekker klar kvalitetssvikt i én utdanning, og NOKUT finner at kvalitetssvikten gjelder for andre utdanninger hos samme tilbyder.

§ 6-2. Karantene

Når en tilbyder har mistet godkjenningen for én eller flere utdanninger, kan NOKUT bestemme at ny søknad om godkjenning først kan fremmes etter inntil to år.

Kapittel 7. Ikrafttredelse og overgangsordninger

§ 7-1. Ikrafttredelse og overgangsordninger

Forskriften trer i kraft 12. desember 2013 og erstatter Retningslinjer for kvalitetssikring og godkjenning etter lov om fagskoleutdanning fastsatt av NOKUTs styre 26. januar 2009.

Søknader som har kommet inn til søknadsfrister før forskriften trer i kraft, og revideringer som er påbegynt i NOKUT før forskriften trer i kraft, behandles etter Retningslinjer for kvalitetssikring og godkjenning etter lov om fagskoleutdanning fastsatt av NOKUTs styre 26. januar 2009.

Innen ett år etter at forskriften trer i kraft, må alle tilbydere tilfredsstille kravene til fagmiljøet i § 3-5 (1) b) og § 3-5 (4).

Merknader

Kapittel 1 Generelle bestemmelser

§ 1-2 (1): Jf. § 5-1(2) i forskrift om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning. Søknadsfrister annonseres på NOKUTs hjemmeside. Endringer i søknadsfrister annonseres på NOKUTs hjemmeside minst seks måneder før fristen.

§ 1-3 (1): Jf. § 1-10(2) i forskrift om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning. Tilbyder er selv ansvarlig for å kontrollere opplysningene som er registrert i databaser på NOKUTs hjemmesider. Dersom registrerte opplysninger er endret, skal tilbyder gi NOKUT melding om hva endringen består i.

§ 1-3 (2): Jf. § 1-10 med merknader i forskrift om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning.

Kapittel 2 Sakkyndige

§ 2-2: Jf. Lov om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 6.

§ 2-3 (1) b): For godkjenning av nettbaserte utdanninger vil relevant kompetanse være nettpedagogikk og organisering av nettbaserte utdanninger, hvis det pedagogiske opplegget rundt den nettbaserte utdanningen ikke er vurdert allerede.

§ 2-3 (2): Ved revidering av utdanning som ikke er igangsatt eller som ikke har studenter, vurderer NOKUT om det er hensiktsmessig å ha en student i komiteen.

Kapittel 3 Krav for godkjenning av fagskoleutdanning

§ 3-1 (1): Tilbyder av fagskoleutdanning plikter å påse at krav i lov og forskrift til enhver tid er oppfylt. For at en søknad om godkjenning skal sendes videre til sakkyndig vurdering, må alle kravene i § 3-1 være oppfylt.

§ 3-1 (1) a): Jf. fagskoleloven § 1 og § 4. Opptakskravene skal fremgå av studieplanen. Relevante kvalifikasjoner henviser til formelle kvalifikasjoner fra videregående opplæring eller tilsvarende realkompetanse, jf. merknader til kapittel 5 i forskrift om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning.

§ 3-1 (1) b): Jf. fagskoleloven § 2. Se § 5-1 i denne forskriften for krav til system for kvalitetssikring.

§ 3-1 (1) c): Jf. fagskoleloven § 3, § 4a og § 10. Styrets vedtekter må eksplisitt vise hvilket ansvar styret har for fagskoleutdanningen. Tilbydere som er registrert i Enhetsregisteret, skal registrere navnet på styremedlemmene der, jf. § 6 c) i lov om Enhetsregisteret. En tilbyder kan ha ansvar for flere fagskoler.

§ 3-1 (1) d): Jf. fagskoleloven § 4 og § 4a.

§ 3-1 (1) e): Jf. fagskoleloven § 5 og forskrift om fagskoleutdanning § 2 og § 3.

§ 3-1 (1) f): Jf. fagskoleloven § 4 – § 7. Reglementet skal være tydelig og forståelig for studentene. NOKUT gir veiledning om reglementets innhold.

§ 3-1 (1) g): Jf. fagskoleloven § 7(3). Ved bruk av klagenemnd, skal styret fastsette sammensetningen til klagenemnda. Hvis styret er klageinstans, har studenten i styret stemmerett i klagesaker. Hvis det opprettes en klagenemnd, skal studentene selv oppnevne minst ett medlem med personlig vara til klagenemnda.

§ 3-1 (3): Jf. forskrift om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning § 5-1(4).

§ 3-1 (4): Praksis er en metode for læring der en student deltar i ordinære arbeidsoppgaver i arbeidslivet for å oppnå et bestemt læringsutbytte. NOKUT gir veiledning om praksisavtalenes innhold.

§ 3-1 (5): Jf. forskrift for fagskoleutdanning § 3.

§ 3-1 (6): Kravet skal sikre at studentene har forutsigbar arbeidsbelastning. Totalt antall arbeidstimer for studentene omfatter all lærerstyrt veiledning/undervisning, praksis og beregnet egenarbeid for studentene. NOKUT gjør unntak i de tilfeller arbeidsomfanget er regulert i annen lov eller forskrift.

§ 3-2: Det er viktig at den yrkeskompetansen studentene oppnår blir godt kommunisert både til studenten og til arbeidslivet gjennom læringsutbyttebeskrivelsen. At utdanningen skal være relevant for yrkesfeltet innebærer at innholdet må være i tråd med det yrkesfeltet etterspør. Læringsutbyttet må oppdateres i takt med utviklingen i yrkesfeltet. Læringsutbyttet skal være på nivå 5 i Nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk for livslang læring. Tilbyder må angi om utdanningen tilhører kategorien «fagskole 1» eller «fagskole 2».

§ 3–3 (2): Det faglige innholdet omfatter teoretiske og praktiske læringsaktiviteter. Eventuell praksis skal beskrives i studieplanen som ethvert annet faglig emne.

§ 3–3 (3): I studieplanen skal læringsutbyttet for hvert emne beskrives. Læringsutbyttet for alle emnene i utdanningen skal føre til at det samlede læringsutbyttet for utdanningen oppnås, jf. § 3–2.

§ 3–3 (4): Utdanningens innhold og gjennomføring skal fremgå av studieplanen, jf. § 5 i fagskoleloven. Oppbygningen og strukturen av utdanningen skal bidra til at det totale læringsutbyttet oppnås. NOKUT gir veiledning om studieplanens utforming.

§ 3–4: Det pedagogiske opplegget skal være tilpasset utdanningen og omfatte undervisningsformer og læringsaktiviteter, alle typer veiledning og vurdering av studentene. Praksisordningen omfattes av denne bestemmelsen.

§ 3–5 (1) a): Tilbyder vurderer om langvarig yrkespraksis kan erstatte formell utdanning innen det aktuelle fagområdet.

§ 3–5 (1) d): Yrkeserfaringen skal være oppdatert for å sikre at utdanningen til enhver tid er relevant for utviklingen innen yrkesfeltet.

§ 3–5 (3): Kriteriet skal sikre at det er avsatt tilstrekkelig årsverk til å gjennomføre alle læringsaktiviteter som fremgår av studieplanen. I tillegg må fagskolen sikre at læringsaktivitetene kan gjennomføres til enhver tid, f.eks. ved uventet fravær. Fagskolen skal sikre kontinuitet blant undervisningspersonalet. Fagmiljøets størrelse og kompetanse vurderes i forhold til antall studenter.

§ 3–6 (1): Alle arbeidskrav, eksamens- og vurderingsformer i utdanningen skal komme tydelig frem av studieplanen.

§ 3–6 (2): Sensorenes kompetanse må vurderes i forhold til om sensuren gjelder et enkelt emne eller utdanningen som helhet. Tilbyder skal sikre at vurderingen av studentene skjer på en faglig betryggende måte, jf. § 5 i fagskoleloven. For å være faglig betryggende bør tilbyder etablere ordninger for ekstern vurdering av sensuren eller benytte ekstern sensor. Dette er spesielt viktig for små fagmiljøer.

§ 3–7: Begrepet informasjonstjenester omfatter bibliotekstjenester, informasjon tilgjengelig på nettet og abonnementsordninger, både elektronisk og på papir. Dette skal sikre at studentene og undervisningspersonalet har tilgang til relevant og oppdatert litteratur og informasjon.

§ 3–8 d): En endring i det samlede læringsutbytte er en vesentlig endring. Tilbyder må da enten søke om godkjenning av ny utdanning eller vesentlig endring av den tidligere godkjente utdanningen. Endring i enkelttemner vil ikke nødvendigvis føre til en endring i det samlede læringsutbyttet studentene oppnår etter fullført utdanning.

Kapittel 4 Krav for godkjenning av fagområde

§ 4–1: Bestemmelsen gjelder forutsetninger både for å søke om godkjenning av fagområde, jf. § 4–1 (1) og (2), og for å få godkjenning av fagområde, jf. § 4–1 (3).

§ 4–3 (2): Jevnlig opptak av studenter og tilfredsstillende gjennomstrømming er viktig for å etablere og opprettholde et godt læringsmiljø og stabilitet i utdanningene.

§ 4–3 (3): Styrets planer om å bli godkjent tilbyder må gjenfinnes i styrets sentrale dokumenter. Tilbyder må kunne dokumentere at det er grunnlag for stabil virksomhet.

§ 4–4 (1) a): Tilbyders tjenester skal omfatte studieveiledning og eventuelt yrkesveiledning.

§ 4–5: Når vi bruker begrepet «fagmiljøet» viser det til alle ansatte som gir regelmessig og direkte bidrag til utvikling, organisering og gjennomføring av utdanningene innenfor det aktuelle fagområdet.

§ 4–5 (1): Jf. § 5–2(3) b) i forskrift om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning.

§ 4–5 (3): Dersom søknaden omfatter godkjenning av nettbaserte utdanninger, må tilbyder dokumentere at de ansatte har tilstrekkelig nettpedagogisk kompetanse (kompetanse i planlegging, utvikling, gjennomføring og evaluering av læring via nett).

§ 4–5 (4): For at yrkeserfaringen skal være relevant må de ansatte være oppdatert om utviklingen innenfor det aktuelle yrkesfeltet.

§ 4–6 (2): Deltakelsen skal bidra til at fagmiljøet er oppdatert faglig og med hensyn til utviklingen i yrkesfeltet. Tilbyder må delta i aktuelle fagråd/referansegrupper innen yrkesfeltet dersom disse er åpne for utdanningsinstitusjoner.

Kapittel 5 System for kvalitetssikring

§ 5–1 (2): Målene for kvalitet i utdanningene og de kvantitative indikatorene som skal vise om målene er nådd, kan fastsettes i systembeskrivelsen eller i andre strategiske dokumenter. Det må fremgå av systembeskrivelsen hvordan målene og indikatorene fastsettes.

§ 5–1 (3): Systemet skal inneholde rutiner for å innhente tilbakemeldinger fra de ulike gruppene.

§ 5–1 (4): Hvem som er ansvarlig for gjennomgang og oppfølging skal fremgå av systembeskrivelsen, jf. § 5–1 (1). Gjennomgangen danner grunnlag for eventuell justering av studieplaner og andre tiltak for å bedre utdanningskvaliteten.

§ 5–1 (5): Styret er øverste ansvarlig for kvaliteten i utdanningene, jf. § 3 i fagskoleloven. Rapporten bør inneholde eksempler på godt kvalitetsarbeid ved fagskolen, en analyse av de kvantitative indikatorene, en oppsummering av det som har kommet frem gjennom evalueringer og andre tilbakemeldinger, og en vurdering av hvilke tiltak som bør gjøres for å sikre og heve kvaliteten. Det skal videre fremgå hvilke tiltak som er gjort, og eventuelle tiltak styret skal ta stilling

til. Årsrapporten og hvilke tiltak som skal iverksettes i det videre kvalitetsarbeidet, skal være tilgjengelig for studenter og ansatte.

§ 5–2 (1): NOKUT vurderer kvalitetssikringssystemet i henhold til kravene i § 5–1(1) og (2) ved søknad om godkjenning. Tre år etter godkjenning vurderer NOKUT bruken av kvalitetssikringssystemet i henhold til kravene i § 5–1(3), (4) og (5), jf. § 5–3 (2) i forskrift om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning.

Kapittel 6 Tilsyn med eksisterende virksomhet

§ 6–2: Begrunnelsen for denne bestemmelsen er å unngå at den videre utviklingen av utdanningen blir preget av hastverk og manglende kvalitetssikring.

12. des. Nr. 1505 2013

Forskrift om stopp i fisket etter øyepål i EU-sonen i 2013

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 12. desember 2013 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 11, § 12 og § 16 og forskrift 17. desember 2012 nr. 1272 om regulering av fisket etter øyepål i 2013 § 7 andre ledd. Kunngjort 19. desember 2013 kl. 15.20.

§ 1. Stopp i fisket etter øyepål i EU-sonen

Fisket etter øyepål i EU-sonen i ICES' statistikkområde IV, jf. forskrift 17. desember 2012 nr. 1272 om regulering av fisket etter øyepål i 2013 § 2 første ledd, stoppes med virkning fra 12. desember 2013 kl. 18.00. Siste frist for innmelding til Norges Sildesalgslag er satt til 12. desember 2013 kl. 20.00.

§ 2. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskriften straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 60, § 64 og § 65. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 3. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks.

12. des. Nr. 1506 2013

Forskrift om endring i forskrift om godkjenning av bil og tilhenger til bil

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 12. desember 2013 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 13, § 14, § 15 og § 16, jf. delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1. Kunngjort 19. desember 2013 kl. 15.20.

I

I forskrift 5. juli 2012 nr. 817 om godkjenning av bil og tilhenger til bil gjøres følgende endringer:

Forskriften § 7 annet ledd skal lyde:

Bil og tilhenger til bil produsert i små serier kan framstilles for nasjonal typegodkjenning jf. artikkel 23 og vedlegg XII. Høyeste produksjonsantall i Norge settes til det maksimale som følger av vedlegg XII. Godkjenningsformen kan også benyttes for etappevis typegodkjenning. Alternative krav kan bare benyttes ved godkjenningen der slike er fastsatt i vedlegg til denne forskriften. Kjøretøy i gruppe O1 og O2 skal tilfredsstille kravene i vedlegg II til denne forskrift.

Forskriften § 7 tredje ledd skal lyde:

Overensstemmelse med kravene skal dokumenteres som for EF-typegodkjenning, likevel slik at det tillates at dokumentasjon kan utstedes av teknisk prøveinstans utpekt av andre EØS-land enn Norge. Dokumentasjon kan også utstedes av fabrikant dersom denne kan utføre de nødvendige prøver mv. som rettsaktene krever. Godkjenningsmyndigheten kan kreve underlagsmateriale for dokumentasjonen fra søkeren eller teknisk prøveinstans.

Nytt vedlegg 2 til forskriften skal lyde:

Vedlegg 2

Forskrift om tekniske krav og administrative bestemmelser for nasjonal småserietypegodkjenning for tilhenger i gruppe O1 og O2. Vedlegg til forskrift 5. juli 2012 nr. 817 om godkjenning av bil og tilhenger til bil.

<i>Kravområde</i>	<i>Basisrettsakt</i>	<i>Seneste endringsrettsakt eller gjennomføringsrettsakt (direktiv, forordning, regulativ)</i>	<i>Ikrafttredelse i Norge</i>	<i>Administrative bestemmelser</i>
3: Drivstofftanker/bakre verneinnretninger	Direktiv 70/221/EØF	Direktiv 2006/20/EF	20.04.2007	– Krav til drivstofftank, kun hvis drivstofftanken benyttes til fremdrift av det trekkende kjøretøy. <i>Bakre verneinnretninger dokumenteres ved</i> Enten: – Dokumentasjon for typegodkjent innretning, Eller: – Erklæring om at egenprodusert komponent og/eller montering er i samsvar med krav, supplert med målsatt skisse eller målsatt fotografi som viser kravene. – Husk blant annet kravet til bakkeklaring for når dette kravområdet er gjeldende for O1 og O2, (ikke under 55 cm).
3A: Forebygging av brannrisiko (drivstofftanker)	Forordning (EF) nr. 661/2009 Regulativ	Forordning (EU) nr. 407/2011 ECE 34.02	15.09.2012 16.07.2003	– Krav til drivstofftank kun hvis drivstofftank benyttes til fremdrift av det trekkende kjøretøy.
3B: Bakre verneinnretninger	Forordning (EF) nr. 661/2009 Regulativ	Forordning (EU) nr. 407/2011 ECE 58.02	15.09.2012 11.07.2008	<i>Dokumenteres ved</i> Enten: – Dokumentasjon for typegodkjent innretning, Eller: – Erklæring om at egenprodusert komponent og/eller montering er i samsvar med krav, supplert med målsatt skisse eller målsatt fotografi som viser kravene. – Husk blant annet kravet til bakkeklaring for når dette kravområdet er gjeldende for O1 og O2, (ikke under 55 cm). Eller: – Ekstra bakre verneinnretning kreves ikke for O1 og O2 der mer enn halvparten av dekkenes bredde stikker utenfor karosseriet (ikke medregnet skjermer) eller rammen, og karosseriet ikke er smalere enn bredden mellom innsiden av hjulene minus 100 mm. (Originalt karosseri/bakre støtfanger tilfredsstillende kravene). Endring til ECE 58 i kraft 26. juli 2012 som endrer kravet til bredde på karosseri som godtas som verneinnretning. Direktivet skal fases ut, og blir dermed ikke oppdatert slik at kravene i ECE 58 er mest riktige å følge. – Direktivets krav sier at monteringsflaten skal være 520 mm X 120 mm eller 340 mm X 240 mm. Midtmontert eller mot venstre. Min. 30 cm fra veibanen og max 200 cm over. – Målkravene er så å si identiske med KF. Se ovenfor.
4: Bakre kjennemerke	Direktiv 70/222/EØF		12.08.1993	– Kun krav hvis det er styrbare aksler.
4A: Monteringssted for bakre kjennemerke	Forordning (EF) nr. 661/2009	Forordning (EU) nr. 1003/2010	15.09.2012	
5: Styling	Direktiv 70/311/EØF	Direktiv 1999/7/EF	27.11.1999	– Kun krav hvis det er styrbare aksler.
5A: Styreinnetninger	Forordning (EF) nr. 661/2009 Regulativ	Forordning (EU) nr. 407/2011 ECE 79.01	15.09.2012 14.08.1995	Se punkt 5.
9: Bremseser	Direktiv 71/320/EØF	Direktiv 2002/78/EF	17.05.2003	– Valgfritt på O1. – Obligatorisk på O2. – Krav hvis det er bremseanlegg (også på O1). – Attest eller merking på komponenter.
9A: Bremseser	Forordning (EF) nr. 661/2009 Regulativ	Forordning (EU) nr. 407/2011 ECE 13.11	15.09.2012 11.07.2008	Se punkt 9.
10: Radiostøy	Direktiv 72/245/EØF	Direktiv 2009/19/EF	07.02.2013	
10A: Elektromagnetisk kompatibilitet	Forordning (EF) nr. 661/2009 Regulativ	Forordning (EU) nr. 407/2011 ECE 10.04	15.09.2012 11.07.2008	
18: Fabrikasjonsplate	Direktiv 76/114/EØF	Direktiv 78/507/EØF	04.10.1994	

<i>Kravområde</i>	<i>Basisrettsakt</i>	<i>Seneste endringsrettsakt eller gjennomføringsrettsakt (direktiv, forordning, regulativ)</i>	<i>Ikrafttredelse i Norge</i>	<i>Administrative bestemmelser</i>
18A: Understellsnummer (VIN) og fabrikkasjonsplate	Forordning (EF) nr. 661/2009	Forordning (EU) nr. 407/2011	15.09.2012	
20: Lysmontering	Forordning (EU) nr. 19/2011	Forordning (EU) nr. 249/2012	15.09.2012	
20A: Lysmontering	Direktiv 76/756/EØF	Direktiv 2008/89/EF	25.04.2009	– Målsatt skisse eller målsatt fotografi over lysplassering.
21: Refleks	Forordning (EF) nr. 661/2009	Forordning (EU) nr. 407/2011	15.09.2012	
21A: Refleks for bil og tilhengere	Regulativ	ECE 48.05	30.01.2011	Se punkt 20.
22: Markerings-, stopp-, bak- og kjørellys	Direktiv 76/757/EØF	Direktiv 97/29/EF	28.08.1998	
22A: Markeringslys foran og bak, stopplys og toppmarkeringslys	Forordning (EF) nr. 661/2009	Forordning (EU) nr. 407/2011	15.09.2012	
22C: Sidemarkeringslys for bil og tilhengere	Regulativ	ECE 03.02	18.01.1998	
23: Retningslys	Direktiv 76/758/EØF	Direktiv 97/30/EF	26.06.1998	
23A: Retningslys for bil og tilhenger	Forordning (EF) nr. 661/2009	Forordning (EU) nr. 407/2011	15.09.2012	
24: Kjennemerkelys	Regulativ	ECE 07.02	02.02.2007	
24A: Kjennemerkelys	Forordning (EF) nr. 661/2009	Forordning (EU) nr. 407/2011	15.09.2012	
25B: Glødepære i godkjent lykt	Regulativ	ECE 91.00	15.10.1993	
28: Lykter for tåkelys bak	Direktiv 76/759/EØF	Direktiv 1999/15/EF	27.11.1999	
28A: Tåkelys bak	Forordning (EF) nr. 661/2009	Forordning (EU) nr. 407/2011	15.09.2012	
29: Lykter for ryggelys	Regulativ	ECE 06.01	11.07.2008	
29A: Ryggelys	Direktiv 76/760/EØF	Direktiv 97/31/EF	26.06.1998	
36: Varmeanlegg	Forordning (EF) nr. 661/2009	Forordning (EU) nr. 407/2011	15.09.2012	
36A: Varmeanlegg	Regulativ	ECE 04.00	18.01.1998	
43: Innretninger mot vannsprut	Forordning (EF) nr. 661/2009	Forordning (EU) nr. 407/2011	15.09.2012	
43A: Innretninger mot vannsprut	Regulativ	ECE 37.03	01.06.1984	
45: Sikkerhetsglass	Direktiv 77/538/EØF	Direktiv 1999/14/EF	27.11.1999	
45A: Sikkerhetsglass	Forordning (EF) nr. 661/2009	Forordning (EU) nr. 407/2011	15.09.2012	
46: Dekk	Regulativ	ECE 38.00	05.05.1991	
46A: Montering av dekk	Direktiv 91/226/EØF	Direktiv 2011/415/EF	15.09.2012	Enten: – Dokumentasjon for typegodkjent innretning. Eller: – Erklæring om at egen løsning er i samsvar med krav, supplert med målsatt skisse eller målsatt fotografi som viser dette. Se punkt 43
46A: Montering av dekk	Forordning (EF) nr. 661/2009	Forordning (EU) nr. 458/2011	15.09.2012	

<i>Kravområde</i>	<i>Basisrettsakt</i>	<i>Seneste endringsrettsakt eller gjennomføringsrettsakt (direktiv, forordning, regulativ)</i>	<i>Ikrafttredelse i Norge</i>	<i>Administrative bestemmelser</i>
46B: Luftfylte dekk (klasse C1)	Forordning (EF) nr. 661/2009 Regulativ	Forordning (EU) nr. 407/2011 ECE 30.02	15.09.2012 15.03.1981	
48: Masser og dimensjoner (utenom M ₁)	Direktiv 97/27/EF		01.08.1998	
50: Koblinger	Direktiv 94/20/EF		01.06.1995	
50A: Mekaniske koblingsdeler	Forordning (EF) nr. 661/2009 Regulativ	Forordning (EU) nr. 407/2011 ECE 55.01	15.09.2012 16.09.2001	

II

Forskriften trer i kraft straks.

13. des. Nr. 1507 2013

Forskrift om forbud mot fiske og fangst av brugde, pigghå, håbrann og silkehai

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 13. desember 2013 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 11, § 13, § 15, § 16, § 22, § 36 og § 52 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20. Kunngjort 19. desember 2013 kl. 15.20.

§ 1. Virkeområde

Denne forskriften gjelder for fiske i Norges indre farvann, sjøterritorium, økonomiske sone og i internasjonalt farvann i ICES-statistikkområdene I–XIV.

For utlendinger og utenlandske fartøy gjelder forskriften i Norges indre farvann, sjøterritorium, økonomiske sone, fiskerisonen ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og Svalbards territorialfarvann.

§ 2. Generelt forbud

Det er forbudt å fiske og lande brugde (*Cetorhinus maximus*), pigghå (*Squalus acanthias*), håbrann (*Lamna nasus*) og silkehai (*Carcharhinus falciformis*). Forbudet gjelder også fritidsfiske. Det er også forbudt å skjære finnene av brugde og håbrann før fangsten er landet.

Dersom fartøy ved fiske etter andre fiskeslag får bifangst av brugde, håbrann eller silkehai, skal levedyktig fisk straks slippes på sjøen. Det gjelder ikke ilandføringsplikt for død eller døende brugde og håbrann. Alle fangster skal likevel rapporteres.

§ 3. Bifangst

Uten hensyn til forbudet i § 2 første ledd er det for norske fartøy som fisker med garn og line tillatt å ha inntil 15 % fangst av pigghå.

Avregning etter første ledd regnes ut fra samlet fangst i hele perioden fra og med 1. januar til og med 30. juni og hele perioden 1. juli til og med 31. desember. Følgende fangst inngår ikke i avregningsgrunnlaget etter første punktum:

- Torsk fisket nord for 62° N
- Hyse fisket nord for 62° N
- Pelagiske arter.

Ved lovlig bifangst som nevnt i første og annet ledd gjelder forskrift 22. januar 2003 nr. 57 om opplysningsplikt ved landing og omsetning av fisk tilsvarende.

§ 4. Overvåkningsfiske

Fiskeridirektoratet kan iverksette et overvåkningsfiske og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av et slikt fiske.

§ 5. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 6. Overtredelsesgebyr

Foretak og den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift, kan ilegges overtredelsesgebyr i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 59 og forskrift 20. desember 2011 nr. 1437 om bruk av tvangsmulkt og overtredelsesgebyr ved brudd på havressursloven.

§ 7. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 60, § 61, § 62, § 64 og § 65. På samme måte straffes forsøk og medvirkning.

§ 8. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2014.

13. des. Nr. 1508 2013**Forskrift om endring i forskrift om kjøre- og hviletid for vegtransport i EØS**

Hjemmel: Fastsatt av Samferdselsdepartementet 13. desember 2013 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 21. Kunngjort 19. desember 2013 kl. 15.20.

I

I forskrift 2. juli 2007 nr. 877 om kjøre- og hviletid for vegtransport i EØS gjøres følgende endring:

§ 4 sjuende ledd skal lyde:

For utstedelse av fartsskriverkort betales kr 650,- i gebyr.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2014.

13. des. Nr. 1509 2013**Forskrift om endring i forskrift om internasjonal person- og godstransport, samt kabotasje**

Hjemmel: Fastsatt av Samferdselsdepartementet 13. desember 2013 med hjemmel i lov 21. juni 2002 nr. 45 om yrkestransport med motorvogn eller fartøy (yrkestransportlova) § 10 og § 35. Kunngjort 19. desember 2013 kl. 15.20.

I

I forskrift 26. mars 2003 nr. 402 om internasjonal person- og godstransport, samt kabotasje gjøres følgende endring:

§ 6 første og annet ledd skal lyde:

Ved utstedelse av felleskapstillatelser for godstransport og fellesskapslisenser for persontransport skal søkeren betale kr 2 010,- til den løyvemyndighet som utsteder dokumentet.

For attesterte kopier av felleskapstillatelser/fellesskapslisenser (vognlisenser) skal søkeren betale et behandlingsgebyr på kr 420,-.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2014.

13. des. Nr. 1510 2013**Forskrift om endring i forskrift om arbeidsrettede tiltak mv., oppheving av forskrift om tilskudd til jobbskapingprosjekter og oppheving av forskrift om forsøk med funksjonsassistanse i arbeidslivet**

Hjemmel: Fastsatt av Arbeidsdepartementet 13. desember 2013 med hjemmel i lov 10. desember 2004 nr. 76 om arbeidsmarkedstjenester (arbeidsmarkedsloven) § 12 og § 13. Kunngjort 19. desember 2013 kl. 15.20.

I

I forskrift 11. desember 2008 nr. 1320 om arbeidsrettede tiltak mv. gjøres følgende endring:

Nytt kapittel 9A skal lyde

*Kapittel 9A. Funksjonsassistanse i arbeidslivet***§ 9A-1. Innhold**

Formålet med funksjonsassistanse i arbeidslivet er å bidra til at deltakeren skal kunne være i ordinært lønnet arbeid.

Funksjonsassistanse kan gis til yrkesaktive personer som har omfattende fysiske funksjonsnedsettelse og til blinde og sterkt svaksynte. Funksjonsassistanse må være nødvendig for at deltakeren skal kunne være i ordinært lønnet arbeid.

Funksjonsassistenten skal gi nødvendig bistand til praktiske oppgaver og ledsaging ved forflytning i arbeidssituasjonen slik at deltakeren skal kunne utføre sine ordinære arbeidsoppgaver.

Funksjonsassistenten skal ikke utføre deltakerens ordinære arbeidsoppgaver, heller ikke ved sykefravær, ferier eller annet fravær.

Deltaker og dennes arbeidsgiver må ha klarlagt mulig tilrettelegging og aktuelle hjelpemidler før behovet for funksjonsassistent vurderes. Arbeidsgiver skal om nødvendig innhente sakkyndig bistand til denne vurderingen.

§ 9A–2. *Varighet og omfang*

Varigheten og omfanget på tiltaket fastsettes av Arbeids- og velferdsetaten i samarbeid med deltakeren og dennes arbeidsgiver, på grunnlag av en vurdering av deltakerens individuelle behov for funksjonsassistanse. Ved endring av behovet for assistanse eller når andre tiltak vurderes som mer hensiktsmessige skal tilskuddet justeres eller falle bort.

§ 9A–3. *Tilskudd og utbetaling*

Det kan gis tilskudd til dekning av

- funksjonsassistentens lønnsutgifter, dvs. lønn, arbeidsgiveravgift, eventuelt feriepenger og innskudd til obligatorisk tjenestepensjon,
- dokumenterte ekstrautgifter til vikar ved funksjonsassistentens sykdom, ferie eller lignende,
- reise- og oppholdsutgifter til funksjonsassistent dersom dette er nødvendig ved deltakerens arbeidsrelaterte reiser.

Tilskuddet utbetales til funksjonsassistentens arbeidsgiver. Tilskuddet kan utbetales direkte til deltakeren når denne er selvstendig næringsdrivende eller frilanser.

Tilskudd til funksjonsassistanse utbetales etterskuddsvis.

§ 9A–4. *Krav til tiltaksarrangør og deltakeren*

Deltakeren og dennes arbeidsgiver plikter å melde fra til Arbeids- og velferdsetaten dersom arbeidsforholdet til deltakeren opphører, eller behovet for funksjonsassistanse av andre grunner endres eller bortfaller.

§ 9A–5. *Støtte etter gruppeunntaksforordningen*

Tilskuddet er i tråd med det alminnelige gruppeunntaket, jf. forskrift 14. november 2008 nr. 1213 om unntak fra notifikasjonsplikt for offentlig støtte, jf. EØS-avtalens vedlegg XV nr. 1j, artikkel 42 i forordning (EF) nr. 800/2008 (EUT L 214, 9.8.2008, side 3).

Tilskudd som gis etter forordning (EF) nr. 800/2008 skal ikke kumuleres med noen annen støtte som er unntatt forordning (EF) nr. 800/2008 eller med bagatellmessig støtte som oppfyller vilkårene fastsatt i kommisjonsforordning (EF) nr. 1998/2006, eller med annen fellesskapsfinansiering som helt eller delvis gjelder de samme støtteberettigede kostnadene, dersom en slik kumulering ville føre til at støtten overstiger den gjeldende høyeste støtteandelen eller det gjeldende høyeste støttebeløpet for denne typen støtte i henhold til det alminnelige gruppeunntaket.

II

Forskrift 20. desember 2001 nr. 1609 om tilskudd til jobbskapingprosjekter oppheves.

III

Forskrift 12. desember 2011 nr. 1363 om forsøk med funksjonsassistanse i arbeidslivet oppheves.

VI

Forskriften trer i kraft 1. januar 2014.

13. des. Nr. 1511 2013

Forskrift om endring i forskrift om forsøk med tilretteleggingstilskudd for rekruttering av arbeidssøkere med nedsatt arbeidsevne

Hjemmel: Fastsatt av Arbeidsdepartementet 13. desember 2013 med hjemmel i lov 10. desember 2004 nr. 76 om arbeidsmarkedstjenester (arbeidsmarkedsloven) § 12 og § 13. Kunngjort 19. desember 2013 kl. 15.20.

I

I forskrift 12. desember 2011 nr. 1362 om forsøk med tilretteleggingstilskudd for rekruttering av arbeidssøkere med nedsatt arbeidsevne gjøres følgende endringer:

§ 7 oppheves.

§ 8 andre ledd skal lyde:

Forsøket varer frem til 31. desember 2014.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2014.

13. des. Nr. 1512 2013**Forskrift om endring i forskrift om håndtering av brannfarlig, reaksjonsfarlig og trykksatt stoff samt utstyr og anlegg som benyttes ved håndteringen**

Hjemmel: Fastsatt 13. desember 2013 av Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap med hjemmel i lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 5, § 6, § 22, § 26, § 27 og § 43 jf. delegeringsvedtak 1. september 2003 nr. 1161. Kunngjort 19. desember 2013 kl. 15.20.

I

I forskrift 8. juni 2009 nr. 602 om håndtering av brannfarlig, reaksjonsfarlig og trykksatt stoff samt utstyr og anlegg som benyttes ved håndteringen gjøres følgende endringer:

Forskriftens § 17 første ledd (endret) skal lyde:

Virksomheter som omfattes av forskrift 17. juni 2005 nr. 672 om tiltak for å forebygge og begrense konsekvensene av storulykker der farlige kjemikalier forekommer (storulykkeforskriften), virksomheter som omlaster farlig stoff fra skip til skip, virksomheter som bunkrer passasjerskip med LNG (flytende naturgass) fra anlegg eller tankbil på land, og virksomheter som transporterer farlig stoff i rørledninger med driftstrykk høyere enn 16 bar skal innhente samtykke fra Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap i rimelig tid før håndtering av farlig stoff påbegynnes.

Forskriftens § 17 siste ledd (nytt) skal lyde:

Virksomheter som pr. 13. desember 2013 bunkrer passasjerskip med LNG fra anlegg eller tankbil på land, og som ikke innehar samtykke fra Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap etter § 17 eller midlertidig samtykke etter § 27 annet ledd til slik håndtering, må innen 31. desember 2014 søke direktoratet om samtykke til bunkring av passasjerskip. Uansett overgangsordning som nevnt i første punktum, skal virksomheter som skal bunkre passasjerskip mens det er passasjerer om bord, innhente samtykke fra direktoratet til dette før slik bunkring kan iverksettes.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

13. des. Nr. 1513 2013**Forskrift om regulering av fisket etter vassild i 2014**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 13. desember 2013 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevende marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 14, § 16 og § 37 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12. Kunngjort 19. desember 2013 kl. 15.20.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande vassild i 2014.

§ 2. Totalkvote

Det enkelte fartøy som er tildelt vassildtråltillatelse i medhold av forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konesjonsforskriften) § 2–24, kan i Norges økonomiske sone fiske og lande vassild innenfor en totalkvote på 12 000 tonn. Av totalkvoten avsettes 300 tonn vassild til bifangst og 20 tonn til forskningsformål.

§ 3. Åpningsdato

Fisket etter vassild åpner 17. februar 2014.

§ 4. Maksimalkvote

Det enkelte fartøy som er tildelt vassildtråltillatelse kan fiske og lande inntil 520 tonn vassild.

§ 5. Bifangst

For fartøy som ikke har vassildtråltillatelse er det tillatt å ha inntil 10 % bifangst av vassild i vekt i de enkelte fangster og ved landing. Fartøy med vassildtråltillatelse kan ha inntil 10 % bifangst av vassild i vekt i de enkelte fangster og ved landing dersom maksimalkvoten er oppfisket eller det direkte fisket er stoppet.

§ 6. Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande én kvote av de enkelte fiskeslag innenfor reguleringsåret. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved kjøp av fartøy skal det gjøres fradrag i kvoten for det kvantum kjøper har fisket og levert innenfor reguleringsåret med annet fartøy.

Ved kjøp av fartøy som i reguleringsåret har fisket og levert hele eller deler av selgers kvotegrunnlag i det aktuelle fiskeriet, skal det gjøres fradrag for dette kvantumet i kjøpers kvotegrunnlag inneværende reguleringsår.

Når det ved kjøp gjøres fradrag etter både andre og tredje ledd, skal bare det kvantum som er størst, trekkes fra.

Det kan gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og ikke har skiftet eier de siste to årene.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra bestemmelsen i første og tredje ledd for fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt.

§ 7. *Overføring av fangst*

Det kvantum som kan fiskes av det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta eller lande fangst som er fisket av annet fartøy.

Det er likevel tillatt å overføre fangst på feltet mellom fartøy som fisker med not og trål dersom fartøyene er egnet, bemannet og utstyrt for fiske.

Det er ikke tillatt å overføre fangst som er tatt om bord.

§ 8. *Bemyndigelse*

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvoten er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften, og fastsette nærmere bestemmelser, som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket, herunder endre maksimalkvotens størrelse.

§ 9. *Overtredelsesgebyr*

Foretak og den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift, kan ilegges overtredelsesgebyr i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser § 59 og forskrift 20. desember 2011 nr. 1437 om bruk av tvangsmulkt og overtredelsesgebyr ved brudd på havressursloven.

§ 10. *Straff*

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser § 60, § 61, § 62, § 64 og § 65. På samme måte straffes forsøk og medvirkning.

§ 11. *Ikrafttredelse*

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2014 og gjelder til og med 31. desember 2014.

13. des. Nr. 1514 2013

Forskrift om oppheving av forskrift om adgang til å permittere utover begrensningen i lov om lønnsplikt under permittering

Hjemmel: Fastsatt av Arbeidsdepartementet 13. desember 2013 med hjemmel i lov 6. mai 1988 nr. 22 om lønnsplikt under permittering § 3 (2) første ledd. Kunngjort 19. desember 2013 kl. 15.20.

§ 1.

Forskrift 14. desember 2005 nr. 1486 om adgang til å permittere utover begrensningen i lov om lønnsplikt under permittering oppheves.

§ 2.

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2014.

13. des. Nr. 1515 2013

Forskrift om kvoter i jakt på kystsel i 2014

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 13. desember 2013 med hjemmel i forskrift 22. desember 2009 nr. 1745 om regulering av sel på norskekysten § 5, jf. delegeringsvedtak 1. november 2000 nr. 1701. Kunngjort 19. desember 2013 kl. 15.20.

§ 1. *Steinkobbe*

Personer som har tillatelse til å delta i jakt på kystsel i henhold til forskrift 22. desember 2009 nr. 1745 om regulering av sel på norskekysten § 5, kan jakte innenfor følgende totalkvoter av steinkobbe:

<i>FYLKE</i>	<i>KVOTE</i>
Østfold	10
Rogaland	25
Sogn og Fjordane	20
Møre og Romsdal	20
Sør-Trøndelag	15
Nordland	185
Troms	75
Finnmark	75

Det er forbudt å drive jakt på steinkobbe i Lysefjorden i Rogaland fylke.

Det er forbudt å drive jakt på steinkobbe i indre Sognefjord med sidefjorder i Sogn og Fjordane fylke.

Det er forbudt å drive jakt på steinkobbe ved Orskjærene utenfor Averøy i Møre og Romsdal fylke.

§ 2. Havert

Personer som har tillatelse til å delta i jakt på kystsel i henhold til forskrift 22. desember 2009 nr. 1745 om regulering av sel på norskekysten § 5, kan jakte innenfor følgende totalkvoter av havert:

<i>OMRÅDE</i>	<i>KVOTE</i>
Lista til Stad	60
Sør-Trøndelag og Møre og Romsdal	15
Nord-Trøndelag	25
Nordland	210
Troms	35
Finnmark	115

§ 3. Ringsel

Personer som har tillatelse til å delta i jakt på kystsel i henhold til forskrift 22. desember 2009 nr. 1745 om regulering av sel på norskekysten § 5, kan drive fri jakt på ringsel i Nordland, Troms og Finnmark.

§ 4. Grønlandssel

Personer som har tillatelse til å delta i jakt på kystsel i henhold til forskrift 22. desember 2009 nr. 1745 om regulering av sel på norskekysten § 5, kan drive fri jakt på grønlandssel langs norskekysten.

§ 5. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer denne forskriften straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 61. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 6. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2014 og gjelder til og med 31. desember 2014.

13. des. Nr. 1516 2013**Delt ikraftsetting av lov 21. juni 2013 nr. 63 om endringer i barnevernloven**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 13. desember 2013 med hjemmel i lov 21. juni 2013 nr. 63 om endringer i barnevernloven del II pkt. 1. Fremmet av Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. Kunngjort 19. desember 2013 kl. 15.20.

1. Lovens del II trer i kraft straks.
2. I lovens del I trer barnevernloven § 1–4 og endringene i barnevernloven § 2–2, § 2–3, § 2–3a, § 2–3b, § 4–4, § 4–16, § 4–25, § 4–28, § 5–1, § 5–4, § 5–6, § 5–7, § 5–8, § 5A–1, § 5A–2, § 5A–4, § 5A–5, § 5A–8, § 5A–9, § 6–5, § 7–24, § 8–2, § 8–4, § 9–4, § 9–5 og § 9–6 i kraft 1. januar 2014.
3. I lovens del I trer endringene i barnevernloven § 4–22 og § 6–10 i kraft 1. februar 2014.
4. I lovens del I trer endringene i barnevernloven § 4–1 i kraft 1. juni 2014.

16. des. Nr. 1517 2013**Forskrift om regulering av fisket etter blåkveite i 2014**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 16. desember 2013 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 14, § 16, § 21, § 36 og § 37 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21. Kunngjort 19. desember 2013 kl. 15.20.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande blåkveite nord for 62° N i 2014.

Unntatt fra forbudet i første ledd er fiske i fiskerisonen ved Jan Mayen.

§ 2. Totalkvote og periodekvoter

Uten hinder av forbudet i § 1 første ledd kan norske fartøy med adgang til å fiske blåkveite, fiske og lande inntil 9 675 tonn blåkveite.

Av kvantumet i første ledd avsettes 200 tonn blåkveite til forskningsformål.

Av kvantumet i første ledd kan fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap, og som har adgang til å delta i direkte fiske etter blåkveite jf. forskrift 9. desember 2013 nr. 1419 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2014 (deltakerforskriften) § 34, fiske og lande til sammen inntil 3800 tonn fra mandag 26. mai kl. 00.00 til Fiskeridirektoratet vedtar å stoppe fisket, og inntil 1700 tonn fra mandag 28. juli kl. 00.00 til Fiskeridirektoratet vedtar å stoppe fisket.

§ 3. Maksimalkvoter for fartøy under 28 meter største lengde

Fartøy som kan delta i fisket etter § 2 tredje ledd kan maksimalt fiske og lande følgende kvanta blåkveite rund vekt:

<i>Lengde</i>	<i>Maksimalkvote</i>
0–13,99 meter største lengde	12,5 tonn

14–19,99 meter største lengde	15,0 tonn
20–27,99 meter største lengde	17,5 tonn

§ 4. *Bifangst for konvensjonelle kystfartøy under 28 meter største lengde*

For fartøy som ikke har adgang til å delta i direktefisket etter blåkveite, eller når dette fisket ikke er tillatt, er det ved fiske etter andre fiskeslag nord for 62° N tillatt å ha blåkveite som bifangst. Mengden blåkveite om bord til enhver tid, ved avslutning av fisket og av landet fangst kan ikke overskride 7 %.

Fartøy som leverer flere ganger per uke, kan likevel ha en større bifangst dersom mengden blåkveite som til sammen leveres per uke, ikke overstiger innblandingsprosenten etter første ledd. Innblandingsprosenten avregnes basert på summen av alle sluttседler/landingsседler undertegnet i tidsrommet fra mandag klokken 00.00 til søndag klokken 23.59.

Fartøy over 28 meter største lengde kan, uavhengig av første og annet ledd, ikke ha mer enn 17,5 tonn blåkveite som bifangst.

Blåkveite tatt som bifangst i perioder hvor fartøyet ikke kan drive direkte fiske går til fradrag i det enkelte fartøys maksimalkvote i det direkte fisket.

§ 5. *Kvotefor konvensjonelle havfiskefartøy på eller over 28 meter og trålere*

Uten hinder av forbudet i § 1 første ledd kan konvensjonelle havfiskefartøy på eller over 28 meter største lengde og trålere fiske og lande en kvote på 54 tonn blåkveite rund vekt. Denne kvoten må også dekke eventuell bifangst i andre fiskerier.

§ 6. *Kvoteutnyttelse*

Hvert fartøy kan bare fiske og lande én kvote av de enkelte fiskeslag innenfor reguleringsåret. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved kjøp av fartøy skal det gjøres fradrag i kvoten for det kvantum kjøper har fisket og levert innenfor reguleringsåret med annet fartøy.

Ved kjøp av fartøy som i reguleringsåret har fisket og levert hele eller deler av selgers kvotegrunnlag i det aktuelle fiskeriet, skal det gjøres fradrag for dette kvantumet i kjøpers kvotegrunnlag inneværende reguleringsår.

Når det ved kjøp gjøres fradrag etter både andre og tredje ledd, skal bare det kvantum som er størst, trekkes fra.

Det kan gjøres unntak fra bestemmelsen i første ledd og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og ikke har skiftet eier de siste to årene.

§ 7. *Overføring av fangst*

Det kvantum som kan fiskes av det enkelte fartøy kan ikke overføres til et annet fartøy. Det er også forbudt å motta og lande fangst fisket av annet fartøy.

§ 8. *Stengte områder*

Det er forbudt å fiske og lande blåkveite fisket innenfor følgende områder, avgrenset av rette linjer trukket mellom følgende posisjoner:

1. N 67° 10' Ø 008° 40'
2. N 67° 10' Ø 007° 50'
3. N 66° 52' Ø 007° 10'
4. N 66° 52' Ø 008° 05'

og

1. N 67° 55' Ø 010° 07'
2. N 67° 55' Ø 009° 40'
3. N 67° 45' Ø 009° 30'
4. N 67° 45' Ø 009° 55'

Fiskeridirektoratet kan gi dispensasjon til å fiske blåkveite i de stengte områdene.

§ 9. *Bemyndigelse*

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når det er beregnet at totalkvote eller periodekvoter, herunder tatt hensyn til bifangst, blir oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 10. *Overtredelsesgebyr*

Foretak og den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskrift, kan ilegges overtredelsesgebyr i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser § 59 og forskrift 20. desember 2011 nr. 1437 om bruk av tvangsmulkt og overtredelsesgebyr ved brudd på havressursloven.

§ 11. *Straff*

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift, straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser § 60, § 61, § 62, § 64 og § 65. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 12. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2014 og gjelder til og med 31. desember 2014.

16. des. Nr. 1518 2013**Forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos tannlege og tannpleier for sykdom**

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 16. desember 2013 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–6 tredje ledd, § 5–6a andre ledd, § 5–25 tredje ledd og § 22–2 andre ledd. Kunngjort 19. desember 2013 kl. 15.20.

Kapittel I. Generelle bestemmelser**§ 1. Stønadsberettiget undersøkelse og behandling**

Etter folketrygdloven § 5–6 ytes det stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling utført av tannlege ved følgende tilstander/tilfeller:

1. Sjelden medisinsk tilstand
2. Leppe-kjeve-ganespalte
3. Svulster i munnhulen, tilgrensende vev eller hoderegionen for øvrig
4. Infeksjonsforebyggende behandling ved særlige medisinske tilstander
5. Sykdommer og anomalier i munn og kjeve
6. Periodontitt
7. Tannutviklingsforstyrrelser
8. Bittanomalier
9. Patologisk tap av tannsubstans ved attrisjon/erosjon
10. Hyposalivasjon
11. Allergiske reaksjoner mot tannrestaureringsmaterialer
12. Tannskade ved godkjent yrkesskade
13. Tannskade ved ulykke, som ikke er yrkesskade
14. Sterkt nedsatt evne til egenomsorg hos personer som har varig sykdom eller varig nedsatt funksjonsevne
15. Helt eller delvis tanntap, uten egne tenner i underkjeven.

Etter folketrygdloven § 5–6a ytes det stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling av periodontitt utført av tannpleier i henhold til første ledd punkt 1, 4, 6 og 14.

Den enkelte tannlege eller tannpleier er ansvarlig for å vurdere hvorvidt et medlem har krav på stønad i medhold av folketrygdloven § 5–6 eller § 5–6a. Tannlegen/tannpleieren skal videre vurdere om behandlingen er innenfor rammene av nødvendig og forsvarlig tannbehandling. Tannlegen/tannpleieren må kunne dokumentere sine vurderinger, og pasientjournalen skal inneholde alle opplysninger som er relevante og nødvendige, jf. helsepersonelloven med tilhørende forskrifter.

Helsedirektoratet gir utfyllende bestemmelser og nærmere retningslinjer for hvilke behandlinger og tilstander som omfattes av ordningen under § 1.

§ 2. Særlige bestemmelser om takster, stønad og egenandel

Stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling som nevnt i § 1 ytes etter takster fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet. Stønad ytes etter honorartakst ved utgifter til undersøkelse og behandling etter § 1 nr. 1–4, nr. 7, deler av nr. 8 (svært stort behov), nr. 12, deler av nr. 13 (tannskade ved ulykke hos bruker som lider av sykdommer som kan gi fallskader), nr. 14 og nr. 15. Øvrige utgifter til behandling i henhold til § 1 dekkes etter refusjonstakstene.

Godkjente egenandeler for undersøkelse og behandling under § 1 nr. 5 og 6 inngår i egenandelstak 2-ordningen, jf. folketrygdloven § 5–3. Tilsvarende gjelder for egenandeler betalt ved undersøkelse før oppstart av kjeveortopedisk behandling, jf. § 1 nr. 8.

Utgifter til undersøkelse og behandling utført av tannlege i helseforetak dekkes etter forskrift 19. desember 2007 nr. 1761 om utgifter til poliklinisk helsehjelp. Dersom behandlingen/undersøkelsen ikke dekkes etter forskrift 19. desember 2007 nr. 1761, kan det ytes stønad etter bestemmelsene i denne forskriften.

Utgifter til undersøkelse og behandling ut over honorartakster fastsatt av departementet, dekkes ikke.

§ 3. Tannlegens og tannpleierens kompetanse

Det ytes bare stønad hvis undersøkelsen eller behandlingen er utført av tannlege eller tannpleier som har rett til å utøve tannbehandling i medhold av lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven), herunder tannlege eller tannpleier fra andre EØS-stater som yter midlertidige tjenester i Norge, jf. forskrift 8. oktober 2008 nr. 1130 om autorisasjon, lisens og spesialistgodkjenning for helsepersonell med yrkeskvalifikasjoner fra andre EØS-land eller fra Sveits § 16.

Ved undersøkelse og eventuell start av behandling ved kjeveortopedi må det foreligge henvisning fra annen tannlege eller tannpleier før behandling hos kjeveortoped kan starte. En henvisning for medlemmer omfattet av § 1 nr. 8, gruppe b) og c), gjelder i 24 måneder fra henvisningsdato. Behandlingen må utføres av kjeveortoped eller av tannlege under spesialistutdanning i kjeveortopedi. Dersom behandlingen utføres av tannlege under spesialistutdanning i

kjeveortopedi må behandlingen utføres som en del av opplæringen. Dersom oppgaver delegeres til annet personell, jf. helsepersonelloven § 4 og § 5, forutsettes det at delegerte oppgaver utføres under kjeveortopedens ansvar, tilstedeværelse og fulle oppmerksomhet.

Utgifter til implantatforankret tannprotetisk behandling dekkes bare hvis den kirurgiske innsettingen av odontologiske implantater er utført av spesialist i oral kirurgi og oral medisin, spesialist i kjevekirurgi og munnhulesykdommer eller spesialist i periodonti. I tillegg må den protetiske delen av behandlingen være utført av spesialist i oral protetik eller av tannlege med nødvendig kompetanse godkjent av Helsedirektoratet. Helsedirektoratet kan i særskilte tilfeller gjøre unntak for kravet om spesialkompetanse. Behandlingsoppgaver som krever spesialistkompetanse, eller særskilt kompetanse godkjent av Helsedirektoratet, kan ikke delegeres til annet helsepersonell når behandlingen kreves refundert i medhold av denne bestemmelsen.

Utgifter til kjeve- og ansiktsradiologiske undersøkelser ved bruk av CT/MR dekkes bare hvis undersøkelsene er utført av spesialist i kjeve- og ansiktsradiologi.

§ 4. Stønad ved mislykket behandling

Behandler er ansvarlig både for behandlingen og for det tanntekniske arbeidet som det kreves stønad for. Dersom behandlingen mislykkes, og dette kan føres tilbake til behandler, er ikke ny behandling stønadsberettiget.

§ 5. Stønadskravet

Ved krav om stønad til tannbehandling må medlemmet dokumentere utgifter til behandling med original og kvittert regning fra tannlege eller tannpleier. Regningen må foruten diagnose, takstnummer og dato for de utførte behandlingene, inneholde alle opplysninger som er nødvendige for å avgjøre stønadskravet.

Har tannlege eller tannpleier inngått avtale om direkte oppgjør, jf. folketrygdloven § 22–2, skal stønaden utbetales direkte til denne. Den delen av honoraret som dekkes gjennom direkte oppgjør kan ikke belastes medlemmet. Rutiner og retningslinjer for fremsetting av stønadskravet fremgår av inngått oppgjørsavtale.

Helsedirektoratet eller det organ Helsedirektoratet bestemmer, fastsetter nærmere regler og rutiner for elektronisk innsending av stønadskrav.

Kapittel II. Tilskudd til fellesformål

§ 6. Tilskudd til fellesformål

Til Sykehjelpsordningen for tannleger og til Den norske tannlegeforenings fond til videre- og etterutdanning av tannleger yter folketrygden tilskudd svarende til henholdsvis 1,36 og 0,14 prosent av de utgifter folketrygden har til undersøkelse og behandling hos tannlege etter denne forskriften.

Tilskuddet innbetales av Helsedirektoratet eller det organ Helsedirektoratet bestemmer til Den norske tannlegeforening med et beløp hver måned og med endelig avregning ved årets utgang.

Vedtektene for fondet godkjennes av Helse- og omsorgsdepartementet.

Kapittel III. Ikrafttredelse

§ 7. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2014. Samtidig oppheves forskrift 19. desember 2012 nr. 1351 om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos tannlege og tannpleier for sykdom.

Stønadskravene må fremsettes i henhold til de regler og takster som gjelder på det tidspunktet behandlingen utføres.

16. des. Nr. 1519 2013

Forskrift om endring i forskrift om merking mv av næringsmidler

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 16. desember 2013 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 10 annet ledd, § 33 første ledd, jf. § 36 andre ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 54zzo (forordning (EU) nr. 718/2013). Kunngjort 19. desember 2013 kl. 15.20.

I

I forskrift 21. desember 1993 nr. 1385 om merking mv av næringsmidler gjøres følgende endringer:

I EØS-henvisningsfeltet tilføyes følgende:

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 18 (direktiv 2000/13/EF endret ved direktiv 2001/101/EF, direktiv 2003/89/EF, direktiv 2006/142/EF, direktiv 2007/68/EF (endret ved forordning (EF) nr. 415/2009 og forordning (EU) nr. 1266/2010), direktiv 2008/5/EF, forordning (EF) nr. 415/2009, forordning (EF) nr. 1332/2008 og forordning (EF) nr. 1334/2008), nr. 41 (direktiv 87/250/EØF), nr. 47 (direktiv 89/108/EØF), nr. 54x (direktiv 1999/2/EF), nr. 54zc (direktiv 94/54/EF endret ved direktiv 96/21/EF og direktiv 2004/77/EF), nr. 54zza (direktiv 2002/67/EF), nr. 54zzo (forordning (EF) nr. 608/2004 som endret ved forordning (EU) nr. 718/2013) og nr. 54zzu (direktiv 2005/26/EF, direktiv 2005/63/EF).

§ 24 skal lyde:

§ 24. Merking av fytosteroler

EØS-avtalen vedlegg II forordning (EF) nr. 608/2004 av 31. mars 2004 om merking av næringsmidler og næringsmiddel ingredienser som er tilsatt fytosteroler, fytosterolestere, fytostanoler og/eller fytostanolestere, som endret ved forordning (EU) nr. 718/2013, gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg II, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Endringene trer i kraft straks.

16. des. Nr. 1520 2013**Forskrift om norsk farmakopé**

Hjemmel: Fastsatt av Statens legemiddelverk 16. desember 2013 med hjemmel i lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. (legemiddeloven) § 5, forskrift 20. juli 1995 nr. 698 om legemidlers kvalitet, standarder m.m., jf. delegeringsvedtak 8. juni 1995 nr. 521 og delegeringsvedtak 16. desember 1994 nr. 4659. Kunngjort 19. desember 2013 kl. 15.20.

Statens legemiddelverk godkjenner følgende som del av norsk farmakopé fra 1. januar 2014:

- Norske legemiddelstandarder 2014.0 (NLS 2014.0).
- Fra 1. januar 2014 består gyldig norsk farmakopé av:
- European Pharmacopoeia 8th Edition 2014 (Ph. Eur. 8.0)
- Norske legemiddelstandarder 2014.0.

European Pharmacopoeia 8th Edition, Supplement 8.1 trer i kraft 1. april 2014.

Samtidig erstattes NLS 2014.0 med oppdatert versjon, NLS 2014.1.

European Pharmacopoeia 8th Edition, Supplement 8.2 trer i kraft 1. juli 2014.

Samtidig erstattes NLS 2014.1 med oppdatert versjon, NLS 2014.2.

NLS 2014.0–NLS 2014.2 opptar endringer til Ph. Eur. som følge av vedtak i Den europeiske farmakopékommissjon ved resolusjonene AP-CPH (12) 3 og AP-CPH (13) 1–2 fra Komiteen for legemidler og legemiddelbehandling.

Elektronisk versjon av Norske legemiddelstandarder publiseres på Statens legemiddelverks internettside, www.legemiddelverket.no, og bokutgivelsen er opphørt.

NLS 2014.0 vil foreligge i januar 2014.

Forskrift 16. desember 2013 nr. 1520 om norsk farmakopé opphever forskrift 14. desember 2012 nr. 1265 om norsk farmakopé.

16. des. Nr. 1521 2013**Forskrift om endring i forskrift om bruk av kjøretøy**

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 16. desember 2013 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 13 og delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1. Kunngjort 19. desember 2013 kl. 15.20.

I

I forskrift 25. januar 1990 nr. 92 om bruk av kjøretøy gjøres følgende endring:

§ 3–4 skal lyde:

1. Utstikkende gods:

- a. For transporter med bredde inntil 2,55 meter inkludert gods, må godset ikke strekke seg mer enn 15 cm utenfor kjøretøyets sider uten tillatelse fra regionvegkontoret for kjøring innenfor en region, eller av Statens vegvesen Region øst for kjøring gjennom flere regioner. For enkelttransport kan tillatelse gis av regionvegkontoret også for kjøring gjennom flere regioner.

Tilsvarende gjelder for gods som stikker ut mer enn 1,00 meter foran kjøretøyet.

- b. Transport av båt med bredde inntil 2,55 meter tillates selv om båten stikker mer enn 15 cm utenfor kjøretøyets sider.

Avstanden fra baklysets ytterkant til båtens ytterste kant skal ikke overstige 40 cm. Det samme gjelder reflekser bak på tilhengeren.

Det samme kravet gjelder for markeringslys dersom slikt lys er montert foran på kjøretøyet. Dersom kjøretøyet ikke er utstyrt ned markeringslykt tillates transport kun i dagslys med god sikt.

Båtens baug skal være plassert i kjøretøyets retning.

2. Merking av gods som stikker ut i bredderettingen:

Gods som strekker seg 15 cm eller mer utenfor kjøretøyets sider, skal foran og bak være tydelig merket. Merkingen skal være minst 50 cm høy og minst 25 cm bred og utført med avvekslende røde og gule striper som skal være skråstilt og ca. 5 cm brede. Fargen skal være varig fluoriserende eller av type som er godkjent av Vegdirektoratet.

Gods som strekker seg utenfor kjøretøyets sider, skal i mørke eller usiktbart vær også foran på hver side være merket med minst to lykter som gir hvitt lys fremover, og bak på hver side med minst to lykter som gir rødt lys bakover. Lyktene skal ha en lysåpning på minst 30 cm² og være plassert over hverandre. Lyset må ikke virke blendende og skal være godt synlig på minst 150 meter avstand.

Merking og lykter skal være plassert ytterst på godset og slik at de er godt synlige forfra og bakfra. Om mulig må overkant av merking og lykter ikke være høyere enn 2,00 meter over vegbanen.

3. *Merking av gods som stikker ut i lengderetningen:*

Gods som stikker ut foran kjøretøyet eller mer enn 1,00 meter bak kjøretøyet, skal være merket ytterst med en anordning som har avvekslende rød og hvit farge og fra alle sider har et synlig areal på minst 250 cm². Det røde materialet skal være lysreflekterende. Anordningen skal være plassert slik at den er godt synlig.

Ved tilfeldig transport kan merkingen skje på annen tydelig måte.

I mørke eller usiktbart vær skal gods som stikker ut mer enn 1,00 meter bak kjøretøyet også merkes med lykt som gir rødt lys bakover og til sidene. Lykten skal ha lysåpning på minst 30 cm². Lyset må ikke virke blendende og skal være godt synlig på minst 150 meter avstand.

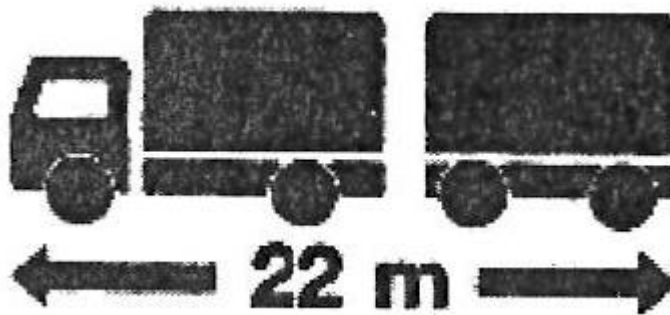
4. *Merking av utstikkende utstyr:*

Utstyr, redskap mv. som stikker ut foran, bak eller på siden av kjøretøy, skal være merket i samsvar med bestemmelsene i denne paragraf, dersom ikke særlige regler er fastsatt av Vegdirektoratet.

5. *Merking av vogntog med lengde over 19,50 meter:*

Vogntog som har tillatt lengde mer enn 19,50 meter, skal ha skilt bakpå tilhengeren der lengden er angitt. Lengden angis for hele meter og rundes oppover.

Skiltet skal være minst 100 X 50 cm med 20 mm rød, reflekterende bord. Bunnfargen skal være hvit og ureflekterende med symbol av vogntog og piler sammen med lengdeangivelse i hele meter med 70 mm teksthøyde:

Skilt som er godkjent i annet EØS-land godtas.

6. *Merking av lang, bred og tung transport:*

- a. Når lengden er mer enn 6,00 meter mer enn det som er tillatt etter forskrift om nærmere bestemmelser om tillatte vekter og dimensjoner for offentlig veg (Vedlegg 1 til forskrift om bruk av kjøretøy) pkt. 4, eller bredden er mer enn 3,00 meter, eller tillatte aksellaster, last fra akselkombinasjoner eller totalvekter overskrider det som er tillatt etter forskrift om nærmere vilkår for dispensasjon og om tillatt lengde og bredde uten dispensasjon (Vedlegg 2 til forskrift om bruk av kjøretøy) pkt. 1 bokstav b og d, skal både kjøretøyet og det eller de ledsagende kjøretøy være utstyrt med varselskilt henholdsvis «Lang last», «Bred last» eller «Tung last». Hvilket skilt som skal benyttes skal fremkomme av dispensasjon. Varselskilt skal ha hvit bunnfarge og være svakt lysende eller belyst under kjøring i mørke eller usiktbart vær. Varselskilt skal være godt synlig både forfra og bakfra.

Det tillates også tekst bestående av lysdioder (digitale skilt) eller annen form for lysende skilt. Teksten skal være godt synlig under alle lysforhold og skal ikke virke blendende i mørket. Skiltene skal være godt synlige både forfra og bakfra. Lysende skilt foran på transporterende kjøretøy skal være plassert slik at det gir god synlighet og ikke kommer i konflikt med kjøretøyets øvrige lys, og skal ikke dekke utsyn fra førerplass.

- b. Varselskiltet skal ha følgende utforming:

Teksten utføres med store sorte eller lysende bokstaver, utforming etter trafikkalfabetet, med minimum bokstavhøyde 105 mm. De lysende bokstavene skal være hvite eller gule og skal ikke ha samme farge som bunnfargen på skiltet.

Skiltet utformes med teksten på en eller to linjer med minimumsavstander fra tekst til skiltekant eller skiltbord etter normalbestemmelsene i trafikkalfabetet. Det må ikke være annen tekst på skiltet.

Skilt utformet etter tidligere bestemmelser kan benyttes inntil videre.

- c. Varselskiltet må tildekkes eller fjernes når kjøretøyet ikke er i bruk til ledsaging eller til lange, brede eller tunge transporter. For skilt med lysende tekst er det tilstrekkelig at teksten fjernes. Det er ikke tillatt med andre lys eller annen tekst i disse skiltene. I førerhytten skal det på godt synlig plass, være en egen bryter som lyser når skilt med lysende bokstaver er i bruk.

7. *Transport av sykkel:*
- Ved transport av sykkel på tvers av bil med bredde 180 cm eller mindre skal sykkelen monteres slik at den får maks lengde på 180 cm målt i horisontalplanet. Dersom sykkelen stikker utenfor bilens side skal den monteres tilnærmet symmetrisk om bilens midtakse. Bestemmelsene i nr. 1 gjelder ikke for slik transport.
 - Dersom sykkelen skjuler bilens lys eller kjennemerke skal det brukes lysbjelke merket med bokstav- og tallkombinasjon som viser motorvognens identitet.
Lysbjelken skal ha baklys, stopplys, retningssignallys samt refleks.
 - Merkingen skal bestå av kjennemerkets bokstav- og tallkombinasjon i sort med tilnærmet samme størrelse som på kjennemerket. Den skal ha hvit eller aluminiumsfarget bakgrunn, være godt synlig og holdbar.
8. Bestemmelsene i denne paragraf gjelder ikke utenfor offentlig veg dersom kjøringen likevel er forsvarlig.

II

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2014.

16. des. Nr. 1522 2013

Forskrift om endring i forskrift om krav til automatiske diskontinuerlige summeringsvekker (summerende beholdervekter)

Hjemmel: Fastsatt av Justervesenet 16. desember 2013 med hjemmel i lov 26. januar 2007 nr. 4 om målenheter, måling og normaltid § 10 og forskrift 20. desember 2007 nr. 1723 om målenheter og måling § 5–2. Kunngjort 19. desember 2013 kl. 15.20.

I

I forskrift 21. desember 2007 nr. 1737 om krav til automatiske diskontinuerlige summeringsvekker (summerende beholdervekter) gjøres følgende endring:

§ 5 skal lyde:

Tilsynet med en summerende beholdervekt i bruk

En summerende beholdervekt er underlagt et periodisk tilsyn. Tilsynsperioden for en summerende beholdervekt er ett år.

Testing av summerende beholdervekter i forbindelse med kontrollen skal utføres i henhold til relevante deler av gjeldende OIML R107 og Justervesenets prosedyrer, med mindre Justervesenet anser det mer hensiktsmessig og måleteknisk forsvarlig å utføre testingen på annen måte.

Summerende beholdervekter skal normalt testes med de produktene den vanligvis benyttes til å veie og under normale driftsbetingelser. Bruker må sørge for at Justervesenet under testingen har tilgjengelig tilstrekkelig mengde av testproduktene, håndteringsutstyr og kvalifisert personell.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2014.

16. des. Nr. 1523 2013

Forskrift om endring i forskrift om krav til automatiske gravimetrisk fyllmaskiner

Hjemmel: Fastsatt av Justervesenet 16. desember 2013 med hjemmel i lov 26. januar 2007 nr. 4 om målenheter, måling og normaltid § 10 og forskrift 20. desember 2007 nr. 1723 om målenheter og måling § 5–2. Kunngjort 19. desember 2013 kl. 15.20.

I

I forskrift 21. desember 2007 nr. 1747 om krav til automatiske gravimetrisk fyllmaskiner gjøres følgende endring:

§ 5 skal lyde:

Tilsynet med en automatisk gravimetrisk fyllmaskin i bruk

En automatisk gravimetrisk fyllmaskin er underlagt et periodisk tilsyn. Tilsynsperioden for en automatisk gravimetrisk fyllmaskin er ett år.

Testing av automatiske gravimetrisk fyllmaskiner i forbindelse med kontrollen skal utføres i henhold til relevante deler av gjeldende OIML R61 og Justervesenets prosedyrer, med mindre Justervesenet anser det mer hensiktsmessig og måleteknisk forsvarlig å utføre testingen på annen måte.

Den automatiske gravimetrisk fyllmaskinen skal normalt testes med de produktene den vanligvis benyttes til å veie og under normale driftsbetingelser. Under testingen må det være tilgjengelig tilstrekkelig mengde av testproduktene, håndteringsutstyr, kvalifisert personell og nødvendig kontrollinstrument i nærheten av vekten

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2014.

16. des. Nr. 1524 2013**Forskrift om endring i forskrift om krav til automatiske jernbanevekker**

Hjemmel: Fastsatt av Justervesenet 16. desember 2013 med hjemmel i lov 26. januar 2007 nr. 4 om målenheter, måling og normaltids § 10 og forskrift 20. desember 2007 nr. 1723 om målenheter og måling § 5–2. Kunngjort 19. desember 2013 kl. 15.20.

I

I forskrift 21. desember 2007 nr. 1741 om krav til automatiske jernbanevekker gjøres følgende endring:

§ 5 skal lyde:

Tilsynet med en automatisk jernbanevekt som brukes

En automatisk jernbanevekt er underlagt et periodisk tilsyn. Tilsynsperioden for en automatisk jernbanevekt er tre år.

Testing av automatiske jernbanevekker forbindelse med kontrollen skal utføres i henhold til relevante deler av gjeldende OIML R106 og Justervesenets prosedyrer, med mindre Justervesenet anser det mer hensiktsmessig og måleteknisk forsvarlig å utføre testingen på annen måte.

Automatiske jernbanevekker skal normalt testes med de produktene den vanligvis benyttes til å veie og under normale driftsbetingelser. Under testingen må det være tilgjengelig tilstrekkelig mengde av testproduktene, håndteringsutstyr, kvalifisert personell og nødvendig kontrollinstrument i nærheten av vekten.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2014.

16. des. Nr. 1525 2013**Forskrift om endring i forskrift om krav til gjennomstrømningsmålere (for væsker unntatt vann)**

Hjemmel: Fastsatt av Justervesenet 16. desember 2013 med hjemmel i lov 26. januar 2007 nr. 4 om målenheter, måling og normaltids § 10 og forskrift 20. desember 2007 nr. 1723 om målenheter og måling § 5–2. Kunngjort 19. desember 2013 kl. 15.20.

I

I forskrift 21. desember 2007 nr. 1738 om krav til gjennomstrømningsmålere (for væsker unntatt vann) gjøres følgende endring:

§ 5 skal lyde:

Tilsynet med en gjennomstrømningsmåler som brukes

En gjennomstrømningsmåler er underlagt et periodisk tilsyn. Tilsynsperioden for en gjennomstrømningsmåler er ett år. Tilsynsperioden er to år for en gjennomstrømningsmåler som brukes ved salg til forbruker og som måler

- a) drivstoff og andre brenselvæsker enn flytende gasser
- b) spylervæske
- c) hjelpestoffer tilknyttet drivstofforbruket.

Testing av gjennomstrømningsmålere i forbindelse med kontrollen skal utføres i henhold til relevante deler av gjeldende OIML R117, OIML R118, OIML R105 og Justervesenets prosedyrer, med mindre Justervesenet anser det mer hensiktsmessig og måleteknisk forsvarlig å utføre testingen på annen måte.

De måletekniske testene skal normalt utføres med de samme væskene som gjennomstrømningsmålere måler ved normal drift. Dersom dette er vanskelig å få til, av f.eks. sikkerhetsmessige årsaker, kan det i stedet benyttes væsker med tilsvarende fysiske egenskaper.

Under testen må det være tilgjengelig tilstrekkelig mengde væske til testen samt nødvendig håndteringsutstyr, kvalifisert personell og kontrollredskap i nærheten.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2014.

16. des. Nr. 1526 2013**Forskrift om endring i utlendingsforskriften (lyd- og bildeopptak)**

Hjemmel: Fastsatt av Justis- og beredskapsdepartementet 16. desember 2013 med hjemmel i lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 81 og § 93, jf. delegeringsvedtak 9. oktober 2009 nr. 1260 og omorganiseringsvedtak 18. desember 2009 nr. 1582. Kunngjort 19. desember 2013 kl. 15.20.

I

I forskrift 15. oktober 2009 nr. 1286 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 17–2 sjette ledd skal lyde:

Det kan tas lyd- og bildeopptak av samtaler med asylsøkeren. Asylsøkeren skal orienteres om at det tas slike opptak.

§ 17–21 nytt syvende ledd skal lyde:

Ved registreringen av asylsøknaden kan det tas lyd- og bildeopptak av samtaler med søkeren. Søkeren skal orienteres om at det tas slike opptak.

Nåværende syvende ledd blir nytt åttende ledd.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2014.

16. des. Nr. 1527 2013**Forskrift om endring i forskrift om krav til ikke-automatiske vekter**

Hjemmel: Fastsatt av Justervesenet 16. desember 2013 med hjemmel i lov 26. januar 2007 nr. 4 om målenheter, måling og normalt id § 10 og forskrift 20. desember 2007 nr. 1723 om målenheter og måling § 5–2. Kunngjort 19. desember 2013 kl. 15.20.

I

I forskrift 21. desember 2007 nr. 1735 om krav til ikke-automatiske vekter gjøres følgende endring:

§ 50 skal lyde:

Tilsynet med en ikke-automatisk vekt som brukes

En ikke-automatisk vekt er underlagt et periodisk tilsyn. Tilsynsperioden for en ikke-automatisk vekt er tre år. For en ikke-automatisk vekt som befinner seg i et utsalgssted i en dagligvarehandel, kiosk eller bensinstasjon er tilsynsperioden fire år.

Ved ordinær kontroll skal Justervesenet utføre inspeksjon og tester i samsvar med nasjonale prosedyrer. Feilgrensene er det dobbelte av det som er angitt i § 11.

Ved oppfølgingskontroll skal Justervesenet utføre inspeksjon, tester og merking i samsvar med nasjonale prosedyrer. Feilgrensene er de samme som angitt i § 11. Ved oppfølgingskontroll skal Justervesenet sette på sine egne plomberinger der hvor det er aktuelt i henhold til typegodkjennelsen.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2014.

16. des. Nr. 1528 2013**Forskrift om endring i forskrift om krav til instrumenter for automatisk veiing av enkeltmengder (catchvekter)**

Hjemmel: Fastsatt av Justervesenet 16. desember 2013 med hjemmel i lov 26. januar 2007 nr. 4 om målenheter, måling og normalt id § 10 og forskrift 20. desember 2007 nr. 1723 om målenheter og måling § 5–2. Kunngjort 19. desember 2013 kl. 15.20.

I

I forskrift 21. desember 2007 nr. 1742 om krav til instrumenter for automatisk veiing av enkeltmengder (catchvekter) gjøres følgende endring:

§ 5 skal lyde:

§ 5. *Tilsynet med en catchvekt som brukes*

En catchvekt er underlagt et periodisk tilsyn. Tilsynsperioden for en catchvekt er ett år. Tilsynsperioden er tre år for en catchvekt med påmontert hjullaster og en catchvekt som brukes i kombinasjon med en flerdimensjonsmåler.

Testing av catchvekter i forbindelse med kontrollen skal utføres i henhold til relevante deler av gjeldende OIML R51 og Justervesenets prosedyrer, med mindre Justervesenet anser det mer hensiktsmessig og måleteknisk forsvarlig å utføre testingen på annen måte.

Catchvekten skal normalt testes med de produktene den vanligvis benyttes til å veie og under normale driftsbetingelser. Under testingen må det være tilgjengelig tilstrekkelig mengde av testproduktene, håndteringsutstyr, kvalifisert personell og nødvendig kontrollinstrument i nærheten av vekten.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2014.

16. des. Nr. 1529 2013**Forskrift om endring i forskrift om krav til instrumenter til flerdimensjonale målinger (flerdimensjonsmålere)**

Hjemmel: Fastsatt av Justervesenet 16. desember 2013 med hjemmel i lov 26. januar 2007 nr. 4 om målenheter, måling og normaltids § 10 og forskrift 20. desember 2007 nr. 1723 om målenheter og måling § 5–2. Kunngjort 19. desember 2013 kl. 15.20.

I

I forskrift 21. desember 2007 nr. 1746 om krav til instrumenter til flerdimensjonale målinger (flerdimensjonsmålere) gjøres følgende endring:

§ 5 skal lyde:

Tilsynet med en flerdimensjonsmåler som brukes

En flerdimensjonsmåler er underlagt et periodisk tilsyn. Tilsynsperioden for en flerdimensjonsmåler er tre år.

Testing av flerdimensjonsmåleren i forbindelse med kontrollen skal utføres i henhold til relevante deler av gjeldende OIML R129 og Justervesenets prosedyrer, med mindre Justervesenet anser det mer hensiktsmessig og måleteknisk forsvarlig å utføre testingen på annen måte.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2014.

16. des. Nr. 1530 2013**Forskrift om endring i forskrift om krav til lengdemålingsinstrumenter**

Hjemmel: Fastsatt av Justervesenet 16. desember 2013 med hjemmel i lov 26. januar 2007 nr. 4 om målenheter, måling og normaltids § 10 og forskrift 20. desember 2007 nr. 1723 om målenheter og måling § 5–2. Kunngjort 19. desember 2013 kl. 15.20.

I

I forskrift 21. desember 2007 nr. 1740 om krav til lengdemålingsinstrumenter gjøres følgende endring:

§ 5 skal lyde:

Tilsynet med et lengdemålingsinstrument som brukes

Et lengdemålingsinstrument er underlagt et periodisk tilsyn. Tilsynsperioden for et lengdemålingsinstrument er tre år.

Testing av lengdemålingsinstrumenter i forbindelse med kontrollen skal utføres i henhold til relevante deler av gjeldende OIML R66 og Justervesenets prosedyrer, med mindre Justervesenet anser det mer hensiktsmessig og måleteknisk forsvarlig å utføre testingen på annen måte.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2014.

16. des. Nr. 1531 2013**Forskrift om endring i forskrift om krav til materielle lengdemål**

Hjemmel: Fastsatt av Justervesenet 16. desember 2013 med hjemmel i lov 26. januar 2007 nr. 4 om målenheter, måling og normaltids § 10 og forskrift 20. desember 2007 nr. 1723 om målenheter og måling § 5–2. Kunngjort 19. desember 2013 kl. 15.20.

I

I forskrift 21. desember 2007 nr. 1739 om krav til materielle lengdemål gjøres følgende endring:

§ 5 skal lyde:

Tilsynet med et materielt lengdemål som brukes

Et materielt lengdemål er underlagt et periodisk tilsyn. Tilsynsperioden for et materielt lengdemål er tre år.

Testing av materielle lengdemål i forbindelse med kontrollen skal utføres i henhold til relevante deler av gjeldende OIML R35 og OIML R98 og Justervesenets prosedyrer, med mindre Justervesenet anser det mer hensiktsmessig og måleteknisk forsvarlig å utføre testingen på annen måte.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2014.

16. des. Nr. 1532 2013**Forskrift om endring i forskrift om krav til målekar for fisk**

Hjemmel: Fastsatt av Justervesenet 16. desember 2013 med hjemmel i lov 26. januar 2007 nr. 4 om målenheter, måling og normaltids § 10 og forskrift 20. desember 2007 nr. 1723 om målenheter og måling § 5–2. Kunngjort 19. desember 2013 kl. 15.20.

I

I forskrift 21. desember 2007 nr. 1734 om krav til målekar for fisk gjøres følgende endring:

§ 5 skal lyde:

Tilsynet med et målekar som brukes

Et målekar er underlagt et periodisk tilsyn. Tilsynsperioden for et målekar er tre år. Tilsynet foregår ved at karene måles opp på nytt.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2014.

16. des. Nr. 1533 2013**Forskrift om endring i forskrift om krav til transportbåndvekker**

Hjemmel: Fastsatt av Justervesenet 16. desember 2013 med hjemmel i lov 26. januar 2007 nr. 4 om målenheter, måling og normaltids § 10 og forskrift 20. desember 2007 nr. 1723 om målenheter og måling § 5–2. Kunngjort 19. desember 2013 kl. 15.20.

I

I forskrift 21. desember 2007 nr. 1736 om krav til transportbåndvekker gjøres følgende endringer:

§ 1 skal lyde:

Virkeområde

Forskriften gjelder

- a) transportbåndvekker som selges eller tilbys for salg, jf. forskrift 20. desember 2007 nr. 1723 om målenheter og måling § 3–1
- b) transportbåndvekker når måleresultatet skal brukes som grunnlag for beregningen av et økonomisk oppgjør, jf. forskrift 20. desember 2007 nr. 1723 om målenheter og måling § 3–4.

Forskriften gjelder ikke transportbåndvekker som er påmontert en innretning, som kan flyttes og som brukes som grunnlag for beregningen av et økonomisk oppgjør for knusing av berg- og løsmasse i bergindustrien.

§ 5 skal lyde:

Tilsynet med en transportbåndvekt som brukes

En transportbåndvekt er underlagt et periodisk tilsyn. Tilsynsperioden for en transportbåndvekt med kapasitet til og med 200 tonn per time er ett år. Tilsynsperioden for en transportbåndvekt med kapasitet over 200 tonn per time er tre år.

Testing av transportbåndvekker i forbindelse med kontrollen skal utføres i henhold til relevante deler av gjeldende OIML R50 og Justervesenets prosedyrer, med mindre Justervesenet anser det mer hensiktsmessig og måleteknisk forsvarlig å utføre testingen på annen måte.

Transportbåndvekten skal normalt testes med de produktene den vanligvis benyttes til å veie og under normale driftsbetingelser. Bruker må sørge for at Justervesenet under testingen har tilgjengelig tilstrekkelig mengde av testproduktene, håndteringsutstyr og kvalifisert personell.

Et kontrollinstrument skal alltid være tilgjengelig i nærheten av transportbåndvekten som skal testes. Lagring og transport i forbindelse med testingen skal arrangeres slik at ikke noe av testproduktene mistes.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2014.

16. des. Nr. 1534 2013**Forskrift om endring i forskrift om krav til taksametre**

Hjemmel: Fastsatt av Justervesenet 16. desember 2013 med hjemmel i lov 26. januar 2007 nr. 4 om målenheter, måling og normaltids § 10 og forskrift 20. desember 2007 nr. 1723 om målenheter og måling § 5–2. Kunngjort 19. desember 2013 kl. 15.20.

I

I forskrift 1. oktober 2009 nr. 1226 om krav til taksametre gjøres følgende endringer:

§ 4 skal lyde:

§ 4. *Tilsynet med et taksameter som brukes*

Et taksameter er underlagt periodisk tilsyn. Tilsynsperioden for et taksameter er ett år.

§ 32 fjerde ledd skal lyde:

Det er ikke tillatt å bruke et taksameter slik at måleresultatet som fremskaffes av taksameteret kan påvirkes på en feilaktig måte. Frakobling eller annen form for manipulering av signalgenerator, signalgeneratorens giver eller signalgeneratorens forbindelse til taksameteret er ikke tillatt. Det er ikke tillatt å ha installert innretning som muliggjør slik frakobling eller manipulering. Frakobling i forbindelse med vedlikehold og reparasjon er likevel tillatt når kjøretøyet taksameteret er installert i står i ro.

§ 32 nytt femte ledd skal lyde:

Når et taksameter skifter løyveholder skal ny løyveholder gi melding til Justervesenet, dersom ikke skiftet utløser annen meldeplikt til Justervesenet.

§ 33 annet punktum skal lyde:

Ved installasjon av et taksameter skal taksameterets tilkobling til strømtilførsel sikres slik at frakobling ikke er mulig uten at det etterlater spor.

§ 34 første ledd bokstav a skal lyde:

- a) Takskilt, dersom det skal benyttes

§ 34 annet ledd annet punktum skal lyde:

Takskilt skal fungere slik at lampen er slukket i driftstilling «Opptatt» og «Stopp».

§ 34 annet ledd siste punktum oppheves.

§ 37 skal lyde:

§ 37. *Periodisk kontroll*

Justervesenet kan bestemme at tilsynet skal foretas på et nærmere angitt sted i det området der taksameteret vanligvis brukes, eller i nærheten av Justervesenets lokaler.

Når det er bestemt tilsynssted etter første ledd, forfaller taksameteret til kontroll på det tidspunktet Justervesenet angir at tilsynet skal finne sted. For at et taksameter skal forfalle til kontroll må Justervesenet ha varslet om kontrollen minst to uker før kontrollen skal finne sted.

§ 38 skal lyde:

§ 38. *Dekkskifte og plombebrudd*

Bruker er ansvarlig for å melde ifra til Justervesenet dersom det foretas et nytt dekkskifte med endring av dekkdimensjonen som kan føre til at måleresultatet i vesentlig grad påvirkes. Taksameteret kan ikke tas i bruk før bruker av måleredskapet har meldt fra til Justervesenet.

Ved plombebrudd skal bruker ta taksameteret ut av bruk dersom det ikke blir foretatt en ny plombering av en installatør eller andre med tilsvarende kompetanse. Plomberingen må ha et unikt identitetsmerke, som skal oppgis til Justervesenet samtidig som brukeren melder fra om plombebruddet, jf. forskrift 20. desember 2007 nr. 1723 om målenheter og måling § 5–5 annet ledd.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2014.

14. nov. Nr. 1551 2013**Ikrafttredelse av forskrift 4. oktober 2013 nr. 1185 om forsvars- og sikkerhetsanskaffelser**

Hjemmel: Fastsatt av Forsvarsdepartementet 14. november 2013 med hjemmel i forskrift 4. oktober 2013 nr. 1185 om forsvars- og sikkerhetsanskaffelser § 15–1. Kunngjort 20. desember 2013 kl. 15.00.

Forsvarsdepartementet har besluttet at forskrift 4. oktober 2013 nr. 1185 om forsvars- og sikkerhetsanskaffelser skal tre i kraft 1. januar 2014, jf. forskriftens § 15–1.

Forskriften ble behandlet ved kongelig resolusjon 4. oktober 2013 nr. 1185 og kunngjort i Norsk Lovtidend 9. oktober d.å.

Forskriften er fastsatt av Forsvarsdepartementet med hjemmel i lov 16. juli 1999 nr. 69 om offentlige anskaffelser § 9 og § 16. Forskriften gjennomfører EUs direktiv 2009/81/EF om forsvars- og sikkerhetsanskaffelser i norsk rett.

9. des. Nr. 1552 2013

Forskrift om forsikring og annen sikkerhet for ansvar etter enkelte bestemmelser i sjøloven

Hjemmel: Fastsatt av Justis- og beredskapsdepartementet 9. desember 2013 med hjemmel i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) § 186, § 198 og § 418 fjerde ledd.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 56x (forordning nr. 392/2009/EF). Kunngjort 20. desember 2013 kl. 15.00.

Kapittel 1. Forsikring mv. etter den internasjonale konvensjon 27. november 1992 nr. 1 om erstatningsansvar for oljesølskade

§ 1. Definisjoner

I kapittel 1 i denne forskriften betyr

- 1992-ansvarskonvensjonen:* den internasjonale konvensjon 27. november 1992 nr. 1 om erstatningsansvar for oljesølskade
- skip:* ethvert sjøgående fartøy eller annen flytende innretning på sjøen som er konstruert eller tilpasset for transport av olje som last i bulk, og som faktisk transporterer olje som last i bulk
- norsk skip:* skip som er innført i norsk skipsregister
- olje:* enhver bestandig mineralolje som inneholder hydrokarboner, så som råolje, fyringsolje, tung dieselolje og smøreolje
- eier:* for registrert skips vedkommende den som står oppført i skipsregisteret som eier. Eies et skip av en stat, men brukes av et selskap som i denne staten er registrert som skipets bruker, anses selskapet som skipets eier.

§ 2. Forsikringsplikt

Eier av norsk skip som har om bord mer enn 2000 tonn olje som last i bulk, plikter å ha godkjent forsikring eller annen sikkerhet som dekker ansvar som er nevnt i sjøloven § 191, opp til de grenser som er nevnt i sjøloven § 194.

Bestemmelsen i første ledd gjelder også for utenlandske skip som anløper eller forlater havn eller annen laste- eller losseplass i Norge eller på den norske kontinentalsokkelen.

Reglene i første og annet ledd gjelder også for skip som eies eller brukes av den norske stat eller av en annen stat. Dette gjelder likevel ikke krigsskip og andre skip som utelukkende nyttes i statlig, ikke-kommersiell øyemed.

§ 3. Sertifikatplikt for norske skip

Eier av norsk skip som skal ha godkjent forsikring eller annen sikkerhet etter § 2 første ledd, skal sørge for at skipet har om bord et sertifikat utstedt av Sjøfartsdirektoratet som bekrefter at det foreligger slik forsikring eller sikkerhet.

§ 4. Søknad om sertifikat for norske skip

Søknad om sertifikat etter § 3 skal sendes Sjøfartsdirektoratet på skjema fastsatt av direktoratet. Ved søknaden skal legges attest utstedt av eierens forsikringsselskap eller den som har stilt annen sikkerhet, om at det for skipet foreligger forsikring eller annen økonomisk sikkerhet som oppfyller vilkårene i sjøloven § 197 første ledd. Dersom det nyttes annen sikkerhet enn forsikring, må det gis nærmere opplysninger om sikkerhetens art.

I attesten skal bekreftes at forsikringen eller sikkerheten dekker ansvar av den art som er nevnt i sjøloven § 191, opp til de grenser som er nevnt i sjøloven § 194, og at forsikringen eller sikkerheten i sin gyldighetstid bare kan sies opp med tre måneders skriftlig varsel til Sjøfartsdirektoratet.

Sjøfartsdirektoratet fastsetter skjema for forsikringsselskapets attest.

Forsikringen eller annen sikkerhet etter annet ledd opphører når forsikringens eller sikkerhetens gyldighetstid utløper eller sertifikatet leveres tilbake til Sjøfartsdirektoratet, eller når nytt sertifikat utstedes for skipet.

§ 5. Godkjenning av forsikring eller annen sikkerhet

Forsikring eller annen sikkerhet som nevnt i § 2 første ledd skal godkjennes av Sjøfartsdirektoratet. Er direktoratet i tvil om en forsikring eller annen sikkerhet er tilfredsstillende, kan direktoratet innhente uttalelse fra Finanstilsynet.

§ 6. Særregler for skip eid av den norske stat

Eies skipet av den norske stat og det ikke går inn under unntaket i § 2 tredje ledd, skal Sjøfartsdirektoratet utstede et sertifikat som bekrefter at skipet eies av staten, og at staten dekker ansvaret innen begrensingsbeløpet. Annen forsikring eller sikkerhetsstillelse er ikke nødvendig. Sertifikat utstedes etter anmodning fra den statsinstitusjon som disponerer skipet.

§ 7. Sertifikatplikt for utenlandske skip

Skip som er registrert i en stat som er bundet av 1992-ansvarskonvensjonen, eller, om skipet ikke er registrert, skip som fører flagget til en slik stat, skal ha om bord sertifikat som fastsatt 1992-ansvarskonvensjonen, utstedt eller

bekreftet av vedkommende myndighet i skipets hjemstat. Andre utenlandske skip skal ha sertifikat utstedt eller bekreftet av Sjøfartsdirektoratet eller av vedkommende myndighet i en annen stat som er bundet av 1992-ansvarskonvensjonen.

For skip som eies av en stat, anerkjennes også sertifikat utstedt av vedkommende myndighet i staten som bekrefter at skipet eies av staten, og at ansvaret er dekket innen begrensningsbeløpet.

Sertifikatet skal være på engelsk eller fransk eller inneholde oversetting til et av disse språkene.

§ 8. Søknad om sertifikat for utenlandske skip mv.

Søknad til Sjøfartsdirektoratet om sertifikat, eller kopi av sertifikat utstedt av vedkommende myndighet i en annen stat, bør sendes direktoratet senest 30 dager før skipet kan ventes å anløpe norsk havn eller en innretning på den norske kontinentalsokkel.

Søknad om sertifikat skal være på norsk eller engelsk og inneholde følgende opplysninger

- a) skipets navn, nasjonalitet og hjemsted
- b) skipets kjenningsnummer eller bokstaver
- c) eierens navn og hovedforretningssted
- d) sikkerhetens art
- e) navn og hovedforretningssted til forsikringsgiveren, eller annen som har stilt sikkerhet, og i tilfelle det forretningssted hvor forsikringen er ytet eller sikkerheten stilt.

Bestemmelsene i § 4 og § 5 gjelder tilsvarende.

Kapittel 2. Forsikring mv. etter den internasjonale konvensjon 23. mars 2001 nr. 1 om erstatning for bunkersoljesølskade (bunkerskonvensjonen)

§ 9. Definisjoner

I kapittel 2 i denne forskriften betyr

- a) *bunkerskonvensjonen*: den internasjonale konvensjon 2001 om erstatningsansvar for bunkersoljesølskade
- b) *skip*: ethvert sjøgående fartøy eller annen flytende innretning på sjøen som beregnet etter vedlegg I til den internasjonale skipsmålingskonvensjonen 1969 har bruttotonnasje som overstiger 1000 tonn
- c) *norsk skip*: skip som er innført i norsk skipsregister
- d) *bunkersolje*: alle oljer som inneholder hydrokarboner, herunder smøreolje, til bruk til skipets drift eller fremdrift, samt alle rester av slik olje
- e) *skipets registrerte eier*: den som står oppført i skipsregisteret som eier, eller, hvis skipet ikke er registrert, den som eier skipet. Eies et skip av en stat, men brukes av et selskap som i denne stat er registrert som skipets bruker, anses selskapet som skipets eier.

§ 10. Forsikringsplikt

Eier av norsk skip plikter å ha godkjent forsikring eller annen sikkerhet som dekker ansvar som er nevnt i sjøloven § 183, opp til de grenser som er nevnt i sjøloven § 186 jf. § 175.

Bestemmelsen i første ledd gjelder også for utenlandske skip som anløper eller forlater havn eller annen laste- eller losseplass i Norge eller på den norske kontinentalsokkelen.

Bestemmelsene i første og annet ledd gjelder også for skip som eies eller brukes av den norske stat eller av en annen stat. Dette gjelder likevel ikke krigsskip og andre skip som eies eller brukes av en annen stat, og som utelukkende nyttes i statlig, ikke-kommersielt øyemed.

§ 11. Sertifikatplikt for norske skip

Eier av norsk skip som skal ha godkjent forsikring eller annen sikkerhet etter § 10 første ledd, skal sørge for at skipet har om bord et sertifikat utstedt av Sjøfartsdirektoratet som bekrefter at det foreligger slik forsikring eller sikkerhet.

§ 12. Søknad om sertifikat for norske skip

Søknad om sertifikat etter § 11 skal sendes Sjøfartsdirektoratet på skjema fastsatt av direktoratet. Ved søknaden skal legges attest utstedt av eierens forsikringsgiver eller den som har stilt annen sikkerhet, om at det for skipet foreligger forsikring eller annen økonomisk sikkerhet som oppfyller vilkårene i sjøloven § 186 første ledd. Dersom det nyttes annen sikkerhet enn forsikring, må det gis nærmere opplysninger om sikkerhetens art.

I attesten skal bekreftes at forsikringen eller sikkerheten dekker ansvar av den art som er nevnt i sjøloven § 183, opp til de grenser som er nevnt i sjøloven § 186 jf. § 175, og at forsikringen eller sikkerheten i sin gyldighetstid bare kan sies opp med tre måneders skriftlig varsel til Sjøfartsdirektoratet.

Bestemmelsene i § 4 tredje og fjerde ledd gjelder tilsvarende.

§ 13. Godkjenning av forsikring mv.

Bestemmelsene i § 5 og § 6 gjelder tilsvarende for forsikring mv. som nevnt i § 10.

§ 14. Sertifikatplikt for utenlandske skip

Skip som er registrert i en stat som er bundet av bunkerskonvensjonen, eller, om skipet ikke er registrert, skip som er berettiget til å føre flagget til en slik stat, skal ha om bord sertifikat som fastsatt i bunkerskonvensjonen, utstedt eller bekreftet av vedkommende myndighet i skipets hjemstat. Andre utenlandske skip skal ha sertifikat utstedt eller bekreftet av Sjøfartsdirektoratet eller av vedkommende myndighet i en annen stat som er bundet av bunkerskonvensjonen.

Bestemmelsene i § 7 annet og tredje ledd gjelder tilsvarende.

§ 15. Søknad om sertifikat for utenlandske skip

Om søknad om sertifikat for utenlandsk skip gjelder § 8 tilsvarende.

Kapittel 3. Forsikring mv. etter Aten-forordningen, Aten-konvensjonen og sjøloven § 418 annet ledd**§ 16. Definisjoner**

I kapittel 3 i denne forskriften betyr

- a) *Aten-konvensjonen*: Aten-konvensjonen av 1974 om transport av passasjerer og deres bagasje til sjøs, endret ved protokoll av 2002
- b) *Aten-forordningen*: forordning (EF) nr. 392/2009 om transportørers erstatningsansvar ved ulykker under sjøtransport av passasjerer
- c) *skip*: ethvert sjøgående fartøy med unntak for luftputebåter
- d) *norsk skip*: skip som er innført i norsk skipsregister
- e) *internasjonal transport*: enhver transport dersom avgangs- og bestemmelsesstedet i henhold til transportavtalen ligger i to forskjellige stater, eller i den samme staten, dersom det i henhold til transportavtalen eller den fastsatte reiseruten er en mellomliggende anløpshavn i en annen stat.

§ 17. Forsikringsplikt

For norske skip i internasjonal transport skal bortfrakteren ha forsikring eller annen økonomisk sikkerhet som dekker ansvar etter sjøloven § 418 første og tredje ledd, dersom skipet er sertifisert til å føre mer enn 12 passasjerer.

For skip i sjøtransport i Norge i klasse A og B etter artikkel 4 i direktiv 98/18/EF som er sertifisert til å føre mer enn 12 passasjerer, skal bortfrakteren ha forsikring eller annen økonomisk sikkerhet som dekker ansvar etter sjøloven § 418 første og tredje ledd, dersom

- a) skipet er registrert i Norge,
- b) transportavtalen er inngått i Norge, eller
- c) avgangs- eller bestemmelsessted i henhold til transportavtalen ligger i Norge.

For norske skip i passasjertransport i Norge som ikke er omfattet av klasse A og B i direktiv 2009/45/EF artikkel 4, skal bortfrakteren ha ansvarsforsikring som dekker ansvar etter sjøloven § 418 annet ledd, dersom skipet er sertifisert til å føre mer enn 12 passasjerer.

Grensen for forsikringen eller annen økonomisk sikkerhet skal ikke være under 250 000 SDR multiplisert med det antall passasjerer som skipet ifølge sitt sertifikat har adgang til å føre.

Reglene i denne paragrafen gjelder også for skip som eies eller brukes av den norske stat eller av en annen stat. Dette gjelder likevel ikke krigsskip og andre skip som utelukkende nyttes i statlig, ikke kommersielt øyemed.

§ 18. Sertifikatplikt for norske skip

Norske skip som skal ha godkjent forsikring eller annen sikkerhet etter § 17 første og annet ledd, skal ha om bord et sertifikat utstedt av Sjøfartsdirektoratet som bekrefter at det foreligger slik forsikring eller sikkerhet.

§ 19. Søknad om sertifikat for norske skip

Søknad om sertifikat etter § 18 skal sendes Sjøfartsdirektoratet på skjema fastsatt av direktoratet. Ved søknaden skal legges attest utstedt av eierens forsikringsgiver eller den som har stilt annen sikkerhet, om at det for skipet foreligger forsikring eller annen økonomisk sikkerhet som oppfyller vilkårene i sjøloven § 418 annet og tredje ledd. Dersom det nyttes annen sikkerhet enn forsikring, må det gis nærmere opplysninger om sikkerhetens art.

I attesten skal bekreftes at forsikringen eller sikkerheten dekker ansvar av den art som er nevnt i sjøloven § 418, opp til de grenser som er nevnt i sjøloven § 175 første ledd nr. 1, og at forsikringen eller sikkerheten i sin gyldighetstid bare kan sies opp med tre måneders skriftlig varsel til Sjøfartsdirektoratet.

Bestemmelsene i § 4 tredje og fjerde ledd gjelder tilsvarende.

§ 20. Godkjenning av forsikring mv.

Bestemmelsene i § 5 og § 6 gjelder tilsvarende for forsikring mv. som nevnt i § 17 første og annet ledd.

§ 21. Sertifikatplikt for utenlandske skip

Skip som er registrert i en stat som er bundet av Aten-konvensjonen, og skip som er omfattet av virkeområdet i Aten-forordningen artikkel 2, skal ha om bord sertifikat som fastsatt i Aten-forordningen eller Aten-konvensjonen, utstedt eller bekreftet av vedkommende myndighet i skipets hjemstat. Andre utenlandske skip skal ha sertifikat utstedt eller bekreftet av Sjøfartsdirektoratet eller av vedkommende myndighet i en annen stat som omfattes av Aten-forordningen eller en annen Aten-konvensjonsstat.

Bestemmelsene i § 7 annet og tredje ledd gjelder tilsvarende.

§ 22. Søknad om sertifikat for utenlandske skip

Om søknad om sertifikat for utenlandske skip gjelder § 8 tilsvarende.

Kapittel 4. Felles bestemmelser**§ 23. Utferdigelse av sertifikat**

Sertifikat etter 1992-ansvarskonvensjonen utferdiges på formular anbefalt av Det internasjonale erstatningsfondet i samsvar med 1992-ansvarskonvensjonens bestemmelser.

Sertifikat etter bunkerskonvensjonen utferdiges på formular anbefalt av Den internasjonale Sjøfartsorganisasjon i samsvar med bunkerskonvensjonens bestemmelser.

Sertifikat etter Aten-forordningen og Aten-konvensjonen utferdiges på formular anbefalt av Den internasjonale sjøfartsorganisasjon i samsvar med Aten-forordningen.

Sjøfartsdirektoratet skal sende sertifikatet til skipets eier. Kopi av sertifikatet skal sendes til forsikringsgiveren eller den som har stilt annen sikkerhet. Data fra sertifikatet skal registreres i Sjøfartsdirektoratets fartøyregister.

§ 24. Varigheten av sertifikat

Sertifikat kan utstedes for et bestemt tidsrom eller inntil forsikringen eller sikkerheten sies opp. Sertifikatet bør gis samme gyldighetstid som forsikringen eller sikkerheten med mindre særlige grunner taler mot det, men kan ikke gis lengre gyldighetstid enn forsikringen eller sikkerheten.

§ 25. Tilbakelevering av sertifikat ved opphør av forsikring eller annet sikkerhet

Eier av skip som er utstyrt med sertifikat utstedt av Sjøfartsdirektoratet, plikter å levere sertifikatet tilbake til Sjøfartsdirektoratet straks forsikringen eller sikkerheten opphører å gjelde på grunn av oppsigelse eller av annen grunn, eller når sertifikatets gyldighetstid utløper.

§ 26. Gebyr for sertifikat

For sertifikat betales gebyr etter forskrift om gebyr for tjenester som utføres av Sjøfartsdirektoratet (gebyrtariffen).

§ 27. Fremvisning av sertifikat

På anmodning av Sjøfartsdirektoratet, havnemyndigheter, tollvesenet, lostjenesten eller andre som Sjøfartsdirektoratet bemyndiger, har skipets fører på et norsk eller utenlandsk skip som omfattes av forskriften her, plikt til å vise frem sertifikat som nevnt i denne forskriften når skipet anløper eller forlater havn eller annen laste- eller losseplass i Norge eller på den norske kontinentalsokkel.

Oppdages det ved kontroll at norsk eller utenlandsk skip ikke har foreskrevet sertifikat, skal Sjøfartsdirektoratet straks underrettes.

§ 28. Pålegg ved manglende sertifikat

Sjøfartsdirektoratet kan nekte skip som ikke har sertifikat etter denne forskriften, adgang til, eller forby det å forlate, havn eller annen laste- eller losseplass i Norge eller på den norske kontinentalsokkel, eller påby at det blir losset eller flyttet.

Har norsk skip ikke sertifikat, skal skipets fører på begjæring utlevere skipets nasjonalitetsbevis til Sjøfartsdirektoratet, jf. sjøloven § 186 første ledd, § 197 første ledd og § 418 første og tredje ledd. Er skipet i utenlandsk havn, skal skipets fører på begjæring fra norsk konsul utlevere skipets nasjonalitetsbevis til denne.

§ 29. Underretning om pålegg etter § 28

Når vedtak treffes etter § 28, skal skipets eier og fører straks underrettes skriftlig om vedtaket og grunnen for det. Gjelder vedtaket utenlandsk skip, skal Sjøfartsdirektoratet gi skriftlig underretning om vedtaket og grunnene for det til konsulen eller den diplomatiske representant for den stat hvis flagg skipet fører.

Underretning om vedtak etter § 28 skal også gis politi- og tollmyndighetene samt lostjenesten.

§ 30. Regler til utfylling og gjennomføring av forskriften

Sjøfartsdirektoratet kan gi nærmere regler til utfylling og gjennomføring av denne forskriften.

§ 31. Ikrafttredelse

Forskriften her trer i kraft 1. januar 2014. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 17. juni 2008 nr. 607 om forsikring og annen sikkerhet for oljesølansvar for skip etter bunkerskonvensjonen 2001 og ansvarskonvensjonen 1992.

Sjøfartsdirektoratet kan godkjenne forsikring eller annen sikkerhet og utstede sertifikat i medhold av forskriften før forskriften trer i kraft.

Sertifikat utstedt i medhold av forskrift 24. mai 1996 nr. 514 om forsikring og annen sikkerhet for oljesølansvar for skip og forskrift 17. juni 2008 nr. 607 om forsikring og annen sikkerhet for oljesølansvar for skip etter bunkerskonvensjonen 2001 og ansvarskonvensjonen 1992 skal anses å oppfylle forsikringsplikten i forskriften her.

12. des. Nr. 1553 2013

Forskrift om regulering av fisket etter brisling i 2014

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 12. desember 2013 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 16, § 27, § 36 og § 37, jf. delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 20. desember 2013 kl. 15.00.

Kapittel 1. Fiskeforbud

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande brisling i følgende områder:

1. I ICES' statistikkområde IV i Norges territorialfarvann og økonomiske sone og i EU-sonen. Med statistikkområde i første punktum forstås i denne forskriften statistikkområde IV vest for en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr.
2. I ICES' statistikkområde IIIa i Norges territorialfarvann og i Skagerrak utenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene i området avgrenset i vest av en rett linje gjennom Hanstholmen fyr og Lindesnes fyr og i sør av en rett linje fra Hansenøre til Grubens Spids, fra Korshage til Spodsbjerg og fra Gilbjerg Hoved til Kullen.

Kapittel 2. Fiske med kystnotfartøy

§ 2. Fredningstid for kystbrisling

I tidsrommet fra og med 1. januar til og med 31. juli er det med hjemmel i forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen § 35a forbudt å fiske kystbrisling.

Med hjemmel samme utøvelsesforskrift § 35a, er det adgang til å gjøre unntak fra eller forlenge fredningstiden mv.

§ 3. Adgang til å delta

Uten hinder av § 1 kan kystnotfartøy som fyller vilkårene for å få delta i kystbrislingfisket i medhold av forskrift 9. desember 2013 nr. 1419 om adgang til å delta i kystfartøygruppenes fiske for 2014 (deltakerforskriften) § 36, fiske brisling i Norges indre farvann og sjøterritorium.

Kapittel 3. Fellesbestemmelser

§ 4. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Kapittel 4. Straff og ikrafttredelse

§ 5. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 60, § 61, § 62, § 64 og § 65 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 31. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 6. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2014 og gjelder til og med 31. desember 2014.

12. des. Nr. 1554 2013

Forskrift om endring i forskrift om målenheter og måling

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet 12. desember 2013 med hjemmel i lov 26. januar 2007 nr. 4 om målenheter, måling og normaltids § 10 og § 17. Kunngjort 20. desember 2013 kl. 15.00.

I

I forskrift 20. desember 2007 nr. 1723 om målenheter og måling gjøres følgende endringer:

§ 3–1 bokstav l) og bokstav o) oppheves.

Bokstav m) til r) blir ny bokstav l) til p).

§ 3–4 bokstav o skal lyde:

- o) Måletanker, jf. forskrift 21. desember 2007 nr. 1748 om krav til kalibrering av måletanker som brukes til beregning av økonomisk oppgjør.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2014.

13. des. Nr. 1555 2013

Forskrift om endring i forskrift om slepeassistanse for boreplattformer og andre flyttbare innretninger av tilsvarende konstruksjon under forseiling på norsk sjøterritorium og i indre norske farvann

Hjemmel: Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 13. desember 2013 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 14, jf. delegeringsvedtak 16. februar 2007 nr. 171 og delegeringsvedtak 31. mai 2007 nr. 590 Kunngjort 20. desember 2013 kl. 15.00.

I

I forskrift 6. februar 1978 nr. 9131 om slepeassistanse for boreplattformer og andre flyttbare innretninger av tilsvarende konstruksjon under forseiling på norsk sjøterritorium og indre norske farvann gjøres følgende endringer:

§ 3 nr. 1.2 oppheves. Nåværende § 3 nr. 1.1 blir første ledd (uten overskrift).

§ 3 nr. 2.2 oppheves. Nåværende § 3 nr. 2.1 blir annet ledd (uten overskrift).

§ 5 skal lyde:

§ 5. *Dispensasjon*

Sjøfartsdirektoratet kan i særlige tilfelle gjøre unntak fra forskriftens krav etter skriftlig begrunnet søknad dersom et av følgende krav er oppfylt:

- a) det godtgjøres at kravet ikke er vesentlig og at unntaket anses sikkerhetsmessig forsvarlig
- b) det godtgjøres at kompenserende tiltak vil opprettholde samme sikkerhetsnivå som kravet i forskriften.

Nåværende § 5 blir § 6.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2014.

16. des. Nr. 1556 2013

Forskrift om endring i forskrift om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 16. desember 2013 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9, § 16 og § 17, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 54zzy (forordning (EU) nr. 212/2013, forordning (EU) nr. 241/2013, forordning (EU) nr. 251/2013, forordning (EU) nr. 293/2013, forordning (EU) nr. 500/2013 og forordning (EU) nr. 668/2013). Kunngjort 20. desember 2013 kl. 15.00.

I

I forskrift 18. august 2009 nr. 1117 om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer gjøres følgende endringer:

I EØS-henvisningsfeltet tilføyes følgende forordninger til de som har endret forordning (EF) nr. 396/2005:

Forordning (EU) nr. 212/2013, forordning (EU) nr. 241/2013, forordning (EU) nr. 251/2013, forordning (EU) nr. 293/2013, forordning (EU) nr. 500/2013 og forordning (EU) nr. 668/2013.

I § 1 tilføyes forordning (EU) nr. 212/2013, forordning (EU) nr. 241/2013, forordning (EU) nr. 251/2013, forordning (EU) nr. 293/2013, forordning (EU) nr. 500/2013 og forordning (EU) nr. 668/2013 kronologisk til listen over forordningene.

II

Endringene trer i kraft straks.

Forordning (EF) nr. 396/2005

I forordning (EF) nr. 396/2005 om grenseverdier for rester av plantevernmidler gjøres følgende endringer:

Innledningsteksten skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EF) nr. 396/2005. Dette er grunnrettsakten. Grunnrettsakten er endret ved forordning (EF) nr. 178/2006, forordning (EF) nr. 149/2008, forordning (EF) nr. 260/2008, forordning (EF) nr. 839/2008, forordning (EF) nr. 256/2009, forordning (EF) nr. 822/2009, forordning (EF) nr. 1050/2009, forordning (EF) nr. 1097/2009, forordning (EU) nr. 304/2010, forordning (EU) nr. 459/2010, forordning (EU) nr. 600/2010, forordning (EU) nr. 750/2010, forordning (EU) nr. 765/2010, forordning (EU) nr. 893/2010, forordning (EU) nr. 310/2011, forordning (EU) nr. 460/2011, forordning (EU) nr. 508/2011, forordning (EU) nr. 520/2011, forordning (EU) nr. 524/2011, forordning (EU) nr. 559/2011, forordning (EU) nr. 812/2011, forordning (EU) nr. 813/2011, forordning (EU) nr. 978/2011, forordning (EU) nr. 270/2012, forordning (EU) nr. 322/2012, forordning (EU) nr. 441/2012, forordning (EU) nr. 473/2012, forordning (EU) nr. 556/2012, forordning (EU) nr. 592/2012, forordning (EU) nr. 897/2012, forordning (EU) nr. 899/2012, forordning (EU) nr. 34/2013, forordning (EU) nr. 35/2013, forordning (EU) nr. 212/2013, forordning (EU) nr. 241/2013, forordning (EU) nr. 251/2013, forordning (EU) nr. 293/2013, forordning (EU) nr. 500/2013 og forordning (EU) nr. 668/2013. Endringsforordningene er ikke innarbeidet i grunnforordningen, men gjengis nedenfor.

I oversikten over forordninger som endrer forordning (EF) nr. 396/2005 i pdf tilføyes følgende i kronologisk rekkefølge:

Se her for å lese forordning (EU) nr. 212/2013:
Uoffisiell oversettelse.

Se her for å lese forordning (EU) nr. 241/2013:
Uoffisiell oversettelse.

Se her for å lese forordning (EU) nr. 251/2013:
Uoffisiell oversettelse.

Se her for å lese forordning (EU) nr. 293/2013:
Uoffisiell oversettelse.

Se her for å lese forordning (EU) nr. 500/2013:
Uoffisiell oversettelse.

Se her for å lese forordning (EU) nr. 668/2013:
Uoffisiell oversettelse.

16. des. Nr. 1557 2013

Forskrift om endring i forskrift om narkotika (narkotikaforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Statens legemiddelverk 16. desember 2013 med hjemmel i forskrift 14. februar 2013 nr. 199 om narkotika (narkotikaforskriften) § 4, jf. lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. (legemiddeloven) § 22 og delegeringsvedtak 5. mars 2013 nr. 1461. Kunngjort 20. desember 2013 kl. 15.00.

I

I forskrift 14. februar 2013 nr. 199 om narkotika (narkotikaforskriften) gjøres det følgende endringer:

I narkotikalistene tilføyes følgende nye betegnelser og nye stoffer:

<i>Stoffnavn</i>	<i>Internasjonal regulering</i>	<i>Forbudt etter § 5</i>	<i>Unntak og spesielle bestemmelser</i>
2C-B-NBoMe			
2C-C			
2C-C-NBoMe			
2C-D			
2C-D-NBoMe			
2C-E			
2C-I			
2C-I-NBoMe			
2C-P			
2C-T-2			
2C-T-4			
2C-T-7			
3,4-DMMC			
4-AcO-DET			
4-AcO-DIPT			
4-AcO-DMT			
4-AcO-MIPT			
4-FMC			
4-HO-DET			
4-HO-MET			
4-HO-MIPT			
4-MA			
4-MEC			
4-MMA			
5-MeO-DIPT			
5-MeO-DMT			

<i>Stoffnavn</i>	<i>Internasjonal regulering</i>	<i>Forbudt etter § 5</i>	<i>Unntak og spesielle bestemmelser</i>
5-MeO-MET			
5-MeO-MIPT			
α -PBP			
α -PEP			
α -PVP			
Allyleskalin			
AM-2201 kloranalog			
AM-694			
bk-DMBDB			
bk-MDDMA			
bk-MDMA			
bk-PBDB			
bk-PMMA			
Bufedron; se MABP			
Codeinum-N-oxidum			
CP 47,497			
DPT			
Dibutylon; se bk-DMBDB			
DIPT			
DOC			
DOI			
Eskalin			
Etylkatonon			
Flefedron; se 4-FMC			
JWH-007			
JWH-011			
JWH-015			
JWH-016			
JWH-019			
JWH-020			
JWH-022			
JWH-030			
JWH-031			
JWH-047			
JWH-048			
JWH-071			
JWH-072			
JWH-098			
JWH-116			
JWH-120			
JWH-145			
JWH-147			
JWH-148			
JWH-149			
JWH-164			
JWH-166			
JWH-167			
JWH-171			
JWH-175			
JWH-176			
JWH-180			
JWH-181			
JWH-182			
JWH-184			
JWH-185			
JWH-192			
JWH-193			
JWH-194			
JWH-195			
JWH-196			

<i>Stoffnavn</i>	<i>Internasjonal regulering</i>	<i>Forbudt etter § 5</i>	<i>Unntak og spesielle bestemmelser</i>
JWH-197			
JWH-198			
JWH-199			
JWH-200			
JWH-201			
JWH-205			
JWH-251			
JWH-398			
MABP			
MAM-2201			
MDPV			
Metedron; se bk-PMMA			
MET			
Metylon; se bk-MDMA			
NEB			
Pentedron			
RCS-4			
RCS-4			
4-hydroksyfenylanalog			
RCS-4-C4			

Følgende tilføyes under «Kjemiske betegnelser»:

Kjemiske betegnelser:

2C-B-NBoMe	2,5-dimetoksy-4-brom-N-(2-metoksybenzyl)fenetylamin
2C-C	2,5-dimetoksy-4-klorfenetylamin
2C-C-NBoMe	2,5-dimetoksy-4-klor-N-(2-metoksybenzyl)fenetylamin
2C-D	2,5-dimetoksy-4-metylfenetylamin
2C-D-NBoMe	2,5-dimetoksy-4-metyl-N-(2-metoksybenzyl)fenetylamin
2C-E	2,5-dimetoksy-4-etylfenetylamin
2C-I	2,5-dimetoksy-4-jodfenetylamin
2C-I-NBoMe	2,5-dimetoksy-4-jod-N-(2-metoksybenzyl)fenetylamin
2C-P	2,5-dimetoksy-4-propylfenetylamin
2C-T-2	2,5-dimetoksy-4-etyltiofenetylamin
2C-T-4	2,5-dimetoksy-4-isopropyltiofenetylamin
2C-T-7	2,5-dimetoksy-4-propyltiofenetylamin
3,4-DMMC	3,4-dimetylmetkatinon
4-AcO-DET	4-acetoksy-N, N-dietyltryptamin
4-AcO-DIPT	4-acetoksy-N, N-diisopropyltryptamin
4-AcO-DMT	4-acetoksy-N, N-dimetyltryptamin
4-AcO-MIPT	4-acetoksy-N-metyl-N-isopropyltryptamin
4-FMC	4-fluormetkatinon
4-HO-DET	4-hydroksy-N, N-dietyltryptamin
4-HO-MET	4-hydroksy-N-metyl-N-etyltryptamin
4-HO-MIPT	4-hydroksy-N-metyl-N-isopropyltryptamin
4-MA	4-metylamfetamin
4-MEC	4-metyl-N-etylkaton
4-MMA	4-metylmetamfetamin
5-MeO-DIPT	5-metoksy-N, N-diisopropyltryptamin
5-MeO-DMT	5-metoksy-N, N-dimetyltryptamin
5-MeO-MET	5-metoksy-N-metyl-N-etyltryptamin
5-MeO-MIPT	5-metoksy-N-metyl-N-isopropyltryptamin
α -PBP	α -pyrrolidinobutyrofenon
α -PEP	α -pyrrolidinoenantofenon
α -PVP	α -pyrrolidinovalerofenon
Allyleskalin	3,5-dimetoksy-4-(allyloksy)fenetylamin
AM-2201 kloranalog	(1-(5-klorpentyl)-1H-indol-3-yl)(naftalen-1-yl)metanon
AM-694	(1-(5-fluorpentyl)-1H-indol-3-yl)(2-jodfenyl)metanon
bk-DMBDB	β -keto-dimetylbenzodioksolybutanamin
bk-MDDMA	β -keto-3,4-metylendioksydimetylamfetamin
bk-MDMA	β -keto-3,4-metylendioksymetamfetamin
bk-PBDB	β -keto-N-propylbenzodioksolybutanamin
bk-PMMA	β -keto-para-metoksymetamfetamin
CP 47,497	Cannabisykloheksanol
DPT	N,N-dipropyltryptamin
DIPT	N,N-diisopropyltryptamin
DOC	2,5-dimetoksy-4-kloramfetamin
DOI	2,5-dimetoksy-4-jodamfetamin
Eskalin	3,5-dimetoksy-4-etoksyfenetylamin

JWH-007	(2-metyl-1-pentyl-1H-indol-3-yl)(naftalen-1-yl)metanon
JWH-011	(1-(heptan-2-yl)-2-metyl-1H-indol-3-yl)(naftalen-1-yl)metanon
JWH-015	(2-metyl-1-propyl-1H-indol-3-yl)(naftalen-1-yl)metanon
JWH-016	(1-butyl-2-metyl-1H-indol-3-yl)(naftalen-1-yl)metanon
JWH-019	(1-heksyl-1H-indol-3-yl)(naftalen-1-yl)metanon
JWH-020	(1-heptyl-1H-indol-3-yl)(naftalen-1-yl)metanon
JWH-022	naftalen-1-yl(1-(pent-4-en-1-yl)-1H-indol-3-yl)metanon
JWH-030	naftalen-1-yl(1-pentyl-1H-pyrrol-3-yl)metanon
JWH-031	(1-heksyl-1H-pyrrol-3-yl)(naftalen-1-yl)metanon
JWH-047	(1-butyl-2-metyl-1H-indol-3-yl)(7-metylnaftalen-1-yl)metanon
JWH-048	(2-metyl-1-pentyl-1H-indol-3-yl)(7-metylnaftalen-1-yl)metanon
JWH-071	(1-etyl-1H-indol-3-yl)(naftalen-1-yl)metanon
JWH-072	naftalen-1-yl(1-propyl-1H-indol-3-yl)metanon
JWH-098	(4-metoksynaftalen-1-yl)(2-metyl-1-pentyl-1H-indol-3-yl)metanon
JWH-116	(2-etyl-1-pentyl-1H-indol-3-yl)(naftalen-1-yl)metanon
JWH-120	(4-metylnaftalen-1-yl)(1-propyl-1H-indol-3-yl)metanon
JWH-145	naftalen-1-yl(1-pentyl-5-fenyl-1H-pyrrol-3-yl)metanon
JWH-147	(1-heksyl-5-fenyl-1H-pyrrol-3-yl)(naftalen-1-yl)metanon
JWH-148	(2-metyl-1-propyl-1H-indol-3-yl)(4-metylnaftalen-1-yl)metanon
JWH-149	(2-metyl-1-pentyl-1H-indol-3-yl)(4-metylnaftalen-1-yl)metanon
JWH-164	(7-metoksynaftalen-1-yl)(1-pentyl-1H-indol-3-yl)metanon
JWH-166	(6-metoksynaftalen-1-yl)(1-pentyl-1H-indol-3-yl)metanon
JWH-167	1-(1-pentyl-1H-indol-3-yl)-2-fenyletan-1-on
JWH-171	(Z)-1-((3-pentyl-1H-inden-1-yliden)metyl)naftalen
JWH-175	3-(naftalen-1-ylmetyl)-1-pentyl-1H-indol
JWH-176	(E)-1-((3-pentyl-1H-inden-1-yliden)metyl)naftalen
JWH-180	(1-propyl-1H-indol-3-yl)(4-propylnaftalen-1-yl)metanon
JWH-181	(2-metyl-1-pentyl-1H-indol-3-yl)(4-propylnaftalen-1-yl)metanon
JWH-182	(1-pentyl-1H-indol-3-yl)(4-propylnaftalen-1-yl)metanon
JWH-184	3-((4-metylnaftalen-1-yl)metyl)-1-pentyl-1H-indol
JWH-185	3-((4-metoksynaftalen-1-yl)metyl)-1-pentyl-1H-indol
JWH-192	4-(2-(3-((4-metylnaftalen-1-yl)metyl)-1H-indol-1-yl)etyl)morfolin
JWH-193	(4-metylnaftalen-1-yl)(1-(2-morfolinoetyl)-1H-indol-3-yl)metanon
JWH-194	2-metyl-3-((4-metylnaftalen-1-yl)metyl)-1-pentyl-1H-indol
JWH-195	4-(2-(3-(naftalen-1-ylmetyl)-1H-indol-1-yl)etyl)morfolin
JWH-196	2-metyl-3-(naftalen-1-ylmetyl)-1-pentyl-1H-indol
JWH-197	3-((4-metoksynaftalen-1-yl)metyl)-2-metyl-1-pentyl-1H-indol
JWH-198	(4-metoksynaftalen-1-yl)(1-(2-morfolinoetyl)-1H-indol-3-yl)metanon
JWH-199	4-(2-(3-((4-metoksynaftalen-1-yl)metyl)-1H-indol-1-yl)etyl)morfolin
JWH-200	(1-(2-morfolinoetyl)-1H-indol-3-yl)(naftalen-1-yl)metanon
JWH-201	2-(4-metoksyfenyl)-1-(1-pentyl-1H-indol-3-yl)etan-1-on
JWH-205	1-(2-metyl-1-pentyl-1H-indol-3-yl)-2-fenyletan-1-on
JWH-251	1-(1-pentyl-1H-indol-3-yl)-2-(o-tolyl)etan-1-on
JWH-398	(4-klornaftalen-1-yl)(1-pentyl-1H-indol-3-yl)metanon
MABP	α -metylaminoobutyrofenon
MAM-2201	(1-(5-fluorpenyl)-1H-indol-3-yl)(4-metylnaftalen-1-yl)metanon
MDPV	3,4-metylendioksyprovaleron
MET	N-metyl-N-etyltryptamin
NEB	N-etylbufedron
Pentedron	α -metylaminovalerofenon
RCS-4	(4-metoksyfenyl)(1-pentyl-1H-indol-3-yl)metanon
RCS-4	(4-hydroksyfenyl)(1-pentyl-1H-indol-3-yl)metanon
4-hydroksyfenylanalog	
RCS-4-C4	(1-butyl-1H-indol-3-yl)(4-metoksyfenyl)metanon

II

Forskriften trer i kraft umiddelbart.

16. des. Nr. 1558 2013

Forskrift om endring i forskrift om pristilskudd i landbrukssektoren

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 16. desember 2013 med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 18. Kunngjort 20. desember 2013 kl. 15.00.

I

I forskrift 19. desember 2008 nr. 1490 om pristilskudd i landbrukssektoren gjøres følgende endring:

§ 4 skal lyde:

§ 4. Grunn-, distrikts-, frakt- og kvalitetstilskudd for slakt

Det kan gis grunntilskudd til produsent for slakt av sau, lam, geit og kje som er omsatt.

Det kan gis distriktstilskudd til produsent for slakt av kylling, kalkun, gris, sau, lam, geit kje, okse, ku, kvige og kalv som er omsatt.

Som omsatt slakt etter denne forskriften regnes også momsfri retur og leieslakt.

Det kan gis frakttilskudd til slakteri for transport av slaktedyr av storfe, gris, sau og geit fra produsent til nærmeste aktuelle slakteri. Statens landbruksforvaltning kan gi særlige bestemmelser om frakttilskudd til slakteri med slaktevolum mindre enn 1 500 tonn pr år.

Det kan gis kvalitetstilskudd til produsent for slakt av storfe som er omsatt.

II

Endringen trer i kraft fra og med 1. januar 2014.

16. des. Nr. 1559 2013

Forskrift om endring i forskrift om offentlig kontroll med etterlevelse av regelverk om fôrvarer, næringsmidler og helse og velferd hos dyr (kontrollforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 16. desember 2013 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 og § 33, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884, og lov 19. juni 2009 nr. 97 om dyrevelferd § 19, § 30 og § 38, jf. delegeringsvedtak 11. juni 2010 nr. 814.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 3.2 nr. 41 og nr. 47 (forordning (EU) nr. 415/2013). Kunngjort 20. desember 2013 kl. 15.00.

I

I forskrift 22. desember 2008 nr. 1621 om offentlig kontroll med etterlevelse av regelverk om fôrvarer, næringsmidler og helse og velferd hos dyr (kontrollforskriften) gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningsfeltet skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 1.1 nr. 11, kap. II nr. 31j, nr. 31o (forordning (EF) nr. 152/2009 som endret ved forordning (EU) nr. 278/2012 og forordning (EU) nr. 51/2013), nr. 47, vedlegg II kap. XII nr. 54zzzi (forordning (EF) nr. 882/2004 endret ved forordning (EF) nr. 776/2006, forordning (EF) nr. 180/2008, forordning (EF) nr. 301/2008, forordning (EF) nr. 737/2008, forordning (EF) nr. 1029/2008, forordning (EU) nr. 208/2011, forordning (EU) nr. 880/2011, forordning (EU) nr. 563/2012 og forordning (EU) nr. 72/2013, nr. 54zzzzo (forordning (EF) nr. 669/2009 som endret ved forordning (EU) nr. 212/2010, forordning (EU) nr. 878/2010, forordning (EU) nr. 1099/2010, forordning (EU) nr. 187/2011, forordning (EU) nr. 433/2011, forordning (EU) nr. 799/2011, forordning (EU) nr. 1277/2011 og forordning (EU) nr. 294/2012), vedlegg I kap. I del 3.2 nr. 41 og nr. 47 (forordning (EU) nr. 415/2013), vedlegg I kap. I del 7.1 nr. 13, kap. II nr. 41 og vedlegg II kap. XII nr. 54zzzc (forordning (EU) nr. 514/2012, forordning (EU) nr. 889/2012, forordning (EU) nr. 1235/2012, forordning (EU) nr. 91/2013, forordning (EU) nr. 270/2013, forordning (EU) nr. 618/2013 og forordning (EU) nr. 925/2013).

§ 1 første ledd skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 1.1 nr. 11, vedlegg I kapittel II nr. 31j og vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzi (forordning (EF) nr. 882/2004 som endret ved forordning (EF) nr. 776/2006, forordning (EF) nr. 180/2008, forordning (EF) nr. 301/2008, forordning (EF) nr. 737/2008, forordning (EF) nr. 1029/2008, forordning (EU) nr. 208/2011, forordning (EU) nr. 880/2011, forordning (EU) nr. 563/2012 og forordning (EU) nr. 72/2013) om offentlig kontroll for å sikre at fôrvarer- og næringsmiddelregelverket samt bestemmelsene om dyrs helse og velferd overholdes (kontrollforordningen) gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I og II, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

Ny § 1a skal lyde:

Gjennomføring av forordning (EU) nr. 415/2013

EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 3.2 nr. 41 og nr. 47 (forordning (EU) nr. 415/2013) om fastsettelse av ytterligere ansvarsområder og oppgaver for Den europeiske unions referanselaboratorier for rabies, bovin tuberkulose og biers helse, om endring av forordning (EF) nr. 737/2008 og om oppheving av forordning (EU) nr. 87/2011, gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I og protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Endringene trer i kraft straks.

Forordninger

I

I den konsoliderte forordning (EF) nr. 737/2008 gjøres følgende endringer:

Innledningsteksten skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 1.1 og kap. I del 3.2 nr. 41 (forordning (EF) nr. 737/2008 som endret ved forordning (EU) nr. 208/2011, forordning (EU) nr. 72/2013 og forordning (EU) nr. 415/2013) med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med vedlegg I til EØS-avtalen.

Forordning (EF) nr. 737/2008 er konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EU) nr. 415/2013.

► **B** Kommisjonsforordning (EF) nr. 737/2008 av 28. juli 2008 som endret ved:

- **M1** Kommisjonsforordning (EU) nr. 208/2011 av 2. mars 2011
- **M2** Kommisjonsforordning (EU) nr. 72/2013 av 25. januar 2013
- **M3** Kommisjonsforordning (EU) nr. 415/2013 av 6. mai 2013

*KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 737/2008
av 28. juli 2008*

om utpeking av Fellesskapets referanselaboratorier for krepsdyrsykdommer, rabies og bovin tuberkulose, om fastsettelse av ytterligere ansvarsområder og oppgaver for Fellesskapets referanselaboratorier for rabies og bovin tuberkulose og om endring av vedlegg VII til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESSKAP HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,
under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004 av 29. april 2004 om offentlig kontroll for å sikre at fôrvarer- og næringsmiddelregelverket samt bestemmelsene om dyrs helse og velferd overholdes,¹ særlig artikkel 32 nr. 5 og 6, og
under henvisning til rådsdirektiv 2006/88/EF av 24. oktober 2006 om dyrehelsekrav til akvakulturdyr og produkter av disse, og om forebygging og bekjempelse av visse sykdommer hos vanndyr², særlig artikkel 55 nr. 1, og ut fra følgende betraktninger:

- 1) I forordning (EF) nr. 882/2004 fastsettes alminnelige oppgaver, plikter og krav for Fellesskapets referanselaboratorier for næringsmidler og fôrvarer og for dyrehelse. Fellesskapets referanselaboratorier for dyrehelse og levende dyr er oppført på en liste i del II i vedlegg VII til nevnte forordning.
- 2) I direktiv 2006/88/EF er det fastsatt krav til dyrehelse ved omsetning, import og transitt gjennom Fellesskapet av akvakulturdyr og produkter av disse og visse forebyggende minstetiltak og minstetiltak for bekjempelse av visse sykdommer hos disse dyrene. I henhold til nevnte direktiv skal Fellesskapets referanselaboratorier for sykdommer hos vanndyr ivareta de funksjonene og oppgavene som er fastsatt i del I i direktivets vedlegg VI.
- 3) Etter at framgangsmåten for utvelging i en forslagsinnbydelse er avsluttet, bør Centre for Environment, Fisheries & Aquaculture Science (Cefas), Weymouth Laboratory i Det forente kongerike utpekes til Fellesskapets referanselaboratorium for krepsdyrsykdommer.
- 4) Etter at framgangsmåten for utvelging i en forslagsprosedyre er avsluttet, bør Laboratoire d'études sur la rage et la pathologie des animaux sauvages ved Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments (AFSSA) i Nancy, Frankrike utpekes som Fellesskapets referanselaboratorium for rabies.
- 5) Etter at framgangsmåten for utvelging i en forslagsinnbydelse er avsluttet, bør Laboratorio de Vigilancia Veterinaria (VISAVET) ved Facultad de Veterinaria, Universidad Complutense de Madrid i Madrid, Spania utpekes til Fellesskapets referanselaboratorium for bovin tuberkulose.
- 6) Fellesskapets referanselaboratorier for krepsdyrsykdommer, rabies og bovin tuberkulose bør i første omgang utpekes for et tidsrom på fem år fra 1. juli 2008 slik at deres resultater og overholdelse av bestemmelsene kan vurderes.
- 7) I tillegg til de alminnelige funksjonene og oppgavene fastsatt i artikkel 32 nr. 2 i forordning (EF) nr. 882/2004 bør visse særlige ansvarsområder og oppgaver knyttet til de sykdomsframkallende stoffenes egenskaper ivaretas på fellesskapsplan for å sikre bedre samordning. Disse ytterligere særlige ansvarsområdene og oppgavene bør fastsettes i denne forordning for Fellesskapets referanselaboratorier for rabies og bovin tuberkulose.
- 8) Del II i vedlegg VII til forordning (EF) nr. 882/2004 bør derfor endres.
- 9) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen –

1 EUT L 165 av 30.4.2004, s. 1. Rettet ved EUT L 191 av 28.5.2004, s. 1. Forordningen sist endret ved rådsforordning (EF) nr. 301/2008 (EUT L 97 av 9.4.2008, s. 85).

2 EUT L 328 av 24.11.2006, s. 14. Direktivet endret ved kommisjonsdirektiv 2008/53/EF (EFT L 117 av 1.5.2008, s. 27).

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

► **M2**

Centre for Environment, Fisheries & Aquaculture Science (Cefas), Weymouth Laboratory i Det forente kongerike utpekes til Fellesskapets referanselaboratorium for krepsdyrsykdommer fra 1. juli 2008 til 30. juni 2018.

◀ **M2**

Artikkel 2

- ▶ **M3**
Opphevet
- ▶ **M1**
- ◀ **M1**
- ◀ **M3**

Artikkel 3

- ▶ **M3**
Opphevet
- ◀ **M3**

Artikkel 4

I del II i vedlegg VII til forordning (EF) nr. 882/2004 tilføyes nr. 15, 16 og 17:

- ◀15. Fellesskapets referanselaboratorium for krepsdyrsykdommer
Centre for Environment, Fisheries & Aquaculture Science (Cefas)
Weymouth Laboratory
The Nothe
Barrack Road
Weymouth
Dorset DT4 8UB
Det forente kongerike
- 16. Fellesskapets referanselaboratorium for rabies
AFSSA – Laboratoire d'études sur la rage et la pathologie des animaux sauvages, Nancy, France
54220 Malzéville
Frankrike
- 17. Fellesskapets referanselaboratorium for bovin tuberkulose
VISAVET – Laboratorio de vigilancia veterinaria, Facultad de Veterinaria, Universidad Complutense de Madrid
Avda. Puerta de Hierro, s/n. Ciudad Universitaria
28040 Madrid
Spania».

Artikkel 5

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*. Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 28. juli 2008.

For Kommisjonen
Androulla VASSILIOU
Medlem av Kommisjonen

- ▶ **M3**
Vedlegg I og II er opphevet
- ◀ **M3**

II

Mellom avsnittet «Konsolidert forordning (EF) nr. 737/2008» og «Konsolidert forordning (EF) nr. 152/2009» settes følgende inn:

Forordning (EU) nr. 415/2013

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 3.2 nr. 47 (forordning (EU) nr. 415/2013) med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med vedlegg I til EØS-avtalen.

*KOMMISJONSFORORDNING (EU) nr. 415/2013**av 6. mai 2013*

om fastsettelse av ytterligere ansvarsområder og oppgaver for Den europeiske unions referanselaboratorier for rabies, bovin tuberkulose og biers helse, om endring av forordning (EF) nr. 737/2008 og om oppheving av forordning (EU) nr. 87/2011

EUROPAKOMMISJONEN HAR –

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,
under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004 av 29. april 2004 om offentlig kontroll for å sikre at fôrvare- og næringsmiddelregelverket samt bestemmelsene om dyrs helse og velferd overholdes¹, særlig artikkel 32 nr. 6, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I forordning (EF) nr. 882/2004 fastsettes alminnelige oppgaver og plikter for Den europeiske unions referanselaboratorier for næringsmidler og fôrvarer samt for dyrehelse som oppført i vedlegg VII. I tillegg kan Kommisjonen i henhold til forordning (EF) nr. 882/2004 ta med andre EU-referanselaboratorier som er relevante for områder som faller inn under nevnte forordnings virkeområde, i vedlegg VII.
- 2) I henhold til forordning (EF) nr. 882/2004 kan Kommisjonen i tillegg til de alminnelige oppgavene og pliktene for Den europeiske unions referanselaboratorier på dyrehelsesektoren som er fastsatt i forordningen, fastsette ytterligere ansvarsområder og oppgaver for disse EU-referanselaboratoriene.
- 3) Kommisjonen har ved kommisjonsforordning (EF) nr. 737/2008 av 28. juli 2008 om utpeking av Fellesskapets referanselaboratorier for krepsdyrsykdommer, rabies og bovin tuberkulose, om fastsettelse av ytterligere ansvarsområder og oppgaver for Fellesskapets referanselaboratorier for rabies og bovin tuberkulose og om endring av vedlegg VII til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004² blant annet utpekt EU-referanselaboratorier for rabies og bovin tuberkulose og har følgelig satt inn relevante poster for disse laboratoriene i vedlegg VII til forordning (EF) nr. 882/2004. I tillegg fastsetter vedlegg I og II til forordning (EF) nr. 737/2008 særlige ansvarsområder og oppgaver knyttet til de sykdomsframkallende stoffenes egenskaper. Disse ansvarsområdene og oppgavene kommer i tillegg til dem som er fastsatt i forordning (EF) nr. 882/2004.
- 4) Ved kommisjonsforordning (EU) nr. 87/2011 av 2. februar 2011 om utpeking av EU-referanselaboratorium for biers helse, om fastsettelse av ytterligere ansvarsområder og oppgaver for dette laboratoriet og om endring av vedlegg VII til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004³ ble EU-referanselaboratoriet for biers helse utpekt og følgelig relevant post for laboratoriet oppført i vedlegg VII til forordning (EF) nr. 882/2004. Dessuten fastsetter vedlegget til forordning (EU) nr. 87/2011 visse særlige ansvarsforhold og oppgaver knyttet til egenskapene til stoffer som kan påvirke biers helse. Disse ansvarsområdene og oppgavene kommer i tillegg til dem som er fastsatt i forordning (EF) nr. 882/2004.
- 5) Definisjonen av visse oppgaver for EU-referanselaboratoriet for biers helse i vedlegget til forordning (EU) nr. 87/2001 må endres med hensyn til serologiske prøver fordi de ikke anvendes for prøving på bier. I tillegg bør beskrivelsen for biekolonikollaps (CCD, colony collapse disorder) endres for å sikre samsvar med terminologien som brukes i overvåkingsstudiene av biers helse som fastsatt i Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2012/362/EU.⁴
- 6) Av hensyn til klarhet og forenkling av Unionens regelverk bør bestemmelsene som gjelder disse ytterligere ansvarsforholdene og oppgavene for Den europeiske unions referanselaboratorier for rabies, bovin tuberkulose og biers helse, fastsettes i én enkelt rettsakt.
- 7) Forordning (EF) nr. 737/2008 bør derfor endres og forordning (EU) nr. 87/2011 oppheves.
- 8) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen –

1 EUT L 165 av 30.4.2004, s. 1.

2 EUT L 201 av 30.7.2008, s. 29.

3 EUT L 29 av 3.2.2011, s. 1.

4 EUT L 176 av 6.7.2012, s. 65.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

I tillegg til de alminnelige oppgavene og pliktene som er fastsatt i artikkel 32 nr. 2 i forordning (EF) nr. 882/2004 for Den europeiske unions referanselaboratorier i dyrehelsesektoren, skal referanselaboratoriet for rabies nevnt i nr. 16 i del II i vedlegg VII til nevnte forordning ha de ansvarsområdene og oppgavene som er fastsatt i vedlegg I til denne forordning.

Artikkel 2

I tillegg til de alminnelige oppgavene og pliktene som er fastsatt i artikkel 32 nr. 2 i forordning (EF) nr. 882/2004 for Den europeiske unions referanselaboratorier i dyrehelsesektoren, skal referanselaboratoriet for bovin tuberkulose nevnt i nr. 17 i del II i vedlegg VII til nevnte forordning ha de ansvarsområdene og oppgavene som er fastsatt i vedlegg II til denne forordning.

Artikkel 3

I tillegg til de alminnelige oppgavene og pliktene som er fastsatt i artikkel 32 nr. 2 i forordning (EF) nr. 882/2004 for Den europeiske unions referanselaboratorier i dyrehelsesektoren, skal referanselaboratoriet for biers helse nevnt i nr. 18 i del II i vedlegg VII til nevnte forordning ha de ansvarsområdene og oppgavene som er fastsatt i vedlegg III til denne forordning.

Artikkel 4

I forordning (EF) nr. 737/2008 gjøres følgende endringer:

- 1) Artikkel 2 og 3 oppheves.
- 2) Vedlegg I og II oppheves.

Artikkel 5

Forordning (EU) nr. 87/2011 oppheves.

Henvisninger til den opphevede forordningen skal forstås som henvisninger til denne forordning.

Artikkel 6

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 6. mai 2013.

For Kommissjonen
José Manuel BARROSO
President

VEDLEGG I

Ansvarsområder og oppgaver for Den europeiske unions referanselaboratorium for rabies i tillegg til dem som er fastsatt i artikkel 32 nr. 2 i forordning (EF) nr. 882/2004

1. Den europeiske unions referanselaboratorium for rabies skal i samråd med Kommissjonen samordne de metodene som brukes i medlemsstatene for å diagnostisere rabies, særlig ved
 - a) å typebestemme, lagre og levere stammer av rabiesvirus,
 - b) å framstille, kontrollere og levere internasjonale standardsera og andre referansereagenser til de nasjonale referanselaboratoriene for å standardisere de prøvene og reagensene som brukes i medlemsstatene,
 - c) å validere referanseagenser, herunder antigener og nasjonale standardsera innsendt av de nasjonale referanselaboratoriene,
 - d) å bygge opp og vedlikeholde en serumbank og en samling av rabiesvirus samt vedlikeholde en database over stammer som er blitt isolert i hele Unionen, herunder typebestemmelse,
 - e) å tilrettelegge for regelmessige sammenlignende undersøkelser av diagnostiske metoder på unionsplan og gjennomføre egnethetsprøving av nasjonale referanselaboratorier,
 - f) å innhente og samordne data og opplysninger om de diagnostiske metodene som brukes, og resultatene av undersøkelser som foretas i Unionen,
 - g) å karakterisere rabiesvirus ved hjelp av de nyeste metodene for å oppnå bedre forståelse for sykdommens epidemiologi,
 - h) å følge utviklingen i hele verden innenfor overvåking, epidemiologi og forebygging av rabies,
 - i) å tilegne seg inngående kunnskap om framstilling og bruk av immunologiske veterinærpreparater som brukes til å utrydde og bekjempe rabies, herunder vurdering av vaksiner.
2. Den europeiske unions referanselaboratorium for rabies skal også
 - a) fremme harmonisering av framgangsmåter i Unionen, særlig ved å fastsette standard prøvingsmetoder,
 - b) arrangere seminarer for nasjonale referanselaboratorier i henhold til arbeidsprogrammet og det årlige budsjettet nevnt i artikkel 2 i Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 926/2011,¹ herunder opplæring av sakkynndige fra medlemsstatene, og eventuelt fra tredjestater, i nye analysemetoder,
 - c) yte teknisk bistand til Kommissjonen og på anmodning fra Kommissjonen delta i internasjonale fora som gjelder rabies, særlig med hensyn til standardisering og bruk av analytiske diagnostiske metoder.
3. Den europeiske unions referanselaboratorium for rabies skal dessuten drive forskning og om mulig samordne forskning som tar sikte på å bedre bekjempelsen og utryddelsen av rabies, særlig ved

- a) selv eller i samarbeid med nasjonale referanselaboratorier å gjennomføre undersøkelser av prøvingsvalidering,
- b) å gi Kommisjonen vitenskapelige råd og samle inn opplysninger og rapporter knyttet til EU-referanselaboratoriets virksomhet.

1 EUT L 241 av 17.9.2011, s. 2.

VEDLEGG II

Ansvarsområder og oppgaver for Den europeiske unions referanselaboratorium for bovin tuberkulose i tillegg til dem som er fastsatt i artikkel 32 nr. 2 i forordning (EF) nr. 882/2004

1. Den europeiske unions referanselaboratorium for bovin tuberkulose skal i samråd med Kommisjonen samordne de metodene som brukes i medlemsstatene for å diagnostisere bovin tuberkulose, særlig ved
 - a) å typebestemme, lagre og levere stammer av *Mycobacterium* sp. som fører til tuberkulose hos dyr,
 - b) å framstille, kontrollere og levere referansereagenser til de nasjonale referanselaboratoriene for å standardisere de prøvene og reagensene som brukes i medlemsstatene,
 - c) å validere referanseagenser, herunder antigener og tuberkuliner, innsendt av de nasjonale referanselaboratoriene for bovin tuberkulose,
 - d) å bygge opp og vedlikeholde en samling av *Mycobacterium* sp. som fører til tuberkulose hos dyr, samt vedlikeholde en database over stammer som er blitt isolert i hele Unionen, herunder typebestemmelse,
 - e) å tilrettelegge for regelmessige sammenlignende undersøkelser av diagnostiske metoder på unionsplan og gjennomføre egnethetsprøving av nasjonale referanselaboratorier,
 - f) å innhente og samordne data og opplysninger om de diagnostiske metodene som brukes, og resultatene av undersøkelser som foretas i Unionen,
 - g) å karakterisere *Mycobacterium* sp. som fører til tuberkulose hos dyr, ved hjelp av de nyeste metodene, for å oppnå bedre forståelse for sykdommens epidemiologi,
 - h) å følge utviklingen i hele verden innenfor overvåking, epidemiologi og forebygging av bovin tuberkulose,
 - i) å tilegne seg inngående kunnskap om framstilling og bruk av immunologiske veterinærpreparater som brukes til å utrydde og bekjempe bovin tuberkulose, herunder vurdering av vaksiner.
2. Den europeiske unions referanselaboratorium for bovin tuberkulose skal også
 - a) fremme harmonisering av framgangsmåter i Unionen, særlig ved å fastsette standard prøvingsmetoder,
 - b) arrangere seminarer for nasjonale referanselaboratorier i henhold til arbeidsprogrammet og det årlige budsjettet nevnt i artikkel 2 i gjennomføringsforordning (EU) nr. 926/2011, herunder opplæring av sakkynndige fra medlemsstatene, og eventuelt fra tredjestater, i nye analysemetoder,
 - c) yte teknisk bistand til Kommisjonen og på anmodning fra Kommisjonen delta i internasjonale fora som gjelder diagnostisering av bovin tuberkulose, særlig med hensyn til standardisering og bruk av analytiske diagnostiske metoder.
3. Den europeiske unions referanselaboratorium for bovin tuberkulose skal dessuten drive forskning og om mulig samordne forskning som tar sikte på å bedre bekjempelsen og utryddelsen av bovin tuberkulose, særlig ved å
 - a) selv eller i samarbeid med nasjonale referanselaboratorier å gjennomføre undersøkelser av prøvingsvalidering,
 - b) å gi Kommisjonen vitenskapelige råd og samle inn opplysninger og rapporter knyttet til EU-referanselaboratoriets virksomhet.

VEDLEGG III

Ansvarsområder og oppgaver for Den europeiske unions referanselaboratorium for biers helse i tillegg til dem som er fastsatt i artikkel 32 nr. 2 i forordning (EF) nr. 882/2004

1. Den europeiske unions referanselaboratorium for biers helse skal i samråd med Kommisjonen samordne de metodene som brukes i medlemsstatene for å diagnostisere sykdommer hos bier, særlig ved
 - a) å typebestemme, lagre og, dersom det er relevant, levere stammer av de sykdomsframkallende stoffene for å fremme den diagnostiske tjenesten i Unionen,
 - b) å typebestemme og karakterisere antigen og genom av sykdomsframkallende stoffer, dersom det er relevant og nødvendig, for eksempel epidemiologisk oppfølging eller diagnosebekreftelse,
 - c) å levere standardsera og andre referansereagenser til de nasjonale referanselaboratoriene for å standardisere prøven og reagensene som brukes i hver medlemsstat, dersom det kreves referansereagenser,
 - d) å tilrettelegge for regelmessige sammenlignende prøver av diagnostiske metoder på unionsplan med de nasjonale referanselaboratoriene for å skaffe opplysninger om diagnostiske metoder som brukes, og om resultatet av prøver som er utført i Unionen,
 - e) å opprettholde sakkunnskap om Tropilaelaps-midd og liten kubebille (*Aethina tumida*) og andre relevante sykdomsframkallende stoffer, slik at det raskt kan stilles en differensialdiagnose,
 - f) å fastslå de sykdomsframkallende stoffenes identitet, dersom det er nødvendig i nært samarbeid med regionale referanselaboratorier utpekt av Verdens dyrehelseorganisasjon (OIE),

- g) å bygge opp og vedlikeholde en ajourført samling av sykdomsframkallende stoffer og deres stammer samt en oppdatert samling av andre reagenser mot sykdomsframkallende stoffer hos bier, når og dersom de er tilgjengelige,
 - h) å lage en fortegnelse over de teknikker som for tiden benyttes i de forskjellige laboratoriene,
 - i) å foreslå standardiserte prøver og prøvingsmetoder eller referansereagenser for intern kvalitetskontroll,
 - j) å gi Kommisjonen råd om vitenskapelige aspekter i forbindelse med biers helse.
2. Den europeiske unions referanselaboratorium for biers helse skal også
- a) bistå aktivt ved diagnostisering av utbrudd av den aktuelle sykdommen i medlemsstatene ved å motta isolater av smitteframkallende stoffer for diagnosebekreftelse, karakterisering og epidemiologiske undersøkelser og umiddelbart oversende resultatene av eventuelle undersøkelser til Kommisjonen, medlemsstatene og de berørte nasjonale referanselaboratoriene,
 - b) gjøre det enklere å lære opp eller videreutdanne sakkyndige i laboratoriediagnostikk med sikte på å harmonisere diagnoseteknikkene i hele Unionen,
 - c) arrangere seminarer for nasjonale referanselaboratorier i henhold til arbeidsprogrammet og det årlige budsjettet nevnt i artikkel 2 i forordning (EU) nr. 926/2011, herunder opplæring av sakkyndige fra medlemsstatene, og eventuelt fra tredjestater, i nye analysemetoder,
 - d) yte teknisk bistand til Kommisjonen og på anmodning fra Kommisjonen delta i internasjonale fora, særlig med hensyn til standardisering og bruk av analytiske diagnostiske metoder,
 - e) utvikle overvåkingstiltak og om mulig samordne tiltak som tar sikte på å bedre biers helsestatus i Unionen, særlig ved
 - i) selv eller i samarbeid med berørte nasjonale referanselaboratorier å gjennomføre undersøkelser av prøvingsvalidering,
 - ii) å yte vitenskapelig og teknisk bistand til Kommisjonen og samle inn opplysninger og rapporter knyttet til EU-referanselaboratoriets virksomhet,
 - iii) å innføre og samordne en undersøkelse om tap av honningbikolonier i Unionen med henblikk på å fastsette en referanse for hva som er «normal» sesongbetenget dødelighet hos bier,
 - f) samarbeide med relevante vedkommende laboratorier i tredjestater der disse sykdommene er utbredt, med hensyn til metoder for å diagnostisere sykdommer hos bier,
 - g) samarbeide med de relevante regionale laboratoriene utpekt av OIE med hensyn til eksotiske sykdommer (Tropilaelaps-midd og liten kubebille (*Aethina tumida*) og alle andre eksotiske sykdommer i Unionen),
 - h) samordne og oversende opplysninger til Kommisjonen og de berørte nasjonale referanselaboratoriene om eksotiske og endemiske sykdommer eller skadedyr som vil kunne oppstå i og påvirke Unionen, herunder tap av honningbikolonier.
3. Den europeiske unions referanselaboratorium for biers helse skal også
- a) i samråd med Kommisjonen utføre eksperimenter og feltforsøk som tar sikte på å bedre bekjempelsen av spesifikke sykdommer hos bier,
 - b) på de nasjonale referanselaboratoriernes årlige møte vurdere de relevante kravene til prøvetaking fastsatt i OIEs helseregulverk for landdyr og OIEs landdyrhåndbok,
 - c) bistå Kommisjonen ved gjennomgang av OIEs anbefalinger i deres helseregulverk for landdyr og landdyrhåndbok.

III

I avsnittet «Forordninger i pdf» gjøres følgende endringer:

Innledningsteksten til avsnittet skal lyde:

Nedenfor gjengis forordning (EF) nr. 882/2004, forordning (EF) nr. 776/2006, forordning (EF) nr. 301/2008, forordning (EF) nr. 1029/2008, forordning (EU) nr. 208/2011 og forordning (EU) nr. 278/2012.

Forordning (EU) nr. 87/2011 slettes.

16. des. Nr. 1560 2013

Forskrift om endring i utlendingsforskriften (gebyrendring mv.)

Hjemmel: Fastsatt av Justis- og beredskapsdepartementet 16. desember 2013 med hjemmel i lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 89 og § 109, jf. delegeringsvedtak 9. oktober 2009 nr. 1260 og omorganiseringsvedtak 18. desember 2009 nr. 1582. Kunngjort 20. desember 2013 kl. 15.00.

I

I forskrift 15. oktober 2009 nr. 1286 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 17–10 første ledd skal lyde:

For behandling av søknad om oppholdstillatelse eller fornyelse av slik tillatelse, betales et gebyr på 1 100 kr senest samtidig med innlevering av søknaden. Ved søknad om oppholdstillatelse i forbindelse med arbeid eller studier mv., jf. lovens § 23–§ 26, eller søknad om fornyelse av slik tillatelse, betales et gebyr på 3 000 kr, med unntak av søknad om eller fornyelse av oppholdstillatelse til studenter mv., jf. § 6–19, forskere med egne midler, jf. § 6–20, og au pair, jf. § 6–25, hvor det betales et gebyr på 2 500 kr. Ved søknad om eller fornyelse av gruppetillatelse, jf. § 6–7 og § 6–15, betales et gebyr på 3 000 kr pr. arbeidstaker. Ved førstegangs søknad om oppholdstillatelse til familiemedlem etter bestemmelsene i lovens kapittel 6, eller søknad om fornyelse av slik tillatelse som er fremsatt etter at tillatelsen er utløpt, betales et gebyr på 5 200 kr. Dersom søknad om fornyelse av tillatelse som nevnt i fjerde punktum er fremsatt før tillatelsen er utløpt, betales et gebyr på 2 500 kr. Ved søknad om permanent oppholdstillatelse betales et gebyr på 1 900 kr.

§ 19–2 fjerde ledd nytt annet punktum skal lyde:
Forskriftens § 14–3 annet ledd gjelder likevel.

II

Endringene trer i kraft 2. januar 2014.

16. des. Nr. 1561 2013

Forskrift om endring i forskrift om inkassosatsen

Hjemmel: Fastsatt av Justis- og beredskapsdepartementet 16. desember 2013 med hjemmel i forskrift 14. juli 1989 nr. 562 til inkassoloven m.m. § 1–1 tredje ledd, jf. lov 13. mai 1988 nr. 26 om inkassovirksomhet og annen inndrivning av forfalte pengekrav (inkassoloven) § 19 og § 20. Kunngjort 20. desember 2013 kl. 15.00.

I

I forskrift 13. desember 2002 nr. 1641 om inkassosatsen skal § 1 lyde:
Inkassosatsen, som nevnt i forskrift 14. juli 1989 nr. 562 til inkassoloven m.m. § 1–1 tredje ledd, settes til 640 kroner.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2014.

17. des. Nr. 1562 2013

Forskrift om endring i forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling i private medisinske laboratorie- og røntgenvirksomheter

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 17. desember 2013 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–5 fjerde ledd og § 22–2 andre ledd. Kunngjort 20. desember 2013 kl. 15.00.

I

I forskrift 27. juni 2003 nr. 959 om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling i private medisinske laboratorie- og røntgenvirksomheter gjøres følgende endring:

Forskriftens kapittel II skal lyde:

Kapittel II

– Forkortelser:

Hon. – står for honorar, og angir takstbeløpet i kroner.

Ref. – står for refusjonsandel.

Egen. – står for egenandel.

Merk. – står for merknad.

Rep. – står for repetisjon.

Labrønkn. – står for laboratorie- og røntgeninstitutter.

Norako – norsk radiologisk kode.

Regningsid. – står for regningsidentifikasjon.

– Repetisjoner:

0 – betyr at taksten ikke kan repeteres på samme regningskort, dvs. at prosedyre/undersøkelse/behandling refunderes én gang selv om den gjentas.

50 % – betyr at taksten kan repeteres én gang med halvparten av takstbeløpet.

Rep. – betyr at taksten kan repeteres flere ganger på samme regningskort. Står det i stedet et tall, kan taksten repeteres dette antall ganger.

Rep. 50 % – betyr at taksten kan repeteres flere ganger, men at det for hver av repetisjonene bare kan beregnes halv takst.

A. Takster for private medisinske laboratorievirksomheter

Alminnelige undersøkelser

Takst	Tekst	Egen- and.	Ref.	Merk.	Rep.
701a	Taking av blodprøver	40,-	0,-		0

Enkel undersøkelse

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
703	Inkubering av objektglass agar (inkl. prøveglass)	5,-		0

Enkle kvantitative og mer tidkrevende kvantitative undersøkelser

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
704c	Mikroskopisk undersøkelse av farget preparat (mikrober eosinofile)	9,-		0
704e	Kuldeagglutinin	8,-		0
704f	Normotest	5,-		0
704g	Bestemmelse av blødningstid eller koagulasjonstid	8,-		0
704j	Blod i fæces	9,-		0
704k	Trichomonas vaginalis i sekret	5,-		0
704l	Mikroskopisk undersøkelse av fæces	5,-		0

Mer krevende kvantitative undersøkelser

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
705a	Blod i fæces (prøve foretatt hjemme med utlevert impregnert materiell (Minst 3 prøver fra forskjellige dager))	13,-		0
705b	Telling av reticulocytter	13,-		0
705c	Telling av eosinofile leukocytter	13,-		0
705d	Telling av basofilt punkterte erythrocytter	8,-		0
705e	Bestemmelse av osmotisk resistens	8,-		0
705f	MCV	12,-		0
705g	Fremstilling og farging av blodutstryk	12,-		0
705h	Prøvetaking til direkte immunfluorescens for chlamydia og herpes	8,-		0
705i	Skabbmidd eller sopp	8,-		0
705j	Mikroskopisk undersøkelse av tørket/fiksert og farget preparat med spesifikk fargemetode, både mikrober og eoesinofili	9,-		0
705k	Immunologisk CRP-test	8,-		0

Tid- eller spesielt kompetansekrevende undersøkelser

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
706a	Oversiktsmikroskopi av blod i farget preparat eller differensialtelling	19,-		0
706b	Undersøkelse av syreforhold/ventrikkelaspirasjon	12,-		rep.
706c	Ny undersøkelse etter stimulering	6,-		0
706d	Administrasjon av belastningsdoser og etterfølgende overvåking, prøvetaking og utført analyse	26,-		0
706e	Tillegg for flere prøver	12,-		0
706f	Telling av trombocytter	19,-		0
706g	Immunologisk R.A.-test	18,-		0
706h	Immunologisk graviditetstest HCG-test	18,-		0
706i	Immunologisk test på mikroalbumin i urin	18,-		0
706j	Immunologisk test på blod fra nedre del av tarmen	12,-		0
706k	Immunologisk test på bakterieantigen (streptokokker)	18,-		0
706l	Immunologisk test på virusantigen mononucleose	18,-		0
707a	Taking av EKG	13,-		0
707b	Tyding av EKG	13,-		0

Tørrkjemiske analyser (reflektometrisk eller fotometrisk avlesning)

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
708a	Glukose (blodsukkertest)	4,-		0
708b	Andre analyser av: Kolesterol, triglycerider, kalium, kreatinin, urinstoff, urinsyre, GGT (gamma gt), ASAT, ALAT, (CK) kreatinin kinase, bilirubin amylase, LDH Lactosehydrogenase	4,-		5
709	HbA1 c – glykosert hemoglobin for bestemmelse av langtidsglukose	28,-		0
710	Trombotest	18,-		0

Klinisk nevrofysiologi

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
720a	Taking av standard – electroencephalogram (EEG)	34,-		rep.
720b	Tyding av standard – electroencephalogram (EEG)	25,-		rep.
720c	Nødvendig medikamentell aktivering	25,-		rep.
721	Taking og tyding av spesielt arbeids-/tidkrevende EEG-undersøkelser (telemetri, videometri, polygradi, kontinuerlig langtidsregistrering med spesialelektroder, prematur neonatal-perinatal registrering)	118,-		rep.
722	Neurografiundersøkelse og undersøkelse av senresponser og dekrementreaksjon/elektromyografiundersøkelse (standard EMG, fibertetthet, singlefibre EMG, kvantitativ EMG, makro EMG)	68,-		rep.
723	Evoked responseundersøkelse av sentrale sensoriske eller motoriske baner (SEP, UER, AER, ECS)	68,-		rep.
725	Elektroretinografi	27,-		rep.
726	Neurofysiologisk/kvantitativ sensibilitetsundersøkelse eller dynamometri	22,-		rep.

Immunhematologi

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
728a	Fullstendig blodtyping etter ABO-systemet	6,-		rep.
728b	Rh(D)-typing, M-typing, N-typing	4,-		rep.
728c	Andre typer med mer kostbare sera	6,-		rep.
729a	Undersøkelse på irregulære blodtypeantistoffer. Enkel og utvidet forlikelighetsprøve (for hver ytterligere forlikelighetsprøve samtidig til samme mottaker regnes 50 % tillegg)	13,-		rep. 50 %
729b	Mer omfattende immunhematologiske undersøkelser	21,-		rep.
730a	Direkte antiglobulinreaksjon hos nyfødte	6,-		rep.
730b	Identifikasjon av antigen med indirekte hemagglutinasjonsinhibisjonsteknikk (ved titrering regnes 25 % tillegg)	11,-		25 %
730c	Identifikasjon og titrering av antistoff med indirekte hemagglutinasjonsteknikk	14,-		rep.
730d	Immunelektroforese/immunologisk kvantitering av proteiner	31,-		rep.

Medisinsk mikrobiologi

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
731a	Grampreparat eller KOH-preparat som egen undersøkelse	12,-		rep.
731b	Identifikasjon og karakterisering av bakterier ved serologisk eller biokjemisk teknikk	13,-		rep.
731c	Enkle agglutinasjonsundersøkelser på antistoff mot rubella og HBs antigen IHA, Revers HA, MKR og VDRL	10,-		rep.
731d	Kuldeagglutinasjon	10,-		rep.
731e	Hurtigprøve eller titrering	10,-		rep.
731f	Agglutinasjon med bakterieantigen	10,-		rep.
732a	Ziehl-Neelsen-preparat som egen undersøkelse	18,-		rep.
732b	Undersøkelse av malariapreparat tykk eller tynn dråpe	20,-		rep.
732c	Spirocheter, mørkefelt	14,-		rep.
732d	Dyrking av bakterier, gjærsopp	18,-		rep.
732e	Trichomonas	18,-		rep.
732f	Sterilitetskontroll av dialyse og infusjonsvæsker	14,-		rep.
732g	Resistensus, lapp-/tablettmetoden	18,-		rep.
732h	Paul-Bunnels reaksjon	14,-		rep.
732i	Hemolyse i gel	14,-		rep.

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
732j	Latexagglutinasjon for viruspåvisning, hurtigprøve	14,-		rep.
732k	Antistreptolysintitrering	14,-		rep.
732l	Antistaflosintitrering	18,-		rep.
733	Mer kompliserte og ressurskrevende undersøkelser som f.eks. IHA, KBR og IH med bakterie-/virusantigen (per antigen). ELISA/RIA/IF. HIV-test	24,-		rep.
734a	Dyrking av blodkulturer, patologene tarmbakterier, anaerobe bakterier, mykobakterier, muggsopper, dermatofyter	27,-		rep.
734b	Steriliseringskontroll av transfusjonsblod	25,-		rep.
734c	Artsidentifikasjon av koagulasenegative stafylokokker	25,-		rep.
734d	Podning av egg	25,-		rep.
734e	Drikkevannsundersøkelse med filter	25,-		rep.
734f	Fagtyping	25,-		rep.
734g	Antibiotikakonsentrasjonsbestemmelse	25,-		rep.
734h	Undersøkelse på protezoer og helminter i fæces med konsentrering	25,-		rep.
734i	Well-Felix-reaksjon	25,-		rep.
734j	FTA-ABS	25,-		rep.
734k	Nøytralisasjonsreaksjon virusantistoff (per antigen)	27,-		rep.
734l	ELISA/RIA/IF spesifikt 1 gM. Hepatitt C-virus	25,-		rep.
734m	Antistoffundersøkelse	27,-		rep.
735a	Særlig kompliserte og ressurskrevende undersøkelser som f.eks. krever bruk av kostbart utstyr	46,-		rep.
735b	Dyrking av chlamydia	43,-		
735c	Mycoplasma/Ureoplasma med artsidentifikasjon	43,-		rep.
735d	Drikkevannsundersøkelse rør	43,-		rep.
735e	Arts-/typeidentifikasjon av mycobakterier	43,-		rep.
735f	Antibiotikakonsentrasjonsbestemmelse med EMIT eller fluorescenspolarisasjon	43,-		rep.
735h	Podning på dyr	43,-		rep.
735i	Toxoplasma	43,-		rep.
735j	Dye-test	43,-		rep.
735k	Weils reaksjon	43,-		rep.
735l	TPI	43,-		rep.
735m	Elektronmikroskopi	43,-		rep.
735n	Undersøkelser på protozoer og helminter i fæces med konsentrering og farging	43,-		rep.
738	Serologisk screening som ledd i svangerskapskontroll	24,-		rep.
739a	HGE med IF-test	155,-		
		-		
739b	HGE med PCR	119,-		
		-		

Patologi

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
742a	Diagnostisk biopsi eller lite operasjonspreparat (eksisjonsbiopsi)	64,-	F2	rep.
742b	Større operasjonspreparat eller multiple diagnostiske biopsier	109,-	F2	rep.
		-		
743a	Cytologisk fremstilling og gransking av cervicivaginalutstryk inntil 2 glass	27,-	F2	rep.
743b	Fremstilling og gransking av andre cytologiske preparater, inntil 4 glass	60,-	F2	rep.
743c	Væskebasert cytologi	54,-		
744	Takst for særlig ressurskrevende spesialundersøkelser som immunhistokjemi og enzymhistokjemi med flere markører o.a. for de første 2 timer	182,-	F2	rep.
		-		
745	Annet spesifisert merarbeid per påbegynt halvtimer/revisjon, fremstilling og innsending av innkalt tidligere prøve	32,-	F2	rep.

Merknad F2

Takstene innen patologi kan kreves også for prøver og undersøkelser utført av odontolog som har spesialkompetanse innen oral patologi.

Medisinsk genetik

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
748	Kromosomundersøkelser	355,	–	rep.

Klinisk kjemi og endokrinologi

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
752a	Enkle kvalitative analyser	5,–		rep.
752b	Enkle fargereaksjoner i urin	4,–		rep.
752c	Flokkulasjonsresipitatanalyser	4,–		rep.

Enkle kvantitative analyser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
754	Albumin (fotometrisk bestemmelse), ascorbinsyre, bikarbonat, bilirubintotal, bromid, galaktose, glukose, jern, kalium, kalsium, klorid, kolesterol, karbamid (urinstoff), kreatin, kreatinin, methemoglobin, natrium, oksygenmetning, osmolalitet, pH, proteintotal, sulfhemoglobin, uorganisk fosfaturinsyre	6,–		rep.

Mer krevende kvantitative undersøkelser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
755	Ammonium, bilirubin-fraksjonert, enzymaktiviteter, fosfolipider, frie fettsyrer, glyserol, karbomonoksyd, kalsiumionisert kolestrolfraksjon, lithium, magnesium, melkesyre, pyrodruesyre, TIBC, triglyserider, vitamin A eller bestemt med fotometrisk metode, graviditetstest i urin inkl. reagensene	8,–		rep.

Kompliserte og mer ressurskrevende analyser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
756a	Fett i fæces	16,–		rep.
756b	Nitrogen i fæces	16,–		rep.
756c	Konkrementanalyse	21,–		rep.
756d	Kvantitativ bestemmelse av aminosyrer	16,–		rep.
756e	Nyreclearance	21,–		rep.
756f	Proteinbunden jod	16,–		rep.
756g	Totaljod	16,–		rep.
756h	Spektrofotometrisk undersøkelse av amnionvæske	16,–		rep.
756i	Syrebasestatus med blodgasser, komplett	16,–		rep.
756j	Tynnskikt-kromatografisk undersøkelse av aminosyrer, glykoseproteiner, medikamenter	16,–		rep.
756k	Hormoner bestemt med fotometriske metoder	16,–		rep.

Meget kompliserte analyser og/eller analyser som krever meget kostbar apparatur/reagenser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
757a	Immunologisk kvantitering av enkeltproteiner	26,–		rep.
757b	Direkte bestemmelse av alkoholer, hormoner, medikamenter, vitaminer eller andre organiske forbindelser med RIA, EIA, gass- eller væskkromatografiske metoder	26,–		rep.
757c	Elektroforetisk separasjon av proteiner inkl. eventuell oppkonsentrering av materialet	26,–		rep.
757d	Immunelektroforese	26,–		rep.
757e	Spormetaller bestemt med atomabsorbasjon	25,–		rep.

Særdeles kostbare, kompliserte analyser og tidkrevende funksjonsundersøkelser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
758a	Belastningsundersøkelser med glukose, insulin o.l.	50,–		4

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
758b	Bestemmelse av hormoner, medikamenter og andre organiske forbindelser med RIA, EMIT	50,-		4
758c	Gass- eller væskekromatografisk metodikk etter forutgående ekstraksjon og rengjøring av ekstraktet eller forutgående enzymbehandling	50,-		4
758d	Bestemmelse av hormoner, medikamenter og andre organiske forbindelser med RIA, EMIT etter forutgående kromatografisk separasjon	75,-		4
758e	Gass- eller væskekromatografisk metodikk etter forutgående kromatografisk separasjon	75,-		4
758f	Særlig tidsrøvende og kompliserte hormonanalyser som nødvendiggjør flere kromatografiske separasjoner samt derivatdannelser for isolering eller isotopmerking	75,-		4
758g	Bestemmelse av aminosyremønster med aminosyreanalysator	69,-		4

Analyser utført samtidig i én prøve med en automatisk analysemaskin

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
759a	For inntil 6 rekvirerte analyser	21,-	F4	rep.
759b	For inntil 12 rekvirerte analyser	27,-	F4	rep.
759c	Flere enn 12 rekvirerte analyser	32,-	F4	rep.

Merknad F4

Taksten benyttes når laboratoriet tilbyr analysepakker (definerte kombinasjoner av analyser som utføres i samme prøve med ett analyseinstrument).

Nukleærmedisinske undersøkelser og terapi

Enkle og relativt lite tidkrevende undersøkelser

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
781a	Funksjonsundersøkelser	29,-	F5	rep. 50 %
	Funksjonsundersøkelser av glandulathyreoidea	29,-	F5	rep.
781b	Bestemmelse av blodvolum	29,-	F5	rep.
781c	Bestemmelse av vevsgjennomblødning	29,-	F5	rep.
781d	Bestemmelse av radioaktivitet i biologisk materiale	29,-	F5	rep.
781e	Bestemmelse av utskiftbart Na, K, H ₂ O	29,-	F5	rep.

Mer tidkrevende undersøkelser

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
782a	Schilling-test	59,-	F5	
782b	Schilling-test utført med intrinsic factor	30,-	F5	
782c	Gjentakelse av schilling test med intrinsic factor	59,-	F5	
782d	Bestemmelse av fettresorpsjon	59,-	F5	
782e	Bestemmelse av proteintap	59,-	F5	rep.
782f	Bestemmelse av serumeggehvittens biologiske halveringstid	59,-	F5	rep.
782g	Elektroforese eller kromatografi av radioaktive forbindelser	59,-	F5	rep.
782h	Bestemmelse av blodlegemers nydannelse	59,-	F5	rep.
782i	Enkle funksjonsundersøkelser, som enkel renografi	59,-	F5	rep.
783a	Scintigrafisk undersøkelse av organer	85,-	F5	rep.
783b	Tillegg for scintigrafisk undersøkelse av mer enn 3 forskjellige projeksjoner	42,-	F5	rep.

Funksjonsundersøkelser som krever særlig bearbeidelse

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
784a	Renografi med utvidet funksjonsvurdering	85,-	F5	rep.
784b	Radiomiksjonscystografi	85,-	F5	rep.
784c	Radiocardiografi	85,-	F5	rep.
784d	Schuntundersøkelser	85,-	F5	rep.

Meget kompliserte og ressurskrevende undersøkelser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
785a	Radiografi med utvidet funksjonsvurdering	113,	F5	rep.
		–		
785b	Ved arbeidsbelastning og gjentatt registrering av radiografi med utvidet funksjonsvurdering	59,–	F5	rep.
785c	Måling av regional cerebral blodsirkulasjon	113,	F5	rep.
		–		
785d	Bestemmelse av blodlegemers levetid	113,	F5	rep.
		–		
785e	Tomografi	113,	F5	rep.
		–		
786	Administrasjon av behandlingsdoser	24,–	F5	rep.

Merknad F5

For alle undersøkelsestakster gjelder at laboratoriets utgift til radioaktivt preparat utover kr 50,– per undersøkelse, skal belastes i tillegg til taksten. For administrasjon av behandlingsdoser gjelder at laboratoriets utgift til radioaktivt preparat i sin helhet skal belastes i tillegg til taksten.

Immunologi

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
791	Påvisning av antistoffer med indirekte immunfluorescensteknikk eller andre tilsvarende teknikker med merkede antistoffer	8,–		rep.
792	Påvisning av antigener i vev med direkte immunfluorescensteknikk eller andre tilsvarende immunologiske undersøkelser med merkede antistoffer (histoimmunologisk undersøkelse)			
792a	Oppsett med 1 antiserum	13,–		rep.
792b	Tillegg for hvert ytterligere antiserum	4,–		rep.

Undersøkelse av lymfocytter fra perifert blod

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
793a	Stimulering av lymfocytter i kultur, lymfocytt-transformasjonstest med 1 antigen eller mitogen	142,		rep.
		–		
793b	Tillegg for hvert ytterligere antigen eller mitogen	22,–		rep.
793c	Kvantitering av T- og B-lymfocytter fra perifert blod	26,–		rep.

Undersøkelser på L.E.-celler

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
794a	Fremstilling av preparat	7,–		rep.
794b	Tyding av preparat	11,–		rep.
795a	Påvisning av antistoffer mot DNA ved FARR-teknikk	18,–		rep.
795b	Påvisning av antistoff eller antigen ved immundiffusjon	10,–		rep.

Serologisk allergiundersøkelse

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
796a	Kvantitering av immunglobulin E med radio-immuno-assay (RIA) eller enzym-immuno-assay (EIA)	28,–	F6	rep.
796b	Kvantitering av allergen-spesifikke antistoff med RIA eller EIA	37,–	F6	rep.

Merknad F6

Taksten forutsetter rekvirering på eget skjema og utført ved laboratorium med nødvendig allergologisk ekspertise.

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
797	Påvisning av spermieagglutinin	7,–		rep.

Prøver på fagocytose og kjemotakse

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
798a	Nitroblue-tetrazoliumprøve (NBT) uten stimulering	28,–		rep.
798b	Nitroblue-tetrazoliumprøve (NBT) med endotoxinstimulering	35,–		rep.

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
798c	Kvantitativ fagocytoseprøve	86,-		rep.
798d	Kvantitativ kjemotakseprøve	88,-		rep.

Serologisk typebestemmelse av vevforlikelighetsantigener

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
799a	Typebestemmelse for 1 antigen	65,-		rep.
799b	Tillegg for hvert ytterligere antigen	3,-		rep.
799c	Tillegg for typebestemmelse av B- og T-lymfocytter	26,-		rep.
800a	Påvisning av lymfocytotoksiske antistoffer	36,-		rep.
800b	Identifikasjon av antistoffenes spesifisitet	119,-		rep.
		-		
800c	Tillegg for undersøkelser mot B- og T-lymfocytter	26,-		rep.

Andre undersøkelser

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
800d	Særdeles kostbare og kompliserte analyser. Bestemmelse av alkoholer, hormoner, medikamenter, stoffskifteprodukter og andre organiske forbindelser med kromatografisk eller immunometrisk metodikk etter forutgående kromatografisk separasjon. Bestemmelse av aminosyremønster med aminosyreanalysator.	159,-		0
870	Måling av benmineralinnhold – måling med DXA. Taksten kan ikke benyttes ved screeningundersøkelser. Taksten kan kun kreves av spesialister innen endokrinologi, nukleærmedisin, radiologi, revmatologi eller andre med dokumentert spesialkunnskap innen fagområdet metabolske bensykdommer. Taksten kan kun kreves 1 gang per år per pasient. Pasienten kan i tillegg avkreves egenandel iht. takst 899a.	73,-		0
871	Testing for human papiloma virus (HPV)	305,-	F7	0
		-		

Merknad F7

Takst 871 kan kreves når kriteriene for HPV-testing i Masseundersøkelsen mot livmorhalskreft følges.

*B Refusjoner for private røntgenvirksomheter**1 Radiologi*

For det samlede antall undersøkelser rekvisisjonen omfatter, kan det kreves én egenandel av pasienten, jf. takst 899a.

Hovedregelen er at det til enhver poliklinisk diagnostisk prosedyre eller intervensjon er knyttet én og bare én unik refusjonssats (kronebeløp). De prosedyrene det kan kreves refusjon inngår i kodeverket «Norsk klassifisering av radiologiske prosedyrer» (NCRP). Der fremgår det også hvilken refusjonskategori den enkelte prosedyre er plassert i.

Det kan kreves refusjon for de diagnostiske undersøkelser som inngår i kodeverket «Norsk klassifisering av radiologiske prosedyrer» (NCRP). Det kan kreves refusjon for de intervensjonsprosedyrer som inngår i NCRP, og som er plassert i en refusjonskategori. Se kodeveiledning og regelverk for finansiering av poliklinisk radiologi ved private røntgeninstitutt av for detaljer, jf. merknad B1.

Et gyldig refusjonskrav må minst inneholde en kode for enten en diagnostisk undersøkelse eller en intervensjon, jf. merknad B1.

Tabell B1 Refusjonskategorier og satser radiologi

Modalitet	Refusjonskategori	Kroner	Merknad
Røntgen	RG1	31	B1
Røntgen	RG2	61	B1
Røntgen	RG3	552	B1
Computer Tomografi	CT1	219	B1
Computer Tomografi	CT2	330	B1
Computer Tomografi	CT3	706	B1
MR	MR1	357	B1
MR	MR2	388	B1
MR	MR3	1072	B1
Ultralyd	UL1	39	B1
Ultralyd	UL2	65	B1

<i>Modalitet</i>	<i>Refusjonskategori</i>	<i>Kroner</i>	<i>Merknad</i>
Ultralyd		UL3	118 B1
Intervensjon		INT1	111 B1
Intervensjon		INT2	149 B1
Intervensjon		INT3	766 B1
Intervensjon		INT4	2023 B1

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Eg-</i> <i>en.</i>	<i>Ref.</i>	<i>Me-</i> <i>rk.</i>	<i>Rep.</i>
899a	Tillegg for undersøkelse/behandling for pasient fra helseregion hvor det regionale helseforetaket har avtale med instituttet.	224, –	0,–		0

2 Nukleærmedisin

Hovedregelen er at det til enhver poliklinisk nukleærmedisinsk prosedyre er knyttet én og bare én unik refusjonssats (kronebeløp). De prosedyrene det kan kreves refusjon for inngår i kodeverket «Norsk klassifisering av radiologiske prosedyrer» (NCRP). Der fremgår det også hvilken refusjonskategori den enkelte prosedyre er plassert i. Et gyldig refusjonskrav må i tillegg til en prosedyrekode alltid inneholde en tilleggskode for det radiofarmakum som benyttes. I samsvar med merknad B2 vil refusjon for radiofarmakum være etter regning, og kommer i tillegg til standardrefusjonen for den nukleærmedisinske prosedyren.

Se kodeveiledning og regelverk for finansiering av poliklinisk radiologi ved statlige helseinstitusjoner av for detaljer, jf. merknad B1.

Tabell B2: Refusjonskategorier og satser for nukleærmedisin

<i>Refusjonskategori</i>	<i>Refusjon</i>	<i>Merknad</i>
NM 1	356	B1, B2
NM 2	513	B1, B2
NM 3	733	B1, B2
NM 4	831	B1, B2
NM 5	1 074	B1, B2
PET 1	1 074	B1, B2

Merknad B1:

Se dokumentene på Helsedirektoratets nettsider (www.helsedir.no):

- Kodeverket «Norsk klassifisering av radiologiske prosedyrer (NCRP)»
- «Norsk klassifisering av radiologiske prosedyrer (NCRP), kodeveiledning for 2014»
- «Regelverk for finansiering av poliklinisk radiologi ved statlige helseinstitusjoner i 2014».

Merknad B2:

For alle undersøkelser gjelder at utgifter til radioaktive preparater utover kr 50 per undersøkelse, herunder kostnader til administrering av behandlingsdoser, kan belastes etter regning.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2014.

17. des. Nr. 1563 2013

Forskrift om endring i forskrift om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 17. desember 2013 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9 første ledd, § 16 og § 17, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. II (forordning (EU) nr. 288/2013). Kunngjort 20. desember 2013 kl. 15.00.

I

I forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen skal følgende punkter lyde:

under punktet om forordning (EF) nr. 256/2002:

(endret ved forordning (EF) nr. 1143/2007 og forordning (EU) nr. 288/2013),

under punktet om forordning (EF) nr. 1453/2004:

(endret ved forordning (EU) nr. 288/2013),

under punktet om forordning (EF) nr. 255/2005:
(endret ved forordning (EU) nr. 171/2011 og forordning (EU) nr. 288/2013),

under punktet om forordning (EF) nr. 1200/2005:
(endret ved forordning (EF) nr. 1445/2006, forordning (EF) nr. 516/2008, forordning (EU) nr. 104/2010, forordning (EU) nr. 170/2011, forordning (EU) nr. 1018/2012 og forordning (EU) nr. 288/2013),

under punktet om forordning (EF) nr. 166/2008:
(endret ved forordning (EU) nr. 288/2013),

under punktet om forordning (EF) nr. 378/2009:
(endret ved forordning (EU) nr. 288/2013),

I § 3 første ledd skal følgende punkter lyde:

under punktet om forordning (EF) nr. 256/2002:
(endret ved forordning (EF) nr. 1143/2007 og forordning (EU) nr. 288/2013),

under punktet om forordning (EF) nr. 1453/2004:
(endret ved forordning (EU) nr. 288/2013),

under punktet om forordning (EF) nr. 255/2005:
(endret ved forordning (EU) nr. 171/2011 og forordning (EU) nr. 288/2013),

under punktet om forordning (EF) nr. 1200/2005:
(endret ved forordning (EF) nr. 1445/2006, forordning (EF) nr. 516/2008, forordning (EU) nr. 104/2010, forordning (EU) nr. 170/2011, forordning (EU) nr. 1018/2012 og forordning (EU) nr. 288/2013),

under punktet om forordning (EF) nr. 1876/2006:
(endret ved forordning (EU) nr. 288/2013),

under punktet om forordning (EF) nr. 166/2008:
(endret ved forordning (EU) nr. 288/2013),

under punktet om forordning (EF) nr. 378/2009:
(endret ved forordning (EF) nr. 288/2013),

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

Tabeller

Endringer som gjøres under avsnittet «Tabeller»

Tabell nr. 1 over førtilsetningsstoffer godkjent etter direktiv 70/524/EØF og videreført i forordning (EF) nr. 1831/2003 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer erstattes med konsolidert tabell:

For å lese tabellen se her:

Tabell nr. 2 over godkjente tilsetningsstoffer i fôrvarer etter forordning (EF) nr. 1831/2003 erstattes med konsolidert tabell:

For å lese tabellen se her:

17. des. Nr. 1564 2013

Forskrift om endring i forskrift om utfasing av særfradraget for store sykdomsutgifter

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 17. desember 2013 med hjemmel i lov 9. desember 2011 nr. 52 om endringer i skatteloven del V, jf. lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven). Kunngjort 20. desember 2013 kl. 15.00.

I

I forskrift 30. mars 2012 nr. 270 om utfasing av særfradraget for store sykdomsutgifter gjøres følgende endring:

§ 3 skal lyde:

Nedtrapping av særfradraget for inntektsårene 2013 og 2014

For inntektsårene 2013 og 2014 gis særfradrag med 67 prosent av fradragsberettigede utgifter.

II

Endringen under I trer i kraft straks og gjelder for inntektsåret 2014.

17. des. Nr. 1565 2013

Forskrift om endring i forskrift om særavgifter

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 17. desember 2013 med hjemmel i lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter § 1, lov 4. juni 1954 nr. 2 om sprit, brennevin, vin og isopropanol til teknisk og vitenskapelig bruk m.v., lov 19. juni 1964 nr. 1 om tilvirkning og omdestillasjon av sprit, brennevin og isopropanol og om beskatning av sprit, brennevin, vin, fruktvin, mjød og isopropanol og Stortingets avgiftsvedtak. Kunngjort 20. desember 2013 kl. 15.00.

I

I forskrift 11. desember 2001 nr. 1451 om særavgifter gjøres følgende endringer:

§ 3–1–1 nytt tiende ledd skal lyde:

- (10) Følgende varer skal avgiftslegges som erstatningsvarer for tobakk:
- a) urtesigaretter,
 - b) vannpipemelasse av urter.

§ 3–1–2 skal lyde:

§ 3–1–2. Avgiftsgrunnlag og -beregning

- (1) Med en sigarett menes en sigarett som har en lengde til og med 90 mm, som to regnes sigaretten dersom den har en lengde på over 90 mm, men maks 180 mm osv. Filter og munnstykke tas ikke med ved beregningen av lengden.
- (2) Ved beregning av avgift på sigaretter, sigarettpapir og sigarettkylser legges antall stykk av innholdet i forbrukerpakningen til grunn.
- (3) Ved beregning av avgift på sigarer, røyketobakk, skråtobakk og snus legges varens nettovekt til grunn. Vekten av fastmunnstykke skal tas med i den nettovekt som danner grunnlaget for beregning av avgiften.

§ 3–2–4 annet ledd skal lyde:

- (2) Alle forbrukerpakninger som inneholder avgiftspliktige varer, skal være klart merket med rominnhold, produktets alkoholinnhold og produsentens navn og hjemsted. Alkoholinnhold skal være merket i samsvar med forskrift 21. desember 1993 nr. 1385 om merking mv av næringsmidler § 23 og vedlegg III til forskriften, dersom ikke annet følger av forskrift 21. mars 2013 nr. 370 om vin eller forskrift 11. oktober 2006 nr. 1148 om alkoholsterke og aromatiserte drikker mv.

§ 3–4–1 annet ledd skal lyde:

- (2) Avgiftsplikten omfatter ikke:
 - a) blandinger av ellers avgiftsfrie produkter,
 - b) juice og saft, også rekonstruert fra konsentrat, såfremt det ikke er tilsatt sukker eller kunstig søtstoff,
 - c) alkoholfrie drikkevarer som tilfredsstillende vilkårene i forskrifter 15. april 1977 nr. 9636 for produksjon merking og omsetning av spiseis.

§ 3–7–4 annet ledd skal lyde:

- (2) Det gis avgiftsrefusjon etter følgende tabell:

	Refusjon (øre/l) ved forskjellige rensegrader (%)								
	10–24	25–34	35–44	45–54	55–64	65–74	75–84	85–94	95–100
Pst. svovel i oljen	10–24	25–34	35–44	45–54	55–64	65–74	75–84	85–94	95–100
T.o.m. 0,05	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Over 0,05 t.o.m. 0,25	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	7,9	7,9	7,9
0,25 t.o.m. 0,50	0,0	0,0	0,0	7,9	7,9	7,9	7,9	15,8	15,8
0,50 t.o.m. 0,75	0,0	0,0	7,9	7,9	7,9	15,8	15,8	15,8	23,7
0,75 t.o.m. 1,00	0,0	7,9	7,9	15,8	15,8	15,8	23,7	23,7	31,6

§ 3–9–5 sjette ledd skal lyde:

- (6) Regiontollstedet utbetaler tilskudd etter følgende grupper og satser:

<u>Bensinforbruk:</u>	<u>Tilskudd kr:</u>
Under 100 liter	0 kr
100–299 liter	1 216 kr
300–599 liter	2 306 kr
600–899 liter	3 563 kr
900–1 199 liter	4 708 kr
1 200–1 499 liter	5 844 kr

<i>Bensinforbruk:</i>	<i>Tilskudd kr:</i>
1 500 liter og over	7 305 kr

Tilskudd gis årlig. Utbetalingen skjer etterskuddsvis.

§ 3-11-1 tredje ledd skal lyde:

(3) Som biodiesel anses olje produsert av biomasse, og som egner seg og er ment brukt til framdrift av motorvogn. All biodiesel er omfattet av avgiftsplikten, også i blanding med mineralolje. Bærekraftskriteriene anses oppfylt når biodieselen oppfyller kriteriene i forskrift 1. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften) § 3-6 til § 3-9, og oppfyllelsen er rapportert til Miljødirektoratet etter produktforskriften § 3-10 og verifisert etter § 3-11.

§ 3-13-3 første ledd skal lyde:

(1) Med avfall menes avfall etter lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall.

§ 3-15-1 første ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Avgiftsplikten omfatter også båtmotorer til bruk i vannscootere og jetski.

§ 3-15-3 tredje ledd annet punktum skal lyde:

Produsent, importør og forhandler kan søke tollregionen om refusjon av innbetalt avgift.

§ 3-19-1 skal lyde:

Avgiftsplikten omfatter utslipp av nitrogenoksider (NO_x) ved energiproduksjon fra følgende kilder:

- framdriftsmaskineri med samlet installert effekt på mer enn 750 kW,
- motorer, kjeler og turbiner med samlet installert innfyrt effekt på mer enn 10 MW,
- fakler på innretninger på norsk kontinentalsokkel og anlegg på land.

§ 3-19-2 annet ledd første punktum skal lyde:

For luftfartøy gjelder avgiftsplikten utslipp mellom norske landingsplasser og mellom norsk landingsplass og innretning på norsk kontinentalsokkel.

§ 3-19-2 fjerde ledd skal lyde:

(4) For andre utslippsenheter, herunder faste og flyttbare innretninger som driver petroleumsvirksomhet, gjelder avgiftsplikten i Norge og på norsk kontinentalsokkel.

§ 3-19-3 bokstav c og d skal lyde:

- «innenriks fart» – fart mellom to norske havner og mellom norsk havn og Svalbard, Jan Mayen, bilandene og innretninger på norsk kontinentalsokkel,
- «innretninger på norsk kontinentalsokkel» – anlegg eller installasjon, herunder flytende, som har tilknytning til utnyttelsen av naturforekomster i havområdene utenfor norsk territorialfarvann,

§ 3-19-3 bokstav h skal lyde:

- «havn» – ethvert sted der et fartøy kan legge til kai, verksted eller sokkelinnretning og ethvert sted innenfor territorialgrensen der et fartøy laster eller lossers gods eller setter av eller tar om bord personer,

§ 3-19-7 annet punktum skal lyde:

Kompetent myndighet er for denne avgiften Miljødirektoratet for landbasert virksomhet, Sjøfartsdirektoratet for fartøy, Luftfartstilsynet for luftfartøy og Oljedirektoratet for innretninger på norsk kontinentalsokkel.

§ 3-19-12 første ledd skal lyde:

(1) Utslipp fra enheter som er omfattet av «Miljøavtale om reduksjon av NO_x-utslipp for perioden 2011–2017» er fritatt for avgift.

Kap. 4-1 Verneverdige fartøy, museumsjernbaner, tekniske og industrielle kulturminner og tekniske anlegg på museumssektoren oppheves.

§ 5-1 bokstav g og ny bokstav h skal lyde:

- virksomheter som eier NO_x-avgiftspliktige anlegg, fartøy, luftfartøy eller kjøretøy, med unntak av virksomheter som kun har avgiftsfrie utslipp eller utenlandske virksomheter som benytter representant registrert etter § 5-2 bokstav d,
- operatører for NO_x-avgiftspliktige innretninger på norsk kontinentalsokkel, herunder flyttbare innretninger som driver petroleumsvirksomhet.

§ 5-2 bokstav d skal lyde:

- representant for utenlandsk virksomhet som eier NO_x-avgiftspliktige fartøy eller luftfartøy.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2014.

17. des Nr. 1566 2013

Forskrift om endring i skattebetalingsforskriften

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 17. desember 2013 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven) § 11–7. Kunngjort 20. desember 2013 kl. 15.00.

I

I forskrift 21. desember 2007 nr. 1766 til utfylling og gjennomføring mv. av skattebetalingsloven (skattebetalingsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 11–4–5 skal lyde:

Det skal ytes renter etter skattebetalingsloven § 11–4 ved refusjon etter § 4–2–1 i forskrift 11. desember 2001 nr. 1451 om særavgifter, jf. § 11–6–1.

§ 11–6–1 skal lyde:

Renten etter § 11–4–5 fastsettes til 0,7 prosent p.a.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2014.

17. des. Nr. 1567 2013

Forskrift om innkreving av avgift til fiskeriforskning og overvåkning (fiskeriforskningsavgiften)

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 17. desember 2013 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressurser (havressurslova) § 55. Kunngjort 20. desember 2013 kl. 15.00.

§ 1. *Formål*

Denne forskrift har til formål å legge forholdene til rette for korrekt innkreving av en avgift til fiskeriforskning og overvåkning (fiskeriforskningsavgiften) som skal dekke deler av kostnadene ved å skaffe nødvendig kunnskapsgrunnlag for fiskeriforvaltningen. Avgiften skal tilfalle staten.

§ 2. *Avgiftsgrunnlag og avgiftsplikt*

Det skal betales fiskeriforskningsavgift av brutto fangstverdi for all fangst som til enhver tid er omfattet av salgslagenes enerett til førstehåndsomsetning etter fiskesalgslagsloven. Fiskers avgiftsplikt gjelder også når fangst leveres i utlandet, og når fisker selv overtar fangsten.

Avgift for fiskeriforskning og overvåkning betales med den sats som er vedtatt av Stortinget ved behandlingen av det årlige statsbudsjettet. Avgiftssatsen kunngjøres på samme måte som andre statlige avgifter og også av salgslagene.

Skyldig avgift er tvangsgrunnlag for utlegg.

§ 3. *Innkreving av avgift*

Fiskeriforskningsavgiften innkreves av salgslagene, og trekkes fra fangstoppjøret før utbetaling til fisker. Det skal fremkomme av oppjøret hvilket avgiftsgrunnlag som er benyttet, og hvor mye avgiften utgjør.

Den som leverer og den som mottar fangst har plikt til å gi de opplysninger som er nødvendige for at salgslagene skal kunne beregne avgiften.

Salgslagenes kostnader knyttet til innkreving og videresending av avgiftsmidlene skal dekkes av de innkrevde avgiftsmidlene.

§ 4. *Terminoppgaver og oppgjør til Fiskeridirektoratet*

Salgslagene skal av eget tiltak beregne avgiften for hver oppgjørsperiode, gi terminoppgave over beregningen til Fiskeridirektoratet og innbetale avgiften til de tider som er fastsatt her i forskriften.

Terminoppgaven gis på skjema fastsatt av Fiskeridirektoratet, og skal være undertegnet av salgslaget.

§ 5. *Forfall, renter mv.*

Oppgjørsperiodene og forfallstidspunktet for periodene er:

januar–februar	25. mars
mars–april	25. mai
mai–juni	25. juli
juli–august	25. september
september–oktober	25. november
november–desember	25. januar.

Når avgiften forfaller til betaling på lørdag eller helligdag utskytes forfallstidspunktet til nærmeste påfølgende hverdag.

Ved for sen innbetaling av avgift beregnes forsinkelsesrente fra forfallstidspunktet for avgiftskravet og fram til betaling skjer. Lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m. § 2 andre ledd gjelder tilsvarende.

§ 6. *Kontroll av salgslagene og den avgiftspliktige*

Fiskeridirektoratet skal føre kontroll med at salgslagene sender terminoppgaver og foretar innbetalinger i samsvar med reglene og de pålegg som er gitt. Fiskeridirektoratet kan foreta bokettersyn hos den som foretar oppgjør av avgiften og kan kreve framlagt terminoppgaver, regnskapsmateriale og andre dokumenter som har betydning for kontrollen.

§ 7. *Utlegg*

Skyldig avgift er tvangsgrunnlag for utlegg.

§ 8. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft fra 1. januar 2014.

17. des. Nr. 1568 2013

Forskrift om endring i utlendingsforskriften (gjennomføring av Dublin III-forordningen)

Hjemmel: Fastsatt av Justis- og beredskapsdepartementet 17. desember 2013 med hjemmel i lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 126, jf. delegeringsvedtak 9. oktober 2009 nr. 1260 og omorganiseringsvedtak 18. desember 2009 nr. 1582. Kunngjort 20. desember 2013 kl. 15.00.

I

I forskrift 15. oktober 2009 nr. 1286 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 7–3 oppheves.

§ 7–4 første ledd siste punktum skal lyde:

Når tilknytningen er familiemedlemmer i riket, skal definisjonen av familiemedlemmer i Dublin III-forordningens artikkel 2 bokstav g, legges til grunn.

§ 8–2 tredje ledd bokstav c skal lyde:

- c) har gitt uriktige opplysninger om tidligere opphold i trygt første asylland eller i land som deltar i Dublinsamarbeidet, jf. lovens § 32 fjerde ledd, eller

§ 17–2 første ledd første punktum skal lyde:

Med mindre søkeren blir bortvist til et første asylland eller land som deltar i Dublinsamarbeidet, jf. lovens § 32 fjerde ledd, skal asylintervju foretas snarest mulig.

§ 17–33 første ledd ny bokstav j skal lyde:

- j) helseopplysninger om den personen som skal overføres.

§ 17–33 annet ledd nytt siste punktum skal lyde:

For oversending av opplysninger som nevnt i første ledd bokstav j, er det også et vilkår at asylsøkeren har samtykket til slik oversending med mindre vedkommende er fysisk eller juridisk ute av stand til å gi slikt samtykke og overføringen er nødvendig for å beskytte en persons vitale interesser.

§ 18–1 fjerde ledd skal lyde:

For behandling av fingeravtrykk i henhold til Dublin-samarbeidet, jf. lovens § 32 fjerde ledd, gjelder reglene i § 18–5 til § 18–11.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2014.

17. des. Nr. 1569 2013

Forskrift om regulering av fiske etter kolmule i 2014

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 17. desember 2013 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 14 og § 16 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 20. desember 2013 kl. 15.00.

§ 1. *Generelt forbud*

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande kolmule i 2014.

§ 2. Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy med adgang til å delta fiske og lande 190 000 tonn kolmule i Norges territorialfarvann og økonomiske sone, fiskerisonen ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann. Av dette kvantum avsettes 1 500 tonn til dekning av bifangst.

§ 3. Kvotefleksibilitet over årsskiftet på gruppenivå

Ved overfiske eller underfiske på inntil 10 % i 2013 kan Fiskeridirektoratet belaste eller godskrive gruppekvote med et tilsvarende kvantum i 2014.

Ved overfiske eller underfiske på inntil 10 % i 2014 kan Fiskeridirektoratet belaste eller godskrive gruppekvote med et tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2015.

Dersom det gjenstår mer enn 10 % av en fartøygruppes restkvote, kan den overskytende kvoten reforderes til de andre fartøygruppene.

§ 4. Gruppekvote for fartøy med kolmuletråltillatelse

Fartøy med kolmuletråltillatelse, jf. § 2–23 i forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften), kan fiske og lande inntil 147 030 tonn kolmule i Norges territorialfarvann og økonomiske sone, fiskerisonen ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann.

§ 5. Gruppekvote for fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse

Fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse, jf. § 2–6 og § 2–10 i konsesjonsforskriften, kan fiske og lande inntil 41 470 tonn kolmule i Norges territorialfarvann og økonomiske sone, fiskerisonen ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann.

I Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone kan fartøy med nordsjøtråltillatelse bare fiske og lande kolmule sør for 64° N.

§ 6. Kvoter på fartøynivå for fartøy med kolmuletråltillatelse

Fiskeridirektoratet kan fastsette fartøykvoter og områdedelkvoter for fartøy med kolmuletråltillatelse.

Fiskeridirektoratet kan også fastsette et kvotefleksibilitetsgrunnlag for beregning av overføring av kvoter mellom år på fartøynivå. Fartøy med kolmuletråltillatelse som er tildelt kvoter etter første ledd kan underfiske kvotefleksibilitetsgrunnlaget med inntil 10 % i 2014. Etter at kvoter tildelt etter første ledd er utnyttet kan fartøy med kolmuletråltillatelse overfiske kvotefleksibilitetsgrunnlaget med inntil 10 % i 2014.

Fartøy som benytter adgangen beskrevet i andre ledd vil bli belastet eller godskrevet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2015. Fartøy som benyttet samme adgang i 2013 vil bli belastet eller godskrevet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2014.

Fartøy som i 2014 benytter slumpfiskeordningen i tråd med forskrift 4. mars 2005 nr. 193 om strukturkvoteordning mv. for havfiskeflåten § 15, kan ikke benytte adgangen til kvotefleksibilitet på fartøynivå.

§ 7. Kvoter på fartøynivå for fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse

Fiskeridirektoratet kan fastsette fartøykvoter og områdedelkvoter for fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse på grunnlag av basiskvote. Ved beregning av basiskvote nyttes fartøyets fastsatte konsesjonskapasitet, jf. konsesjonsforskriften § 2–8 annet ledd og § 2–12 annet ledd.

Kvotene til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere fartøyets basiskvote med en faktor fastsatt av Fiskeridirektoratet.

Fiskeridirektoratet kan også fastsette et kvotefleksibilitetsgrunnlag for beregning av overføring av kvoter mellom år på fartøynivå. Etter at kvoter tildelt etter første og andre ledd er utnyttet kan fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse overfiske kvotefleksibilitetsgrunnlaget med inntil 10 % i 2014.

Fartøy som benytter adgangen beskrevet i tredje ledd vil bli belastet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2015. Fartøy som benyttet samme adgang i 2013 vil bli belastet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2014.

Fartøy som i 2014 benytter slumpfiskeordningen i tråd med forskrift av 4. mars 2005 nr. 193 om strukturkvoteordningen for havfiskeflåten § 15, kan ikke benytte adgangen til kvotefleksibilitet på fartøynivå.

§ 8. Partråling

Uten hinder av forbudene i § 9 og § 10 kan fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse som partråler på følgende vilkår fordele kvantumet ved landing, uavhengig av hvilket fartøy som fører fangsten:

- Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.
- Fartøyene i partrållaget må fiske med samme redskap, og to fartøy kan dra med inntil 2 wire i hver sin vinge av trålrøskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.
- Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20 % av fangsten per landing fordeles til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.
- Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.
- Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn to andre fartøy i løpet av reguleringsåret.
- Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

- g) Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 9. *Kvoteutnyttelse*

Hvert fartøy kan bare fiske og lande én kvote av de enkelte fiskeslag innenfor reguleringsåret. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved kjøp av fartøy skal det gjøres fradrag i kvoten for det kvantum kjøper har fisket og levert innenfor reguleringsåret med annet fartøy.

Ved kjøp av fartøy som i reguleringsåret har fisket og levert hele eller deler av selgers kvotegrunnlag i det aktuelle fiskeriet, skal det gjøres fradrag for dette kvantumet i kjøpers kvotegrunnlag inneværende reguleringsår.

Når det ved kjøp gjøres fradrag etter både andre og tredje ledd, skal bare det kvantum som er størst, trekkes fra.

Det kan gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og ikke har skiftet eier de siste to årene.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra bestemmelsen i første og tredje ledd for fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt.

§ 10. *Overføring av fangst*

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Det er likevel tillatt å overføre fangst på feltet mellom fartøy som fisker med not og trål dersom fartøyene er egnet, bemannet og utrustet for fiske.

Det er ikke tillatt å overføre fangst som er tatt om bord.

§ 11. *Avkortning av kvote ved dumping eller neddreping*

Er kolmule forsettlig eller uaktsomt dumpet eller på annen måte drept ned, kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak om en forholdsmessig avkortning av kvoten.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 12. *Bemyndigelse*

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvotene, gruppekvotene eller områdekvotene er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 13. *Overtredelsesgebyr*

Foretak og den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift, kan ilegges overtredelsesgebyr i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 59 og forskrift 20. desember 2011 nr. 1437 om bruk av tvangsmulkt og overtredelsesgebyr ved brudd på havressursloven.

§ 14. *Straff*

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressursloven) § 60, § 61, § 64 og § 65, eller lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 31. På samme måte straffes forsøk og medvirkning.

§ 15. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft 1. januar 2014 og gjelder til og med 31. desember 2014.

17. des. Nr. 1570 2013

Forskrift om endring i forskrift om gebyrregulativ for sentral godkjenning av foretak for ansvarsrett etter forskrift om byggesak § 13–8, jf. plan- og bygningsloven § 22–5 første ledd

Hjemmel: Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 17. desember 2013 med hjemmel i forskrift 26. mars 2010 nr. 488 om byggesak (byggesaksforskriften) § 13–8, jf. lov 27. juni 2008 nr. 71 om planlegging og byggesaksbehandling (plan- og bygningsloven) § 22–5. Kunngjort 20. desember 2013 kl. 15.00.

I

I forskrift 29. juni 2010 nr. 989 om gebyrregulativ for sentral godkjenning av foretak for ansvarsrett etter forskrift om byggesak § 13–8, jf. plan- og bygningsloven § 22–5 første ledd gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

§ 1. Følgende gebyrer fastsettes for sentral godkjenning av foretak for funksjonene søker, prosjekterende, utførende og kontrollerende:

Årsgebyr for å inneha sentral godkjenning	kr	2 100
Behandlingsgebyr for søknad om sentral godkjenning	kr	0

Gebyr for fornyelse eller endring av sentral godkjenning

kr 0

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2014.

17. des. Nr. 1571 2013**Forskrift om endring i forskrift om fastsetjing og endring av fostringstilskot**

Heimel: Fastsett av Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet 17. desember 2013 med heimel i lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre (barnelova) § 71 og § 74. Kunngjort 20. desember 2013 kl. 15.00.

I

I forskrift 15. januar 2003 nr. 123 om fastsetjing og endring av fostringstilskot blir desse endringane gjorde:

§ 6 andre stykke skal lyde:

Fastsette midla til skatt tek omsyn til skatt på allmenn inntekt før frådrag for gjeldsrenter o.a. og trygdeavgift. Som allmenn inntekt reknast i denne samanhengen den inntekta som er fastsett etter denne forskrifta § 4. Frådraga er minstefrådrag og personfrådrag. Minstefrådraget skal reknast ut frå satsane for pensjonsinntekt. Skattebelastninga i tilskotsevnevurderinga skal setjast til 27 prosent og trygdeavgifta til 8,2 prosent.

«Vedlegg. Grunnlagstal for utrekning av fostringstilskot» skal lyde:

Vedlegg. Grunnlagstal for utrekning av fostringstilskot

Grunnlagstala her blir endra kvart år.

Underhaldskostnaden etter § 3 (kroner per måned)

Underhaldskostnaden som skal fordelast mellom foreldra, utgjer kostnader minus barnetrygd. Barnetrygda kjem ikkje til frådrag for barn over 18 år.

Forbruksutgifter og buutgifter

<i>Alderen til barnet</i>	<i>0–5 år</i>	<i>6–10 år</i>	<i>11–14 år</i>	<i>15 år og meir</i>
Forbruksutgifter	3 279	4 540	5 256	6 106
Buutgifter	2 232	2 232	2 232	2 232

Utgifter til barnetilsyn når tilskotsmottakaren mottek stønad til barnetilsyn frå folketrygda

	<i>64 prosent stønad</i>
Heiltidsbarnehage	506
Deltid, park	203

Utgifter til skolefritidsordning når tilskotsmottakaren mottek stønad til barnetilsyn frå folketrygda

	<i>64 prosent stønad</i>
SFO inntil 20 timar per veke	463
SFO inntil 10 timar per veke	281

*Frådrag**Barnetrygd**Tilskotsevne etter § 6 (kroner per måned)**Midlar til eige underhald og buutgifter*

	<i>Einslege</i>	<i>Gifte/sambuande</i>
Midlar til eige underhald	7 713	6 530
Buutgifter	7 390	4 862

Midlar til underhald av eigne barn i eigen husstand

<i>Barnet har ein bustad</i>	<i>Barnet har delt bustad</i>
2 943	1 471

Skattebelastninga i tilskotsevnevurderinga skal setjast til 27 prosent og trygdeavgifta til 8,2 prosent. Minstefrådraget og personfrådraget skal reknast inn.

Samværsfrådrag etter § 9 (kroner per månad)

<i>Alderen til barnet</i>	<i>0–5 år</i>	<i>6–10 år</i>	<i>11–14 år</i>	<i>15 år og meir</i>
Ikkje samvær/samvær mindre enn samværsklasse 1	0	0	0	0
Samværsklasse 1 (2–3 netter eller 2 eller fleire dagar per månad)	198	285	344	403
Samværsklasse 2 (4–8 netter per månad)	655	943	1 139	1 336
Samværsklasse 3 (9–13 netter per månad)	1 773	2 174	2 448	2 723
Samværsklasse 4 (14–15 netter per månad)	2 226	2 729	3 073	3 419

II

Endringane gjeld frå 1. januar 2014.

18. des. Nr. 1572 2013

Forskrift om oppheving av forskrift om overgangsregler ved innføring av nye avskrivningsregler m.v.

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 18. desember 2013 med hjemmel i lov 1. juni 1984 nr. 33 om endring i lov av 18. august 1911 nr. 8 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) del II. Kunngjort 20. desember 2013 kl. 15.00.

I

Forskrift 29. august 1984 nr. 1582 om overgangsregler ved innføring av nye avskrivningsregler m.v. oppheves.

II

Endringen under I trer i kraft straks.

9. des. Nr. 1573 2013

Forskrift om endring i forskrift om legemiddelgrossister og legemiddelforskriften

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 9. desember 2013 med hjemmel i lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. (legemiddeloven) § 6, § 14 og § 28 og delegeringsvedtak 20. desember 2002 nr. 1734. Kunngjort 23. desember 2013 kl. 14.45.

I

I forskrift 21. desember 1993 nr. 1219 om grossistvirksomhet med legemidler gjøres følgende endringer:

§ 4 skal lyde:

Grossister som leverer til apotek, må som hovedregel innen 24 timer kunne levere hvor som helst i landet. I områder med vanskelige kommunikasjonsforhold skal leveranse som hovedregel skje innen 48 timer. Leveringsplikten omfatter alle legemidler som grossisten fører. Når særlige grunner foreligger, kan Statens legemiddelverk gjøre unntak fra dette kravet.

Grossister som leverer til apotek, kan pålegges en forsyningsplikt for leveranser utenom normal åpningstid.

Overfor utsalgssted som omsetter legemidler etter forskrift 14. august 2003 nr. 1053 om omsetning mv. av visse reseptfrie legemidler utenom apotek gjelder ikke kravet i første ledd. Grossisten bestemmer selv hvilke utsalgssteder utenom apotek denne ønsker å handle med. Leveringstid skal i slike tilfelle avtales mellom grossist og utsalgssted.

Grossist som omsetter legemidler til en virksomhet som ikke er apotek og som driver detalj salg av reseptfrie legemidler, må levere de legemidler som denne virksomheten etterspør dersom disse inngår i minimumsutvalget som nevnt i forskrift 14. august 2003 nr. 1053 om omsetning mv. av visse reseptfrie legemidler utenom apotek § 9.

§ 14 fjerde ledd bokstav b oppheves. Nåværende bokstav c og d blir ny bokstav b og c.

§ 15 tredje ledd oppheves.

§ 23 første ledd første punktum skal lyde:

Grossister som leverer til apotek, skal gi opplysninger som nevnt i § 20 første ledd og § 21 for hver måned.

§ 23 annet ledd oppheves.

II

I forskrift 18. desember 2009 nr. 1839 om legemidler (legemiddelforskriften) gjøres følgende endring:

§ 12–18 første og annet ledd skal lyde:

Grossist, som fører et legemiddel som er oppført i byttelisten (vedlegg II til forskrift om rekvirering og utlevering av legemidler fra apotek) og det er fastsatt trinnpris etter § 12–13 flg., skal tilby apotek minst ett legemiddel innen hver byttegruppe til en AIP, som med tillegg av maksimal apotekavance, ikke er høyere enn at apotek kan selge legemidlet til en AUP lavere eller tilsvarende trinnprisen for byttegruppen. Dersom et legemiddel leveres i både små og store pakninger, skal apotek tilbys både liten og stor pakning i samsvar med første punktum.

Grossister kan ikke kreve en avanse som overstiger 15 prosent av grossistens innkjøpspris, for legemidler som omfattes av § 12–14 og apoteket selv har inngått leverandøravtale for. Dersom en avanse på 15 prosent er åpenbart urimelig, kan det i enkelttilfeller gjøres unntak.

III

Forskriften trer i kraft 1. januar 2015.

11. des. Nr. 1574 2013

Forskrift for distrikts- og regionalpolitiske virkemidler

Hjemmel: Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 11. desember 2013 med hjemmel i Stortingets årlige budsjettvedtak. Kunngjort 23. desember 2013 kl. 14.45.

Kapittel I. Innledende bestemmelser

§ 1. Formål

Denne forskriften regulerer forvaltningen og bruken av de distrikts- og regionalpolitiske virkemidlene over statsbudsjettets kapittel 551, post 60 Tilskudd til fylkeskommuner for regional utvikling og post 61 Næringsrettede midler, kompensasjon for økt arbeidsgiveravgift.

Midlene skal forvaltes og brukes i samsvar med Stortingets budsjettvedtak, denne forskriften med retningslinjer og oppdragsbrevet fra Kommunal- og moderniseringsdepartementet.

Forskriften regulerer forholdet mellom tilskuddsforvalter og tilskuddsmottaker og får anvendelse for alle tilskuddsforvaltere som forvalter midler over kapittel 551, postene 60 og 61.

§ 2. Geografisk virkeområde

Midler til regional utvikling skal i hovedsak brukes innenfor det distriktpolitiske virkeområdet. Det vises for øvrig til enhver tid gjeldende virkeområder.

Noen av midlene kan brukes utenfor virkeområdet for å utløse det regionale verdiskapingspotensialet og for å utvikle attraktive regioner og senter for folk og næringsliv i alle deler av landet.

§ 3. Definisjoner

Følgende definisjoner legges til grunn i denne forskriften:

1. *Kunngjøring*:¹ En offentliggjøring av hovedelementene i en tilskuddsordning.
 2. *Nasjonale virkemiddelaktører*: Innovasjon Norge, SIVA og Norges Forskningsråd.
 3. *Tilskudd*: Er offentlig² og omfatter enhver fordel som har de samme økonomiske virkningene som rene pengeoverføringer.
 4. *Tilskuddsbrev*: Tilsagn om tilskuddsbeløp på grunnlag av innvilget søknad skal bekreftes med et tilskuddsbrev.³
 5. *Tilskuddsforvalter*: Den som forvalter tilskudd i henhold til denne forskriften.
 6. *Tilskuddsordning*:⁴ Administrativt system der tilskudd kan tildeles et bestemt formål og som inneholder følgende hovedelementer:
 - Målet med ordningen
 - Kriterier for måloppnåelse
 - Tildelingskriterier, herunder støtteandel og beregningsregler
 - Oppfølging og kontroll
 - Evaluering.
- 1 Jf. bestemmelser 12. desember 2003 nr. 1939 om økonomistyring i staten, med endringer senest 18. september 2013 nr. 1104, punkt 6.3.2.
- 2 Jf. lov 27. november 1992 nr. 109 om gjennomføring i norsk rett av hoveddelen i avtale om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS-loven), kapittel 2 Statsstøtte.
- 3 Jf. bestemmelser 12. desember 2003 nr. 1939 om økonomistyring i staten, med endringer senest 18. september 2013 nr. 1104, punkt 6.3.3.
- 4 Jf. bestemmelser 12. desember 2013 nr. 1939 om økonomistyring i staten, med endringer senest 18. september 2013 nr. 1104, 6.2.1.1.

Kapittel II. Forvaltningsstruktur

§ 4. Forvaltere

Kommunal- og moderniseringsdepartementet gir øremerkede rammer til fylkeskommunene gjennom årlige oppdragsbrev.

Fylkeskommunene kan videredelegere¹ hele eller deler av forvaltningen til kommuner, regionråd, de nasjonale virkemiddelaktørene og unntaksvis til andre rettssubjekter.²

Alle forvaltere skal kunngjøre tilskuddsordningene gjennom (det til enhver tid gjeldende systemet departementet bestemmer) www.regionalforvaltning.no og på en slik måte at målgruppen nås.³

De nasjonale virkemiddelaktørene er ikke pålagt å bruke departementets forvaltningsportal.

1 Jf. bestemmelser 12. desember 2003 nr. 1939 om økonomistyring i staten, med endringer senest 18. september 2013 nr. 1104, punkt 6.2.2.4.

2 Jf. lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 1 siste setning.

3 Jf. bestemmelser 12. desember 2003 nr. 1939 om økonomistyring i staten, med endringer senest 18. september 2013 nr. 1104, punkt 6.3.2.

§ 5. Forvaltning av bedriftsrettede virkemidler

Innovasjon Norge¹ forvalter følgende bedriftsrettede midler:

- Distriktsrettede investeringstilskudd og utviklingstilskudd til enkeltbedrifter og til etablerere.
- Risikolån, herunder ansvarlige lån, gjeldsbrevslån og pantelån, garantier for investeringsslån og driftskreditter.

Fylkeskommunen eller andre tilskuddsforvaltere skal ikke gi støtte til tiltakene over. Kommuner og regionråd kan gjennom kommunale og regionale næringsfond gi tilskudd i henhold til bokstav a.

1 Jf. lov 19. desember 2003 nr. 130 om Innovasjon Norge, kapittel 3 Selskapets virksomhet.

Kapittel III. Om tildeling av tilskudd

§ 6. Hvem kan søke

Alle offentlige og private aktører og virksomheter med konkrete prosjekter/tiltak kan søke dersom de faller innenfor målgruppen for tilskuddsordningen.

§ 7. Overordnede tildelingskriterier

Det kan søkes om tilskudd til prosjekter/tiltak som oppfyller følgende kriterier:

- Er i tråd med fylkeskommunens mål og strategier for distrikts- og regionalpolitikk.
- Kan sannsynliggjøre distrikts- og regionalpolitisk virkning.
- Har god kvalitet og hvor søker har god gjennomføringsevne.
- Tilskuddet har utløsende effekt. Det er ikke tilstrekkelig at tilskuddet medvirker til å opprettholde et tilbud.

Fylkeskommunen og andre forvaltere er ansvarlig for at det fastsettes ytterligere tildelingskriterier i relevant omfang når det etableres konkrete tilskuddsordninger.

§ 8. Hvilke kostnader kan tilskuddet dekke

Tilskuddet kan dekke de deler av kostnadene som er direkte tilknyttet realiseringen av prosjektet/tiltaket.

Tilskudd til prosjekt kan kun gis i inntil 5 år, selv om prosjektet har en lenger varighet. Unntak er tilskudd under programmer eller ordninger i regi av de nasjonale virkemiddelaktørene, Kommunal- og moderniseringsdepartementet, Ungt Entreprenørskap og Merkur der støtte kan gis i tråd med programmenes/tiltakenes varighet.

§ 9. Hvilke kostnader kan tilskuddet ikke dekke

Tilskuddet kan ikke dekke:

- Drift av næringsvirksomhet eller organisasjoner.
- Kausjon eller annen økonomisk garanti.
- Direkte eller indirekte investeringer i virksomheters egenkapital.
- Renter og avdrag på lån og refinansiering av gjennomførte prosjekter.
- Drift av eller investeringer i statlige, fylkeskommunale og kommunale lovpålagte oppgaver utført av fylkeskommunen, kommunen eller andre.
- Å avsette midler til uspesifiserte fond. Delegerte midler til kommuner og regionråd, eventuelt andre forvaltere regnes ikke som fond.
- Politikkforberedende aktiviteter internt hos forvalter eller i regi av forvalter, herunder kjøp av tjenester i samband med utforming av nye tiltak og lovpålagte eller egeninitierte plan- og strategiprosesser.

Bokstav a, b og c gjelder ikke for tilskudd Innovasjon Norge tildeler.

§ 10. Krav til søknaden

Søknaden skal sendes inn elektronisk gjennom www.regionalforvaltning.no.

Dette gjelder ikke søknader til de nasjonale virkemiddelaktørene.

Søknaden skal inneholde:

- En beskrivelse av tiltaket det søkes om tilskudd til, inkludert målsettinger for tiltaket og relevans for formålet med tilskuddsordningen.
- Plan for gjennomføring, herunder aktiviteter, tidsplan, organisering og samarbeidspartnere.
- Forventede resultater.
- Budsjett for prosjektet/tiltaket, herunder finansieringsplan.
- Søknadssum.

- f) Andre relevante opplysninger søkeren anser viktig for søknaden og andre opplysninger som er spesifisert i kunngjøringen.

Søkeren skal opplyse til tilskuddsforvalter om foretaket har mottatt offentlig støtte og eventuelt etter hvilken bestemmelse, det inneværende året og de to siste regnskapsårene.

§ 11. Vedtak

Vedtak¹ om tildeling av tilskudd eller avslag er et enkeltvedtak etter forvaltningslovens § 2 første ledd bokstav b. Unntaket er enkeltvedtak truffet av Innovasjon Norge.² Melding om vedtak skal være skriftlig begrunnet og gis innen rimelig tid. Vedtak om tilskudd gis i et tilskuddsbrev.³ Vedtak om avslag på søknaden gis i et avslagsbrev.

Avslag på søknaden gis dersom ett eller flere av vilkårene nedenfor er oppfylt:

- Søknaden tilfredsstillers ikke tildelingskriteriene eller formålet faller utenfor ordningen.
- Søkeren sender ikke inn nødvendige opplysningene etter anmodning.
- Søknaden rangeres ikke høyt nok ut fra tildelingskriteriene sett i forhold til andre søknader.
- Tidligere tildelinger er brukt i strid med forutsetningene.

¹ Jf. lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven), kapittel IV.

² Forvaltningsloven gjelder ikke for selskapet, heller ikke når det treffer enkeltvedtak på vegne av staten. Jf. lov 19. desember 2003 nr. 130 om Innovasjon Norge, § 6.

³ Jf. definisjonen § 5 (4), bestemmelser 12. desember 2003 nr. 1939 om økonomistyring i staten, med endringer senest 18. september 2013 nr. 1104, punkt 6.3.3.

§ 12. Aksept av vilkårene for tilskuddet

Tilskuddsmottaker skal gi skriftlig samtykke om at tilskuddet er akseptert på de vilkår tilskuddsbrevet angir.

Kapittel IV. Om oppfølging og kontroll av tilskuddet

§ 13. Vilkår for tilskuddet

Tilskuddsmottakeren er ansvarlig ovenfor tilskuddsforvalteren og Kommunal- og moderniseringsdepartementet for at følgende vilkår for tilskuddet overholdes:¹

- Tilskuddsmottaker skal føre separat prosjektregnskap for bruken av midlene.
- Prosjektregnskapet skal settes opp slik at det kan sammenlignes med budsjettet og inneholde en oversikt over alle inntekter og kostnader relatert til prosjektet.

Tilskuddsmottakeren skal gi tilskuddsforvalteren melding dersom det inntreffer forhold som innebærer endringer i forhold til de forutsetninger som fremgår av søknaden.

Tilskuddsmottakeren kan bli gjort kjent med andre særskilte vilkår i forbindelse med kunngjøringen av midlene eller i tilskuddsbrevet.

¹ Jf. bestemmelser 12. desember 2003 nr. 1939 om økonomistyring i staten, med endringer senest 18. september 2013 nr. 1104, punkt 6.3.8.2.

§ 14. Oppfølging og kontroll

Tilskuddsforvalteren, Riksrevisjonen og Kommunal- og moderniseringsdepartementet har adgang til å iverksette kontroll med at midlene brukes etter forutsetningene.¹

Tilskuddsmottaker og tilskuddsforvalter plikter å medvirke i kontrollen.

¹ Jf. Stortingets vedtak 26. mai 2005 nr. 876 (Stortingets bevilgningsreglement) § 10 (2) og lov 7. mai 2004 nr. 21 Riksrevisjonsloven § 12 (3) og bestemmelser 12. desember 2003 nr. 1939 om økonomistyring i staten, med endringer senest 18. september 2013 nr. 1104 punkt 6.3.8.2.

§ 15. Utbetaling

Tilskuddsbeløpet utbetales i hovedsak etterskuddsvis.

Minst 25 prosent av tilskuddet skal holdes tilbake til prosjektet/tiltaket er avsluttet og tilskuddsforvalteren har mottatt sluttrapport eller resultatskjema i regionalforvaltning.no og/eller rapport.¹

For tilskudd over kr 100 000 skal det i tillegg sendes inn revidert prosjektregnskap som er bekreftet av revisor, alternativt godkjent regnskapsfører dersom virksomheten ikke er revisjonspliktig.

¹ Jf. bestemmelser 12. desember 2003 nr. 1939 om økonomistyring i staten, med endringer senest 18. september 2013 nr. 1104 punkt 6.3.5.

§ 16. Omgjøring og krav om tilbakebetaling

Vedtaket om tilskudd kan helt eller delvis omgjøres før utbetaling dersom:

- Det fremkommer at tilskuddsmottaker har påbegynt arbeidet tilskuddet er ment å dekke før tilsagnet er innvilget.
- Søker har foretatt endringer av en slik karakter at forutsetningene for innvilgelsen ikke lenger er til stede.
- Søker ikke aksepterer eventuelle vilkår som settes for tilskuddet.
- Tildelingen bygger på uriktige opplysninger fra søker.
- Tilskuddsmottaker unnlater å levere pliktig rapportering.
- Tilskuddet helt eller delvis ikke er brukt etter forutsetningene.
- Prosjektet/tiltaket gjennomføres til en lavere kostnad enn forutsatt i budsjettet tildelingen bygger på.
- Departementet, fylkeskommunen eller andre tilskuddsforvaltere finner at tilskuddet er i strid med EØS-avtalen.¹

Ved tilbakebetaling etter disse reglene skal det legges til renter og renters renter fastsatt av ESA, gjeldene fra den dagen støtten ble mottatt til tidspunktet for tilbakebetalingen.

Den enkelte tilskuddsforvalter kan fastsette egne vilkår utover de overnevnte.

Omgjøring av vedtak om tilskudd kan skje ved at tilskudd helt eller delvis ikke utbetales eller ved krav om tilbakebetaling.

1 Jf. forskrift 4. desember 1992 nr. 907 om offentlig støtte § 5.

Kapittel V. Øvrige Bestemmelser

§ 17. Klageadgang

Vedtak truffet av fylkeskommunen kan påklages til fylkestinget eller den fylkestinget har gitt fullmakt til.

Vedtak truffet av kommunen kan påklages til kommunestyret eller den kommunestyret har gitt fullmakt til.

Vedtak truffet av andre tilskuddsforvaltere kan påklages til den som har delegert tilskuddsforvaltningen til denne.¹

Vedtak truffet av Innovasjon Norge i medhold av denne forskriften kan ikke påklages.²

1 Jf. lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) Kapittel VI. Om klage og omgjøring.

2 Jf. lov 19. desember 2003 nr. 130 om Innovasjon Norge, § 6.

§ 18. Forholdet til skatteloven

a) Tilskudd gitt til investeringer i distriktene regnes ikke som skattbar inntekt.¹

b) Investeringstilskudd skal ikke trekkes fra kostpris ved beregningen av årlige og totale avskrivninger.²

c) Tilskudd som er gitt til investering i distriktene regnes som en del av vederlaget ved salg av driftsmiddelet før det har gått fem år etter at det ble ervervet.³

1 Jf. lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 5–31 bokstav a.

2 Jf. skatteloven § 14–42 (2) siste punktum.

3 Jf. skatteloven § 14–44 (1) andre punktum.

§ 19. Dispensasjon

Kommunal- og moderniseringsdepartementet kan i særlige tilfeller dispensere fra denne forskriften.¹

1 Jf. lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 40.

§ 20. Ikrafttredelse

Forskriften med tilhørende retningslinjer trer i kraft 1. januar 2014.

16. des. Nr. 1575 2013

Forskrift om endring i forskrift om næringsmiddelhygiene (næringsmiddelhygieneforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 16. desember 2013 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 11, § 14 tredje ledd og § 15, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 75 (forordning (EU) nr. 208/2013). Kunngjort 23. desember 2013 kl. 14.45.

I

I forskrift 22. desember 2008 nr. 1623 om næringsmiddelhygiene (næringsmiddelhygieneforskriften) gjøres følgende endringer:

I EØS-henvisningsfeltet tilføyes følgende:

og vedlegg II kap. XII nr. 75 (forordning (EU) nr. 208/2013)

Ny § 1b skal lyde:

§ 1b. Gjennomføring av forordning (EU) nr. 208/2013

EØS-avtalens vedlegg II kap. XII nr. 75 (forordning (EU) nr. 208/2013) om sporbarhetskrav for spirer og frø beregnet til produksjon av spirer gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg II kap XII, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Endringene trer i kraft straks.

Forordning

Forordning (EU) nr. 208/2013 skal tilføyes mellom konsolidert forordning (EF) nr. 852/2004 og forordning (EU) nr. 931/2011 og skal lyde:

Forordning (EU) nr. 208/2013 om sporbarhetskrav for spirer og frø til spireproduksjon

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EU) nr. 208/2013 med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med vedlegg II, protokoll I til avtalen og avtalen for øvrig.

KOMMISJONENS GJENNOMFØRINGSFORORDNING (EU) nr. 208/2013
av 11. mars 2013
om krav til sporbarhet for spirer og frø beregnet på produksjon av spirer

EUROPAKOMMISJONEN HAR –

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,
under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002 av 28. januar 2002 om fastsettelse av allmenne prinsipper og krav i næringsmiddelregelverket, om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet og om fastsettelse av framgangsmåter i forbindelse med næringsmiddeltrygghet,¹ særlig artikkel 18 nr. 5, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Ved forordning (EF) nr. 178/2002 fastsettes allmenne prinsipper for næringsmidler og fôr i alminnelighet og for næringsmiddel- og fôrtrygghet i særdeleshet, på unionsplan og nasjonalt plan. I artikkel 18 i nevnte forordning er det fastsatt at næringsmidler, fôr, dyr bestemt til næringsmiddelproduksjon og alle andre stoffer som er bestemt til eller kan forventes å bli iblandet et næringsmiddel eller et fôr, skal kunne spores i alle ledd i produksjon, bearbeiding og distribusjon.
- 2) I nevnte artikkel er det også fastsatt at driftsansvarlige for næringsmiddel- og fôrforetak må kunne identifisere enhver person som har levert til dem et næringsmiddel, og de skal også ha ordninger og framgangsmåter for å kunne identifisere de andre foretakene som har mottatt deres produkter. Disse opplysningene skal gjøre tilgjengelige for vedkommende myndighet på anmodning.
- 3) Etter utbruddet av shigatoksinproduserende *E. coli* (STEC) i mai 2011 i Unionen ble konsum av spirer identifisert som den mest sannsynlige kilden til utbruddene.
- 4) Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA) vedtok 20. oktober 2011 en vitenskapelig uttalelse om risikoen ved shigatoksinproduserende *Escherichia coli* (STEC) og andre sykdomsframkallende bakterier i frø og spirer.² EFSA konkluderer i sin uttalelse at den mest sannsynlige kilden til utbruddene som kan knyttes til spirer er at tørre frø er blitt kontaminert med sykdomsframkallende bakterier. Videre framgår det av uttalelsen at som følge av den høye fuktigheten og gunstige temperaturen under spiring, kan sykdomsframkallende bakterier på tørre frø formere seg under spiring og utgjøre en fare for folkehelsen.
- 5) Sporbarhet er et effektivt redskap for å sikre næringsmiddeltrygghet, ettersom dette gjør det mulig å spore et næringsmiddel gjennom alle ledd i produksjon, bearbeiding og distribusjon og dermed reagere raskt i tilfelle utbrudd av næringsmiddeloverført sykdom. Særlig kan sporbarhet når det gjelder visse næringsmidler av ikke-animalsk opprinnelse bidra til at næringsmidler som ikke er trygge fjernes fra markedet, og dermed verne forbrukerne.
- 6) For å sikre sporbarheten i henhold til artikkel 18 i forordning (EF) nr. 178/2002 bør navnet på og adressen til både den driftsansvarlige for næringsmiddelforetaket som leverer spirer eller frø beregnet på produksjon av spirer, og den driftsansvarlige for næringsmiddelforetaket som slike frø eller spirer er levert til, alltid være tilgjengelige. Kravet bygger på prinsippet «ett skritt tilbake»–«ett skritt fram», som innebærer at driftsansvarlige for næringsmiddelforetak har etablert et system som gjør det mulig for dem å identifisere sine direkte leverandører og direkte kunder, bortsett fra når disse er sluttforbrukere.
- 7) Forholdene ved produksjon av spirer kan utgjøre en potensielt stor fare for folkehelsen, ettersom forholdene kan føre til en vesentlig økning av sykdomsframkallende stoffer som overføres gjennom næringsmidler. I tilfelle et utbrudd av næringsmiddeloverført sykdom knyttet til konsum av spirer er det derfor avgjørende å kunne spore de berørte varene raskt for å begrense innvirkningen et slikt utbrudd har på folkehelsen.
- 8) Videre er handelen med frø beregnet på produksjon av spirer utbredt, noe som øker behovet for sporbarhet.
- 9) Særlige regler for sporbarhet av spirer og frø beregnet på produksjon av spirer bør derfor fastsettes i denne forordning.
- 10) Særlig bør det fastsettes et krav om at driftsansvarlige for næringsmiddelforetak skal framlegge tilleggsopplysninger om volumet eller mengden av slike frø eller spirer og avsendelsesdatoen samt en referanse som identifiserer partiet og en detaljert beskrivelse av frøene eller spirene.
- 11) For å redusere den administrative byrden for driftsansvarlige for næringsmiddelforetak bør det tillates fleksibilitet med hensyn til hvilket format de anvender til å registrere og oversende de relevante opplysningene som en del av kravene til sporbarhet.
- 12) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen –

1 EFT L 31 av 1.2.2002, s. 1.

2 EFSA Journal 2011; 9(11):2424.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Formål

Ved denne forordning fastsettes regler for sporbarheten til partier av:

- i) spirer,
- ii) frø som er beregnet på produksjon av spirer.

Denne forordning får ikke anvendelse på spirer etter at de har gjennomgått en behandling som eliminerer mikrobiologiske farer, og som er i samsvar med Den europeiske unions regelverk.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordning menes med:

- a) «spirer» det produkt som framkommer ved spiring av frø og deres utvikling i vann eller et annet medium, som høstes før virkelige blader utvikles og som er beregnet på å spises helt, inklusive frøet,
- b) «parti» en mengde spirer eller frø beregnet på produksjon av spirer, med samme taksonomiske navn, som sendes fra samme virksomhet til samme bestemmelsessted på samme dag. Ett eller flere partier kan utgjøre en forsendelse. Frø med ulike taksonomiske navn som er blandet i samme emballasje og er beregnet på å spise sammen, samt spirer av slike frø, skal også betraktes som ett parti.

I tillegg menes i denne forordning med «forsendelse» definisjonen fastsatt i artikkel 2 i kommisjonsforordning (EU) nr. 211/2013.¹

¹ EUT L 68 av 12.3.2013, s. 26.

Artikkel 3

Krav til sporbarhet

1. Driftsansvarlige for næringsmiddelforetak skal i alle ledd i produksjon, bearbeiding og distribusjon sikre at det føres registre over følgende opplysninger om partier av frø beregnet på produksjon av spirer eller om partier av spirer. Den driftsansvarlige for næringsmiddelforetaket skal også sikre at følgende opplysninger som er nødvendige for å oppfylle disse bestemmelsene oversendes til den driftsansvarlige for næringsmiddelforetaket som frøene eller spirene blir levert til:
 - a) en nøyaktig beskrivelse av frøene eller spirene, herunder plantens taksonomiske navn,
 - b) volumet eller mengden av frø eller spirer som leveres,
 - c) dersom frøene eller spirene er blitt sendt fra et annet næringsmiddelforetak, navnet på og adressen til:
 - i) den driftsansvarlige for næringsmiddelforetaket som frøene eller spirene er sendt fra,
 - ii) avsenderen (eieren) dersom denne er en annen enn den driftsansvarlige for næringsmiddelforetaket som frøene eller spirene er sendt fra,
 - d) navnet på og adressen til den driftsansvarlige for næringsmiddelforetaket som frøene eller spirene er sendt til,
 - e) navnet på og adressen til mottakeren (eieren) dersom denne er en annen enn den driftsansvarlige for næringsmiddelforetaket som frøene eller spirene er sendt til,
 - f) en referanse som identifiserer partiet, dersom det er relevant,
 - g) avsendelsesdato.
2. Opplysningene nevnt i nr. 1 kan registreres og oversendes i en hvilken som helst hensiktsmessig form, forutsatt at den driftsansvarlige for næringsmiddelforetaket som frøene eller spirene leveres til lett kan finne tilbake til dem.
3. Driftsansvarlige for næringsmiddelforetak må daglig oversende de relevante opplysningene nevnt i nr. 1. Registerne nevnt i nr. 1 skal ajourføres daglig og være tilgjengelig i tilstrekkelig lang tid etter at det kan antas at spirene er konsumert.
4. Den driftsansvarlige for næringsmiddelforetaket skal på anmodning og uten unødig opphold framlegge for vedkommende myndighet opplysningene nevnt i nr. 1.

Artikkel 4

Krav til sporbarhet for importerte frø og spirer

1. Forsendelser av frø beregnet på produksjon av spirer og forsendelser av spirer skal, når de importeres til Unionen, ledsages av et sertifikat som fastsatt i artikkel 3 i forordning (EU) nr. 211/2013.
2. Den driftsansvarlige for næringsmiddelforetaket som importerer frø eller spirer skal oppbevare sertifikatet nevnt i nr. 1 i tilstrekkelig lang tid etter at det kan antas at spirene er konsumert.
3. Alle driftsansvarlige for næringsmiddelforetak som håndterer importerte frø beregnet på produksjon av spirer skal framlegge kopier av sertifikatet nevnt i nr. 1 til alle driftsansvarlige for næringsmiddelforetak som frøene sendes til, fram til disse frøene mottas av produsenten av spirer.

Dersom frø beregnet på produksjon av spirer selges i emballasje i detaljistleddet, skal alle driftsansvarlige for næringsmiddelforetak som håndterer de importerte frøene framlegge kopier av sertifikatet nevnt i nr. 1 til alle driftsansvarlige for næringsmiddelforetak som frøene sendes til, fram til de emballes for salg i detaljistleddet.

Artikkel 5
Ikrafttredelse og anvendelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*. Den får anvendelse fra 1. juli 2013.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utfærdiget i Brussel, 11. mars 2013.

For Kommisjonen
José Manuel BARROSO
President

16. des. Nr. 1576 2013

Forskrift om endring i forskrift om økonomisk og teknisk rapportering, inntektsramme for nettvirksomheten og tariffer

Hjemmel: Fastsatt av Norges vassdrags- og energidirektorat 16. desember 2013 med hjemmel i forskrift 7. desember 1990 nr. 959 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energilovforskriften) § 9–1, jf. lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energiloven) § 10–6. Kunngjort 23. desember 2013 kl. 14.45.

I

I forskrift 11. mars 1999 nr. 302 om økonomisk og teknisk rapportering, inntektsramme for nettvirksomheten og tariffer gjøres følgende endringer:

§ 2–2 tredje ledd skal lyde:

Søknad om utsatt frist sendes Norges vassdrags- og energidirektorat innen tre uker etter at selskapets årsregnskap er godkjent. Bekreftelse av datoen for godkjenningen skal legges ved.

§ 7–6 første ledd skal lyde:

Norges vassdrags- og energidirektorat kan ved enkeltvedtak fastsette mer- eller mindreakstning for nettvirksomheten. Meravkastning er urimelig høy avkastning, jf. energilovforskriften § 4–4 bokstav b. Mindreakstning er negativ differanse mellom nettselskapets avkastning fratrukket den minimumsavkastning som fastsettes av Norges vassdrags- og energidirektorat. Minimumsavkastningen er 0 prosent beregnet over de siste 5 år.

§ 8–7 annet ledd skal lyde:

Årsgjennomsnittet av NIBOR nominell rente med en løpetid på 3 måneder med et tillegg på 0,3 prosentpoeng skal legges til grunn ved beregning av rente på merinntekt som utgjør inntil 25 prosent av tillatt inntekt eksklusive KILE-fradrag og korrigert KILE. For Statnett SF sitt sentralnett skal denne renten legges til grunn for merinntekt som utgjør inntil 35 prosent av tillatt inntekt eksklusiv KILE-fradrag og korrigert KILE. For overskytende merinntekt skal NVEs referanserente benyttes. Ved beregning av rente på mindreinntekt kan årsgjennomsnittet av NIBOR nominell rente med en løpetid på 3 måneder med et tillegg på 0,3 prosentpoeng, eller en lavere rentesats, benyttes.

§ 9–1 tredje ledd skal lyde:

Avbruddskostnader som følge av systemvernuttønsning som kompenseres økonomisk etter vedtak av systemansvarlig, jf. forskrift 7. mai 2002 nr. 448 om systemansvaret i kraftsystemet, inngår ikke i KILE-ordningen .

§ 9–2 skal lyde:

Spesifikke avbruddskostnader, $k_{p,ref}$, angitt i 2012-kroner per kW for hver kundegruppe beregnes for et ikke varslet avbrudd på referansetidspunktet på bakgrunn av følgende kostnadsfunksjoner, der t er avbruddets varighet:

<i>Kundegruppe</i>	<i>Kostnadsfunksjon for $k_{p,ref}$ ($r =$ avbruddsvarighet angitt i timer)</i>				
	< 1 min	≥ 1 min og < 1 timer	≥ 1 timer og < 4 timer	≥ 4 timer og < 8 timer	≥ 8 timer
Jordbruk	$5+14,3*t$	$5+14,3*t$	$19+15,6*(t-1)$	$66+14,3*(t-4)$	$66+14,3*(t-4)$
Husholdning	$1,1+9,8*t$	$1,1+9,8*t$	$1,1+9,8*t$	$1,1+9,8*t$	$1,1+9,8*t$
Industri	34	$34+84,7 * t$	$118+82,3*(t-1)$	$365+55,6*(t-4)$	$588+36,5*(t-8)$
Handel og tjenester	16	$28 + 168,3*t$	$196+91,1*(t-1)$	$469+141,3 *(t-4)$	$1034+102,4*(t-8)$
Offentlig virksomhet	7	$60+113,2*t$	$173+27,9*(t-1)$	$257+51,8*(t-4)$	$464+17,6*(t-8)$
Industri med eldrevne prosesser	$49+2,8*t$	$49+2,8*t$	$49+2,8*t$	$91+2,8*t$	$91+2,8*t$

Referansetidspunktene for de respektive kundegruppene er:

<i>Jordbruk</i>	<i>Husholdning</i>	<i>Industri</i>	<i>Handel og tjenester</i>	<i>Offentlig virksomhet</i>	<i>Industri med eldrevne prosesser</i>
Torsdag i januar kl. 06:00	Hverdag i januar kl. 16:00	Hverdag i januar kl. 10:00	Hverdag i januar kl. 10:00	Hverdag i januar kl. 10:00	Hverdag i januar kl. 10:00

Kostnaden (K_j) for et vilkårlig avbrudd på tidspunkt j , skal beregnes som:

$$K_j = k_{P,ref} \cdot f_{K,m} \cdot f_{K,d} \cdot f_{K,h} \cdot P_{ref}$$

der

K_j = kostnad i kr for avbrudd på tidspunkt j

der

P_{ref} = avbrutt effekt i rapporteringspunktet dersom tilsvarende avbrudd hadde skjedd på referansetidspunktet (kWh/h), se annet ledd

$k_{P,ref}$ = spesifikk avbruddskostnad (i kr/kW) på referansetidspunktet for en gitt varighet, se første ledd

$f_{K,m}$ = korreksjonsfaktor for avbruddskostnad (i kr) i måned m , se fjerde ledd

$f_{K,d}$ = korreksjonsfaktor for avbruddskostnad (i kr) på dag d , se femte ledd

$f_{K,h}$ = korreksjonsfaktor for avbruddskostnad (i kr) i time h , se sjette ledd.

Korreksjonsfaktoren $f_{K,m}$ er gitt ved følgende verdier for ulike kundegrupper for ulike måneder:

<i>Måned</i>	<i>Jordbruk</i>	<i>Husholdning</i>	<i>Industri</i>	<i>Handel og tjenester</i>	<i>Offentlig virksomhet</i>	<i>Industri med eldrevne prosesser</i>
Januar	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00
Februar	1,10	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00
Mars	1,10	0,90	0,87	1,00	0,67	1,00
April	1,10	0,90	0,87	1,00	0,67	1,00
Mai	0,90	0,90	0,87	1,00	0,67	1,00
Juni	0,90	0,80	0,86	1,02	0,51	1,00
Juli	0,90	0,80	0,86	1,02	0,51	1,00
August	0,90	0,80	0,86	1,02	0,51	1,00
September	1,00	1,00	0,88	1,06	0,58	1,00
Oktober	1,00	1,00	0,88	1,06	0,58	1,00
November	1,10	1,00	0,88	1,06	0,58	1,00
Desember	1,10	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00

Når avbruddets varighet berører mer enn én av tidsperiodene gitt i kolonne 1, skal et vektet gjennomsnitt av korreksjonsfaktorene benyttes.

Korreksjonsfaktoren $f_{K,d}$ er gitt ved følgende verdier for ulike kundegrupper for ulike ukedager:

<i>Ukedag</i>	<i>Jordbruk</i>	<i>Husholdning</i>	<i>Industri</i>	<i>Handel og tjenester</i>	<i>Offentlig virksomhet</i>	<i>Industri med eldrevne prosesser</i>
Hverdag	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00
Lørdag	1,10	1,10	0,13	0,45	0,30	1,00
Søn- /helligdager	1,10	1,10	0,14	0,11	0,29	1,00

Når avbruddets varighet berører mer enn én av tidsperiodene gitt i kolonne 1, skal et vektet gjennomsnitt av korreksjonsfaktorene benyttes.

Korreksjonsfaktoren $f_{K,h}$ er gitt ved følgende verdier for ulike kundegrupper for ulike klokkeslett:

<i>Klokkeslett</i>	<i>Jordbruk</i>	<i>Husholdning</i>	<i>Industri</i>	<i>Handel og tjenester</i>	<i>Offentlig virksomhet</i>	<i>Industri med eldrevne prosesser</i>
0000–0600	0,80	0,90	0,12	0,11	0,43	1,00
0600–0800	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00
0800–1200	0,90	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00
1200–1600	0,70	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00
1600–1800	1,00	1,10	1,00	1,00	1,00	1,00
1800–2000	1,00	1,10	0,14	0,30	0,31	1,00
2000–2400	0,80	1,10	0,14	0,29	0,31	1,00

Når avbruddets varighet berører mer enn én av tidsperiodene gitt i kolonne 1, skal et vektet gjennomsnitt av korreksjonsfaktorene benyttes.

Den totale kostnaden for et avbrudd på et vilkårlig tidspunkt j, skal multipliseres med følgende faktor for den respektive kundegruppe dersom avbruddet er varslet:

<i>Kundegruppe</i>	<i>Varslet avbrudd</i> <i>– spesifikk avbruddskostnad multipliseres med faktor:</i>
Jordbruk	0,80
Husholdning	0,90
Industri	0,50
Handel og tjenester	0,70
Offentlig virksomhet	0,82
Industri med eldre vne prosesser	1,00

De totale avbruddskostnadene skal justeres årlig for den generelle pris- og kostnadsutviklingen i samfunnet ved bruk av Statistisk sentralbyrås konsumprisindeks (KPI). Avbruddskostnaden ved serier av avbrudd under én og samme driftsforstyrrelse beregnes som summen av kostnaden for avbruddene hver for seg, begrenset oppad til kostnaden ved ett sammenhengende avbrudd.

Dersom nettselskap har inngått avtale om individuelle avbruddssatser for utbetaling til sluttbruker i henhold til § 9–3, skal avbruddssatsen settes lik den avtalte satsen for avbrutt effekt eller ikke levert energi som berører denne sluttbrukeren.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2014, med unntak av endringene i § 9–2 som vil tre i kraft fra 1. januar 2015.

16. des. Nr. 1577 2013

Forskrift om endring i forskrift om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 16. desember 2013 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 10 annet ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 54zzzzzo (forordning (EU) nr. 379/2012), nr.54zzzzzp (forordning (EU) nr. 432/2012 og forordning (EU) nr. 536/2013). Kunngjort 23. desember 2013 kl. 14.45.

I

I forskrift 17. februar 2010 nr. 187 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningsfeltet skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 54zzzt (forordning (EF) nr. 1924/2006 endret ved forordning (EF) nr. 109/2008, forordning (EU) nr. 116/2010 og forordning (EU) nr. 1047/2012), nr. 54zzzy (forordning (EU) nr. 957/2010), nr. 54zzzzz (forordning (EU) nr. 958/2010), nr. 54zzzzu (forordning (EU) nr. 1161/2010), nr. 54zzzzv (forordning (EU) nr. 1162/2010), nr. 54zzzzw (beslutning 2009/980/EU som endret ved beslutning 2010/770/EU), nr. 54zzzzza (forordning (EF) nr. 353/2008 som endret ved forordning (EU) nr. 1169/2009), nr. 54zzzzzb (forordning (EF) nr. 983/2009 som endret ved forordning (EU) nr. 376/2010), nr. 54zzzzzc (forordning (EF) nr. 984/2009), nr. 54zzzzzd (forordning (EF) nr. 1024/2009), nr. 54zzzzze (forordning (EF) nr. 1025/2009), nr. 54zzzzzf (forordning (EF) nr. 1167/2009), nr. 54zzzzzg (forordning (EF) nr. 1168/2009), nr. 54zzzzzh (forordning (EU) nr. 375/2010), nr. 54zzzzzi (forordning (EU) nr. 382/2010), nr. 54zzzzzj (forordning (EU) nr. 383/2010), nr. 54zzzzzk (forordning (EU) nr. 384/2010), nr. 54zzzzzo (forordning (EU) nr. 379/2012), nr.54zzzzzp (forordning (EU) nr. 432/2012 som endret ved forordning (EU) nr. 536/2013), nr. 57 (forordning (EU) nr. 432/2011), nr. 58 (forordning (EU) nr. 440/2011), nr. 59 (forordning (EU) nr. 665/2011), nr. 60 (forordning (EU) nr. 666/2011), nr. 65 (forordning (EU) nr. 1160/2011), nr. 66 (forordning (EU) nr. 1170/2011), nr. 67 (forordning (EU) nr. 1171/2011), nr. 71 (forordning (EU) nr. 378/2012) og nr. 72 (forordning (EU) nr. 1048/2012).

§ 1a skal lyde:

§ 1a. *Fellesskapsliste over tillatte helsepåstander etter artikkel 13(3) i forordning (EF) nr. 1924/2006*

EØS-avtalen vedlegg II, kapittel XII nr. 54zzzzzp (forordning (EU) nr. 432/2012 som endret ved forordning (EU) nr. 536/2013) om fastsettelse av en liste over tillatte helsepåstander om næringsmidler som ikke viser til redusert sykdomsrisiko eller barns utvikling og helse, gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg II, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

Forordninger

Endringer som gjøres i punktet «Forordninger»:

I forordning (EU) nr. 432/2012 gjøres følgende endringer:

Overskriften endres fra «Forordning (EU) nr. 432/2012» til:

Konsolidert forordning (EU) nr. 432/2012

Innledningsteksten skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EU) nr. 432/2012. Dette er grunnrettsakten. Grunnrettsakten er endret ved forordning (EU) nr. 536/2013. Alle endringer av grunnrettsakten samt de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av grunnrettsakten i samsvar med vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzzp er innarbeidet nedenfor.

I ny konsolideringsoversikt til forordning (EU) nr. 432/2012 tilføyes:

► **M1** Forordning (EU) nr. 536/2013

I vedlegget til forordning (EU) nr. 432/2012 gjøres følgende endringer (endringene skal angis som ► **M1** og ◀ **M1**, henholdsvis før og etter den enkelte endringen):

KOMMISJONSFORORDNING (EU) nr. 536/2013

av 11. juni 2013

om endring av forordning (EU) nr. 432/2012 av 16. mai 2012 om fastsettelse av en liste over tillatte helsepåstander om næringsmidler som ikke viser til redusert sykdomsrisiko eller barns utvikling og helse

EUROPAKOMMISJONEN HAR –

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,
under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1924/2006 av 20. desember 2006 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler,¹ særlig artikkel 13 nr. 3, og
ut fra følgende betraktninger:

- 1) Kommisjonen har i henhold til artikkel 13 nr. 3 i forordning (EF) nr. 1924/2006 vedtatt forordning (EU) nr. 432/2012 av 16. mai 2012 om fastsettelse av en liste over tillatte helsepåstander om næringsmidler som ikke viser til redusert sykdomsrisiko eller barns utvikling og helse.² Listen som er fastsatt ved forordning (EU) nr. 432/2012, inneholder 222 tillatte helsepåstander, tilsvarende 497 oppføringer på den konsoliderte listen³ inngitt til Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (Myndigheten) for vitenskapelig vurdering.
- 2) Da listen med helsepåstander ble vedtatt, var det imidlertid en rekke helsepåstander som Myndigheten ikke hadde vurdert ferdig eller Kommisjonen avgitt uttalelse om.⁴
- 3) For helsepåstander om mikroorganismer som Myndigheten i den innledende vurderingen anså å være utilstrekkelig beskrevet, og helsepåstander der den konkluderte med at framlagt dokumentasjon var utilstrekkelig til å fastslå noen årsakssammenheng, er Kommisjonen og medlemsstatene enige om at de ikke kan ta stilling til om disse skal tas med på listen over tillatte påstander eller ikke, før Myndigheten har foretatt en ytterligere vurdering. Myndigheten avsluttet sine vurderinger av disse helsepåstandene og offentliggjorde sine uttalelser 5. juni og 7. august 2012,⁵ idet den konkluderte med at det på grunnlag av de inngitte data var fastslått en årsakssammenheng for en næringsmiddelkategori, et næringsmiddel eller en av dets bestanddeler og den påståtte virkning for to helsepåstander.⁶
- 4) Kommisjonen har avsluttet undersøkelsen av alle helsepåstandene som er inngitt til vurdering, med unntak av fire kategorier av påstander for bestemte grupper av næringsmidler eller en av deres bestanddeler. I disse kategoriene inngår påstander om stoffer fra planter eller urter, også kalt «botaniske stoffer», påstander om bestemte næringsmidler, nærmere bestemt næringsmidler til bruk i dietter med svært lavt kaloriinnhold og næringsmidler med redusert laktoseinnhold, påstander om koffein og en påstand om karbohydrater.
- 5) Når det gjelder botaniske stoffer, har medlemsstatene og berørte parter gitt uttrykk for betenkeligheter med hensyn til forskjellen på hvor stor vekt det på den ene side ble lagt på dokumentasjon i forbindelse med «tradisjonell bruk» i henhold til forordning (EF) nr. 1924/2006 i tilknytning til helsepåstander, og på den annen side i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/83/EF av 6. november 2001 om innføring av et fellesskapsregelverk for legemidler⁷ med hensyn til bruk av tradisjonelle plantemedisiner. Siden Kommisjonen anser disse betenkelighetene for å være relevante og kreve ytterligere vurdering og konsultasjon, bør en beslutning om påstander knyttet til botaniske stoffer⁸ treffes først når disse trinnene er fullført.
- 6) Når det gjelder helsepåstander som viser til virkninger av dietter med svært lavt kaloriinnhold⁹ og næringsmidler med redusert laktoseinnhold,¹⁰ kan den pågående revisjon av regelverket for næringsmidler til bruk ved spesielle ernæringsmessige behov¹¹ ha en innvirkning på disse helsepåstandene. For å unngå potensielle inkonsekvenser i dette regelverket bør en beslutning om helsepåstander knyttet til disse næringsmidlene treffes først når denne revisjonen er sluttført.

- 7) Når det gjelder helsepåstander som viser til virkninger av koffein,¹² har medlemsstatene uttrykt betenkeligheter med hensyn til sikkerheten ved koffeininntak i forskjellige målgrupper av befolkningen. Siden Kommisjonen anser disse betenkelighetene for å være relevante og kreve ytterligere vitenskapelig rådgivning fra Myndigheten, bør en beslutning om påstander knyttet til koffein treffes først når dette trinnet er fullført.
- 8) Når det gjelder helsepåstander som viser til gunstige virkninger av karbohydrater,¹³ har noen medlemsstater gitt uttrykk for betenkeligheter med hensyn til godkjenning, siden de anser det som potensielt villedende for forbrukeren, særlig på bakgrunn av nasjonale kostholdsråd om å redusere inntaket av sukker. Siden Kommisjonen anser at det for denne konkrete påstanden er nødvendig å bringe de motstridende målene i samsvar med hverandre, er det behov for ytterligere analyse for å fastsette bruksvilkår for påstanden. En beslutning om påstanden knyttet til karbohydrater bør derfor treffes først når denne analysen er fullført.
- 9) For å sikre innsyn og rettssikkerhet for alle berørte parter vil påstander som vurderingen ikke er fullført for, fortsatt være offentliggjort på Kommisjonens nettsted¹⁴ og kan fortsatt brukes i henhold til artikkel 28 nr. 5 og 6 i forordning (EF) nr. 1924/2006.
- 10) Helsepåstander der Myndigheten konkluderer med at det er fastslått en årsakssammenheng mellom en næringsmiddelkategori, et næringsmiddel eller en av dets bestanddeler og den påståtte virkning, og som oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør godkjennes i henhold til artikkel 13 nr. 3 i nevnte forordning og tas med på listen over tillatte påstander fastsatt ved forordning (EU) nr. 432/2012.¹⁵
- 11) Artikkel 13 nr. 3 i forordning (EF) nr. 1924/2006 fastsetter at tillatte helsepåstander skal være ledsaget av alle nødvendige vilkår (herunder begrensninger) for bruk. Listen over tillatte påstander bør følgelig inneholde ordlyden i påstandene og særskilte vilkår for bruk av påstandene, og dersom det er relevant, vilkår for eller begrensninger på bruk og/eller en tilleggsangivelse eller advarsel, i samsvar med reglene fastsatt i forordning (EF) nr. 1924/2006 og i tråd med myndighetens uttalelser.
- 12) I henhold til artikkel 6 nr. 1 og artikkel 13 nr. 1 i forordning (EF) nr. 1924/2006 skal helsepåstander bygge på allment anerkjente vitenskapelige bevis. Helsepåstander som Myndigheten ikke vurderer positivt ut fra den vitenskapelige dokumentasjonen under den innledende vurderingen eller prosessen for ytterligere vurdering, bør derfor ikke tillates.
- 13) Godkjenning kan også med rette tilbakeholdes dersom helsepåstandene ikke overholder andre allmenne eller særlige krav i forordning (EF) nr. 1924/2006, selv i tilfeller der påstanden har fått en positiv vitenskapelig vurdering av myndigheten. Myndigheten konkluderte med at det er fastslått en årsakssammenheng for en påstand om virkningen av L-arginin¹⁶ på vedlikehold av normal ammoniakkutskillelse og for en annen påstand om virkningen av L-tyrosin¹⁷ på normal syntese av katekolaminer. Kommisjonen og medlemsstatene har vurdert om helsepåstander som gjenspeiler disse konklusjonene, bør tillates. På grunnlag av de framlagte data og foreliggende vitenskapelig kunnskap har Myndigheten konkludert med at det ikke kan fastsettes bruksvilkår til å ledsage helsepåstanden for L-arginin,¹⁸ mens Myndigheten for helsepåstanden om L-tyrosin har foreslått som passende bruksvilkår at et næringsmiddel minst må være en proteinkilde i henhold til vedlegget til forordning (EF) nr. 1924/2006.¹⁹ I sitt svar av 9. november 2012 på Kommisjonens anmodning om avklaring anførte myndigheten at dens konklusjoner for disse påstandene var basert på den kjente biokjemiske rollen til de to aminosyrene slik de foreligger i protein. Den tilføyde at den ikke kunne anslå kvantitativt hvor stort daglig inntak av L-tyrosin og L-arginin som var nødvendig for å oppnå de respektive gunstige fysiologiske virkninger. Det er følgelig ikke mulig å fastsette konkrete vilkår for bruk av disse påstandene som sikrer at det finnes en mengde av aminosyrene i sluttproduktet som gir de respektive gunstige helsevirkningene i samsvar med artikkel 5 nr. 1 bokstav b) punkt i) i forordning (EF) nr. 1924/2006. I mangel av slike konkrete bruksvilkår kan den gunstige virkningen som påstanden gjelder, ikke garanteres. Disse påstandene kan derfor være villedige forbrukeren og bør ikke tas med på listen over tillatte helsepåstander.
- 14) Denne forordning bør få anvendelse seks måneder etter den dato den treer i kraft, for å gi driftsansvarlige for næringsmiddelforetak anledning til å tilpasse seg kravene i den, herunder forbudet i henhold til artikkel 10 nr. 1 i forordning (EF) nr. 1924/2006 mot helsepåstander som myndigheten har fullført vurderingen av eller Kommisjonen har ferdigbehandlet.
- 15) I samsvar med artikkel 20 nr. 1 i forordning (EF) nr. 1924/2006 bør registeret over ernærings- og helsepåstander, som inneholder alle godkjente helsepåstander og påstander det er gitt avslag på, samt begrunnelse for avslaget, ajourføres i samsvar med denne forordning og dens utsatte anvendelse.
- 16) Ved fastsettelse av tiltakene i denne forordning er det tatt behørig hensyn til de kommentarer og synspunkter Kommisjonen har mottatt fra offentligheten og berørte parter.
- 17) Forordning (EU) nr. 432/2012 bør derfor endres.
- 18) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen, og verken Europaparlamentet eller Rådet har motsatt seg dem –

1 EUT L 404 av 30.12.2006, s. 9.

2 EUT L 136 av 25.5.2012, s. 1.

3 <http://www.efsa.europa.eu/en/topics/topic/article13.htm>.

4 Tilsvarende 2232 oppføringer (IDer) på den konsoliderte listen.

5 <http://www.efsa.europa.eu/en/publications.htm>.

6 Tilsvarende oppføringene med ID 2926 og ID 1164 på den konsoliderte listen.

7 EFT L 311 av 28.11.2001, s. 67.

8 Tilsvarende 2078 oppføringer (IDer) på den konsoliderte listen.

- 9 Tilsvarende oppføringen med ID 359 på den konsoliderte listen.
 10 Tilsvarende oppføringene med ID 646, ID 1224, ID 1238 og ID 1339 på den konsoliderte listen.
 11 KOM(2011) 353 endelig utgave.
 12 Tilsvarende oppføringene med ID 737, ID 1486, ID 1488, ID 1490, ID 736, ID 1101, ID 1187, ID 1485, ID 1491, ID 2063, ID 2103 og ID 2375 på den konsoliderte listen.
 13 Tilsvarende oppføringene med ID 603 og ID 653 på den konsoliderte listen.
 14 http://ec.europa.eu/food/food/labellingnutrition/claims/index_en.htm.
 15 Tilsvarende 16 oppføringer (ID-er) på den konsoliderte listen, slik de er oppført i vedlegget til denne forordning.
 16 Tilsvarende oppføringen med ID 4683 på den konsoliderte listen.
 17 Tilsvarende oppføringen med ID 1928 på den konsoliderte listen.
 18 <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/doc/2051.pdf>.
 19 <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/doc/2270.pdf>.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Vedlegget til forordning (EU) nr. 432/2012 endres i samsvar med vedlegget til denne forordning.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 2. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 11. juni 2013.

For Kommisjonen
 José Manuel BARROSO
 President

I vedlegget til forordning (EU) nr. 432/2012 innsettes følgende oppføringer for tillatte helsepåstander i alfabetisk rekkefølge:

<i>Næringsstoff, stoff, næringsmiddel eller næringsmiddelkategori</i>	<i>Påstand</i>	<i>Vilkår for bruk av påstanden</i>	<i>Vilkår og/eller begrensninger for bruk av næringsmiddelet og/eller en tilleggs-erklæring eller -advarel</i>	<i>EFSA Journal-nummer</i>	<i>Registreringsnummer på den konsoliderte listen innsendt til EFSA for vurdering</i>
► M1 Alfa-syklodekstrin	Inntak av alfa-syklodekstrin som del av et måltid bidrar til å begrense blodsukkerøkningen etter måltidet	Påstanden kan brukes om næringsmidler som inneholder minst 5 g alfa-syklodekstrin per 50 g stivelse per porsjonsenhet som del av et måltid. For at påstanden skal kunne brukes, skal forbrukerne opplyses om at den gunstige virkningen oppnås ved å innta alfa-syklodekstrin som del av et måltid.		2012; 10(6):2713	2926
Dokosaheksaensyre (DHA)	DHA bidrar til å opprettholde normale triglyseridnivåer i blodet	Påstanden kan brukes bare for næringsmidler som gir et daglig inntak på 2 g DHA, og som inneholder DHA i kombinasjon med eikosapentaensyre (EPA). For at påstanden skal kunne brukes, skal forbrukerne opplyses om at den gunstige virkningen oppnås ved et	Påstanden skal ikke brukes på næringsmidler rettet mot barn.	2010; 8(10):1734	533, 691, 3150

<i>Næringsstoff, stoff, næringsmiddel eller næringsmiddelkategori</i>	<i>Påstand</i>	<i>Vilkår for bruk av påstanden</i>	<i>Vilkår og/eller begrensninger for bruk av næringsmiddelet og/eller en tilleggs-erklæring eller -advarsel</i>	<i>EFSA Journal-nummer</i>	<i>Registreringsnummer på den konsoliderte listen innsendt til EFSA for vurdering</i>
		daglig inntak av 2 g DHA. Når påstanden brukes for kosttilskudd og/eller berikede næringsmidler, skal forbrukernes også informeres om at de ikke bør overskride et daglig inntak på 5 g EPA og DHA kombinert.			
Dokosaheksaensyre og eikosa-pentaensyre (DHA/EPA)	DHA og EPA bidrar til å opprettholde normalt blodtrykk	Påstanden kan brukes bare om næringsmidler som gir et daglig inntak av 3 g EPA og DHA. For at påstanden skal kunne brukes, skal forbrukerne opplyses om at den gunstige virkningen oppnås ved et daglig inntak av 3 g EPA og DHA. Når påstanden brukes for kosttilskudd og/eller berikede næringsmidler, skal forbrukernes også informeres om at de ikke bør overskride et daglig inntak på 5 g EPA og DHA kombinert.	Påstanden skal ikke brukes på næringsmidler rettet mot barn.	2009; 7(9):1263 2010; 8(10):1796	502, 506, 516, 703, 1317, 1324
Dokosaheksaensyre og eikosa-pentaensyre (DHA/EPA)	DHA og EPA bidrar til å opprettholde normale triglyserid-nivåer i blodet	Påstanden kan brukes bare om næringsmidler som gir et daglig inntak av 2 g EPA og DHA. For at påstanden skal kunne brukes, skal forbrukerne opplyses om at den gunstige virkningen oppnås ved et daglig inntak av 2 g EPA og DHA. Når påstanden brukes for kosttilskudd og/eller berikede næringsmidler, skal forbrukernes også informeres om at de ikke bør overskride et daglig inntak på 5 g EPA og DHA kombinert.	Påstanden skal ikke brukes på næringsmidler rettet mot barn.	2009; 7(9):1263 2010; 8(10):1796	506, 517, 527, 538, 1317, 1324, 1325
Svisker (<i>Prunus domestica</i>)	Tørkede plommer/svisker bidrar til normal tarmfunksjon	Påstanden kan brukes bare om næringsmidler som gir et daglig inntak av 100 g tørkede plommer (svisker). For at påstanden skal kunne brukes, skal forbrukerne opplyses om at den gunstige virkningen oppnås ved et daglig inntak av 100 g tørkede plommer (svisker).		2012; 10(6):2712	1164

<i>Næringsstoff, stoff, næringsmiddel eller næringsmiddelkategori</i>	<i>Påstand</i>	<i>Vilkår for bruk av påstanden</i>	<i>Vilkår og/eller begrensninger for bruk av næringsmiddelet og/eller en tilleggs-erklæring eller -advarsel</i>	<i>EFSA Journal-nummer</i>	<i>Registreringsnummer på den konsoliderte listen innsendt til EFSA for vurdering</i>
Fruktose	Inntak av næringsmidler med fruktose gir lavere blodsukker-økning enn næringsmidler med sukrose eller glukose	For at påstanden skal kunne brukes, skal glukose og/eller sukrose erstattes med fruktose i sukkersøtede næringsmidler eller drikker, slik at reduksjonen i innholdet av glukose og/eller sukrose i næringsmidlene eller drikkene er minst 30 %.		2011; 9(6):2223	558 ◀ M1

16. des. Nr. 1578 2013

Forskrift om endring i restkontrollforskriften

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 16. desember 2013 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 16 annet ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 23. desember 2013 kl. 14.45.

I

I forskrift 27. januar 2000 nr. 65 om kontrolltiltak for restmengder av visse stoffer i animalske næringsmidler, produksjonsdyr og fisk for å sikre helsemessig trygge næringsmidler skal det gjøres følgende endringer:

Ny § 9a skal lyde:

§ 9a. *Melding om slakting av fisk*

Oppdretter plikter å underrette Mattilsynet om slakting i god tid før opptak, senest når fisken er satt til sulting. Underretning skal skje skriftlig eller elektronisk på skjema fastsatt av Mattilsynet. Frist for innsending av skjema er torsdag kl. 24.00 i uken før slakting skal skje.

Pakker plikter å underrette Mattilsynet snarest mulig før pakking.

Ny § 9b skal lyde:

§ 9b. *Tilbakeholdelsestider for fisk*

Fisk som har vært behandlet med et legemiddel, skal ikke slaktes før rester av legemiddelet er under tillatte grenseverdier.

Ved bruk av legemidler som ikke trenger grenseverdier, skal fisken ikke slaktes før norsk slaktefrist er overholdt.

Ved bruk av legemidler uten annen norsk slaktefrist for fisk, gjelder slaktefrist på minimum 500 døgngrader.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

17. des. Nr. 1579 2013

Forskrift om omsetning og dokumentasjon av produkter til byggverk

Hjemmel: Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 17. desember 2013 med hjemmel i lov 27. juni 2008 nr. 71 om planlegging og byggesak (plan- og bygningsloven) § 29–7, og lov 16. juni 1994 nr. 20 om tekniske kontrollorgan som har til oppgave å gjennomføre samsvarsvurderinger § 7.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. III nr. 5 (direktiv 95/16/EF), kap. V nr. 2 (direktiv 90/396/EØF endret ved direktiv 93/68/EØF), kap. XXI nr. 1 (forordning (EU) nr. 305/2011), kap. XXIV nr. 1c (direktiv 2006/42/EF) og vedlegg IV nr. 10 (direktiv 92/42/EØF endret ved direktiv 93/68/EØF). Kunngjort 23. desember 2013 kl. 14.45.

I. Innledende bestemmelser

§ 1. Forskriftens virkeområde

Bestemmelsene i denne forskriften gjelder for produkter som framstilles, omsettes, markedsføres og distribueres for bruk i byggverk.

§ 2. Omsetning, markedsføring og distribusjon av produkter

Produkter til byggverk med dokumenterte egenskaper etter denne forskriften skal fritt kunne omsettes, markedsføres og distribueres.

II. Krav til byggevarer som er CE-merket

§ 3. Gjennomføring av byggevareforordningen

EØS-avtalen vedlegg II kap. XXI nr. 1 (forordning (EU) nr. 305/2011) om fastsettelse av harmoniserte vilkår for markedsføring av byggevarer og om oppheving av rådsdirektiv 89/106/EØF gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg II, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 4. Språk i ytelseserklæring

Ytelseserklæringen jf. forordning (EU) nr. 305/2011 art. 7 nr. 4, skal være på norsk eller på et annet skandinavisk språk.

§ 5. Språk på anvisninger og sikkerhetsinformasjon

Anvisningene og sikkerhetsinformasjonen jf. forordning (EU) nr. 305/2011 art. 11 nr. 6, art. 13 nr. 4 og art. 14 nr. 2, skal være på norsk eller et annet skandinavisk språk.

§ 6. Varekontakt punkt for byggevarer

Direktoratet for byggkvalitet er varekontakt punkt for byggevarer, jf. forordning (EU) nr. 305/2011 art. 10.

§ 7. Teknisk bedømmelsesorgan

Teknisk bedømmelsesorgan jf. forordning (EU) nr. 305/2011 art. 29 skal utpekes av Direktoratet for byggkvalitet.

§ 8. Tekniske kontrollorgan etter byggevareforordningen

Tekniske kontrollorgan, jf. forordning (EU) nr. 305/2011 art 40 skal utpekes av Direktoratet for byggkvalitet etter reglene i lov 16. juni 1994 nr. 20 om tekniske kontrollorgan.

Som grunnlag for utpekingen etter første ledd skal organet være akkreditert av et nasjonalt akkrediteringsorgan. Et organ som ikke er akkreditert kan i særskilte tilfeller likevel utpekes, forutsatt at direktoratet kan dokumentere at organet oppfyller relevante krav.

III. Krav til byggevarer som ikke er CE-merket

§ 9. Virkeområde for kapittel III

Dette kapittelet gjelder for byggevarer som ikke er CE-merket.

For byggevarer som bestilles eller lages for ett spesielt byggverk og produksjonsmetoden ikke inngår i produsentens ordinære virksomhet gjelder ikke § 10 tredje ledd og § 12.

For byggevarer uten vesentlig betydning for at byggverket oppfyller krav i byggteknisk forskrift (TEK 10) gjelder ikke § 10 tredje ledd og § 12.

§ 10. Dokumentasjon av vesentlige egenskaper

Byggevarer som ikke er CE-merket skal ha slike egenskaper som, når byggevaren er forsvarlig benyttet, medvirker til at byggverk tilfredsstillende grunnleggende krav til:

- a) Mekanisk motstandsevne og stabilitet
- b) Brannsikkerhet
- c) Hygiene, helse og miljø
- d) Sikkerhet og tilgjengelighet ved bruk
- e) Vern mot støy
- f) Energiøkonomisering og varmesolering
- g) Bærekraftig bruk av naturressurser.

Vesentlige egenskaper skal dokumenteres i den grad de er nødvendig for vurdering av byggevarens egnethet til bruk i byggverk. Minst én egenskap skal alltid dokumenteres.

Vesentlige egenskaper skal dokumenteres i henhold til en tilfredsstillende teknisk spesifikasjon. Det skal benyttes relevante beregnings-, prøvings- eller klassifiseringsstandarder.

§ 11. Markedsdeltakernes plikter

Produsent, dennes representant, importør og distributør, skal sørge for at vesentlige egenskaper til byggevarer er dokumentert og at tilfredsstillende produkt dokumentasjon er tilgjengelig før byggevaren omsettes, markedsføres, distribueres eller brukes i et byggverk.

§ 12. Vurdering og verifikasjon av egenskaper

For byggevarer med egenskaper som er av stor betydning for oppfyllelse av de grunnleggende krav til byggverk eller der det er stor sannsynlighet for variasjoner i produksjonsprosessen, skal tredjepartsorgan utføre spesifiserte oppgaver i forbindelse med dokumenteringen av byggevarens vesentlige egenskaper. For CE-merkede byggevarer er systemer for vurdering og verifikasjon av egenskaper eller ytelser vedtatt av EU-kommisjonen. Tilsvarende vurdering og verifikasjon skal gjennomføres for sammenliknbare byggevarer som ikke er CE-merket.

Tredjepartsorgan skal være akkreditert for de aktuelle oppgavene. Der slik akkreditering ikke er mulig skal tredjepartsorganet dokumentere tilsvarende kompetanse.

§ 13. Innhold i dokumentasjonen

Dokumentasjonen skal inneholde identifikasjon av produsent og importør, produsentens og importørens kontaktdetaljer, byggevarens egenskaper, hvilke tekniske spesifikasjoner som er lagt til grunn, og der det er relevant, navnet på tredjepartsorgan som har utført oppgavene beskrevet i § 12 første ledd, hvilke oppgaver som ble utført og når disse ble utført.

Byggevareren skal ledsages av nødvendige anvisninger og sikkerhetsinformasjon. Produktdokumentasjonen, samt anvisninger og sikkerhetsinformasjon, skal være på norsk eller et annet skandinavisk språk.

§ 14. Gjensidig godkjenning

Dersom et produkt til byggverk lovlig kan omsettes i annet EØS-land, skal produktet godtas omsatt i Norge uten ny prøving eller kontroll.

Det kan likevel kreves ytterligere produktdokumentasjon i tilfeller der det kan påvises forskjell mellom beskyttelsesnivåene i Norge og andre EØS-land. Krav om ytterligere produktdokumentasjon må være nødvendig og proporsjonalt, jf. EØS-avtalen artikkel 13.

IV. Løfteinnretning og varmtvannskjel**§ 15. Virkeområde for kapittel IV**

Dette kapitlet gjelder for løfteinnretninger og varmtvannskjeler.

§ 16. Løfteinnretning

Bestemmelsen gjelder for permanent løfteinnretning som heis, løfteplattform, rulletrapp, rullende fortau og trappeheis med unntak av løfteinnretning som del av produksjonsprosess. Følgende krav gjelder:

- a) Heis og tilhørende sikkerhetskomponenter skal tilfredsstillende Heisdirektivet

Definisjonen av heis fremgår av Maskindirektivet artikkel 24: Løfteinnretning som betjener fastlagte nivåer ved hjelp av heisstol, som beveger seg langs faste styreskiner og med en helning på mer enn 15 grader i forhold til et vannrett plan og som er beregnet til å transportere personer, personer og gods eller gods alene hvis heisstolen er tilgjengelig, dvs. At en person kan gå inn i heisstolen uten vanskeligheter og at den er utstyrt med betjeningsanordninger inne i heisstolen eller er innenfor rekkevidde av personen i heisstolen.

Løfteinnretning som beveger seg langs en fast bane selv om den ikke beveger seg langs faste styreskiner, hører under Maskindirektivet.

Med heisstol skal forstås den del av en heis som bærer personer, personer eller gods eller gods alene som skal heises opp eller senkes ned.

Løfteinnretning som beveger seg med en hastighet lik eller under 0,15 m/s defineres som andre løfteinnretninger.

- b) Andre løfteinnretninger skal tilfredsstillende Maskindirektivet.

- c) Som grunnlag for EU-typegodkjenning skal samsvarsvurdering utføres av teknisk kontrollorgan.

Produktet skal vurderes mot tekniske spesifikasjoner og mot relevante sikkerhetskrav i direktivene.

- d) For heis og tilhørende sikkerhetskomponenter skal installatøren av heis etter Heisdirektivet og for andre løfteinnretninger etter Maskindirektivet få utført samsvarsvurdering etter framgangsmåte fastsatt i de respektive direktivene.

§ 17. Varmtvannskjel som fyres med flytende eller gassformig brensel

Bestemmelsen gjelder for varmtvannskjel som fyres med flytende eller gassformig brensel og som har en effekt på mellom 4 kW og 400 kW innfyrt effekt. Bestemmelsen gjelder ikke for kjeler som kan bruke forskjellige typer brensel.

Varmtvannskjel skal ha samsvarserklæring eller EU-typegodkjenning som omfatter kjelens energieffektivitet. Typegodkjenningen skal være utført av et teknisk kontrollorgan og vurderes direkte mot de sikkerhetskrav som er beskrevet i direktiv som gjelder for det aktuelle produktet.

Typeprøving og vurdering utføres i henhold til regler gitt i eller i medhold av henholdsvis

- a) direktiv 92/42/EØF om varmtvannskjeler
b) direktiv 90/396/EØF om gassinstallasjoner
c) direktiv 93/68/EØF om koordinering av regler om CE-merking.

§ 18. CE-merking av løfteinnretninger og varmtvannskjeler

Et CE-merke viser at et produkt tilfredsstillende en teknisk spesifikasjon. Med teknisk spesifikasjon i denne bestemmelse menes harmoniserte produktstandarder for løfteinnretninger og varmtvannskjel som bekjentgjort i Den

Europeiske Unions Tidende eller nasjonale tekniske spesifikasjoner som er ansett å være i samsvar med de grunnleggende krav og som er bekjentgjort i Den Europeiske Unions Tidende.

Følgende produkter skal påføres CE-merke som angitt i gjeldende direktiver for produktene:

- heis og tilhørende sikkerhetskomponenter som er i samsvar med grunnleggende krav angitt i Heisdirektivet
- løfteinnretning som er i samsvar med grunnleggende krav angitt i Maskindirektivet
- varmtvannskjel som er i samsvar med krav angitt i direktivet om varmtvannskjeler CE-merket skal påføres produktet av produsent eller dennes representant. CE-merket skal bestå av bokstavene CE i følgende grafiske utforming:

Dersom CE-merket forminskes eller forstørres, skal størrelsesforholdet slik de framgår av modellen ovenfor overholdes.

CE-merkingen skal omfatte krav angitt i gjeldende direktiv for produktet og kan være

- identifikasjonsnummeret for det organ som har deltatt i produksjonskontrollfasen
- produsentens navn eller identifikasjonsmerke
- de to siste sifrene i det året da merkingen ble påført og om nødvendig produktsertifikatets nummer
- deklarerte egenskaper, klassifisering og lignende som angitt i direktiv for produktet.

De ulike delene som CE-merket består av, skal så langt som mulig ha samme høyde og ikke være under 5 mm.

Opplysninger som er nødvendige ut fra et sikkerhetssynspunkt skal være på norsk.

§ 19. *Teknisk kontrollorgan for løfteinnretninger og varmtvannskjel*

Et teknisk kontrollorgan skal attestere at produkter til byggverk som omfattes av dette kapittel, er i samsvar med den gitte tekniske spesifikasjon.

Tekniske kontrollorgan skal utpekes at Direktoratet for byggkvalitet etter reglene i lov 16. juni 1994 nr. 20 om tekniske kontrollorgan.

Som grunnlag for utpekingen av et teknisk kontrollorgan skal organet være akkreditert av et nasjonalt akkrediteringsorgan. Et teknisk kontrollorgan som ikke er akkreditert kan i særskilte tilfeller likevel utpekes, forutsatt at utpekende myndighet kan dokumentere at organet oppfyller relevante krav.

V. *Fellesbestemmelser*

§ 20. *Forbud mot villedende informasjon*

Det er ikke tillatt å benytte uriktig eller mangelfull informasjon som er egnet til å villedde om et produkt til byggverks lovlige bruk i et byggverk eller om produktets egenskaper.

§ 21. *Tilsynsmyndighet*

Direktoratet for byggkvalitet er tilsynsmyndighet for produkter til byggverk.

Kommunal- og regionaldepartementet er klageinstans for vedtak som fattes av tilsynsmyndigheten.

§ 22. *Tilsyn med produkter til byggverk*

Tilsynsmyndighet kan kreve tilsendt produktdokumentasjon og annen informasjon som er tilgjengelig ved omsetning, markedsføring, distribusjon eller bruk av produkt til byggverk, herunder dokumentasjon for attestering av samsvar eller vurdering og verifikasjon av egenskaper, og test- og beregningsgrunnlag som er brukt ved utarbeidelse av produktdokumentasjonen.

Tilsynsmyndighet skal gis adgang til produkt, rom, areal eller annet område som anses nødvendig for å kunne utføre vurdering av produktet.

Ved begrunnet mistanke om at det omsettes, markedsføres, distribueres eller brukes produkt som ikke har tilfredsstillende produktdokumentasjon, herunder ufullstendig eller uriktig dokumentasjon eller hvor produktet kan medføre fare for sikkerhet, helse eller miljø, skal bygningsmyndighet og annen offentlig myndighet som behandler tiltak etter sektorlovgivning som omfattes av plan- og bygningsloven § 29–7, melde forholdet til tilsynsmyndigheten.

Dersom produsent eller dennes representant trekker et produkt som ikke har tilfredsstillende produktdokumentasjon, herunder ufullstendig eller uriktig dokumentasjon eller hvor produktet kan medføre fare for sikkerhet, helse og miljø, tilbake fra markedet, skal det sendes melding til tilsynsmyndigheten.

§ 23. *Reaksjoner fra tilsynsmyndigheten*

Ved brudd på reglene i denne forskriftens kapittel II, brukes virkemidlene i forordning (EU) nr. 305/2011 kap. XIII.

Ved brudd på reglene i denne forskriftens kapittel III og IV, brukes følgende virkemidler:

- Dersom tilsynsmyndigheten finner at produkt til byggverk ikke har tilfredsstillende produktdokumentasjon etter forskriften, herunder ufullstendig eller uriktig dokumentasjon, kan den gi pålegg om å stanse omsetning, markedsføring, distribusjon og bruk av produktet inntil tilfredsstillende produktdokumentasjon foreligger.

- b) Tilsynsmyndigheten kan gi pålegg om å kalle tilbake produkt som beskrevet i første ledd fra markedet eller kan kreve andre tiltak for å sikre at produktet bringes i overensstemmelse med forskriften.
- c) I tilfeller der vanlig eller forventet bruk av produkt til byggverk kan utgjøre en alvorlig risiko for sikkerhet, helse eller miljø, kan tilsynsmyndigheten midlertidig stanse omsetning, markedsføring, distribusjon og bruk av produkter for å utføre nødvendige undersøkelser og sikkerhetsvurderinger.

Tilsynsmyndigheten kan ilegge tvangsmulkt etter plan- og bygningsloven § 32–5 dersom pålegg etter første eller annet ledd i denne paragrafen ikke etterkommes.

§ 24. *Overtredelsesgebyr. Gebyrenes størrelse*

Tilsynsmyndigheten kan ilegge overtredelsesgebyr etter plan- og bygningsloven § 32–8 annet ledd inntil angitte beløpsgrenser for forsettlig eller uaktsomme overtredelser av denne forskriften.

Tilsynsmyndigheten kan ilegge overtredelsesgebyr inntil kr 50 000 for mindre avvik og inntil kr 100 000 for vesentlige avvik.

Høyere overtredelsesgebyr enn nevnt i annet ledd kan ilegges ved alvorlige overtredelser. Ved vurderingen skal det særlig legges vekt på forhold som nevnt i § 25. Overtredelsesgebyr kan uansett ikke overstige kr 200 000 for samme handling enten den medfører én eller flere overtredelser.

§ 25. *Utmåling av overtredelsesgebyr*

Ved vurdering av overtredelsesgebyrets størrelse kan tilsynsmyndigheten legge vekt på:

- a) Hvor alvorlig overtredelsen er
- b) Om eventuelt pålegg gitt med hjemmel i denne forskriftens § 23 er fulgt
- c) Om overtrederen gjentatte ganger har vært ansvarlig for forhold som kan medføre overtredelsesgebyr
- d) Om overtredelsen bidrar til økonomisk gevinst
- e) Om overtredelsen er gjort i vinnings hensikt
- f) Om overtredelsesgebyret vil virke urimelig ut fra overtreders økonomiske situasjon.

§ 26. *Gebyr*

Tilsynsmyndighetene kan kreve at den som produserer eller importerer et produkt etter denne forskrift helt eller delvis skal dekke kostnadene for testing og inspeksjon som anses som nødvendige for å vurdere et produkts egenskaper og virkninger. Kostnadene er tvangsgrunnlag for utlegg.

§ 27. *Ikrafttredelse, overgangsbestemmelse og endringer i andre forskrifter*

Forskriften trer i kraft 1. januar 2014.

Forskriften får bare anvendelse på produkter som er produsert, omsatt og markedsført etter at den er trådt i kraft. Byggevarer som er produsert, omsatt og markedsført før ikrafttredelsen behandles etter forskrift 26. mars 2010 nr. 489 kapittel 3 slik det lød før ikrafttredelsen av denne forskriften.

Fra samme tidspunkt gjøres følgende endringer i forskrift 26. mars 2010 nr. 489 om tekniske krav til byggverk (Byggteknisk forskrift):

- a) § 3–1 (1) skal lyde:

Regler for dokumentasjon av produkter følger av forskrift om omsetning og dokumentasjon av produkter til byggverk.

- b) § 3–1 (3) skal lyde:

Før produkter bygges inn i byggverk må det være dokumentert at produktene har de egenskapene som er nødvendige for at det ferdige byggverket tilfredsstillter kravene som følger av denne forskriften.

- c) § 3–1 (2), (3), (4) og (5) oppheves.
- d) øvrige bestemmelser i kap. 3. oppheves.

Fra samme tidspunkt gjøres følgende endring i forskrift 26. mars 2010 nr. 488 om byggesak (byggesaksforskriften) § 12–3 bokstav a:

«byggteknisk forskrift kapittel 3» endres til «forskrift om omsetning og dokumentasjon av produkter til byggverk».

Forordning (EU) nr. 305/2011

Nedenfor gjengis EØS-avtalen vedlegg II kap. XXI nr. 1 (forordning (EU) nr. 305/2011) slik Kommunal- og regionaldepartementet tolker denne del av EØS-avtalen med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i henhold til avtalens protokoll 1 mv.

For å lese forordning (EU) nr. 305/2011 se her:

Forskrift om endring i forskrift om trafikkopplæring og førerprøve m.m.

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 17. desember 2013 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 24 og § 26, jf. delegeringsvedtak 29. september 2003 nr. 1196.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 24f (direktiv 2012/36/EU og direktiv 2013/47/EU). Kunngjort 23. desember 2013 kl. 14.45.

I

I forskrift 1. oktober 2004 nr. 1339 om trafikkopplæring og førerprøve m.m. gjøres følgende endringer:

§ 2–1 tredje ledd ny bokstav d skal lyde:

- d) personer som er under utredning for mulig dispensasjon fra helsekravene i førerkortforskriftens vedlegg 1. Unntaket er begrenset til nødvendig kjøring i forbindelse med utredningen.

§ 4–2 første ledd skal lyde:

Ved øvingskjøring må det benyttes kjøretøy som er godkjent som lærevogn, med mindre annet fremgår av denne forskriften. Lærevognen skal tilhøre den aktuelle førerkortklassen. Lærevognen skal godkjennes av regionvegkontoret før bruk. Godkjenningen føres i lærevognens vognkort som godkjent med eller uten tilleggsutstyr.

§ 4–3 andre ledd skal lyde:

Lærevogner i klassene A1, A2 og A skal ha følgende tilleggsutstyr når læreren følger med på kjøretøyet:

- a) dobbel sett betjeningsinnretning for brems og kopling,
- b) ett ekstra speil som gir læreren tilstrekkelig utsyn bakover,
- c) ett ekstra speil som gir læreren tilstrekkelig kontroll med eleven og
- d) håndtak på hver side som er tilgjengelig for lærer.

§ 4–8 første ledd skal lyde.

Kjøretøy som er spesialinnrettet for funksjonshemmede er unntatt fra kravene i § 4–2 til og med § 4–7. Slikt kjøretøy kan benyttes som lærevogn hvis det er utstyrt slik regionvegkontoret finner det nødvendig for at øvingskjøringen skal være sikker. Kjøretøy benyttet til øvingskjøring etter denne bestemmelsen kan også benyttes som kjøretøy til førerprøven, jf. § 29–8 fjerde ledd.

§ 6–4 andre ledd skal lyde:

For å kunne undervise på trafikalt grunnkurs kreves godkjenning som trafikklærer, eller at læreren har pedagogisk utdanning som tilsvarer kravene til lærere i det offentlige skoleverk, spesialutdanning godkjent av Vegdirektoratet og førerrett i klasse B. Samme krav gjelder når trafikalt grunnkurs gjennomføres som en integrert del av valgfag trafikk.

§ 6–5 andre ledd skal lyde:

For å kunne undervise i sikkerhetskurs på veg ved utvidelse fra klasse A2 til A må vedkommende trafikklærer delta på et to dagers kurs godkjent av Vegdirektoratet.

§ 6–7 første ledd skal lyde:

Undervisningspersonell i klasse S skal være godkjent trafikklærer eller ha pedagogisk utdanning som tilsvarer kravene i det offentlige skoleverk. I tillegg må de ha spesialutdanning fra Universitetet i Tromsø – Norges arktiske universitet, eller tilsvarende utdanning som er godkjent av Vegdirektoratet. Lærere som før 1. juli 2006 har undervist i klasse S i minst to år, trenger ikke bestå spesialutdanningens eksamen.

§ 8–1 andre ledd skal lyde:

Personen må ha fylt 15 år før grunnkurset kan påbegynnes.

Ny § 8–5 skal lyde:

Trafikalt grunnkurs i offentlig skoleverk

Trafikalt grunnkurs i det offentlige skoleverket kan gjennomføres etter vilkårene i § 8–1 til § 8–4. Kurset kan også gjennomføres av elever på tiende klassetrinn selv om eleven ikke har fylt 15 år.

Trafikalt grunnkurs kan også gjennomføres som en integrert del av valgfag trafikk forutsatt at:

- a) eleven går i niende eller høyere klassetrinn,
- b) eleven har vært til stede i minst 80 prosent av valgfagets 57 timer herunder hele førstehjelpsopplæringen,
- c) undervisningen ikke gjennomføres med flere enn 18 elever.

Kjøring i mørket inngår ikke som en del av valgfag trafikk og må gjennomføres som beskrevet i § 8–1.

§ 9–7 første ledd skal lyde:

Kurset er på 4 undervisningstimer, hvorav minst 3 timer skal gjennomføres som sammenhengende praktisk øving på avsperrt område. Eleven kan kjøre på egen motorsykkel i dette kurset. Kurset kan gjennomføres med inntil 3 elever per lærer.

§ 9–9 tredje ledd skal lyde:

Eleven skal deretter ha 4 timer sammenhengende praktisk kjøring. Kjørerutene skal konstrueres slik at eleven får erfaring med vekslende vegtyper, vegstandarder og miljø. Eleven kan kjøre på egen motorsykkel i dette kurset. I slike tilfeller skal læreren selv kjøre motorsykkel.

§ 9–12 fjerde ledd skal lyde:

Elever fylt tjuefire år med mindre enn to års førerrett i klasse A2, kan erverve førerrett i klasse A ved å gjennomføre minst 7 timers obligatorisk kurs og praktisk prøve. Dette kurset kan også gjennomføres av kandidater fylt tjuetre år med mindre enn ett års førerrett i klasse A2.

§ 10–6 skal lyde:

Unntak for elever som har gjennomført opplæring i klasse A, A2 eller A1.

Elev som har gjennomført all obligatorisk opplæring i klasse A, A2 eller A1, men som ikke har ervervet førerrett, kan avlegge førerprøven i klasse AM 146 etter å ha gjennomført obligatorisk opplæring på trinn 4 for AM 146, jf. § 10–5.

§ 12–6 første ledd skal lyde:

Kurset er på 3 undervisningstimer. Hver elev skal ha minst 2 timer praktisk øving. Resterende tid disponeres til forventninger og mål, planlegging, oppsummering og refleksjon i klasserom. Praktisk øving kan gjennomføres med inntil 2 elever i bilen. Øvrig undervisning kan gjennomføres med inntil 16 elever.

§ 27–1 andre ledd skal lyde:

Personer som tidligere har gjennomført kurs i sikring av last er fritatt fra kurset. Personer som har, eller har hatt, førerrett i klassene C1 eller C som egen førerkortklasse på førerkortet, er fritatt fra kurset, med mindre kurset inngår som en del av utvidelsen fra klasse B til B kode 96.

§ 29–10 første ledd skal lyde:

Den som søker om fornyelse av en førerrett i klassene C1, C1E, C, CE, D1, D1E, D og DE mer enn ett år etter at retten er utløpt, skal bestå en praktisk prøve. Ved fornyelse av førerrett for flere klasser, avlegges prøve i den mest omfattende klassen. Som mest omfattende klasse regnes det samme som i forskrift 19. januar 2004 nr. 298 om førerkort m.m. § 6–1 andre ledd.

§ 30–1 første ledd til fjerde ledd skal lyde:

Førerprøven for motorsykel består av en teoretisk og en praktisk prøve. Den teoretiske prøven for motorsykel er lik, bestått teoretisk prøve gjelder for klassene A1, A2 og A. Ved utvidelse fra klasse A1 til A, A1 til A2 og A2 til A avlegges kun praktisk prøve.

Den praktiske prøven til klasse A1 skal avlegges på lett motorsykel uten sidevogn. Motorsykkelen skal ha slagvolum på minst 120 cm³, en effekt på høyst 11 kW, et forhold mellom effekt og egenvekt på høyst 0,1 kW/kg og konstruktiv hastighet på minst 90 km/t. Motorsykel med elektrisk motor skal ha et forhold mellom effekt og egenvekt på minst 0,08 kW/kg.

Den praktiske prøven til klasse A2 avlegges på motorsykel uten sidevogn. Motorsykkelen skal ha slagvolum på minst 395 cm³, en effekt på minst 20 kW og høyst 35 kW, et forhold mellom effekt og egenvekt på høyst 0,2 kW/kg og en konstruktiv hastighet på minst 100 km/t. Motorsykel med elektrisk motor skal ha et forhold mellom effekt og egenvekt på minst 0,15 kW/kg.

Den praktiske prøven til klasse A avlegges på motorsykel uten sidevogn. Motorsykkelen skal ha et slagvolum på minst 595 cm³, en egenvekt på mer enn 180 kg, en effekt på minst 50 kW og en konstruktiv hastighet på minst 100 km/t. Motorsykel med elektrisk motor skal ha et forhold mellom effekt og egenvekt på minst 0,25 kW/kg.

§ 30–6 første og andre ledd skal lyde:

Kandidater som skal avlegge førerprøve for klasse C må ha bestått førerprøven for klasse B. Førerprøven for klasse C består av en teoretisk og en praktisk prøve. Bestått teoretisk prøve klasse C gjelder også for klasse C1.

Den praktiske prøven skal avlegges med lastebil med konstruktiv hastighet på minst 80 km/t som har tillatt totalvekt på minst 19 000 kg, lengde på minst 8 meter, bredde på minst 2,4 meter og en akselavstand på minst 4 meter. Kjøretøyet skal ha ABS-bremser, girkasse som gir anledning til å velge gir manuelt, ha påbygg som minst er like høyt og bredt som førerhuset eller mindre forutsatt at det ikke er mulig å få utsyn bakover fra førerplassen uten å måtte bruke sidespeilene, og fartsskriver som fastsatt i forskrift 2. juli 2007 nr. 877 om kjøre- og hviletid i EØS § 1.

§ 30–10 første ledd skal lyde:

Kandidater som skal avlegge førerprøve for klasse D må ha bestått førerprøven for klasse B. Førerprøven for klasse D består av en teoretisk og en praktisk prøve. Bestått teoretisk prøve klasse D gjelder også for klasse D1.

§ 31–3 første, tredje, og fjerde ledd oppheves.

Gjeldende andre, femte, sjette og syvende ledd blir henholdsvis første til fjerde ledd.

§ 31–3 første ledd skal lyde:

Tilhenger som ikke tilfredsstillter de tekniske spesifikasjoner som kreves i klasse BE, men som var i bruk til førerprøven eller som lærevogn i klasse BE 1. januar 2013, kan benyttes fram til 1. januar 2016. Den skal være lastet med flere kolloi som til sammen veier minst 300 kg og er sikret med alminnelig sikringsutstyr. Aktuell totalvekt skal være minst 1200 kg. Tilhenger som har tillatt totalvekt på 1200 kg eller mindre, må ha aktuell totalvekt på minst 800 kg.

§ 31–3 femte ledd skal lyde:

Den praktiske prøven til klasse A avlegges på motorsykkel uten sidevogn. Motorsykkelen skal ha et slagvolum på minst 595 cm³, en effekt på minst 40 kW og en konstruktiv hastighet på minst 100 km/t. Denne overgangsregelen gjelder fram til 31. desember 2018.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2014.

18. des. Nr. 1581 2013

Forskrift om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2014

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 18. desember 2013 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevende marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 14, § 16, § 36, § 37, § 42 og § 47, og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12, § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 23. desember 2013 kl. 14.45.

Kapittel 1. Fiskeforbud og kvoter

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande lodde i det nordøstlige Atlanterhav og i Barentshavet (ICES' statistikkområder I og II) i 2014.

§ 2. Totalkvote og åpningsdato

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy fra og med 20. januar fiske inntil 38 980 tonn lodde i området sør for 74° N og vest for 32° Ø, med unntak av fiskevernsoneen rundt Svalbard, og med de begrensninger som til en hver tid følger av § 16.

Av kvantumet nevnt i første ledd avsettes 452 tonn til forsknings- og undervisningskvoter.

Fartøy som ønsker å lete eller fiske etter lodde øst for 32° Ø må ha avtalt dette med Fiskeridirektoratets overvåkningstjeneste. Overvåkningstjenesten kan sette nærmere vilkår for leting eller fiske etter lodde øst for 32° Ø, samt bestemme at fartøy må ha kontrollør om bord.

§ 3. Gruppekvote for ringnotfartøy

Fartøy med ringnottillatelse, jf. forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) § 4–1, kan fiske og lande inntil 27 740 tonn lodde.

§ 4. Gruppekvote for trålfartøy

Fartøy i trålgruppen med loddetråltillatelse, jf. konsesjonsforskriften § 2–22, kan fiske og lande inntil 4 623 tonn lodde.

§ 5. Gruppekvote for fartøy i kystfartøygruppen

Fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe i kystfartøygruppens fiske, jf. forskrift 9. desember 2013 nr. 1419 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2014 (deltakerforskriften) § 37, kan fiske og lande inntil 6 165 tonn lodde.

Kapittel 2. Fisket i ringnotgruppen

§ 6. Maksimalkvote

Fartøy med ringnottillatelse tildeles maksimalkvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

1500 hl	+40 % av konsesjonskapasiteten fra	0–4000 hl
	+30 % av konsesjonskapasiteten fra	4000–6000 hl
	+20 % av konsesjonskapasiteten fra	6000–10 000 hl
	+10 % av konsesjonskapasiteten over	10 000 hl

Kvoten til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere gruppekvoten med summen av basiskvotene. Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

Basiskvoten blir omregnet slik at 1 hektoliter = 0,1 tonn (100 kilogram).

Kapittel 3. Fisket i trålgruppen

§ 7. Maksimalkvote

Fartøy med loddetråltillatelse tildeles maksimalkvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

50 tonn	+50 % av bruttotonnasje fra	0–99 tonn
	+40 % av bruttotonnasje fra	100–199 tonn
	+30 % av bruttotonnasje fra	200–299 tonn
	+20 % av bruttotonnasje fra	300–399 tonn
	+10 % av bruttotonnasje fra	400–600 tonn

Kvoten til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for vedkommende fartøy med den faktoren en får ved å dividere gruppekvoten med summen av basiskvotene.

Ved beregning av basiskvote gjelder tonnasje i henhold til Skipskontrollens målebrev/identitetsbevis utstedt senest 31. desember 1998. Øket bruttotonnasje som følge av ombygging eller utskifting etter denne dato skal ikke legges til grunn som beregningsgrunnlag.

Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

Kapittel 4. Fisket i kystfartøygruppen

§ 8. Maksimalkvoter

Fartøy med adgang til å delta i kystfartøygruppen tildeles like maksimalkvoter uavhengig av fartøystørrelse. Fiskeridirektoratet fastsetter maksimalkvotens størrelse etter at fristen for påmelding er gått ut.

Kapittel 5. Fellesbestemmelser

§ 9. Kvotenyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande én kvote av de enkelte fiskeslag innenfor reguleringsåret. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved kjøp av fartøy skal det gjøres fradrag i kvoten for det kvantum kjøper har fisket og levert innenfor reguleringsåret med annet fartøy.

Ved kjøp av fartøy som i reguleringsåret har fisket og levert hele eller deler av selgers kvotegrunnlag i det aktuelle fiskeriet, skal det gjøres fradrag for dette kvantumet i kjøpers kvotegrunnlag inneværende reguleringsår.

Når det ved kjøp gjøres fradrag etter både andre og tredje ledd, skal bare det kvantum som er størst, trekkes fra.

Det kan gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og ikke har skiftet eier de siste to årene.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra bestemmelsen i første og tredje ledd for fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt.

§ 10. Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Det er likevel tillatt å overføre fangst på feltet mellom fartøy som fisker med not og trål dersom fartøyene er egnet, bemannet og utstyrt for fiske.

Det er ikke tillatt å overføre fangst som er tatt om bord.

§ 11. Påmelding og loddtrekning

Fartøy som ønsker å delta i loddefisket må være skriftlig påmeldt til Norges Sildesalgslag senest i løpet av 6. januar 2014. Dersom det er påmeldt flere fartøy enn det en hensiktsmessig avvikling av fisket gir rom for, vil deltakelsen bli begrenset på grunnlag av loddtrekning.

Ingen fartøy kan være påmeldt eller delta i mer enn én gruppe.

§ 12. Bruk av føringsfartøy

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gi tillatelse til at fartøy nyttes som føringsfartøy i fisket etter lodde. Redskap og eventuelt produksjonsutstyr skal være plombert av Fiskeridirektoratets regionkontor.

Fiskeridirektoratet er klageinstans for vedtak fattet av Fiskeridirektoratets regionkontor.

§ 13. Utseilingsfrist

Fiskeridirektoratet kan fastsette siste frist for utseiling. Fartøy som ikke overholder fristen mister adgangen til å delta.

Melding om utseiling skal sendes Norges Sildesalgslag. Fartøy som siste utseilingsdato ikke allerede har fisket og levert lodde, må ha avsluttet annet fiske, eventuelt levert annen fangst og være på feltet eller ha kurs mot feltet siste utseilingsdato. Det er en forutsetning at fartøyet har nødvendig redskap for loddefiske om bord.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd, dispensere fra kravet om siste utseilingsdato. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 14. Omregningsfaktorer

Ved loddeproduksjon er omregningsfaktoren 2,0 slik at 1 tonn rognlodde blir avregnet med 2 tonn fersk lodde på kvoten.

Ved lodderognproduksjon er omregningsfaktoren 7,58 slik at 1 tonn lodderogn avregnes med 7,58 tonn fersk lodde på kvoten.

Summen av alle leverte produkter, inklusive kapp og faks, skal ikke overstige den fastsatte kvote for det enkelte fartøy.

§ 15. Inspektør om bord

Fiskeridirektoratet kan plassere inspektører om bord i det enkelte fartøy for inspeksjonsoppdrag og observatører kan plasseres om bord for observasjon og registrering av fisket.

§ 16. Stenging av områder

Ved fare for neddreping, dersom fangst ikke tilfredsstillende krav om mindre enn 35 kg torsk over minstemål per 100 tonn lodde eller innblanding av fisk under minstemål overskrider det som fremgår av forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fiske i sjøen (utøvelsesforskriften) § 46 nr. (13) og (14), kan Fiskeridirektoratets regionkontor stenge områder i fisket etter lodde i Barentshavet, herunder sette forbud mot å fiske lodde innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene.

Det er ikke tillatt å fiske innenfor fjordlinjer slik som angitt i utøvelsesforskriften kapittel Va.

§ 17. Avkortning av kvote ved dumping og neddreping

Er lodde forsettlig eller uaktsomt dumpet eller er det på annen måte drept ned, kan Fiskeridirektoratets regionkontor treffe vedtak om en forholdsmessig avkortning av kvoten.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 18. Meldeplikt ved sprenging av not

Fartøy som fisker med not skal ved notsprenging melde fra på eget skjema til Fiskeridirektoratets regionkontor.

Fartøy som er underlagt kravet til elektronisk rapportering av fangst- og aktivitetsdata, skal melde fra om notsprenging i tråd med forskrift 21. desember 2009 nr. 1743 om posisjonsrapportering og elektronisk rapportering for norske fiske- og fangstfartøy § 12.

§ 19. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvoten eller gruppekvoten er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Kapittel 6. Overtredelsesgebyr, straff og ikrafttredelse**§ 20. Overtredelsesgebyr**

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift, kan ilegges overtredelsesgebyr i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 59 og forskrift 20. desember 2011 nr. 1437 om bruk av tvangsmulkt og overtredelsesgebyr ved brudd på havressursloven.

§ 21. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften straffes i henhold til lov 6. juni 2008 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 60, § 61, § 62, § 64 og § 65, og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 31. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 22. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2014 og gjelder til og med 31. desember 2014.

18. des. Nr. 1582 2013**Forskrift om regulering av fisket etter makrell i 2014**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 18. desember 2013 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 11, § 12, § 14, § 16, § 27, § 36 og § 37 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12, § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 23. desember 2013 kl. 14.45.

Kapittel 1. Fiskeforbud og kvoter**§ 1. Generelt forbud**

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande makrell i 2014.

§ 2. Totalkvote og områdekvoter

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy som har adgang til å delta, fiske og lande 150 000 tonn makrell i Norges territorialfarvann, økonomiske sone, fiskerisone ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann. Av dette kvantum avsettes 1665 tonn til forsknings- og undervisningsformål, 1500 tonn til agn samt 5000 tonn til fiske i Nord-Norge.

Av totalkvoten kan inntil 3000 tonn fiskes i norsk farvann i ICES' statistikkområde IIIa.

§ 3. Gruppekvoter og områdekvoter for ringnotfartøy

Fartøy med ringnottillatelse, jf. forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konesjonsforskriften) § 4–1, kan fiske og lande inntil 99 799 tonn makrell.

Ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) med adgang til å delta, jf. forskrift 9. desember 2013 nr. 1419 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2014 (deltakerforskriften) § 17, kan fiske og lande inntil 9124 tonn makrell.

§ 4. Gruppekvote og områdekvoter for trålfartøy

Fartøy med makrelltråltillatelse, jf. konsesjonsforskriftens § 2–21, kan fiske og lande inntil 5673 tonn makrell til konsum.

Gruppekvoten for fartøy med makrelltråltillatelse skal i 2015 reduseres tilsvarende Fiskeridirektoratets beregning av differansen mellom estimert fangst og seddelført fangst av makrell fisket og landet av fartøy med pelagisk tråltillatelse i 2014. Fangst av makrell fra fartøy som også innehar ringnottillatelse omfattes ikke av beregningen.

§ 5. Gruppekvoter for fartøy i kystfartøygruppen

Fartøy med adgang til å delta i kystfartøygruppen, jf. deltakerforskriften § 16 og § 18, kan fiske og lande totalt 27 239 tonn makrell, hvorav:

- fartøy med adgang til å delta i fisket med not under 13 meter største lengde, og fartøy med største lengde mellom 13 og 14,99 meter med hjemmelslengde mellom 10 og 12,99 meter, kan fiske og lande inntil 4480 tonn.
- fartøy med adgang til å delta i fisket med not med største lengde på eller over 13 meter kan fiske og lande inntil 13 250 tonn.
- fartøy med adgang til å delta i fisket med garn eller snøre kan fiske og lande inntil 9009 tonn.
- fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe kan fiske og lande innenfor en avsetning på 400 tonn.
- ikke-manntallsførte fiskere som fisker med landnot kan fiske og lande inntil 100 tonn.

§ 6. Kvotefleksibilitet over årsskiftet på gruppenivå

Ved overfiske eller underfiske på inntil 10 % i 2013 kan Fiskeridirektoratet belaste eller godskrive gruppekvotene med et tilsvarende kvantum i 2014.

Ved overfiske eller underfiske på inntil 10 % i 2014 kan Fiskeridirektoratet belaste eller godskrive gruppekvotene med et tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2015.

Dersom det gjenstår mer enn 10 % av en fartøygruppes restkvote, kan den overskytende kvoten reforderes til de andre fartøygruppene.

Kapittel 2. Fiske i ringnotgruppen**§ 7. Fartøykvoter**

Fartøy i ringnotgruppen tildeles fartøykvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

1500 hl +	40 % av konsesjonskapasiteten fra	0–4000 hl
	30 % av konsesjonskapasiteten fra	4000–6000 hl
	20 % av konsesjonskapasiteten fra	6000–10 000 hl
	10 % av konsesjonskapasiteten	over 10 000 hl

Basiskvoten blir omregnet til tonn ved at 1 hektoliter = 0,1 tonn (100 kilo).

Kvoten til det enkelte fartøyet fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med kvotefaktoren. Fiskeridirektoratet fastsetter kvotefaktoren og kan endre denne.

For ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) legges fastsatt basiskvotepå 19. november 2006 til grunn for utregning av fartøykvoten.

§ 8. Kvotefleksibilitet over årsskiftet på fartøynivå

Fartøy med ringnottillatelse og ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) som er tildelt kvote etter § 7 kan overfiske eller underfiske denne kvoten med inntil 10 % i 2014. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet eller godskrevet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2015.

Fartøy som benyttet samme adgang i 2013 vil bli belastet eller godskrevet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2014.

Fartøy som i 2014 benytter slumpfiskeordningen i tråd med forskrift 4. mars 2005 nr. 193 om strukturkvoteordningen for havfiskeflåten (strukturkvoteforskriften) § 15, kan ikke benytte adgangen til kvotefleksibilitet på fartøynivå.

Kapittel 3. Fiske i trålgruppen**§ 9. Fartøykvoter**

Fartøy med tillatelse til å fiske med trål, tildeles fartøykvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

50 tonn +	50 % av bruttotonnasje fra	0–100
	40 % av bruttotonnasje fra	101–200
	30 % av bruttotonnasje fra	201–300
	20 % av bruttotonnasje fra	301–400
	10 % av bruttotonnasje fra	401–600

Kvoten til det enkelte fartøyet fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med kvotefaktoren. Fiskeridirektoratet fastsetter kvotefaktoren og kan endre denne.

Ved beregning av fartøyets basiskvotepå gjelder tonnasje i henhold til Skipskontrollens målebrev eller identitetsbevis utstedt senest 31. desember 2001, eventuelt fartøyets tonnasje i henhold til Skipskontrollens målebrev eller

identitetsbevis etter foretatt utskifting eller ombygging i overensstemmelse med utskifting- eller ombyggingstillatelse gitt senest samme dato. Ved eierskifte nyttes bruttotonnasje per nevnte tidspunkt for det fartøy reder hadde konsesjon på ved årets begynnelse eller tidligere.

Fartøy med makrelltrållatelse som deltar som ringnotfartøy eller som kystfartøy, kan ikke delta i trålgruppens fiske etter makrell.

§ 10. Kvotefleksibilitet over årsskiftet på fartøynivå

Fartøy med makrelltrållatelse som er tildelt kvote etter § 9 kan overfiske eller underfiske denne kvoten med inntil 10 % i 2014. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet eller godskrevet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2015.

Fartøy som benyttet samme adgang i 2013 vil bli belastet eller godskrevet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2014.

Fartøy som i 2014 benytter slumpfiskeordningen i tråd strukturkvoteforskriftens § 15 kan ikke benytte adgangen til kvotefleksibilitet på fartøynivå.

§ 11. Partråling

Uten hinder av forbudet i § 23 og § 24 kan fartøy som partråler på følgende vilkår fordele kvantumet ved landing, uavhengig av hvilket fartøy som fører fangsten:

- Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.
- Fartøyene i partrållaget må fiske med samme redskap, og to fartøy kan dra med inntil 2 wire i hver sin vinge av trålredskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.
- Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20 % av fangsten per landing fordeles til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.
- Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.
- Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn tre andre fartøy i løpet av 2014. Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

Før oppstart av fisket med partrål skal det sendes melding til Fiskeridirektoratets regionkontor i den region hvor fisket skal pågå. Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Kapittel 4. Fiske i kystfartøygruppen

§ 12. Kvote for fartøy med adgang til å delta med not med største lengde under 13 meter

Fartøy med største lengde under 13 meter og fartøy med største lengde mellom 13 og 14,99 meter med hjemmelslengde mellom 10 og 12,99 meter, med adgang til å delta i fisket med not, kan fra og med 1. januar fiske og lande følgende kvanta makrell:

Fartøyets hjemmelslengde	Kvotefaktor	Maksimal kvote (tonn)	Herav garantert (tonn)
0–9,99	1,2145	45,63	25,35
10–12,99	1,5455	58,07	32,26
13–14,99	4,7956	180,19	100,11

For fartøy nevnt i første ledd er kvoteenheten for beregning av maksimalkvoten satt til 37 574 tonn. Kvoteenheten for beregning av garantert kvote er 20 875 tonn.

Fartøy med adgang til å delta i fisket etter makrell med not kan også fiske notkvoten med garn eller snøre.

Når et fartøy gis tillatelse til å fiske flere kvoter av makrell i medhold av strukturkvoteordningen, skal overførte kvoter beregnes ved bruk av samme kvoteenhet som ved beregning av mottakende fartøys grunnkvote.

§ 13. Kvotefleksibilitet over årsskiftet på fartøynivå

Etter at maksimal- og garantert kvote som tildeles etter § 12 er utnyttet, kan det enkelte fartøy fiske og lande inntil 10 % av den garanterte kvoten i 2014. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2015.

Fartøy som benyttet denne adgangen i 2013 vil bli belastet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2014.

§ 14. Kvote for fartøy med adgang til å delta med not med største lengde på eller over 13 meter

Fartøy med største lengde på eller over 13 meter med adgang til å delta i fisket med not, kan fra og med 1. januar fiske og lande følgende kvanta makrell:

Fartøyets hjemmelslengde	Kvotefaktor	Fartøykvote (tonn)
0–9,99	1,2145	19,67
10–12,99	1,5455	25,03
13–14,99	4,7956	77,67
15–17,99	6,7983	110,11
18–21,35	10,6632	172,70

For fartøy på eller over 13 meter største lengde er kvoteenheten for beregning av fartøykvoten satt til 16 196 tonn.

Fartøy med adgang til å delta i fisket etter makrell med not kan også fiske notkvoten med garn eller snøre.

§ 15. Kvotefleksibilitet over årsskiftet på fartøynivå

Fartøy som er tildelt kvote etter § 14 kan overfiske eller underfiske denne kvoten med inntil 10 % i 2014. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet eller godskrevet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2015.

Adgangen til å overføre inntil 10 % ufisket kvantum til neste år er betinget av at det er registrert fangst av makrell på fartøyets deltakeradgang i inneværende år.

Fartøy som benyttet denne adgangen i 2013 vil bli belastet eller godskrevet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2014.

Når et fartøy gis tillatelse til å fiske flere kvoter av makrell i medhold av strukturkvoteordningen, skal overførte kvoter beregnes ved bruk av samme kvoteenhet som ved beregning av mottakende fartøys grunnkvote.

§ 16. Kvote for fartøy med adgang til å delta med garn eller snøre

Fartøy med adgang til å delta med garn eller snøre, kan fra og med 1. januar fiske og lande følgende kvanta makrell:

<i>Fartøyets hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Maksimal kvote (tonn)</i>	<i>Herav garantert (tonn)</i>
0–9,99	1,2714	26,36	21,08
10–10,99	2,2249	46,12	36,90
11–14,99	2,2249	46,12	36,90
15–21,35	2,7080	56,14	44,91

For fartøy med adgang til å delta med garn og snøre er kvoteenheten for beregning av maksimalkvoten satt til 20 730 tonn. Kvoteenheten for beregning av garantert kvote er 16 584 tonn.

Fartøy med adgang til å delta i fisket etter makrell med garn og snøre under 13 meters hjemmelslengde og under 15 meter største lengde kan også fiske garn- og snørekvoten med not.

Fartøy med adgang til å delta i fisket etter makrell med garn og snøre som senest 25. februar 2011 var registrert i Fiskeridirektoratets fartøyregister med hjemmelslengde under 13 meter og største lengde på eller over 15 meter, kan fiske den garanterte garn- og snørekvoten med not.

Fartøy med adgang til å delta i fisket etter makrell med garn og snøre på eller over 13 meters hjemmelslengde kan også fiske den garanterte garn- og snørekvoten med not dersom det er inngått bindende avtale om kjøp av fartøy i perioden 20. desember 2010–25. februar 2011. Det er videre et vilkår at kopi av avtalen sendes til Fiskeridirektoratet.

Når et fartøy gis tillatelse til å fiske flere kvoter av makrell i medhold av strukturkvoteordningen, skal overførte kvoter beregnes ved bruk av samme kvoteenhet som ved beregning av mottakende fartøys grunnkvote.

§ 17. Kvotefleksibilitet over årsskiftet på fartøynivå

Etter at maksimal- og garantert kvote som tildeles etter § 16 er utnyttet, kan det enkelte fartøy fiske og lande inntil 10 % av den garanterte kvoten i 2014. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2015.

Fartøy som benyttet denne adgangen i 2013 vil bli belastet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2014.

§ 18. Kvote for fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe

Fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe, jf. deltakerforskriften § 18 kan fiske og lande inntil 5 tonn makrell.

§ 19. Kvote for fartøy som fisker makrell med landnot fra fartøy som ikke er merkeregistrert

Den som fisker makrell med landnot fra fartøy som ikke er merkeregistrert, jf. forskrift 10. februar 2011 nr. 593 om fiske med landnot med fartøy som ikke er merkeregistrert, kan fiske og lande inntil 15 tonn makrell. Garantert kvantum er 5 tonn.

§ 20. Refordelingsdato

Fiskeridirektoratet kan tidligst endre kvotene for fartøy under 13 meter største lengde i kystnotgruppen fra og med 25. august 2014, med mindre særlige forhold tilsier en tidligere dato.

Fiskeridirektoratet kan tidligst endre kvotene for fartøy i garn og snøre gruppen fra og med 15. september 2014, med mindre særlige forhold tilsier en tidligere dato.

§ 21. Samfiske i forbindelse med låssetting

Uten hinder av forbudet i § 23 og § 24 kan to kystnotfartøy som nevnt i denne forskriftens § 12, og som er egnet, utrustet og bemannet for samfiske, gå sammen om kast og fiske for låssetting inntil en kvote tilsvarende summen av kvoteenhetene for disse to fartøyene angitt i § 12. Kvantum utover dette må det enkelte fartøy fiske og lande alene. Fartøyene skal til en hver tid oppfylle deltakerforskriftens krav til egnethet og utstyr for å drive eget fiske.

For øvrig gjelder følgende vilkår:

- Ingen kan gå sammen om kast uten på forhånd å være skriftlig påmeldt til Norges Sildesalgslag for samfiske til låssetting. Ved påmelding må samfiskerne utpeke en av deltakerne som ansvarshavende. Fiskere som har gått sammen om kast plikter å oppgi alle nødvendige opplysninger om deltakende fartøyer, eiere, registreringsmerke, ansvarshavende, nøyaktig fangststed osv. til salgslaget.
- Hvert fartøy kan bare delta i ett samfiskelag i 2014. Et fartøy kan likevel delta i ett nytt samfiskelag dersom tidligere fartøy i samfiskelaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

- c) Fartøy som har deltatt i direktehåvingsfiske kan ikke delta i samfiske i samme kalenderår, med mindre fartøyet har minst 20 % igjen av egen kvote ved hver oppstart av samfiske.
- d) Fisker skal straks etter avsluttet fiske melde inn hele sin fangst til Norges Sildesalgslag. Låssatt fangst skal innmeldes så snart fangsten er sikret i lås/pose. Fisk som holdes i snurpenot på siden av fartøyet blir ikke ansett som låssatt. Låssted med tilhørende koordinater (geografisk posisjon) og kommune skal angis i innmeldingen.
- e) Landing av fangst som er låssatt kan bare skje ved opptak fra lås/pose i sjøen til godkjent førings-/kjøperfartøy. Låset/posen skal være oppankret/fortøyd til land før overføring til førings-/kjøperfartøy finner sted. Adgangen til å gå sammen om kast gjelder ikke i sperrede områder med puljevis innseiling. Fiskeridirektoratets regionkontor avgjør om samfiske kan utøves og hvordan samfiske kan utøves i sperrede områder med puljevis innseiling. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 22. *Beregning av kvote ved utskifting og ombygging*

Fartøy under 13 meter største lengde som ved utskifting eller ombygging får endret sin faktiske lengde, får sin kvote beregnet etter lengde ført i merkeregisteret senest 31. desember 2001, eller godkjent målebrev datert senest samme dato.

Fartøy på eller over 13 meter største lengde som ved utskifting eller ombygging får endret sin faktiske lengde, får sin kvote beregnet etter lengde ført i merkeregisteret senest 9. juli 1998, eller godkjent målebrev datert senest samme dato.

Kapittel 5. Fellesbestemmelser

§ 23. *Kvoteutnyttelse*

Hvert fartøy kan bare fiske og lande én kvote av de enkelte fiskeslag innenfor reguleringsåret. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved kjøp av fartøy skal det gjøres fradrag i kvoten for det kvantum kjøper har fisket og levert innenfor reguleringsåret med annet fartøy.

Ved kjøp av fartøy som i reguleringsåret har fisket og levert hele eller deler av selgers kvotegrunnlag i det aktuelle fiskeriet, skal det gjøres fradrag for dette kvantumet i kjøpers kvotegrunnlag inneværende reguleringsår.

Når det ved kjøp gjøres fradrag etter både andre og tredje ledd, skal bare det kvantum som er størst, trekkes fra.

Det kan gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og ikke har skiftet eier de siste to årene.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra bestemmelsen i første og tredje ledd for fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt.

§ 24. *Overføring av fangst*

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Det er likevel tillatt å overføre fangst på feltet mellom fartøy som fisker med not og trål dersom fartøyene er egnet, bemannet og utstyrt for fiske.

Det er ikke tillatt å overføre fangst som er tatt om bord.

Det er ikke tillatt å overføre fangst som er satt i lås.

Det er ikke tillatt for fartøy i åpen gruppe å overføre fangst.

§ 25. *Bifangst*

Makrellfangster kan inneholde bifangst av sild med inntil 10 % i vekt i de enkelte fangster, av hele fangsten om bord og ved landing.

Sildefangster kan inneholde bifangst av makrell med inntil 10 % i vekt i de enkelte fangster, av hele fangsten om bord og ved landing.

Fartøykvoter, maksimalkvoter og garanterte kvoter angitt i denne forskrift skal dekke bifangst av makrell i andre fiskerier.

§ 26. *Avkortning av kvote ved dumping eller neddreping*

Er fangst forsettlig eller uaktsomt dumpet eller på annen måte drept ned, kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak om en forholdsmessig avkortning av kvoten. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 27. *Meldeplikt ved sprenging av not*

Fartøy som fisker med not skal ved notsprenging melde fra på eget skjema til Fiskeridirektoratets regionkontor.

Fartøy som er underlagt kravet til elektronisk rapportering av fangst- og aktivitetsdata skal melde fra om notsprenging i tråd med forskrift 21. desember 2009 nr. 1743 om posisjonsrapportering og elektronisk rapportering for norske fiske- og fangstfartøy § 12.

§ 28. *Bemyndigelse*

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvotene, gruppekvotene, områdekvtotene eller periodekvotene er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Kapittel 6. Overtredelsesgebyr, straff og ikrafttredelse

§ 29. Overtredelsesgebyr

Foretak og den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, kan ilegges overtredelsesgebyr i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 59 og forskrift 20. desember 2011 nr. 1437 om bruk av tvangsmulkt og overtredelsesgebyr ved brudd på havressursloven.

§ 30. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 60, § 61, § 62, § 64 og § 65, og i lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 31. På samme måte straffes forsøk og medvirkning.

§ 31. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2014 og gjelder til og med 31. desember 2014.

18. des. Nr. 1583 2013

Forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2014

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 18. desember 2013 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 11, § 12, § 14, § 16, § 27, § 36 og § 37 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12, § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 23. desember 2013 kl. 14.45.

Kapittel 1. Fiskeforbud og kvoter

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande norsk vårgytende sild i 2014.

§ 2. Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy med adgang til å delta i fisket etter norsk vårgytende sild, fiske og lande inntil 255 277 tonn norsk vårgytende sild i Norges territorialfarvann og økonomiske sone nord for 62° N, i fiskerisonen ved Jan Mayen og i internasjonalt farvann på de vilkår som er fastsatt i denne forskrift. Av dette kvantum avsettes 619 tonn til Island. Det avsettes videre 590 tonn til forsknings- og undervisningskvoter, samt 550 tonn til agn.

§ 3. Gruppekvote for ringnotfartøy

Fartøy med ringnottillatelse, jf. forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konesjonsforskriften) § 4–1, kan fiske og lande inntil 112 613 tonn norsk vårgytende sild.

§ 4. Gruppekvote for trålfartøy

Fartøy med adgang til å fiske med trål, jf. konsesjonsforskriftens § 2–20 kan fiske og lande inntil 19 470 tonn norsk vårgytende sild.

§ 5. Gruppekvote for fartøy i kystfartøygruppen

Fartøy med adgang til å delta i kystfartøygruppen, jf. forskrift 9. desember 2013 nr. 1419 om deltakelse i kystfartøygruppenes fiske for 2014 (deltakerforskriften) § 28 kan fiske og lande inntil 121 435 tonn norsk vårgytende sild. Av dette kvantum avsettes 2 000 tonn til fartøy som har adgang til å delta i åpen gruppe, jf. deltakerforskriftens § 29.

§ 6. Kvoteleksibilitet over årsskiftet på gruppenivå

Ved overfiske eller underfiske på inntil 10 % i 2013 kan Fiskeridirektoratet belaste eller godskrive gruppekvotene med et tilsvarende kvantum i 2014.

Ved overfiske eller underfiske på inntil 10 % i 2014 kan Fiskeridirektoratet belaste eller godskrive gruppekvotene med et tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2015.

Dersom det gjenstår mer enn 10 % av en fartøygruppes restkvote, kan den overskytende kvoten reforderes til de andre fartøygruppene.

Kapittel 2. Fiske i ringnotgruppen

§ 7. Fartøykvoter

Fartøy med ringnottillatelse tildeles fartøykvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

1500 hl +	40 % av konsesjonskapasiteten fra	0–	4000 hl
	30 % av konsesjonskapasiteten fra	4000–	6000 hl
	20 % av konsesjonskapasiteten fra	6000–	10 000 hl
	10 % av konsesjonskapasiteten over	10 000 hl	

Basiskvoten blir omregnet til tonn ved at 1 hektoliter = 0,1 tonn (100 kilo).

Kvoten til det enkelte fartøyet fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med kvotefaktoren. Fiskeridirektoratet fastsetter kvotefaktoren og kan endre denne.

§ 8. *Kvotefleksibilitet på fartøynivå*

Fartøy med ringnottilatelse som er tildelt kvote etter § 7 kan overfiske eller underfiske denne kvoten med inntil 10 % i 2014. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet eller godskrevet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2015.

Fartøy som benyttet samme adgang i 2013 vil bli belastet eller godskrevet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2014.

Fartøy som i 2014 benytter slumpfiskeordningen i tråd med forskrift 4. mars 2005 nr. 193 om strukturkvoteordningen for havfiskeflåten (strukturkvoteforskriften) § 15, kan ikke benytte adgangen til kvotefleksibilitet på fartøynivå.

§ 9. *Partråling*

Uten hinder av forbudet i § 24 og § 25 kan ringnotfartøy med flytetrållatelse etter konsesjonsforskriftens § 2–25 som partråler på følgende vilkår fordele kvantumet ved landing, uavhengig av hvilket fartøy som fører fangsten:

- Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.
- Fartøyene i partrållaget må fiske med samme redskap, og to fartøy kan dra med inntil 2 wire i hver sin vinge av trålredskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.
- Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20 % av fangsten per landing fordeles til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.
- Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.
- Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn tre andre fartøy i løpet av 2014. Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

Før oppstart av fisket med partrål skal det sendes melding til Fiskeridirektoratets regionkontor i den region hvor fisket skal pågå. Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Kapittel 3. Fiske i trålgruppen

§ 10. *Fartøykvoter*

Fartøy med tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål, tildeles fartøykvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

50 tonn +	50 % av bruttotonnasje fra	0–	100
	40 % av bruttotonnasje fra	101–	200
	30 % av bruttotonnasje fra	201–	300
	20 % av bruttotonnasje fra	301–	400
	10 % av bruttotonnasje fra	401–	600

Kvoten til det enkelte fartøyet fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med kvotefaktoren. Fiskeridirektoratet fastsetter kvotefaktoren og kan endre denne.

Ved beregning av fartøyets basiskvote gjelder tonnasje i henhold til Skipskontrollens målebrev/identitetsbevis utstedt senest 31. desember 1998. Ved eierskifte nyttes bruttotonnasje per nevnte tidspunkt for det fartøy reder hadde konsesjon på ved årets begynnelse eller tidligere.

§ 11. *Kvotefleksibilitet på fartøynivå*

Fartøy med tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål som er tildelt kvote etter § 10 kan overfiske eller underfiske denne kvoten med inntil 10 % i 2014. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet eller godskrevet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2015. Fartøy som benyttet samme adgang i 2013 vil bli belastet eller godskrevet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2014.

Fartøy som i 2014 benytter slumpfiskeordningen i tråd med strukturkvoteforskriftens § 15 kan ikke benytte adgangen til kvotefleksibilitet på fartøynivå.

§ 12. *Partråling*

Uten hinder av forbudet i § 24 og § 25 kan fartøy som partråler på følgende vilkår fordele kvantumet ved landing, uavhengig av hvilket fartøy som fører fangsten:

- Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.
- Fartøyene i partrållaget må fiske med samme redskap, og to fartøy kan dra med inntil 2 wire i hver sin vinge av trålredskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.
- Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20 % av fangsten per landing fordeles til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.
- Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.

- e) Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn tre andre fartøy i løpet av 2014. Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

Før oppstart av fisket med partrål skal det sendes melding til Fiskeridirektoratets regionkontor i den region hvor fisket skal pågå. Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Kapittel 4. Fiske i kystfartøygruppen

§ 13. Fartøy-/maksimalkvoter for fartøy i lukket gruppe

Fartøy med adgang til å delta i lukket gruppe, jf. deltakerforskriften § 28 kan fiske og lande følgende kvanta norsk vårgytende sild:

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Maksimal-kvote st.l. under 15 m (tonn)	Fartøykvote (garantert) for alle fartøy (tonn)
Fartøy under 7,00 m	1,31	33,10	23,64
Fartøy 7,0–7,99 m	1,97	49,78	35,56
Fartøy 8,0–8,99 m	2,62	66,21	47,29
Fartøy 9,0–9,99 m	3,93	99,31	70,93
Fartøy 10,0–10,99 m	4,59	115,99	82,85
Fartøy 11,0–11,99 m	5,24	132,41	94,58
Fartøy 12,0–12,99 m	5,90	149,09	106,49
Fartøy 13,0–13,99 m	6,55	165,52	118,22
Fartøy 14,0–14,99 m	7,86	198,62	141,87
Fartøy 15,0–15,99 m	8,40		151,61
Fartøy 16,0–16,99 m	8,85		159,74
Fartøy 17,0–17,99 m	9,39		169,48
Fartøy 18,0–18,99 m	10,43		188,25
Fartøy 19,0–19,99 m	11,47		207,02
Fartøy 20,0–20,99 m	12,52		225,98
Fartøy 21,0–21,99 m	14,08		254,13
Fartøy 22,0–22,99 m	15,65		282,47
Fartøy 23,0–23,99 m	17,21		310,63
Fartøy 24,0–24,99 m	18,78		338,96
Fartøy 25,0–25,99 m	20,34		367,12
Fartøy 26,0 m og over	21,91		395,46

For fartøy med hjemmelslengde og største lengde under 15 meter er kvoteenheten for beregning av maksimalkvoten satt til 25,2697 tonn. Utnyttelse av fartøykvoten belaster maksimalkvoten tilsvarende.

For alle fartøy i lukket gruppe er kvoteenheten for beregning av fartøykvoten satt til 18,0492 tonn.

Når et fartøy gis tillatelse til å fiske flere kvoter av norsk vårgytende sild i medhold av strukturkvoteordningen, skal overførte kvoter beregnes ved bruk av samme kvoteenhet som ved beregning av mottakende fartøys grunnkvote.

§ 14. Kvotefleksibilitet på fartøynivå

Etter at maksimal- og fartøykvoten som tildeles etter § 13 er utnyttet, kan det enkelte fartøy med hjemmelslengde og største lengde under 15 meter fiske og lande inntil 10 % av den garanterte kvoten i 2014.

Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2015.

Fartøy med hjemmelslengde under 15 meter og største lengde over 15 meter, samt fartøy med hjemmelslengde over 15 meter som er tildelt kvote etter § 13 kan overfiske eller underfiske denne fartøykvoten med inntil 10 % i 2014.

Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet eller godskrevet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2015.

Adgangen til å overføre inntil 10 % ufisket kvantum til neste år er betinget av at det er registrert fangst på fartøyets deltakeradgang i inneværende år.

Fartøy som benytter denne adgangen i 2013 vil bli belastet eller godskrevet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2014.

§ 15. Fartøykvoter for fartøy i åpen gruppe

Fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe, jf. deltakerforskriften § 29 kan fiske og lande følgende kvanta norsk vårgytende sild:

Største lengde	Fartøykvote (tonn)
Fartøy under 7,00 m	11,82
Fartøy 7,0–7,99 m	17,78
Fartøy 8,0–8,99 m	23,64
Fartøy 9,0–9,99 m	35,47
Fartøy 10,0–10,99 m	41,42
Fartøy 11,0–11,99 m	47,29

<i>Største lengde</i>	<i>Fartøykvote (tonn)</i>
Fartøy 12,0–12,99 m	53,25
Fartøy 13,0–13,99 m	59,11
Fartøy 14,0 m og over	70,93

§ 16. Partråling

Uten hinder av forbudet i § 24 og § 25 kan kystfartøy med flytetrållatelse etter konsesjonsforskriftens § 2–25 som partråler på følgende vilkår fordele kvantumet ved landing, uavhengig av hvilket fartøy som fører fangsten:

- Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.
- Fartøyene i partrållaget må fiske med samme redskap, og to fartøy kan dra med inntil 2 wire i hver sin vinge av trålrøsket. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.
- Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20 % av fangsten per landing fordeles til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.
- Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.
- Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn to andre fartøy i løpet av 2014. Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

Før oppstart av fisket med partrål skal det sendes melding til Fiskeridirektoratets regionkontor i den region hvor fisket skal pågå. Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 17. Samfiske i forbindelse med låssetting

Uten hinder av forbudet i § 24 og § 25 kan to notfartøy som begge tilhører lukket gruppe med hjemmelslengde under 15 meter eller åpen gruppe, og som er egnet, utrustet og bemannet for samfiske og låssetting, gå sammen om kast og fiske for låssetting.

Uavhengig av hjemmelslengde kan to notfartøy i lukket gruppe drive samfiske dersom

- ingen av fartøyene i samfiskelaget er egnet, bemannet og utstyrt for å drive fiske etter sild ved direktehåving i 2014, eller
- eierne av fartøy med hjemmelslengde på og over 15 meter drev samfiske med annet fartøy med hjemmelslengde under 15 meter i 2008, 2009 eller 2010.

Et samfiskelag kan gå sammen om kast og fiske for låssetting inntil et kvantum tilsvarende summen av 2 x 12,52 kvotefaktorer. Kvantum utover dette må det enkelte fartøy fiske og lande alene.

For øvrig gjelder følgende vilkår:

- Ingen kan gå sammen om kast uten på forhånd å være skriftlig påmeldt til Norges Sildesalgslag for samfiske til låssetting. Ved påmelding må samfiskerne utpeke en av deltakerne som ansvarshavende. Fiskere som har gått sammen om kast plikter å oppgi alle nødvendige opplysninger om deltakende fartøyer, eiere, registreringsmerke, ansvarshavende, nøyaktig fangststed osv. til salgslaget.
- Hvert fartøy kan bare delta i ett samfiskelag i 2014. Et fartøy kan likevel delta i ett nytt samfiskelag dersom tidligere fartøy i samfiskelaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.
- Fartøy som har deltatt i direktehåvingsfiske kan ikke delta i samfiske i samme kalenderår, med mindre fartøyet har minst 20 % igjen av egen kvote ved hver oppstart av samfiske.
- Låssettingen skal skje innenfor grunnlinjene, og samfiskere plikter å føre daglig tilsyn med låset frem til fangsten er levert. Bruket skal merkes på forsvarlig måte med minimum en blåse fra hver enkelt deltaker.
- Fisker skal straks etter avsluttet fiske melde inn hele sin fangst til Norges Sildesalgslag. Låssatt fangst skal innmeldes så snart fangsten er sikret i lås/pose. Fisk som holdes i snurpenot på siden av fartøyet blir ikke ansett som låssatt. Låssted med tilhørende koordinater (geografisk posisjon) og kommune skal angis i innmeldingen.
- Landing av fangst som er låssatt kan bare skje ved opptak fra lås/pose i sjøen til godkjent førings-/kjøperfartøy. Låset/posen skal være oppankret/fortøyd til land før overføring til førings-/kjøperfartøy finner sted.

Adgangen til å gå sammen om kast gjelder ikke i sperrede områder med puljevis innseiling.

Fiskeridirektoratets regionkontor avgjør om samfiske kan utøves og hvordan samfiske kan utøves i sperrede områder med puljevis innseiling. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 18. Melding om inn- og utseiling ved fiske innenfor fjordlinjene

Den som driver notfiske etter sild med fartøy under 15 meter største lengde innenfor fjordlinjene fra sørlig fylkesgrense for Møre og Romsdal til Darupskjæret i sørlig del av Finnmark, skal sende melding om innseiling og utseiling til Fiskeridirektoratet på SMS til telefonnr. 1933.

Melding om innseiling skal sendes ved følgende tidspunkt:

- Ved første passering av fjordlinjen etter at fartøyet har forlatt kai/oppankret for oppstart av notfiske. Dersom fartøyet allerede befinner seg innenfor en fjordlinje når fartøyet forlater kai/oppankrer for oppstart av notfiske, sendes melding om innseiling på dette tidspunktet.
- Når fartøyet passerer grensen for et lokasjonsområde innenfor fjordlinjene.
- Når fartøyet tar til med notfiske igjen innenfor fjordlinjene etter å ha meldt utseiling.

Den som har sendt melding om innseiling, skal sende melding om utseiling når fartøyet ikke skal drive notfiske etter sild innenfor en periode på 24 timer eller mer.

Kodeordet HER skal stå først i meldingen. Fartøyets registrerte mobiltelefonnummer skal brukes ved sending av SMS.

Melding om innseiling skal inneholde følgende elementer i angitt rekkefølge og med mellomrom:

1. HER
2. inn
3. fartøynavn
4. registreringsmerke
5. dato (ddmm)
6. klokkeslett innseiling (ttmm)
7. område/lokasjon (nnnn)
8. ev. samfiskefartøy.

Eksempel på melding om innseiling: HER inn horisont n240b 0601 1500 0051 eros.

Melding om utseiling skal inneholde følgende elementer i angitt rekkefølge og med mellomrom:

1. HER
2. ut
3. fartøynavn
4. registreringsmerke
5. dato (ddmm)
6. klokkeslett utseiling (ttmm)
7. område/lokasjon (nnnn)
8. ev. samfiskefartøy.

Eksempel på melding om utseiling: HER ut horisont n240b 0601 1900 0051 eros.

Dersom fartøyet befinner seg utenfor dekningsområde for mobiltelefon når meldingen skal sendes, utsettes meldeplikten til fartøyet igjen er innenfor dekningsområde.

Med fjordlinjene menes linjene angitt i vedlegg til forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2014.

§ 19. *Landing til førings- eller kjøperfartøy*

Kystfartøy som selv fører fangsten, kan lande den til førings- eller kjøperfartøy. Slik landing kan bare skje ved kai i havner med fiskemottak som tar i mot norsk vårgytende sild.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan tillate landing andre steder enn det som følger av første ledd. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 20. *Beregning av kvote ved utskifting og ombygging*

Fartøy som ved utskifting eller ombygging får endret største lengde, får kvoten beregnet etter lengde ført i merkeregisteret senest 31. desember 2001, eller godkjent målebrev datert senest samme dato.

Kapittel 5. Stengte områder

§ 21. *Stengte områder i Nordland*

Det er forbudt å fiske med trål, samt forbudt for fartøy på eller over 21,35 meter største lengde som fisker med not å fiske i Vestfjorden og innenforliggende fjordsystemer, innenfor en linje trukket mellom punktene 68° 18" N 15° 39" Ø og 68° 11" N 15° 36" Ø (Offersøya–Tranøy). I nord er området avgrenset av en rett linje lands 68°40" N tvers av Tjeldsundet.

Det er forbudt å fiske med not (unntatt landnot) i Hellemafjorden sør for en linje trukket mellom punktene 68° 01,12" N 16° 11,62" Ø til 68° 00,95" N 16° 10,20" Ø (Hestneset sør til Hellandsberg).

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gi tillatelse til fartøy å fiske norsk vårgytende sild innenfor områdene nevnt i denne bestemmelsen etter puljevis innseiling. Det kan settes vilkår om inspektør om bord.

Fiskeridirektoratet er klageinstans for vedtak truffet av Fiskeridirektoratets regionkontor.

§ 22. *Fiske sør for 62° N*

Det er forbudt å fiske norsk vårgytende sild sør for 62° N i Norges territorialfarvann og økonomiske sone.

Uten hensyn til forbudet i første ledd er det i perioden fra og med 1. januar til og med 30. april likevel tillatt for alle fartøygrupper å fiske norsk vårgytende sild innenfor en linje regnet fra 12 nautiske mil av grunnlinjene i området fra 62° N til 61° N.

Uten hensyn til forbudet i første ledd er det i perioden fra og med 15. februar til og med 30. april likevel tillatt for fartøy i kystfartøygruppen å fiske norsk vårgytende sild innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene mellom 61° N og en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr. Fangstene av sild i dette området belastes det enkelte fartøys kvote av norsk vårgytende sild.

Fiskeridirektoratet kan endre og oppheve bestemmelsene i denne paragrafen, herunder begrense deltakelsen eller sperre områder.

§ 23. Stenging av fiskefelt ved fare for neddreping, innblanding m.m.

Uten hensyn til bestemmelsene i § 21 – § 22 kan Fiskeridirektoratets regionkontor ved fare for neddreping, innblanding av norsk vårgytende sild under minstemål eller innblanding av torsk, hyse, sei og uer, i alle områder hvor det fiskes etter norsk vårgytende sild, stenge og gjenåpne områder for fiske i bestemte områder og til bestemte tider, og kan sette nærmere vilkår, herunder forby omsetning direkte fra notkast og anviser til fiske i andre områder.

Tilsvarende kan Fiskeridirektoratets regionkontor forby fiske med fartøy over 28 meter største lengde i nærmere avgrensede områder dersom det oppstår fare for redskapskollisjoner. Fiskeridirektoratets regionkontor kan påby bruk av rist ved eventuell adgang til å fiske i stengte områder.

Fiskeridirektoratet er klageinstans for vedtak truffet av Fiskeridirektoratets regionkontor.

Kapittel 6. Fellesbestemmelser**§ 24. Kvoteutnyttelse**

Hvert fartøy kan bare fiske og lande én kvote av de enkelte fiskeslag innenfor reguleringsåret. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved kjøp av fartøy skal det gjøres fradrag i kvoten for det kvantum kjøper har fisket og levert innenfor reguleringsåret med annet fartøy.

Ved kjøp av fartøy som i reguleringsåret har fisket og levert hele eller deler av selgers kvotegrnlag i det aktuelle fiskeriet, skal det gjøres fradrag for dette kvantumet i kjøpers kvotegrnlag inneværende reguleringsår.

Når det ved kjøp gjøres fradrag etter både andre og tredje ledd, skal bare det kvantum som er størst, trekkes fra.

Det kan gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og ikke har skiftet eier de siste to årene.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra bestemmelsen i første og tredje ledd for fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt.

§ 25. Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Det er likevel tillatt å overføre fangst på feltet mellom fartøy som fisker med not og trål dersom fartøyene er egnet, bemannet og utstyrt for fiske.

Det er ikke tillatt å overføre fangst som er tatt om bord.

Det er ikke tillatt å overføre fangst som er satt i lås.

Det er ikke tillatt for fartøy i åpen gruppe å overføre fangst.

§ 26. Bifangst

Uten hinder av forbudet i § 1 kan det i forbindelse med brislingfisket tas inntil 50 % sild som bifangst regnet etter rommål.

§ 27. Avkortning av kvote ved dumping og neddreping

Er fangst forsettlig eller uaktsomt dumpet eller på annen måte drept ned, kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak om en forholdsmessig avkortning av kvoten.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 28. Meldeplikt ved sprenging av not

Fartøy med not skal ved notsprenging melde fra på eget skjema til Fiskeridirektoratets regionkontor.

Fartøy som er underlagt kravet til elektronisk rapportering av fangst- og aktivitetsdata, skal melde fra om notsprenging i tråd med forskrift 21. desember 2009 nr. 1743 om posisjonsrapportering og elektronisk rapportering for norske fiske- og fangstfartøy § 12.

§ 29. Bruk av føringsfartøy

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gi tillatelse til at fartøy nyttes som føringsfartøy i fisket etter norsk vårgytende sild. Fartøy som nyttes som føringsfartøy kan ikke samtidig drive fiske på egen kvote. Redskap og eventuelt produksjonsutstyr skal være plombert av Fiskeridirektoratets regionkontor.

Fiskeridirektoratet er klageinstans for vedtak fattet av Fiskeridirektoratets regionkontor.

§ 30. Fiske etter agn

Innenfor grunnlinjene nord for 62° N er det tillatt å fiske norsk vårgytende sild til eget forbruk av agn. Slikt fiske kan bare drives av fiskere som er ført i fiskermanntallet og bare med ett merkeregistrert fartøy. Omsetning av fangsten er forbudt.

Fra og med 1. januar til og med 30. april er det også tillatt å fiske norsk vårgytende sild til eget forbruk av agn innenfor 6 nautiske mil fra grunnlinjene mellom 61° N og 62° N.

§ 31. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvotene eller gruppekvoteene er beregnet oppfisket, samt innføre konsumpåbud.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Kapittel 7. Overtredelsesgebyr, straff og ikrafttredelse

§ 32. Overtredelsesgebyr

Foretak og den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift, kan ilegges overtredelsesgebyr i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser § 59 og forskrift 20. desember 2011 om bruk av tvangsmulkt og overtredelsesgebyr ved brudd på havressursloven.

§ 33. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 60, § 61, § 62, § 64 og § 65 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 31. På samme måte straffes forsøk og medvirkning.

§ 34. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2014 og gjelder til og med 31. desember 2014.

18. des. Nr. 1584 2013

Forskrift om endring i forskrift om engangsavgift på motorvogner

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 18. desember 2013 med i lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter og Stortingets avgiftsvedtak. Kunngjort 23. desember 2013 kl. 14.45.

I

I forskrift 19. mars 2001 nr. 268 om engangsavgift på motorvogner gjøres følgende endringer:

§ 3–3 første ledd skal lyde:

Ved første gangs registrering av brukte motorvogner gjøres det følgende fradrag i avgiften:

Alder over 1 måned	2 pst.
Alder over 2 måneder	4 pst.
Alder over 3 måneder	6 pst.
Alder over 4 måneder	8 pst.
Alder over 5 måneder	10 pst.
Alder over 6 måneder	12 pst.
Alder over 7 måneder	14 pst.
Alder over 8 måneder	15 pst.
Alder over 9 måneder	16 pst.
Alder over 10 måneder	17 pst.
Alder over 11 måneder	18 pst.
Alder over 1 år	19 pst.
Alder over 1 år og 2 måneder	20 pst.
Alder over 1 år og 4 måneder	21 pst.
Alder over 1 år og 6 måneder	22 pst.
Alder over 1 år og 8 måneder	23 pst.
Alder over 1 år og 10 måneder	24 pst.
Alder over 2 år	26 pst.
Alder over 2 år og 6 måneder	30 pst.
Alder over 3 år	33 pst.
Alder over 3 år og 6 måneder	37 pst.
Alder over 4 år	40 pst.
Alder over 4 år og 6 måneder	44 pst.
Alder over 5 år	47 pst.
Alder over 5 år og 6 måneder	51 pst.
Alder over 6 år	55 pst.
Alder over 6 år og 6 måneder	59 pst.
Alder over 7 år	62 pst.
Alder over 7 år og 6 måneder	66 pst.
Alder over 8 år	69 pst.
Alder over 8 år og 6 måneder	73 pst.
Alder over 9 år	76 pst.
Alder over 10 år	78 pst.
Alder over 11 år	80 pst.

Alder over 12 år	82 pst.
Alder over 13 år	84 pst.
Alder over 14 år	86 pst.
Alder over 15 år	88 pst.
Alder over 16 år	89 pst.
Alder over 18 år	90 pst.
Alder over 20 år	91 pst.
Alder over 22 år	92 pst.
Alder over 24 år	93 pst.
Alder over 26 år	94 pst.
Alder over 28 år	95 pst.

§ 3–3 tredje ledd skal lyde:

Ved fastsettelse av motorvognens alder skal tidspunktet for første gangs registrering legges til grunn. En motorvogn anses å være 30 år 1. januar i det året det har gått 30 år siden første gangs registrering.

§ 5–1 første ledd skal lyde:

Dersom motorvogner endrer avgiftsmessig status eller det skjer endringer i det avgiftsmessige grunnlaget, skal det betales tillegg i engangsavgiften.

§ 5–2 tredje og fjerde ledd skal lyde:

I utregnet avgift gjøres fradrag (bruksfradrag) basert på motorvognens registreringstid etter satsene i § 3–3.

Registreringstiden regnes fra tidspunktet for første gangs registrering og frem til tidspunktet for endringen av avgiftsmessig status eller avgiftsmessig grunnlag.

Ny § 5–3 skal lyde:

§ 5–3. *Beregning av tilleggsavgift for motorvogner som er registrert i Norge før 1. januar 2014*

Ved beregning av tilleggsavgift ved endring av avgiftsmessig status eller avgiftsmessig grunnlag etter § 5–2, skal det for motorvogn som er registrert i Norge før 1. januar 2014 gjøres fradrag i utregnet avgift etter følgende satser:

Registreringstid over 1 år: 15 pst.

Registreringstid over 2 år: 30 pst.

Registreringstid over 3 år: 45 pst.

Registreringstid over 4 år: 55 pst.

Registreringstid over 5 år: 65 pst.

Registreringstid over 6 år: 75 pst.

Registreringstid over 7 år: 85 pst.

Registreringstid over 8 år: 90 pst.

Registreringstid over 9 år: 95 pst.

For motorvogn med mer enn 10 års registreringstid skal det ikke beregnes tilleggsavgift.

For motorvogn som har vært registrert i utlandet før første gangs registrering i Norge (bruktimportert), skal tilleggsavgiften ved endring av avgiftsmessig status eller avgiftsmessig grunnlag utgjøre differansen mellom tidligere innbetalt avgift og den avgift den endrede motorvogn ville utløst etter reglene som gjaldt da motorvognen ble registrert i Norge for første gang. I dette beløpet gjøres det så fradrag etter satsene i første ledd.

Registreringstiden etter § 5–3 regnes fra tidspunktet for første gangs registrering i Norge og frem til tidspunktet for endringen av avgiftsmessig status eller avgiftsmessig grunnlag.

Någjeldende § 5–3 og § 5–4 blir nye § 5–4 og § 5–5.

II

Forskriftsendringen trer i kraft 1. januar 2014.

18. des. Nr. 1585 2013

Forskrift om opphevelse av forskrift om emisjonskurs og meldeplikt ved utstedelse av ihendehaverobligasjoner m.v.

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 18. desember 2013 med hjemmel i lov 25. juni 1965 nr. 2 om adgang til regulering av penge- og kredittforholdene § 15. Kunngjort 23. desember 2013 kl. 14.45.

I

Forskrift 20. desember 1996 nr. 1247 om emisjonskurs og meldeplikt ved utstedelse av ihendehaverobligasjoner m.v. oppheves.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2014.

20. des. Nr. 1586 2013**Forskrift om renter ved forsinket betaling og kompensasjon for inndrivelseskostnader**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 20. desember 2013 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m. (forsinkelsesrenteloven) § 3 første ledd, jf. delegeringsvedtak 12. desember 2003 nr. 1509, og § 3a annet ledd, jf. delegeringsvedtak 15. februar 2013 nr. 174. Kunngjort 23. desember 2013.

§ 1. Forsinkelsesrenten

Med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m. § 3 første ledd fastsettes forsinkelsesrenten til 9,50 prosent p.a.

§ 2. Standardkompensasjon

Kompensasjon for inndrivelseskostnader i norske kroner etter forsinkelsesrenteloven § 3a første ledd fastsettes til 320 kroner.

§ 3. Ikrafttredelse mv.

Forskriften trer i kraft 1. januar 2014. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 26. juni 2013 nr. 755 om renter ved forsinket betaling og kompensasjon for inndrivelseskostnader.

13. des. Nr. 1587 2013**Forskrift om endring i forskrift om lov om barneverntjenesters anvendelse på Svalbard**

Hjemmel: Fastsatt av Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet 13. desember 2013 med hjemmel i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester (barnevernloven) § 1–2 annet ledd. Kunngjort 27. desember 2013 kl. 15.05.

I

I forskrift 1. september 1995 nr. 772 om lov om barneverntjenesters anvendelse på Svalbard gjøres følgende endring:

§ 3 tredje ledd skal lyde:

Barne-, ungdoms- og familieetaten har ansvaret for å yte tjenester til barnet i henhold til loven § 8–2.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2014.

13. des. Nr. 1588 2013**Forskrift om endring i forskrift om statlig regional barnevernmyndighets rett til å kreve refusjon fra kommunen for opphold i institusjon**

Hjemmel: Fastsatt av Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet 13. desember 2013 med hjemmel i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester (barnevernloven) § 9–5. Kunngjort 27. desember 2013 kl. 15.05.

I

I forskrift 26. november 2003 nr. 1397 om statlig regional barnevernmyndighets rett til å kreve refusjon fra kommunen for opphold i institusjon gjøres følgende endringer:

Forskriftens overskrift skal lyde:

Forskrift om Barne-, ungdoms- og familieetatens rett til å kreve egenbetaling fra kommunen for opphold på institusjon

§ 1 skal lyde:

§ 1. Virkeområde

Denne forskrift gjelder egenbetaling fra kommunen for opphold i institusjon, jf. barnevernloven § 5–1 og § 5–8.

§ 2 skal lyde:

§ 2. Adgang til å kreve egenbetaling fra kommunen

Barne-, ungdoms- og familieetaten kan kreve egenbetaling fra kommunen for opphold i institusjoner som nevnt i § 1.

§ 3 skal lyde:

§ 3. Hva egenbetalingen dekker

Egenbetalingen gjelder delvis dekning av oppholdsutgiftene. Oppholdsutgiftene omfatter kost, losji, klær, lommepenger, fritidskostnader, ferieturer, hjemreiser og lignende.

§ 4 skal lyde:

§ 4. Egenbetalingens størrelse og reguleringsmåten

Satsene for egenbetalingen fastsettes og reguleres i forbindelse med behandlingen av statsbudsjettet.

Kommunen betaler én sats for hvert barn som er plassert i institusjon.

Ved plassering av én foresatt og ett barn i institusjon betaler kommunen én sats. Ved plassering av to foresatte og ett barn betaler kommunen én og en halv sats. For hvert av øvrige barn betaler kommunen halv sats.

Hvis klienten fører egen husholdning i institusjonen eller er under tilbakeføring til kommunen, kan det fastsettes særlige satser.

Det kan også fastsettes særlige satser for flyktningebarn og asylsøkende barn, jf. barnevernloven § 9–8.

Egenbetalingsplikten løper fra innskrivningsdato til utskrivningsdato, med kvartalsvise terminer som innbetales etterskuddsvis.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2014.

13. des. Nr. 1589 2013**Forskrift om endring i forskrift om sentre for foreldre og barn**

Hjemmel: Fastsatt av Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet 13. desember 2013 med hjemmel i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester (barnevernloven) § 5–8, § 5–9a og § 5–10. Kunngjort 27. desember 2013 kl. 15.05.

I

I forskrift 25. november 2010 nr. 1479 om sentre for foreldre og barn gjøres følgende endringer:

§ 4 skal lyde:

§ 4. Godkjenningsmyndighet og klage

Regionalt nivå i Barne-, ungdoms- og familieetaten treffer vedtak om godkjenning, bortfall av godkjenning og fastsetting av frist for retting av mangler. I Oslo kommune ivaretas disse oppgavene av kommunen. Vedtak om godkjenning og vedtak om bortfall av godkjenning er enkeltvedtak og kan påklages til sentralt nivå i Barne-, ungdoms- og familieetaten. Klagefristen er tre uker fra det tidspunkt underretning om vedtaket er kommet frem, jf. forvaltningsloven § 29.

§ 5 tredje ledd skal lyde:

Søknad om godkjenning skal fremmes for regionalt nivå i Barne-, ungdoms- og familieetaten i den regionen senteret ligger. I søknaden skal det opplyses om søkeren eier eller driver sentre i andre regioner. Det skal videre opplyses om søker har søkt godkjenning for andre sentre i andre regioner. Søknaden skal for øvrig inneholde tilstrekkelige opplysninger for å vurdere om vilkårene for godkjenning er til stede.

§ 7 skal lyde:

§ 7. Regnskapsplikt og revisjon

Private sentre har plikt til å føre regnskap etter regnskapsloven. Disse sentrenes årsregnskap skal revideres av statsautorisert eller registrert revisor. Kommunale sentre skal føre årsregnskap i henhold til kommuneloven og forskrifter gitt i medhold av denne. Barne-, ungdoms- og familieetaten og fylkesmannen har rett til innsyn i regnskapene til private og kommunale sentre.

§ 8 skal lyde:

§ 8. Etterfølgende kontroll

Etter at godkjenning er gitt kan regionalt nivå i Barne-, ungdoms- og familieetaten når som helst, og på den måten som regionen finner hensiktsmessig, føre kontroll med at vilkårene for godkjenning er til stede.

§ 9 annet ledd skal lyde:

Regionalt nivå i Barne-, ungdoms- og familieetaten skal snarest gi fylkesmannen og barneverntjenesten i de kommuner som har truffet vedtak om opphold på senteret melding om vedtak som nevnt i første ledd.

§ 24 skal lyde:

§ 24. Informasjon om tilsynsmyndigheten

Fylkesmannen skal gi beboerne, personalet og Barne-, ungdoms- og familieetaten informasjon om tilsynsmyndighetenes oppgaver og om hvem som skal føre tilsyn. Dersom tilsynsutvalg er oppnevnt, skal melding gis

om hvem som er medlemmer og om deres adresser. Fylkesmannen skal også gi beboerne informasjon om at de kan ta kontakt med tilsynsmyndighetene og om hvordan de kan komme i kontakt med tilsynsmyndighetene.

§ 27 skal lyde:

§ 27. Tiltak ved mangler o.l. – tilsynsmyndighetens oppfølging

Når tilsynsmyndigheten blir oppmerksom på forhold som den mener bør endres, skal begrunnet melding sendes senterets ledelse, med samtidig underretning til Barne-, ungdoms- og familieetaten. Så vidt mulig bør det fremmes forslag om tiltak. Spørsmål om mindre endringer kan tas opp direkte med senterets ledelse.

Finner tilsynsmyndigheten at senteret drives på en måte som kan ha skadelige følger for de beboerne som oppholder seg der eller for andre, eller at driften på annen måte er uforsvarlig, kan fylkesmannen gi pålegg om å rette forholdet. Fylkesmannen kan også gi pålegg om å nedlegge driften, jf. barnevernloven § 5–7. Pålegget kan gis til institusjonens leder eller institusjonens eier. Pålegget skal være skriftlig og inneholde en frist for når det skal være utført.

§ 28 annet ledd skal lyde:

Rapporten sendes senterets ledelse og Barne-, ungdoms- og familieetaten, eventuelt Oslo kommune, jf. barnevernloven § 2–3a.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2014.

17. des. Nr. 1590 2013

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2013

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 17. desember 2013 med hjemmel i forskrift 18. desember 2012 nr. 1297 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2013 § 35. Kunngjort 27. desember 2013 kl. 15.05.

I

I forskrift 18. desember 2012 nr. 1297 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2013 gjøres følgende endringer:

§ 6 første ledd (endret) skal lyde:

Fartøy med torsketråltillatelse og med kvotefaktor 1,00 kan fiske og lande en fartøykvote på inntil 1681 tonn torsk og en maksimalkvote på 446 tonn hyse hvorav hvert fartøy har en garantert hysekvote på 406 tonn hyse. Fra og med 7. mars 2013 kan fartøyene kun fiske innenfor den garanterte kvoten på hyse. Fra og med 18. november øker den garanterte kvoten på hyse til 418 tonn. Fra og med 29. november gis et maksimalkvotetillegg på 16 tonn torsk og et maksimalkvotetillegg på 5 tonn hyse. Fra og med 9. desember økes maksimalkvotetillegget med 170 tonn torsk. Fra og med 17. desember gis et maksimalkvotetillegg på 5 tonn hyse.

§ 13 tredje ledd (endret) skal lyde:

Fartøy påmeldt til bonusordningen kan oppnå et kvotetillegg som etter 17. desember 2013 er på 125 tonn torsk. Kvotetillegget må leveres som rund eller sløyd, hodekappet fersk torsk, og fangsten må registreres med tilhørende produkttilstand og konserveringsmåte på landings- og sluttseddel. Påmelding til bonusordningen sendes til paamelding@fiskeridir.no med informasjon om organisasjonsnummer, fartøynavn, registreringsmerke samt eiers navn og kontaklinformasjon innen 27. august 2013.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

17. des. Nr. 1591 2013

Forskrift om takseringsregler til bruk ved beskatning ved trekk i lønn mv. (lønnstrekkordningen) av personer som skattlegges på Svalbard i inntektsåret 2014 etter lov 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 17. desember 2013 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 7–1 nr. 1 og delegeringsvedtak 22. januar 1982 nr. 1998. Kunngjort 27. desember 2013 kl. 15.05.

§ 1. Verdsettelse av naturalytelser

Når arbeidstakeren skattlegges ved trekk i lønn (lønnstrekkordningen), skal følgende naturalytelser verdsettes slik:

Fritt opphold (kost og losji)	kr 114 pr. døgn
Kost (alle måltider)	kr 82
Kost (to måltider)	kr 64
Kost (ett måltid)	kr 42

Losji (eget rom eller delt rom)	kr 32	
Fri bolig	inntil 40 kvm	kr 2 600 pr. måned
	41–65 kvm	kr 3 700 pr. måned
	66–90 kvm	kr 5 900 pr. måned
	91–125 kvm	kr 6 600 pr. måned
	over 125 kvm	kr 7 600 pr. måned

Dersom arbeidsgiver subsidierer den skattepliktiges bokostnader skal det foretas beskatning dersom den faktiske husleie er lavere enn fordelssatsen for fri bolig. Skattepliktig fordel fastsettes til differansen mellom fordelssatsen for fri bolig og faktisk husleie.

Fri bil kr 1 700 pr. måned

Ved beregning av fordel ved arbeidsgiverfinansiert elektronisk kommunikasjon skal det legges til grunn de samme regler og satser som gjelder på fastlandet for 2014.

§ 2. *Overskudd på utgiftsgodtgjørelser mv.*

Overskudd på utgiftsgodtgjørelser er skattepliktig.

Ved beregning av overskudd på godtgjørelser til dekning av utgifter ved reiser/opphold utenfor hjemmet, både med og uten overnatting, innenlands og utenlands, skal det legges til grunn de samme regler og samme satser som gjelder for utbetaling av trekkfrie utgiftsgodtgjørelser på fastlandet for 2014.

Ved beregning av overskudd på fast godtgjørelse for bruk av egen bil i yrket, skal 1/3 av godtgjørelsen, maksimalt kr 1 500 per måned, anses for medgått til dekning av utgifter. Den øvrige delen er skattepliktig.

Ved beregning av overskudd på arbeidsgivers dekning av utgifter til bruk av egen bil og egen snøscooter i yrket, skal det legges til grunn de samme regler og satser som gjelder for utbetaling av trekkfrie utgiftsgodtgjørelser på fastlandet for 2014.

For refusjon av utgifter til elektronisk kommunikasjon skal det legges til grunn de samme regler og satser som gjelder på fastlandet for 2014.

17. des. Nr. 1592 2013

Forskrift om å klargjere morskap

Heimel: Fastsatt av Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet 17. desember 2013 med heimel i lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre (barnelova) § 5 fjerde stykket. Kunngjort 27. desember 2013 kl. 15.05.

§ 1. *Oppgåva til tilskotsfuten*

Det er tilskotsfuten (Arbeids- og velferdsetaten) som skal utføre oppgaver på vegne av det offentlege etter barnelova § 5.

Når tilskotsfuten blir kjent med at morskap til eit barn ikkje er lagt til grunn i samsvar med reglane i barnelova, skal tilskotsfuten klargjere identiteten til kvinna som har født barnet.

§ 2. *Opplysning av saka*

Tilskotsfuten skal skrive til faren til barnet og påleggje han å gi opplysningar om identiteten til kvinna som har født barnet. Faren skal få ein frist til å uttale seg.

Dersom tilskotsfuten ikkje mottar nødvendig dokumentasjon innan fristen, skal han kalle faren til barnet inn til samtale og påleggje han å gi opplysningar om kven som er mor til barnet. Tilskotsfuten skal gi faren informasjon om reglane om foreldreskap, vidare saksgang, rettar og plikter som følger av morskap og om menneskerettane til barnet.

§ 3. *Handsaming av saka*

Når tilskotsfuten får opplysningar om identiteten til kvinna som har født barnet, skal han leggje opplysningane fram for kvinna som er oppgitt som mor og be henne om å uttale seg. Tilskotsfuten skal gi kvinna informasjon som i § 2 andre stykket. Kvinna som er oppgitt som mor skal få ein frist til å uttale seg.

Arbeids- og velferdsdirektoratet kan reise sak for retten for å klargjere morskapen, jf. barnelova § 29b.

Dersom det ikkje ligg føre opplysningar om identiteten til kvinna som har født barnet, må tilskotsfuten leggje bort saka. Tilskotsfuten kan opne sak for å klargjere morskapen seinare, dersom det kjem fram nye opplysningar.

§ 4. *Avslutning av saka*

Tilskotsfuten skal sende dokumentasjon for kven som har født barnet, jf. barnelova § 2, til folkeregistermyndigheita.

Dersom tilskotsfuten legg bort saka, skal han sende melding til folkeregistermyndigheita. Det same gjeld dersom retten avgjer at det ikkje ligg føre eit morskap.

§ 5. *Ikraftsetjing*

Forskrifta her tek til å gjelde 1. januar 2014.

17. des. Nr. 1593 2013**Forskrift om oppheving av forskrifter om opplysningsplikt for lege og jordmor i forbindelse med fastsetting av farskap**

Hjemmel: Fastsatt av Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet 17. desember 2013 med hjemmel i lov 8. april 1981 nr. 47 om barn og foreldre (barnelova) § 1 første ledd. Kunngjort 27. desember 2013 kl. 15.05.

I

Forskrifter 20. november 1981 nr. 8949 om opplysningsplikt for lege og jordmor i forbindelse med fastsetting av farskap oppheves.

II

Forskriften trer i kraft 31. desember 2013.

18. des. Nr. 1594 2013**Forskrift om regulering av fisket etter uer i ICES' statistikkområder I og II utenfor noen stats fiskerijurisdiksjon i 2014**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 18. desember 2013 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villevande marine ressursar (havressurslova) § 16 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20. Kunngjort 27. desember 2013 kl. 15.05.

§ 1. Forbud

Det er forbudt å fiske uer i ICES' statistikkområder I og II utenfor noen stats fiskerijurisdiksjon (internasjonalt havområde) med norske fartøy i 2014.

§ 2. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villevande marine ressursar § 61, § 64 og § 65 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 31. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 3. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2014 og gjelder til og med 31. desember 2014.

18. des. Nr. 1595 2013**Forskrift om endring i samleforskrift om tredjeparters opplysningsplikt**

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 18. desember 2013 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 5–2, jf. § 5–12 og delegeringsvedtak 8. august 2013 nr. 960. Kunngjort 27. desember 2013 kl. 15.05.

I

I samleforskrift 17. september 2013 nr. 1092 om tredjeparters opplysningsplikt gjøres følgende endringer:

§ 5–2–1 tredje og fjerde ledd skal lyde:

Uavhengig av om det er utbetalt lønn som er fritatt for innberetning etter annet ledd eller lønn som overstiger kr 4 000, vil trekkfri utgiftsgodtgjørelse som utbetales til dekning av merutgifter med inntil kr 10 000 ved et medlems innsats eller opptreden for sin forening, være fritatt fra lønnsinnberetningsplikt. Det samme gjelder trekkfri utgiftsgodtgjørelse som utbetales til person i lønnet stilling i vedkommende selskap mv. til dekning av utgifter til transport til og fra arrangementer mv. hvor organisasjonen medvirker. Når slike utgiftsgodtgjørelser til en person i løpet av inntektsåret samlet overstiger kr 10 000, skal likevel hele utgiftsgodtgjørelsen lønnsinnberettes.

Naturalytelse i form av fri transport til og fra arrangement dog ikke fri bil, kost og losji ved slike, fritt utstyr mv., når slikt ytes i organisasjonens interesse, er unntatt fra lønnsinnberetning uten hensyn til om det er betalt lønn som er fritatt for innberetning etter annet ledd, lønn som overstiger kr 4 000 eller utgiftsgodtgjørelser som nevnt i foregående ledd.

Overskriften § 5–5 B skal lyde:

B. Utbetalinger av skadeserstatninger og skadeforsikringer

§ 5–5–10 skal lyde:

§ 5–5–10. Utbetalinger av skadeserstatninger og skadeforsikringer mv.

Forsikringsselskaper og Norsk Pasientskadeserstatning og andre utbetalere av erstatning for personskade og tap av forsørger og andre utbetalere av erstatning for personskade og tap av forsørger skal ukrevet levere oppgaver over utbetalinger siste år. Fysiske personer er unntatt fra oppgaveplikten. Det skal gis oppgave over følgende utbetalinger:

- a. Alle utbetalinger ved personskade som skal dekke ervervstap frem til oppgjørstidspunktet og for et tidfestet fremtidig tidsrom. Alle periodiske utbetalinger ved personskade, med unntak av dagpenger som utbetales i privat syke- og ulykkesforsikring med inntil 20 kroner pr. dag, jf. skatteloven § 5–15 første ledd bokstav j nr. 4.
- b. Renter på alle utbetalinger.
- c. Retur av forsikringspremie (ristornering), som i året overstiger kr 25 000 pr. forsikringstaker
- d. Alle andre utbetalinger i året som overstiger kr 100 000 på en enkelt forsikring. Ved avgjørelsen av om en utbetaling overstiger kr 100 000 i året skal det legges til grunn den samlede utbetaling, eksklusiv eventuell rentegodtgjørelse, til samme mottaker vedrørende samme skadetilfelle. Ansvarlige selskaper og sameiere regnes som en mottaker.
- e. Utbetaling fra garanti- og kredittforsikringsselskaper og reassuranseselskaper skal ikke innberettes etter § 5–5–10 – § 5–5–15. Det samme gjelder utbetalinger på skipskaskoforsikringer (tingskade), P & I-forsikringer (Protection and Indemnity), energiforsikringer og utbetalinger til stat, kommune eller fylkeskommune.

Overskriften i § 5–5–31 skal lyde:

§ 5–5–31. *Andre forsikringssummer, gjenkjøps- og tilbakebetalingsbeløp (også vedrørende livrenteforsikring) – som ikke går inn under § 5–5–30*

§ 5–5–41 skal lyde:

§ 5–5–41. Oppgavene skal leveres elektronisk til den mottakssentral og i det formatet som Skattedirektoratet bestemmer. Oppgavene skal leveres innen 1. februar året etter inntektsåret. Skattedirektoratet kan bestemme en senere frist.

II

§ 5–2–1 skal lyde:

§ 5–2–1. Når samlede lønnsutbetalinger til en person i løpet av inntektsåret ikke overstiger kr 1 000, kreves dette ikke lønnsinnberettet. Samlede lønnsutbetalinger som ikke overstiger kr 6 000, kreves likevel ikke innberettet når utbetalingene bare gjelder arbeid i tilknytning til betalerens eget hjem eller fritidsbolig eller arbeid som verge eller representant som godtgjøres etter vergemålsloven § 30 eller utlendingsloven § 98f. Overskrides beløpsgrensene etter første eller annet punktum, skal hele beløpet innberettes. Uavhengig av om det er utbetalt lønn som er fritatt for innberetning etter første eller annet punktum eller om det ikke er utbetalt slik ytelse, vil trekkfri utgiftsgodtgjørelse som utbetales til dekning av merutgifter, være fritatt fra lønnsinnberetning når beløpet ikke overstiger kr 1 000.

Skattefrie selskaper, foreninger og institusjoner som nevnt i skatteloven § 2–32 første ledd, er fritatt fra plikten til å sende inn lønnsoppgave når samlet utbetaling til en person i løpet av inntektsåret ikke overstiger kr 6 000. Overskrides beløpsgrensen, skal hele beløpet lønnsinnberettes.

Uavhengig av om det er utbetalt lønn som er fritatt for innberetning etter annet ledd eller lønn som overstiger kr 6 000, vil trekkfri utgiftsgodtgjørelse som utbetales til dekning av merutgifter med inntil kr 10 000 ved et medlems innsats eller opptreden for sin forening, være fritatt fra lønnsinnberetningsplikt. Det samme gjelder trekkfri utgiftsgodtgjørelse som utbetales til person i lønnet stilling i vedkommende selskap mv. til dekning av utgifter til transport til og fra arrangementer mv. hvor organisasjonen medvirker. Når slike utgiftsgodtgjørelser til en person i løpet av inntektsåret samlet overstiger kr 10 000, skal likevel hele utgiftsgodtgjørelsen lønnsinnberettes.

Naturalytelse i form av fri transport til og fra arrangement dog ikke fri bil, kost og losji ved slike, fritt utstyr mv., når slikt ytes i organisasjonens interesse, er unntatt fra lønnsinnberetning uten hensyn til om det er betalt lønn som er fritatt for innberetning etter annet ledd, lønn som overstiger kr 6 000 eller utgiftsgodtgjørelser som nevnt i foregående ledd.

Ytelse som er skattefri i medhold av skattelovforskriften § 5–15–6 niende og tiende ledd kreves ikke lønnsinnberettet når årlig utbetaling til skattyteren ikke overskrider kr 10 000.

§ 5–2–3 første ledd skal lyde:

Naturalytelser som i sin helhet er skattefrie kreves ikke lønnsinnberettet. Dette gjelder ikke for naturalytelser til pendlere i form av helt eller delvis fri kost, losji og besøksreiser i hjemmet, dekning av reiser til og fra hjemmet for stortingsrepresentanter som av hensyn til vervet må bo utenfor hjemmet samt arbeidsgivers tilskudd til barnehageplass for ansattes barn. Tilsvarende kreves naturalytelser i form av fri kost på sokkelinnretning lønnsinnberettet.

§ 5–2–3 nytt annet ledd skal lyde:

Det er ikke opplysningsplikt for den del av fordel ved bruk av arbeidsgivers elektronisk kommunikasjonstjeneste som overstiger kr 4 392 i inntektsåret. Tilsvarende er det ikke opplysningsplikt for fordel som er skattefri etter bestemmelsen i skattelovforskriften § 5–12–21 annet ledd.

Ny overskrift (til § 5–2–11) skal lyde: *Andre utgiftsgodtgjørelser*

Ny § 5–2–11 skal lyde:

Det er ikke opplysningsplikt for utgiftsgodtgjørelse for kostnader til elektronisk kommunikasjonstjeneste som ikke er skattepliktig etter skattelovforskriften § 5–11–10.

III

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Endringene under II trer i kraft 1. januar 2014 med virkning fra og med inntektsåret 2014.

18. des. Nr. 1596 2013

Forskrift om endring i forskrift om plikt til å gi oppgaver over innbetalinger av underholdsbidrag mv.

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 18. desember 2013 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 6–3 nr. 4, jf. § 6–10 og delegeringsvedtak 25. januar 1996 nr. 106. Kunngjort 27. desember 2013 kl. 15.05.

I

I forskrift 7. mars 1996 nr. 260 om plikt til å gi oppgaver over innbetalinger av underholdsbidrag mv. gjøres følgende endringer:

Overskrift til § 1 skal lyde:

§ 1. *Hvem som er opplysningspliktige*

§ 1 skal lyde:

Arbeids- og velferdsetatens innkrevingsssentral og Statens Innkrevingsssentral skal, når de krever inn underholdsbidrag som gir rett til fradrag for den bidragspliktige etter skatteloven § 6–41, uoppfordret levere opplysninger etter bestemmelsene i denne forskrift.

Overskrift til § 2 skal lyde:

§ 2. *Opplysningspliktens omfang*

Overskrift til § 3 skal lyde:

§ 3. *Oppgavens innhold*

§ 3 skal lyde:

Det skal gis opplysninger om:

1. Den bidragspliktiges fødselsnummer, navn og adresse.
2. Samlet tidfestet underholdsbidrag i inntektsåret.
3. Samlet gjeld eller tilgodehavende pr. 1. januar året etter inntektsåret.
4. Tilbakebetaling av underholdsbidrag for tidligere år.

§ 4 skal lyde:

§ 4. *Hvordan oppgavene skal gis*

Oppgavene skal sendes elektronisk til den mottakssentral og i det formatet som Skattedirektoratet bestemmer.

Ny § 6 skal lyde:

§ 6. *Identifikasjon av bidragspliktige og kopi av opplysninger*

Den opplysningspliktige kan kreve at den bidragspliktige oppgir sitt fødselsnummer. Den opplysningspliktige kan registrere slik identifikasjon også på grunnlag av opplysninger fra andre enn bidragspliktige.

Bidragspliktige skal innen 1. februar i året etter inntektsåret ha kopi av opplysninger som nevnt i denne forskriften. Det skal fremgå av kopien (årsoppgaven) at opplysninger også er sendt ligningsmyndighetene. Skattedirektoratet kan bestemme at kopien sendes til skattyter i en bestemt form.

Oppgave som er forhåndsutfylt med opplysninger om den opplysningspliktige og bidragspliktige, kan gjøres tilgjengelig for den opplysningspliktige ved elektronisk kommunikasjon.

Den gamle § 6 blir ny § 7 *Ikrafttreden* og skal lyde:

Forskriften trer i kraft med virkning for oppgaver som skal leveres for inntektsåret 1996.

II

Endringene under I trer i kraft straks.

18. des. Nr. 1597 2013**Forskrift om regulering av fisket etter rødspette i Nordsjøen og Skagerrak i 2014**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 18. desember 2013 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova) § 11, § 12 og § 16, jf. delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 27. desember 2013 kl. 15.05.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande rødspette i følgende områder i 2014:

- I Nordsjøen, det vil si Norges territorialfarvann og økonomiske sone sør for 62° N avgrenset mot øst av en rett linje gjennom Hanstholmen fyr og Lindesnes fyr.
- Skagerrak, det vil si avgrenset mot vest av en rett linje gjennom Hanstholmen fyr til Lindesnes fyr og i sør av en rett linje gjennom Skagen fyr til Tistlarna fyr utenfor 4 nautiske mil av de svenske og danske grunnlinjene.

§ 2. Totalkvoter

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy fiske og lande inntil:

- 7 000 tonn i norske farvann i Nordsjøen
- 185 tonn i norske farvann i Skagerrak.

Alle kvanta i denne forskriften angis i rund vekt.

§ 3. Fiske i Nordsjøen

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper, fartøy med nordsjøtråltillatelse og fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse kan fiske i norske farvann innenfor totalkvoten angitt i § 2 første ledd bokstav a).

§ 4. Gruppekvote for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper i Skagerrak

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper kan fiske og lande inntil 80 tonn i norske farvann i Skagerrak.

§ 5. Gruppekvoter for trålfartøy i Skagerrak

Fartøy med nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse kan fiske og lande inntil 105 tonn i norske farvann i Skagerrak.

§ 6. Maksimalkvoter for trålfartøy

Fartøy med nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse kan fiske og lande inntil 50 tonn i norske farvann i Skagerrak.

§ 7. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvote eller gruppekvote er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 8. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskriften straffes etter lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova) § 60, § 61, § 62, § 64 og § 65. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 9. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2014 og gjelder til og med 31. desember 2014.

18. des. Nr. 1598 2013**Forskrift om endring i forskrifter gitt med hjemmel i reindriftsloven, jf. endringslov 14. juni 2013 nr. 45.**

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 18. desember 2013 med hjemmel i lov 15. juni 2007 nr. 40 om reindrift (reindriftsloven) § 18, § 41, § 76, § 77 og § 81. Kunngjort 27. desember 2013 kl. 15.05.

I

I følgende forskrifter skal «områdestyret» erstattes med «fylkesmannen»:

- Forskrift 28. mars 2008 nr. 309 om melding om reindrift § 4 og § 6.
- Forskrift 7. november 2011 nr. 1082 om fastsettelse av tvangsmulkt etter reindriftsloven § 1.
- Forskrift 7. november 2011 nr. 1083 om avgift ved brudd på bruksregler etter reindriftsloven § 1, § 2 og § 3.

I følgende forskrifter skal «reindriftsagronomen» erstattes med «fylkesmannen»:

- Forskrift 28. mars 2008 nr. 309 om melding om reindrift § 3 og § 5.
- Forskrift 22. juni 2009 nr. 842 om offentlig kontrollert telling av rein § 2.

I følgende forskrifter skal «Reindriftssjefen» erstattes med «Statens reindriftsforvaltning»:

- Forskrift 28. mars 2008 nr. 309 om melding om reindrift § 5.
- Forskrift 1. november 1982 nr. 1569 for godkjenning av gjeterhytter i reindriften § 3.

I følgende forskrift skal «Reindriftsforvaltningen» erstattes med «Statens reindriftsforvaltning»:

- Forskrift 4. juli 2008 nr. 791 om merking av rein utenfor det samiske reinbeiteområdet § 3.

I følgende forskrift skal «Reindriftsforvaltningen» erstattes med «fylkesmannen».

- Forskrift 22. juni 2009 nr. 842 om offentlig kontrollert telling av rein § 2.

II

Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft fra 1. januar 2014.

18. des. Nr. 1599 2013

Forskrift om utlevering, viderebruk og annen behandling av opplysninger fra grunnboken og matrikkelen

Hjemmel: Fastsatt av Miljøverndepartementet 18. desember 2013 med hjemmel i lov 7. juni 1935 nr. 2 om tinglysing § 12b og § 38 og lov 17. juni 2005 nr. 101 om eigedomsregistrering (matrikkellova) § 29, § 30 og § 32. Kunngjort 27. desember 2013 kl. 15.05.

§ 1. Virkeområde

Denne forskriften gjelder tinglysings- og matrikkelmyndighetenes utlevering av opplysninger fra grunnboken og matrikkelen. Forskriften gjelder også virksomheters utlevering, viderebruk og annen behandling av opplysninger fra grunnboken og matrikkelen.

§ 2. Definisjoner

I denne forskriften betyr:

- a) *grunnboken*: statens offisielle register over tinglyste dokumenter som gjelder fast eiendom, samt rettsstiftelser som gjelder borettslagsandeler, jf. tinglysingsforskriften § 10 første ledd
- b) *matrikkelen*: statens offisielle register over fast eiendom, herunder bygninger, boliger og adresser, jf. matrikkellova § 3 bokstav a)
- c) *registerenhet*: enhet registrert i matrikkelen eller grunnboken med eget matrikkelnummer eller egen andel i borettslag
- d) *virksomhet*: selskap, stiftelse, enkeltpersonforetak eller offentlig organ registrert i enhetsregisteret, unntatt Statens kartverk
- e) *behandling av opplysninger*: enhver bruk av opplysninger hentet fra grunnboken og matrikkelen, som f.eks. sammenstilling, lagring, visning, viderebruk og utlevering eller en kombinasjon av slike bruksmåter
- f) *tilgangskontroll*: et system for å identifisere og autentisere brukere
- g) *skjermingsverdige bygningstyper*: kraftstasjon, transformatorstasjon, annen energiforsyningsbygning eller bygning som har nær tilknytning til eller tjener slik bygning, silobygning, telekommunikasjonsbygning, fengselsbygning eller bygning som har nær tilknytning til eller tjener slik bygning, stasjon for radarovervåking av fly eller skipstrafikk, tilfluktsrom eller bunker, annen beredskapsbygning eller bygning som har nær tilknytning til eller tjener slik bygning.

§ 3. Retten til å få oppgitt hva som er registrert i grunnboken og matrikkelen

(1) Statens kartverk skal på forespørsel opplyse om hva som er registrert i grunnboken om en bestemt registerenhet, med unntak av opplysninger om personers fødselsnummer og D-nummer.

(2) Statens kartverk skal på forespørsel gi følgende opplysninger fra matrikkelen om bestemte matrikkelenheter, adresser eller bygninger:

- a) matrikkelnummer, matrikkelenhetstype, areal, grenselinjer, grensepunkt, kulturminner, forurensinger i grunnen,
- b) bygningsnummer, næringsgruppe, bygningsstatus og bygningstype med unntak av skjermingsverdige bygningstyper,
- c) vegadresse, adressetilleggsnavn, matrikkeladresse, matrikkeladressenavn og opplysninger om grunnkrets, valgkrets, kirkesokn, tettsted og postnummer,
- d) tilhørende koordinater.

(3) Statens kartverk skal gi den som har berettiget interesse etter matrikkellova § 30 annet ledd følgende opplysninger fra matrikkelen: hvem som er registrert eier eller fester, avtale eller vedtak om erverv av grunn til offentlig veg eller jernbane, framsatt krav om sak for jordskifteretten, bebygd areal, antall etasjer og deres bruksareal, heis, bygningshistoriske opplysninger, vannforsyning, avløp, energikilder og oppvarming, pålegg som gjelder bruk av grunn eller bygninger, adresser til matrikkelenheter, bygninger og bruksenheter, og sammenheng mellom matrikkelenheter, adresser og bygninger.

(4) Statens kartverk skal i tillegg gi den som har hjemmel i matrikkellova § 30 første ledd andre opplysninger om hva som er registrert i matrikkelen i samsvar med formålet med behandlingen.

(5) Opplysningene kan gis muntlig, skriftlig eller gjøres tilgjengelig for søking eller visning på Internett med tilgangskontroll og begrensninger i antall søk. Kommunen kan på tilsvarende måte gi opplysninger som nevnt i annet til fjerde ledd.

§ 4. Elektronisk tilgang til opplysninger fra grunnboken og matrikkelen via maskinlesbart grensesnitt

(1) Statens kartverk skal gi virksomheter elektronisk tilgang til opplysninger fra grunnboken og matrikkelen via et spesifisert maskinlesbart grensesnitt for kommunikasjon mellom programvarekomponenter. Grensesnittet skal gi mulighet for søking i, visning av og nedlasting av hele eller deler av innholdet i grunnboken og matrikkelen. Tilgang kan på forespørsel fra virksomheten også gis i maskinlesbar form på annet egnet distribusjonsmedium.

(2) Tilgang gis på standardvilkår fastsatt av Statens kartverk til virksomhet som har hjemmel til å behandle opplysningene etter denne forskriften.

(3) Tilgang til opplysninger om skjermingsverdige bygningstyper gis kun til virksomheter etter særskilt samtykke fra Statens kartverk. Slikt samtykke kan bare gis dersom vitale personlige eller offentlige interesser ikke blir skadelidende.

(4) Opplysninger om registerenhet hvor person har fortrolig eller strengt fortrolig adresse skal behandles av Statens kartverk. Statens kartverk kan delegere oppgaven til kommunen.

(5) Følgende virksomheter og virksomheter som videreformidler opplysninger til disse, kan få elektronisk tilgang via et maskinlesbart grensesnitt til alle opplysninger fra grunnboken og matrikkelen, med mindre annet er bestemt i denne forskrift:

- a) advokater og personer med tillatelse fra Tilsynsrådet for advokatvirksomhet til å drive retts hjelpsvirksomhet,
- b) banker,
- c) forsikringsselskap,
- d) finansieringsforetak,
- e) person eller foretak som driver inkassovirksomhet etter inkassoloven § 4 første ledd,
- f) kredittopplysningsforetak,
- g) namsmyndighet,
- h) staten, kommuner, fylkeskommuner,
- i) eiendomsmeglerforetak,
- j) statsautoriserte og registrerte revisorer,
- k) domstoler,
- l) presseorgan etter mediefridomslova § 2 første ledd for bruk til journalistiske formål,
- m) andre etter særskilt samtykke fra Statens kartverk.

(6) Virksomhet som kan dokumentere berettiget interesse eller som videreformidler opplysninger til slike virksomheter, kan gis elektronisk tilgang via et maskinlesbart grensesnitt til opplysninger fra grunnboken, med unntak av fødselsnummer, D-nummer og pengeheftelser som er knyttet til slike nummer. Undervisnings- eller forskningsformål anses som berettiget interesse.

(7) Virksomhet som har berettiget interesse etter matrikellova § 30 annet ledd eller som videreformidler opplysninger til noen med slik interesse, kan få opplysninger fra matrikkelen som nevnt i denne forskriften § 3 tredje ledd elektronisk via et maskinlesbart grensesnitt.

(8) Virksomhet som har hjemmel i matrikellova § 30 første ledd eller som videreformidler opplysninger til noen med slik hjemmel, kan i tillegg få andre opplysninger om hva som er registrert i matrikkelen i samsvar med formålet med behandlingen.

(9) Opplysninger fra matrikkelen som nevnt i § 3 annet ledd kan behandles av enhver i samsvar med matrikellova § 30 tredje ledd. Det samme gjelder statistisk informasjon som ikke kan knyttes til enkeltperson.

§ 5. Felles bestemmelser om behandling av opplysninger fra grunnboken og matrikkelen

(1) Virksomhet som behandler opplysninger fra grunnboken og matrikkelen er behandlingsansvarlig etter personopplysningsloven § 2 nr. 4. Virksomheter kan likevel avtale at den som mottar opplysninger skal være databehandler etter personopplysningsloven § 2 nr. 5.

(2) Statens kartverk og virksomheter skal informere mottakeren av opplysninger fra grunnboken og matrikkelen om at vedkommende er ansvarlig for at behandling skjer i samsvar med gjeldende regelverk. Opplysninger fra grunnboken og matrikkelen, med unntak av opplysninger fra matrikkelen nevnt i § 3 annet ledd, kan bare gis elektronisk via maskinlesbart grensesnitt til mottakere som skriftlig erklærer at de vil overholde gjeldende personvernlovgivning. Virksomhet som får elektronisk tilgang til opplysninger fra grunnboken og matrikkelen via maskinlesbart grensesnitt, må ha system for internkontroll som sikrer at alle offentlige krav til behandling av opplysningene ivaretas og etterleves, jf. personopplysningsloven § 14.

(3) Opplysninger fra grunnboken og matrikkelen kan utleveres og behandles når registrert eier eller registrert fester har samtykket i dette. Ingen kan benytte opplysninger fra grunnboken og matrikkelen til reklame- eller markedsføringsformål uten etter samtykke fra den opplysningene gjelder.

(4) Fødselsnummer og D-nummer kan bare behandles når det er saklig behov for sikker identifisering og dette er nødvendig for å oppnå slik identifisering, jf. personopplysningsloven § 12.

(5) Behandling av matrikelopplysninger kan ikke skje i et omfang som er i strid med sikkerhetsloven.

(6) Opplysningene kan kun gjøres tilgjengelig for søking eller visning på Internett med tilgangskontroll og begrensninger i antall søk. Krav om tilgangskontroll gjelder ikke opplysninger fra grunnboken om hjemmelsovergang og opplysninger fra matrikkelen som nevnt i § 3 annet ledd.

(7) Virksomheten skal holde personopplysninger fra grunnboken og matrikkelen oppdaterte og ikke lagre disse lenger enn det som er nødvendig for å gjennomføre formålet med behandlingen, jf. personopplysningsloven § 28.

(8) Enhver som får tilgang til opplysninger fra grunnboken og matrikkelen om vitale personlige eller offentlige interesser, er underlagt reglene om taushetsplikt i forvaltningsloven kapittel III.

§ 6. Stenging av tilgang til opplysninger fra grunnboken og matrikkelen

(1) Statens kartverk og virksomheter kan stenge elektronisk tilgang til opplysninger fra grunnboken og matrikkelen via maskinlesbart grensesnitt dersom virksomheten mottar opplysninger ikke overholder bestemmelsene i denne forskriften. Det samme gjelder dersom Datatilsynet har kommet til at virksomheten har overtrådt personopplysningsloven. Når vilkårene som nevnt er til stede, kan Kartverket pålegge en virksomhet å stenge tilgangen til mottakeren.

(2) Statens kartverk og virksomheter skal snarest mulig etter at en virksomhet er gått konkurs, stenge tilgangen til opplysninger fra grunnboken og matrikkelen.

(3) Før stenging kan iverksettes, skal vedkommende virksomhet varsles. Slik varsling kan utelates når vesentlige personvern hensyn står i fare for å bli krenket eller stengingen skyldes konkurs.

(4) Den som får stengt sin tilgang, skal straks slette opplysningene. Statens kartverk og virksomheter kan kreve å få seg forelagt dokumentasjon for at sletting er utført.

§ 7. Bekreftet utskrift fra grunnboken mv.

(1) Enhver kan mot gebyr etter forskrift om gebyr for tinglysing, registrering eller anmerkning i grunnboken og kraftledningsregisteret § 5 bestille bekreftet grunnbokutskrift og bekreftet kopi av tinglyst dokument fra Statens kartverk.

(2) Bekreftet grunnbokutskrift er en fullstendig utskrift over registerenheten. Den kan begrenses til å omfatte bare en enkelt av flere hjemmelshavere eller en særskilt rettighet. Opplysninger knyttet til eiendommens areal, slik som fradelinger, opprettelse av festeeiendommer og sammenføyninger, kan gis i summarisk form hvis ikke det uttrykkelig bes om at disse spesifiseres. Opplysninger som ikke er av betydning som informasjon om de forhold som er tinglyst, kan utelates fra utskriften. Utskriften skal inneholde dato og klokkeslett for når den er skrevet ut.

(3) Bekreftet grunnbokutskrift signeres av Statens kartverk eller autentiseres på annen måte slik at det tydelig fremgår at det er et originaldokument.

§ 8. Betaling

(1) Opplysninger etter § 3 skal gis vederlagsfritt. Statens kartverk og kommunen kan uansett kreve gebyr for utskrift på papir av matrikkelkartet tilsvarende som for matrikkelbrev etter matrikkelforskriften § 16 fjerde ledd.

(2) Elektronisk tilgang til opplysninger fra grunnboken og matrikkelen via maskinlesbart grensesnitt som nevnt i § 4 første ledd, gis mot betaling fastsatt av Statens kartverk. Offentlig organ som fører opplysninger i matrikkelen eller som benytter opplysninger fra grunnboken og matrikkelen som ledd i sin myndighetsutøvelse, skal gis slik tilgang fra Statens kartverk vederlagsfritt.

(3) Betalingen skal fastsettes slik at de samlede inntektene til Statens kartverk ikke overstiger de faktiske kostnadene ved innsamling, produksjon, reproduksjon og formidling av opplysninger som inngår i grunnboken og matrikkelen, med tillegg av en rimelig avkastning av investeringene. Krav på betaling er tvangsgrunnlag for utlegg.

§ 9. Klage

(1) Følgende vedtak fattet av Statens kartverk, kan påklages til departementet etter kapittel IV til VI i forvaltningsloven:

- a) avslag på tilgang til opplysninger fra grunnboken og matrikkelen etter § 3 og § 4,
- b) stenging av tilgang til opplysninger etter § 6 og
- c) fastsetting av betaling etter § 8 når betalingen ikke framgår av regulativ godkjent av departementet.

(2) Klage gir ikke utsatt iverksetting av vedtaket.

§ 10. Iverksetting

Forskriften trer i kraft 1. januar 2014.

§ 11. Endring av andre forskrifter

1. I forskrift 3. november 1995 nr. 875 om tinglysing:

§ 20 oppheves.

§ 25 tredje ledd oppheves. Fjerde ledd blir nytt tredje ledd.

2. I forskrift 26. juni 2009 nr. 864 om egedomsregistrering (matrikkelforskriften):

I § 11 sjettede ledd fjerde punktum skal henvisningen til forvaltningsloven kapittel II endres til forvaltningsloven kapittel III.

§ 12, § 13, § 14 og § 17 oppheves.

18. des. Nr. 1600 2013**Forskrift om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Utlendingsdirektoratet 18. desember 2013 med hjemmel i lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 65, jf. delegeringsvedtak 9. oktober 2009 nr. 1260 og delegeringsvedtak 16. desember 2009 nr. 1586. Kunngjort 27. desember 2013 kl. 15.05.

I

I forskrift 15. oktober 2009 nr. 1286 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) gjøres følgende endring:

Vedlegg 18 skal lyde:

Det vises til § 13–4 som fastsetter at Utlendingsdirektoratet med Utenriksdepartementets godkjenning kan gi myndighet til norsk utenriksstasjon til å avgjøre søknader om oppholdstillatelse.

Følgende norske utenriksstasjoner kan pr. 2. april 2013 innvilge søknader om oppholdstillatelse etter § 6–1 første ledd for utlendinger som har kompetanse som faglært:

Ambassaden i Baku, Aserbajdsjan
Ambassaden i Beijing, Kina
Ambassaden i Canberra, Australia
Ambassaden i Kiev, Ukraina
Ambassaden i Manila, Filippinene
Ambassaden i Moskva, Russland
Ambassaden i New Delhi, India
Ambassaden i Ottawa, Canada
Generalkonsulatet i Houston, USA
Generalkonsulatet i Murmansk, Russland
Generalkonsulatet i St. Petersburg, Russland.

Følgende norske utenriksstasjoner kan pr. 1. januar 2010 innvilge søknader om oppholdstillatelse til ungdom på arbeidsferie, jf. § 6–27:

Ambassaden i Canberra, Australia.

Følgende norske utenriksstasjoner kan pr. 1. januar 2014 innvilge søknader om oppholdstillatelse etter følgende hjemler:

- utlendinger som skal oppholde seg i Norge som student ved godkjent utdanningsinstitusjon, jf. utlendingsforskriften § 6–19 første ledd
- utlendinger som skal oppholde seg i Norge som student ved folkehøyskole eller livssynsskole, jf. utlendingsforskriften § 6–19 annet ledd
- utlendinger som skal oppholde seg i Norge som sesongarbeidstaker, jf. utlendingsforskriften § 6–3 første ledd
- utlendinger som skal oppholde seg i Norge som au pair, jf. § 6–25 første ledd
- ektefelle til en referanseperson som nevnt i lovens § 40 første ledd
- barn med begge foreldre som har eller får opphold i Norge som nevnt i lovens § 42 første ledd
- barn når én av foreldrene har oppholdstillatelse som nevnt i § 40 første ledd, jf. utlendingsloven § 42 annet ledd
- utlendinger som skal inngå ekteskap etter innreisen med en referanseperson som nevnt i § 40 første ledd, jf. utlendingsloven § 48 første ledd
- foreldre som skal besøke barn i Norge, jf. lovens § 47 første ledd:
Ambassaden i Manila, Filippinene.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2014.

19. des. Nr. 1601 2013**Forskrift om endring i forskrift om vern av produktnemninga Gamalost frå Vik som beskytta geografisk nemning**

Hjemmel: Fastsett av Mattilsynet 19. desember 2013 med heimel i forskrift 5. juli 2002 nr. 698 om beskyttelse av opprinnelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og betegnelser for tradisjonelt særpreg på næringsmidler § 15 og § 16, jf. lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 30, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 27. desember 2013 kl. 15.05.

I

I forskrift 14. november 2006 nr. 1235 om vern av produktnemninga Gamalost frå Vik som beskytta geografisk nemning gjerast følgende endring:

§ 2 skal lyde:

§ 2. *Rettmessig brukar*
TINE SA.

II

Endringa i punkt I ovanfor trer i kraft straks.

19. des. Nr. 1602 2013

Forskrift om endring i forskrift om tilskudd til konfliktforebyggende tiltak i forholdet mellom reindrift og annen berørt part

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 19. desember 2013 med hjemmel i Stortingets vedtak om jordbruksoppgjør for 2013. Kunngjort 27. desember 2013 kl. 15.05.

I

I forskrift 19. juni 2008 nr. 707 om tilskudd til konfliktforebyggende tiltak i forholdet mellom reindrift og annen berørt part gjøres følgende endring:

I hele forskriften erstattes «Innovasjon Norge» med «Fylkesmannen i Sør-Trøndelag».

II

Ikrafttredelse

Endringen trer i kraft fra 1. januar 2014.

19. des. Nr. 1603 2013

Forskrift om endring i juiceforskriften

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 19. desember 2013 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9 første ledd og § 10 annet ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 54zq (direktiv 2012/12/EU). Kunngjort 27. desember 2013 kl. 15.05.

I

I forskrift 13. mai 2013 nr. 509 om fruktjuice og lignende produkter (juiceforskriften) gjøres følgende endringer:

I vedlegg I del II nr. 2 annet ledd bokstav c) skal siste setning lyde:

Dersom fruknektaren har et naturlig innhold av sukker, bør også følgende opplysning angis i merkingen: «med et naturlig innhold av sukker».

I vedlegg II nr. 4 annet ledd skal siste setning lyde:

Den kan imidlertid også komme fra kaldpresset olje fra skall av sitrusfrukter og deler av stenene.

II

Endringene som fremgår av punkt I ovenfor trer i kraft straks.

19. des. Nr. 1604 2013

Forskrift om endring i forskrift til merverdiavgiftsloven (merverdiavgiftsforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 19. desember 2013 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) § 11–1 sjette ledd og delegeringsvedtak 15. desember 2009 nr. 1523. Kunngjort 27. desember 2013 kl. 15.05.

I

I forskrift 15. desember 2009 nr. 1540 til merverdiavgiftsloven (merverdiavgiftsforskriften) gjøres følgende endringer:

Ny deloverskrift, som innsettes etter overskriften Kapittel 11 Beregning og betaling av merverdiavgift, skal lyde:

§ 11–1. *Omsetning og uttak*

§ 11–1–1 skal lyde:

§ 11–1–1. *Objekter som omfattes av omvendt avgiftsplikt etter merverdiavgiftsloven § 11–1 tredje ledd*

- (1) Bestemmelsen omfatter gull med en finhetsgrad på minst 325 tusendedeler uansett form, herunder
 - a) barrer, plater, klumper, støv, tråd, stenger
 - b) gull representert ved verdipapirer, men ikke finansielle instrumenter

- c) gjenstander som omsettes etter vekt og finhetsgrad og ikke etter funksjon, utforming, kunstnerisk verdi mv.
(2) Bestemmelsen omfatter ikke gullmynter som er gyldig betalingsmiddel etter merverdiavgiftsloven § 3–6 første ledd bokstav d eller samleobjekt etter merverdiavgiftsloven § 3–18.

II

Endringene under I trer i kraft 1. januar 2014.

19. des. Nr. 1605 2013

Forskrift om opphevelse av forskrift om endring i forskrift om bokføring

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 19. desember 2013 med hjemmel i lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven) § 2, § 5, § 7, § 10, § 11, § 13 og § 16. Kunngjort 27. desember 2013 kl. 15.05.

I

Forskrift 28. juni 2013 nr. 805 om endring i forskrift om bokføring oppheves.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2013-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
1989	14	701	Forskrift nr. 562	5
2003	15	2465	Forskrift nr. 1353	12
2008	11	1564	Forskrift nr. 1119	7
2009	11	1877	Forskrift nr. 1286	1
2010	7	1230	Forskrift nr. 763	9
2011	9	1227	Forskrift nr. 894	16
2012	11	1968	Forskrift nr. 959	2
2012	13	2272–2273	Forskrift nr. 1157	15
2012	15	2529	Forskrift nr. 1329	3
2012	15	2575	Forskrift nr. 1352	8
2013	1	38	Forskrift nr. 11	8
2013	4	639	Forskrift nr. 265	6
2013	4	720	Forskrift nr. 286	12
2013	4	756	Forskrift nr. 288	11
2013	4	763	Forskrift nr. 291	12
2013	5	892	Forskrift nr. 369	12
2013	7	1233	Forskrift nr. 481	11
2013	7	1298	Forskrift nr. 537	15
2013	7	1321	Forskrift nr. 551	10
2013	9	718	Forskrift nr. 718	12
2013	10	1787–1788	Forskrift nr. 821	15
2013	12	2045	Forskrift nr. 1038	14
2013	12	2049	Forskrift nr. 1045	15
2013	12	2065	Forskrift nr. 1048	16

Returadresse:
Lovdata
Postboks 2016 Vika
N-0125 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter
Avd. II Regionale og lokale forskrifter

Utgever: Justis- og beredskapsdepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjøringskjema til Lovdata via nettsiden www.lovdata.no/lovtidend/kunngjoring.

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.
Elektronisk: Se Lovdatas nettsted.

		Norge	Norden	Verden
Abonnement for 2013 koster	Avd. I	kr 1540	kr 2300	kr 3180
	Avd. I og II	kr 1920	kr 3320	kr 4700

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas nettsted – www.lovdata.no – også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig. På samme sted finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Tlf. 23 11 83 00
Faks 23 11 83 01
E-post: ltavd1@lovdata.no